

VANHA TESTAMENTTI, JOBIN KIRJA – LAULUJEN LAULU

Sisällysluettelo

Esipuhe.....	18
JOBIN KIRJA.....	19
JOHDANTOKERTOMUS, 1 – 2.....	19
Job ja hänen perheensä.....	19
Saatana saa koetella Jobia.....	19
Job menettää omaisuutensa ja lapsensa.....	19
Saatana saa vielä koetella Jobia.....	20
Jobin ahdinko pahenee.....	20
JOB JA HÄNEN KOLME YSTÄVÄÄNSÄ, 2 – 28.....	21
Ystävät saapuvat lohduttamaan Jobia.....	21
JOBIN ENSIMMÄINEN PUHE.....	21
Job kiroaa syntymäpäivänsä.....	21
Kuolema olisi elämää parempi.....	22
Olemassaolon tuska.....	22
ELIFAAN ENSIMMÄINEN PUHE.....	23
Miksi tuskastut?.....	23
Kärsimyksillä on syynsä.....	23
Onko ihminen vanhurskas Jumalan edessä?.....	23
Ihminen on syypää kärsimyksiinsä.....	24
Minä ainakin etsisin Jumalaa.....	25
Älä pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta.....	25
JOBIN TOINEN PUHE.....	26
Job toivoo kuolemaa.....	26
Job on pettynyt ystäviinsä.....	26
Ihmisen elämä on sotapalvelusta.....	28
Ihmisen elämä on tuulen henkäys.....	28
Jätä minut rauhaan.....	29
BILDADIN ENSIMMÄINEN PUHE.....	29
Jumalako vääristäisi oikeuden?.....	29

Kuuntele isien viisautta.....	30
Jumala ei hylkää nuhteetonta.....	30
JOBIN KOLMAS PUHE.....	31
Kuka voi estää Jumalaa?.....	31
Kuka voi vetää Jumalan tilille?.....	31
Päiväni kiitävät pois.....	32
Jumala, miksi vaadit minua tilille?.....	33
Sinähän olet minut luonut.....	34
Miksi minun piti syntyä?.....	34
SOOFARIN ENSIMMÄINEN PUHE.....	35
Hillitse kieleksi, Job.....	35
Jos nöyrryt, voit olla turvassa.....	35
JOBIN NELJÄS PUHE.....	36
On minullakin ymmärrystä.....	36
Jumalan viisaus ja voima.....	37
Jospa edes osaisitte vaieta.....	38
Minä tiedän, että olen oikeassa.....	38
Jumala, miksi pidät minua vihollisenasi?.....	39
Ihminen elää vain hetken.....	39
Jospa muistaisit minua, Jumala.....	40
ELIFAAN TOINEN PUHE.....	41
Oma suusi julistaa sinut syylliseksi.....	41
Jumalattoman osa.....	42
JOBIN VIIDES PUHE.....	43
Kurjia lohduttajia olette kaikki.....	43
Jumala asetti minut maalitaulukseen.....	43
Todistaja ja puolustaja.....	44
Henkeni on raastettu rikki.....	45
Kuolema on ainoa toivoni.....	45
BILDADIN TOINEN PUHE.....	46
Jumalattoman valo sammuu.....	46
JOBIN KUUEDES PUHE.....	47
Jumala on tehnyt minulle vääryyttä.....	47

Kaikki inhoavat minua.....	48
Armahtakaa te minua.....	48
Minä tiedän lunastajani elävän.....	48
SOOFARIN TOINEN PUHE.....	49
Jumalattomien riemu loppuu lyhyeen.....	49
Kyyn kieli tappaa jumalattoman.....	49
JOBIN SEITSEMÄS PUHE.....	51
Kuulkaa minun sanojani!.....	51
Miksi jumalattomat saavat elää rauhassa?.....	51
Jumalattomille ei kosteta.....	52
ELIFAAN KOLMAS PUHE.....	53
Voiko ihminen hyödyttää Jumalaa?.....	53
Pahuutesi on suuri, Job.....	53
Sinä väheksyt Jumalaa.....	53
Tee sovinto Jumalan kanssa.....	54
JOBIN KAHDEKSAS PUHE.....	55
Kuinka voisin löytää Jumalan?.....	55
Jumala tekee mitä tahtoo.....	55
Miksi Jumala sallii jumalattomien pahat teot?.....	56
Lopulta vääräys murskataan kuin puu.....	57
BILDADIN KOLMAS PUHE.....	58
Kukaan ei ole vanhurskas.....	58
JOBIN YHDEKSÄS PUHE.....	58
Kuinka oletkaan auttanut voimatonta!.....	58
Jumalan valtasuuruus.....	58
JOBIN KYMMENES PUHE.....	59
Omatuntoni ei soimaa minua.....	59
Itätuuli vie jumalattoman.....	59
Ihminen etsii maan aarteita.....	60
Viisautta ei voi ostaa kullalla.....	61
Jumala yksin tuntee viisauden lähteen.....	62
JOB VETOAA JUMALAAN, 29 – 31.....	62
JOBIN YHDESTOISTA PUHE.....	62

Jospa olisin niin kuin parhaina päivinäni.....	62
Minä autoin kurjia.....	63
Silloin minua kunnioitettiin.....	63
Nyt olen pilkan kohde.....	64
Sinä et vastaa minulle, Jumala.....	65
Minä kuljen suruasussa.....	66
En ole vaeltanut valheessa.....	66
En ole riistänyt palvelijoitani.....	67
En ole luopunut Jumalasta.....	67
En ole peitellyt rikkomuksiani.....	68
Kaikkivaltias vastatkoon minulle!.....	68
ELIHUN PUHEET, 32 – 37.....	69
Elihu vihastuu.....	69
ELIHUN ENSIMMÄINEN PUHE.....	69
Vanhukset eivät ymmärrä kaikkea.....	69
Olen kuunnellut viisaita puheitanne.....	69
Olen täynnä sanoja.....	70
Vilpittömästä sydäimestä lähtevät sanani.....	70
Sinä sanoit olevasi puhdas.....	71
Jumala puhuu monella tavalla.....	71
Sairauskin voi puhutella.....	71
Kuule minua, Job.....	72
ELIHUN TOINEN PUHE.....	72
Tutkikaamme, mikä on oikein.....	72
Jumalassa ei ole vääryyttä.....	73
Sinunko mielesi mukaan Jumalan pitäisi toimia?.....	74
ELIHUN KOLMAS PUHE.....	75
Jumala on ihmisen yläpuolella.....	75
Asiasi on Jumalan edessä, odota häntä.....	76
ELIHUN NELJÄS PUHE.....	76
Jumala ei halveksi ketään.....	76
Nautinto ja vääryys on ihmiselle mieluisampi kuin kärsi- mys.....	77

Emme voi käsittää Jumalan suuruutta.....	77
Jumala hallitsee luomakuntaa.....	78
Jumalan pelottava valtasuuruus.....	79
HERRA VASTAA JOBILLE, 38 – 42.....	80
HERRAN ENSIMMÄINEN PUHE.....	80
Nyt minä kysyn sinulta, Job.....	80
Herra on luonut taivaan ja maan.....	80
Herra on luonut eläinkunnan.....	82
Job nöyrytyy Herran edessä.....	84
HERRAN TOINEN PUHE.....	84
Onko sinun käsivartesi niin kuin Jumalan käsivarsi?.....	84
Herra loi Behemotin.....	85
Herra loi Leviatanin.....	85
Leviatanin kuvauksen jatkoa.....	86
JOBIN VASTAUS HERRALLE, 42:1 – 6.....	87
Job tunnustaa Herran kaikkivaltiuden.....	87
LOPPUSANAT, 42:7 – 17.....	88
Herran sanat Jobin kolmelle ystävälle.....	88
Herra siunaa Jobia.....	88
PSALMIEN KIRJA.....	89
ENSIMMÄINEN KIRJA, 1 – 41.....	89
Psalmi 1.....	89
Vanhurskaan tie ja jumalattoman tie.....	89
Psalmi 2.....	89
Herra ja hänen Voideltunsa.....	89
Psalmi 3.....	90
Ahdistetun rukous.....	90
Psalmi 4.....	91
Luottamus Herran varjelukseen.....	91
Psalmi 5.....	91
Vainotun rukous.....	91
Psalmi 6.....	92
Ahdistuneen rukous.....	92

Psalmi 7.....	93
Syyttömästi vainottu turvaa Herraan.....	93
Psalmi 8.....	94
Luojan suuret teot.....	94
Psalmi 9.....	95
Herra on sorrettujen puolustaja.....	95
Psalmi 10.....	97
Jatkoa edelliseen psalmiin.....	97
Psalmi 11.....	98
Herra on vanhurskas.....	98
Psalmi 12.....	99
Jumalattomat kerskailevat.....	99
Psalmi 13.....	99
Kauan kärsineen rukous.....	99
Psalmi 14.....	100
Jumalattomuuden mielettömyys.....	100
Psalmi 15.....	101
Kuka saa asua Herran vuorella?.....	101
Psalmi 16.....	101
Herrassa on turva.....	101
Psalmi 17.....	102
Syyttömästi vainottu turvaa Herraan.....	102
Psalmi 18.....	104
Herra pelastaa kaikilta vihollisilta.....	104
Psalmi 19.....	107
Jumalan ilmoitus luomakunnassa ja sanassa.....	107
Psalmi 20.....	108
Herra auttaa hädän päivänä.....	108
Psalmi 21.....	109
Kuningas luottaa Herraan.....	109
Psalmi 22.....	110
Vanhurskaan kärsimys ja korotus.....	110
Psalmi 23.....	112

Herra on minun paimeneni.....	112
Psalmi 24.....	113
Herra on kunnian kuningas.....	113
Psalmi 25.....	113
Pelastuksen ja anteeksiantamuksen rukous.....	113
Psalmi 26.....	115
Tutki minua, Herra.....	115
Psalmi 27.....	116
Herra on elämäni turva.....	116
Psalmi 28.....	117
Herra on kansansa väkevyys.....	117
Psalmi 29.....	118
Herra ilmoittaa voimansa luomakunnassa.....	118
Psalmi 30.....	119
Pelastuneen kiitoslaulu.....	119
Psalmi 31.....	120
Herraan minä turvaan.....	120
Psalmi 32.....	122
Synnintunnustus ja anteeksianto.....	122
Psalmi 33.....	123
Laulakaa Herralle uusi laulu!.....	123
Psalmi 34.....	124
Pelastuneen kiitoslaulu.....	124
Psalmi 35.....	126
Rukous jumalattomien vainotessa.....	126
Psalmi 36.....	128
Herran luona on elämän lähde.....	128
Psalmi 37.....	129
Jumalaton ja vanhurskas.....	129
Psalmi 38.....	131
Kärsivän rukous, katumuspsalmi.....	131
Psalmi 39.....	133
Elämän katoavaisuus.....	133

Psalmi 40.....	134
Pelastetun kiitos ja rukous.....	134
Psalmi 41.....	136
Sairaana ja parjatun rukous.....	136
TOINEN KIRJA, 42 – 72.....	137
Psalmi 42.....	137
Masentuneen rukous.....	137
Psalmi 43.....	138
Jatkoa edelliseen psalmiin.....	138
Psalmi 44.....	139
Rukous vihollisten ahdistuksessa.....	139
Psalmi 45.....	141
Ylistyslaulu kuninkaan häissä.....	141
Psalmi 46.....	142
Jumala on meidän linnamme.....	142
Psalmi 47.....	143
Herra on kansojen kuningas.....	143
Psalmi 48.....	143
Siion on Jumalan kaupunki.....	143
Psalmi 49.....	145
Mahtavinkin ihminen on kuolevainen.....	145
Psalmi 50.....	146
Kuuliaisuus on oikea uhri.....	146
Psalmi 51.....	148
Langenneen rukous, katumuspsalmi.....	148
Psalmi 52.....	149
Jumala rankaisee väärintekijää.....	149
Psalmi 53.....	150
Jumalattomuuden mielettömyys.....	150
Psalmi 54.....	151
Vainotun rukous.....	151
Psalmi 55.....	151
Rukous petollisen ystävän takia.....	151

Psalmi 56.....	153
Luottamus Jumalaan vihollisen vainotessa.....	153
Psalmi 57.....	154
Rukous ja kiitos hädässä.....	154
Psalmi 58.....	155
Jumala tuomitsee maan päällä.....	155
Psalmi 59.....	156
Rukous vihollisten vainotessa.....	156
Psalmi 60.....	158
Rukous tappion kääntyessä voitoksi.....	158
Psalmi 61.....	159
Avunhuuto maan ääristä.....	159
Psalmi 62.....	159
Jumala on meidän turvamme.....	159
Psalmi 63.....	160
Jumalan armo on parempi kuin elämä.....	160
Psalmi 64.....	161
Salakavalat juonittelijat.....	161
Psalmi 65.....	162
Jumalan virta on vettä täynnä.....	162
Psalmi 66.....	163
Ylistys Jumalan ihmeellisestä avusta.....	163
Psalmi 67.....	165
Kiitos Jumalan siunauksesta.....	165
Psalmi 68.....	165
Meillä on Jumala, joka auttaa.....	165
Psalmi 69.....	168
Herran kärsivän palvelijan rukous.....	168
Psalmi 70.....	171
Jumala on suuri!.....	171
Psalmi 71.....	171
Vanhuksen rukous ja kiitos.....	171
Psalmi 72.....	173

Rukous kuninkaan puolesta.....	173
KOLMAS KIRJA, 73 – 89.....	175
Psalmi 73.....	175
Miksi jumalattomat menestyvät?.....	175
Psalmi 74.....	177
Valitus temppelin hävityksen johdosta.....	177
Psalmi 75.....	178
Jumalan vanhurskas tuomio.....	178
Psalmi 76.....	179
Israelin Jumala on voitokas tuomari.....	179
Psalmi 77.....	180
Lohdullinen katsaus menneisyyteen.....	180
Psalmi 78.....	181
Jumalan johdatus Israelin historiassa.....	181
Psalmi 79.....	186
Valitus Jerusalemin hävityksestä.....	186
Psalmi 80.....	187
Jumala, palauta meidät ennallemme.....	187
Psalmi 81.....	189
Juhlapäivän kiitoslaulu.....	189
Psalmi 82.....	190
Jumala tuomitsee väärät tuomarit.....	190
Psalmi 83.....	190
Avunhuuto Israelin vihollisia vastaan.....	190
Psalmi 84.....	192
Pyhiinvaeltajan laulu.....	192
Psalmi 85.....	193
Herran kansa rukoilee siunauksen aikaa.....	193
Psalmi 86.....	194
Opetä minulle tiesi, Herra.....	194
Psalmi 87.....	195
Siion, Jumalan kaupunki.....	195
Psalmi 88.....	196

Epätoivoisen rukous.....	196
Psalmi 89.....	197
Rukous Daavidille annettujen lupauksen täyttymisestä	197
NELJÄS KIRJA, 90 – 106.....	200
Psalmi 90.....	200
Ihmiselämän katoavaisuus.....	200
Psalmi 91.....	202
Korkeimman suojelus.....	202
Psalmi 92.....	203
Vanhurskas kukoistaa.....	203
Psalmi 93.....	204
Herra on kuningas.....	204
Psalmi 94.....	205
Herra on koston Jumala.....	205
Psalmi 95.....	206
Herra on suuri Jumala.....	206
Psalmi 96.....	207
Herra on suuri ja sangen ylistettävä.....	207
Psalmi 97.....	208
Herra on Korkein yli kaiken maan.....	208
Psalmi 98.....	209
Herra on kuningas ja tuomari.....	209
Psalmi 99.....	210
Herra, meidän Jumalamme, on pyhä.....	210
Psalmi 100.....	210
Palvelkaa Herraa iloiten!.....	210
Psalmi 101.....	211
Jumalan mielen mukainen hallitsija.....	211
Psalmi 102.....	212
Herra rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniassaan.....	212
Psalmi 103.....	213
Herra on laupias ja armahtava.....	213
Psalmi 104.....	215

Herran luomistekojen ylistys.....	215
Psalmi 105.....	217
Herran armotekojen ylistys.....	217
Psalmi 106.....	220
Herran uskollisuus, Israelin uskottomuus.....	220
VIIDES KIRJA, 107 – 150.....	223
Psalmi 107.....	223
Lunastettujen kiitoslaulu.....	223
Psalmi 108.....	225
Kiitos ja rukous.....	225
Psalmi 109.....	226
Syyttömästi vainotun rukous.....	226
Psalmi 110.....	228
Herran Voideltu.....	228
Psalmi 111.....	229
Herran teot ovat suuria.....	229
Psalmi 112.....	230
Herraa pelkäävän onni.....	230
Psalmi 113.....	231
Herra on alhaisten auttaja.....	231
Psalmi 114.....	231
Israelin pelastuminen Egyptistä.....	231
Psalmi 115.....	232
Israel, luota Herraan!.....	232
Psalmi 116.....	233
Pelastetun kiitosuhri.....	233
Psalmi 117.....	234
Herran uskollisuus pysyy ikuisesti.....	234
Psalmi 118.....	234
Kiitetty olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!.....	234
Psalmi 119.....	236
Herran sana on kokonaan totuus.....	236
Psalmi 120.....	246

Rauhaa kaipaavan rukous.....	246
Psalmi 121.....	247
Herra on sinun varjelijasi.....	247
Psalmi 122.....	247
Rukoilkaa rauhaa Jerusalemile!.....	247
Psalmi 123.....	248
Halveksittujen avunpyyntö.....	248
Psalmi 124.....	248
Herra on auttajamme.....	248
Psalmi 125.....	249
Rauha Israelille!.....	249
Psalmi 126.....	249
Kyynelin kylvetään, riemuiten leikataan.....	249
Psalmi 127.....	250
Lapset ovat Herralta saatu perintö.....	250
Psalmi 128.....	250
Herraa pelkäävää siunataan.....	250
Psalmi 129.....	251
Siionin vihollisten voimattomuus.....	251
Psalmi 130.....	252
Syvyyksistä minä huudan sinua, Herra.....	252
Psalmi 131.....	252
Nöyrä tyytyminen Jumalan tahtoon.....	252
Psalmi 132.....	253
Siion on Herran asuinpaikka.....	253
Psalmi 133.....	254
Veljessovun siunaus.....	254
Psalmi 134.....	254
Psalmi yövartiossa.....	254
Psalmi 135.....	255
Herran nimi pysyy ikuisesti.....	255
Psalmi 136.....	256
Herran armo pysyy ikuisesti.....	256

Psalmi 137.....	258
Baabelin virtojen varsilla.....	258
Psalmi 138.....	258
Kiitos Herralle rukousvastauksesta.....	258
Psalmi 139.....	259
Herra on kaikkivaltias.....	259
Psalmi 140.....	261
Avunhuuto väkivaltaisten vuoksi.....	261
Psalmi 141.....	262
Herra, aseta suulleni vartija.....	262
Psalmi 142.....	263
Vainotun rukous.....	263
Psalmi 143.....	263
Kukaan ei ole vanhurskas Herran edessä.....	263
Psalmi 144.....	264
Kiitoslaulu Jumalan siunauksista.....	264
Psalmi 145.....	266
Ylistyslaulu Herran hyvydestä.....	266
Psalmi 146.....	267
Ylistyslaulu Herran uskollisuudesta.....	267
Psalmi 147.....	268
Herran armon ja voiman ylistys.....	268
Psalmi 148.....	269
Kaikki luodut ylistäkööt Herran nimeä!.....	269
Psalmi 149.....	270
Herran kansa ylistäköön hänen nimeään!.....	270
Psalmi 150.....	271
Kaikki, joissa on henki, ylistäkää Herraa!.....	271
SANANLASKUJEN KIRJA.....	272
Opetus viisauteen ja ymmärrykseen, 1 – 9.....	272
Sananlaskujen tarkoitus.....	272
Herran pelko on tiedon alku.....	272
Älä lähde synnin teille.....	272

Viisaus kutsuu.....	273
Viisaus varjelee pahasta.....	274
Viisaus ja jumalanpelko.....	275
Laupeus ja oikeamielisyys.....	276
Viisauden tie.....	277
Jumalattomien polku ja vanhurskaitten polku.....	278
Varjele sydämesi.....	278
Varoitus irstaista naisista.....	279
Iloitse nuoruutesi vaimosta.....	279
Varoitus takuuseen menosta.....	280
Laiskuus.....	280
Kavaluus.....	281
Seitsemän Herran inhoamaa asiaa.....	281
Aviorikoksen mielettömyys.....	281
Varo viettelijätärtä!.....	282
Iankaikkinen viisaus kutsuu.....	284
Viisaus kutsuu pitoihinsa.....	286
Herran pelko on viisauden alku.....	286
Tyhmyys houkuttelee.....	287
Lyhyitä sananlaskuja elämän eri aloilta, 10 – 22:16.....	287
Viisaiden sanoja, 22:17 – 24:34.....	307
HISKIAN MIESTEN KOKOAMIA SANANLASKUJA, 25 –	
29.....	312
Loppusanat, 30 – 31.....	319
Aagurin sanat.....	319
Lemuelin sanat.....	322
Kelpo vaimon ylistys.....	322
SAARNAAJAN KIRJA.....	324
ELÄMÄN TARKOITUSTA ETSIMÄSSÄ, 1 – 6.....	324
Kaikki on turhuutta.....	324
Ei mitään uutta auringon alla.....	324
Saarnaaja tutkii ajallista elämää.....	325
Elämän nautinnot ovat turhuutta.....	325

Suuret teot ovat turhuutta.....	325
Viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi.....	326
Kaikki tulee Jumalan kädestä.....	326
Kaikella on aikansa.....	327
Jumalan teot ovat ikuiset.....	328
Kaikki palaa tomuun.....	328
Sorrettujen kyynleet.....	328
Kateus on turhuutta.....	329
Kaksin on parempi kuin yksin.....	329
Viisaus on parempi tyhmyyttä.....	329
Varoitus turhista lupauksista.....	329
Oikeutta poljetaan.....	330
Rikkaus on turhuutta.....	330
Kaiken vaivannäön turhuus.....	330
ELÄMÄNOHJEITA, 7 – 12.....	331
Mikä on hyvää?.....	331
Kohtuuden noudattaminen on viisautta.....	332
Älä asetu pahan asian puolelle.....	333
Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa.....	333
Oikeus ei toteudu.....	333
Ihminen ei voi käsittää Jumalan tekoja.....	334
Kaikilla on sama kohtalo.....	334
Oikea elämäntapa.....	334
Viisaus on parempi kuin voima.....	335
Mietelmiä ja elämänohjeita.....	335
Elämän epävarmuus.....	336
Ihminen iloitkoon nuoruudessaan.....	337
Muista Luoja nuoruudessasi.....	337
Loppusanat.....	338
LAULUJEN LAULU.....	339
Sulhasen rakkauden suloisuus.....	339
Morsiamen ihanuus.....	339
Saaronin kukka.....	340

Rakkauden kevät.....	341
Missä on rakkaani?.....	342
Hän saapuu!.....	343
Sulhanen ylistää morsiamen kauneutta.....	343
Sulhanen ylistää morsiamen rakkautta.....	344
Rakkauden paratiisi.....	345
Morsian unelmoi.....	345
Morsian ylistää sulhasen ihanuutta.....	346
Minä kuulun rakkaalleni ja hän minulle.....	347
Sulhanen ylistää morsiamen kauneutta.....	347
Morsian on täydellisen kaunis.....	348
Rakkaimman ihanuus.....	349
Rakkaani, lähtekäämme maalle!.....	350
Älkää häiritkö rakkautta.....	350
Rakkaus on väkevä kuin kuolema.....	350
Veljet kiusoittelevat sisartaan.....	351
Riennä rakkaani!.....	352

Esipuhe

Tämä nyt julkaistava käännös on kolmas osa Vanhan testamentin kirjoja sisältäen ns. runolliset kirjat (Jobin kirja – Laulujen laulu). Tätä kirjojen kokoelmaa kutsutaan myös Vanhan testamentin viisauksikirjallisuudeksi.

Tämä käännös kantaa lisänimeä v.2025, joka voidaan nykyisenä atk-aikana tulkita toisaalta julkaisuvuodeksi ja toisaalta versionumeroksi.

Pohjatekstinä on ollut raamatunkääntäjä Pentti Mäkisen (1935–2023) tekemä teksti. Hän on ollut myös tärkein kommentoija lopullista tekstiä varten.

Käännös pyrkii olemaan mahdollisimman tarkka ja uskollinen heprealaiselle alkutekstillemme ja mahdollisimman hyvää suomen kieltä. Kielten rakenteen erilaisuudesta johtuen tämäkään käännös ei voi olla ”täydellinen”.

Espoossa 1.1.2025

Lars Lewi Leptoni

JOBIN KIRJA

JOHDANTOKERTOMUS, 1 – 2

Job ja hänen perheensä

1 Uusin maassa oli mies, jonka nimi oli Job. Hän oli nuhteeton ja oikeamielinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa. ² Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tyttäretä. ³ Karjaa hänellä oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa härkäparia ja viisisataa aasintammaa. Palvelusväkeäkin hänellä oli hyvin paljon. Job oli kaikista Idän miehistä mahtavin.

⁴ Hänen pojillaan oli tapana järjestää pitoja; kullakin oli talossaan pidot vuoropäivänään. Silloin he lähettivät sanan kolmelle sisarelleen ja kutsuivat heidät syömään ja juomaan kanssaan. ⁵ Aina kun pitopäivät olivat kierroksensa kiertäneet, Job lähetti pojille sanan ja pyhitti heidät. Varhain aamulla hän nousi ja uhrasi polttouhreja, yhtä monta kuin poikia oli. Job näet ajatteli: "Ehkä poikani ovat tehneet syntiä ja sydämessään heittäneet hyvästit Jumalalle." Näin Job teki joka kerta.

Saatana saa koetella Jobia

⁶ Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli heidän joukossaan myös Saatana. ⁷ Herra kysyi Saatanalta: "Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi Herralle: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta." ⁸ Herra kysyi Saatanalta: "Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole maan päällä hänen vertaistaan. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, hän pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa."

⁹ Saatana vastasi Herralle: "Suottako Job pelkää Jumalaa? ¹⁰ Olethan itse joka puolelta suojannut hänet, hänen talonsa ja kaiken, mitä hänellä on. Olet siunannut hänen kättensä työn, ja hänen karjalaumansa ovat levinneet ympäri maata. ¹¹ Mutta ojennapa kätesi ja kajoa siihen, mitä hänellä on. Varmasti hän heittää sinulle hyvästit vasten kasvoja." ¹² Silloin Herra sanoi Saatanalle: "Hyvä on. Kaikki, mitä hänellä on, olkoon sinun vallassasi, mutta häntä itseään vastaan et saa ojentaa kättäsi." Sitten Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä.

Job menettää omaisuutensa ja lapsensa

¹³ Eräänä päivänä, kun Jobin pojat ja tyttäret taas aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa, ¹⁴ Jobin luo tuli sanantuoja, joka sanoi: "Härillä kynnettiin, ja aasintammat olivat laitumella siinä lähellä. ¹⁵ Silloin sabalaiset hyökkäsivät, ryösti-

vät eläimet ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tästä sinulle." ¹⁶ Hänen vielä puhuessaan tuli toinen ja sanoi: "Jumalan tuli iski alas taivaasta, sytytti palamaan lampaat, vuohet ja palvelijat ja kulutti kaikki. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tästä sinulle." ¹⁷ Hänen vielä puhuessaan tuli taas yksi, joka sanoi: "Kaldealaiset jakaantuivat kolmeksi joukoksi, ryntäsivät kameliin kimppuun ja ryöstivät ne. Palvelijat he surmasivat miekan terällä. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tästä sinulle." ¹⁸ Hänen vielä puhuessaan tuli jälleen yksi, joka sanoi: "Poikasi ja tyttäresi aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa. ¹⁹ Yhtäkkiä tuli raju myrsky autiomaan toiselta puolelta ja iski talon neljään nurkkaan, ja se luhistui nuorten päälle, niin että he kuolivat. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tästä sinulle."

²⁰ Silloin Job nousi ja repäisi viittansa. Ajettuaan päänsä paljaaksi hän heittäytyi maahan palvomaan Herraa ²¹ ja sanoi:

"Alastomana minä tulin äitini kohdusta

ja alastomana sinne palaan.

Herra antoi, Herra otti,

kiitetty olkoon Herran nimi!"

²² Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä eikä puhunut Jumalasta sopimattomasti.

Saatana saa vielä koetella Jobia

2 ¹ Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat taas tulivat ja asettuivat Herran eteen, myös Saatana tuli heidän joukossaan ja asettui Herran eteen. ² Herra kysyi Saatanalta: "Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi Herralle: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta." ³ Niin Herra sanoi Saatanalle: "Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole hänen vertaistaan maan päällä. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, hän pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa. Yhä hän pysyy nuhteettomuudessaan, vaikka sinä olet yllyttänyt minut häntä vastaan, tuhoamaan hänet ilman syytä." ⁴ Saatana vastasi Herralle: "Nahka nahasta! Kaiken, mitä ihmisellä on, hän antaa henges-tään. ⁵ Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen luihinsa ja lihaansa. Varmasti hän heittää sinulle hyvästit vasten kasvojesi." ⁶ Herra sanoi Saatanalle: "Katso, hän on käsissäsi. Säästä kuitenkin hänen henkensä."

Jobin ahdinko pahenee

⁷ Niin Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä ja löi Jobiin pahoja paiseita, jalkapohjista päälakeen asti. ⁸ Job otti saviastian palasen ja kaapi sillä itseään tuhkakassassa istuen. ⁹ Hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Vieläkö pysyt nuhteettomuudessasi? Heit hyvästit Jumalalle ja kuole." ¹⁰ Mutta Job vastasi: "Sinä puhut kuin mikä-

kin houkkamainen nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan myös pahaa?" Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä huulillaan.

JOB JA HÄNEN KOLME YSTÄVÄÄNSÄ, 2 – 28

Ystävät saapuvat lohduttamaan Jobia

¹¹ Kun Jobin kolme ystävää kuulivat kaikesta siitä onnettomuudesta, joka oli kohdannut Jobia, he tulivat kukin paikkakunnaltaan: teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Soofar. Yhteisestä sopimuksesta he päättivät mennä osoittamaan hänelle myötätuntoa ja lohduttamaan häntä. ¹² Kun he olivat vielä etäällä, he nostivat katseensa mutta eivät voineet tuntea häntä. Silloin he puhkesivat äänekkääseen itkuun, kukin repäisi rikki viittansa ja viskasi tomua pänsä päälle kohhti taivasta. ¹³ Sitten he istuivat Jobin kanssa maassa seitsemän päivää ja seitsemän yötä. Kukaan heistä ei puhunut hänelle sanaakaan, sillä he näkivät, että hänen tuskansa oli hyvin suuri.

JOBIN ENSIMMÄINEN PUHE

Job kiroaa syntymäpäivänsä

3 ¹ Sen jälkeen Job avasi suunsa ja kirosi syntymäpäivänsä. ² Hän sanoi:

³ "Kadotkoon se päivä, jona synnyin,

ja yö, joka sanoi: 'Poika on saanut alkunsa.'

⁴ Muuttukoon pimeydeksi se päivä.

Älköön sitä kysykö Jumala korkeudessa,

älköön sille päivänvalo loistako.

⁵ Vaatikoon sen itselleen pimeys ja kuoleman varjo.

Laskeutukoon pilvi sen päälle,

kauhistuttakoon sitä päivän pimeneminen.

⁶ Sen yön vieköön pimeys.

Älköön se iloitko vuoden päivien joukossa,

älköön se tulko kuukausien lukuun.

⁷ Hedelmätön olkoon se yö,

älköön sinä yönä riemuhuuto raikuko.

⁸ Kirotkoon sen päivienmanaajat,

ne, jotka ovat valmiit herättämään Leviatanin.

⁹ Pimentykööt sen aamutähdet.

Odottakoon se valoa, joka ei tule,

älköön se aamuruskon säteitä nähkö,
10 sillä se ei sulkenut minulta kohdun ovea
eikä kätkenyt vaivaa silmiltäni."

Kuolema olisi elämää parempi

11 "Miksi en kuollut heti äidin helmaan,
menehtynyt kohdusta tullessani?
12 Miksi olivat polvet minua vastaanottamassa,
minkä vuoksi rinnat imeäkseni?
13 Makaisinhan nyt rauhassa,
nukkuisin ja saisin levätä
14 kuninkaiden ja maan neuvosmiesten kanssa,
joiden rakennelmat ovat jo raunioina,
15 tai ruhtinaiden kanssa, joilla oli kultaa,
jotka täyttivät talonsa hopealla.
16 Tai olisin olematon kuin maahan kätkeyty keskonen,
kuin lapset, jotka eivät ole päivänvaloa nähneet.
17 Siellä lakkaavat jumalattomat raivoamasta,
siellä saavat uupuneet levätä.
18 Kaikki vangit ovat rauhassa,
eivät kuule käskijän ääntä.
19 Samanlaisia ovat siellä pieni ja suuri,
orja on vapaa herrastaan."

Olemassaolon tuska

20 "Miksi hän antaa vaivatulle valoa
ja elämää murhemielisille?
21 Hehän odottavat kuolemaa, joka ei tule,
etsivät sitä enemmän kuin aarretta.
22 He iloitsisivat riemusta huutaen,
jos saisivat osakseen haudan.
23 Miksi hän antaa valoa miehelle,
jonka tie on ummessa,
jonka Jumala on sulkenut aitaukseen?
24 Huokaus on tullut leiväkseni,
valitukseni virtaa kuin vesi.
25 Mitä minä kauhistuin, se minua kohtasi,

mitä pelkäsin, se minulle tapahtui.

²⁶ En ehtinyt tyyntyä, en rauhoittua,
en käydä lepoon, kun tuska tuli jälleen."

ELIFAAN ENSIMMÄINEN PUHE

Miksi tuskastut?

4¹ Silloin teemanilainen Elifas vastasi:

² "Tuskastutko, jos sinulle yritetään puhua?

Kuka voisi pidättääkään sanojaan?

³ Katso, monia sinä olet ojentanut,
hervonneita käsiä olet vahvistanut.

⁴ Sanasi ovat nostaneet kompastuneen,
horjuvia polvia olet tukenut.

⁵ Mutta nyt, kun sinua kohtaa onnettomuus, sinä tuskastut.

Kun se itseesi osuu, sinä kauhistut.

⁶ Eikö jumalanpelko ole uskalluksesi
ja nuhteeton vaellus sinun toivosi?"

Kärsimyksillä on syynsä

⁷ "Muistelehan: kuka viaton on joskus hukkunut,
ja missä oikeamieliset ovat joutuneet tuhoon?

⁸ Sen mukaan kuin minä olen nähnyt:
ne, jotka vääryyttä kyntävät ja turmiota kylvävät,
ne sitä myös niittävät.

⁹ Jumalan henkäyksestä he hukkuvat,
hänen vihansa henkäisystä he häviävät.

¹⁰ Leijonan ärjyntä, jalopeuran ääni, vaiennetaan,
nuorten leijonien hampaat murskataan.

¹¹ Vanha leijona menehtyy saaliin puutteessa,
ja naarasleijonan pennut joutuvat hajalle."

Onko ihminen vanhurskas Jumalan edessä?

¹² "Varkain tuli minulle sana,
korvani kuuli kuiskauksen siitä,

¹³ kun ajatukset häilyivät öisissä näyissä,
kun raskas uni oli vallannut ihmiset.

¹⁴ Minut valtasi pelko ja vavistus,
kaikki minun luuni kauhistuivat.
¹⁵ Tuulenhenkäys puhalsi yli kasvojeni,
ihoni karvat nousivat pystyyn.
¹⁶ Jokin hahmo seisoi silmieni edessä,
en erottanut, millainen se oli.
Hiljaisuudessa kuulin äänen:
¹⁷ 'Onko ihminen vanhurskaampi kuin Jumala,
onko mies puhtaampi kuin hänen Luojansa?
¹⁸ Katso, palvelijoihinsakaan hän ei luota,
enkeleissäänkin hän näkee vikoja,
¹⁹ saati sitten niissä, jotka asuvat savimajoissa,
joiden perustukset ovat tomussa!
He rusentuvat kuin koiperhonen;
²⁰ ennen kuin päivä iltaan painuu, heidät muserretaan.
Kukaan ei kiinnitä huomiota, kun he hukkuvat ainiaaksi.
²¹ Eikö ole niin, että heidän telttanuoransa irrotetaan,
ja he kuolevat viisaudesta osattomina?'"

Ihminen on syypää kärsimyksiinsä

5₁ "Huuda vain!
Onko ketään, joka sinulle vastaisi,
kuka on se pyhä, jonka puoleen voisit kääntyä?
² Mielettömän tappaa suuttumus,
yksinkertaisen surmaa kiivaus.
³ Minä näin mielettömän juurtuvan,
mutta äkkiä jouduin kiroamaan hänen asuinsijaansa.
⁴ Hänen lapsensa jäävät apua vaille.
Heitä poljetaan portissa, eikä pelastajaa ole.
⁵ Minkä hän on leikannut, sen syö nälkäinen,
ottaa vaikka orjantappuroista,
ja janoiset tavoittelevat hänen omaisuuttaan.
⁶ Eihän onnettomuus kasva mullasta,
eikä vaiva verso maasta,
⁷ vaan ihminen syntyy vaivaan,
ja kipinät, liekin lapset, lentävät korkealle."

Minä ainakin etsisin Jumalaa

⁸ "Minä ainakin etsisin Jumalaa
ja asettaisin asiani Jumalan eteen,
⁹ hänen, joka tekee suuria, tutkimattomia tekoja,
ihmeitä ilman määrää,
¹⁰ joka antaa sateen maan päälle
ja lähettää vettä vainioille.
¹¹ Hän korottaa alhaiset,
surevat saavat avun ja turvan.
¹² Hän tekee tyhjäksi viekkaitten hankkeet,
niin ettei mikään menesty heidän käsissään.
¹³ Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa,
juonittelijoiden suunnitelmat raukeavat tyhjiin.
¹⁴ Päivällä heidät yllättää pimeys,
keskellä päivää he hapuilevat kuin yöllä.
¹⁵ Mutta köyhän hän pelastaa heidän suunsa miekalta,
auttaa väkevän käsistä.
¹⁶ Ja niin on köyhällä toivo,
mutta vääräys joutuu sulkemaan suunsa."

Älä pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta

¹⁷ "Katso, autuas se ihminen, jota Jumala ojentaa!
Älä pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta.
¹⁸ Sillä hän haavoittaa ja hän sitoo,
hän lyö murskaksi,
mutta hänen kätensä myös parantavat.
¹⁹ Kuudesta ahdingosta hän sinut pelastaa,
seitsemässä paha ei sinua kohtaa.
²⁰ Nälänhädässä hän lunastaa sinut kuolemasta
ja sodassa miekan vallasta.
²¹ Kielen ruoskalta sinä olet turvassa
etkä pelkää, kun hävitys tulee.
²² Hävitykselle ja nälänhädälle sinä naurat,
eikä sinun tarvitse pelätä metsän petoja.
²³ Kedon kivien kanssa sinä olet liitossa,
metsän pedot elävät rauhassa sinun kanssasi.
²⁴ Saat huomata, että majasi on rauhassa,

ja kun tarkastat asuinsijaasi, ei sieltä mitään puutu.

²⁵ Saat myös huomata, että jälkeläisiäsi on paljon
ja vesasi runsaat kuin ruoho maassa.

²⁶ Ikäsi kypsytydessä sinä menet hautaan,
niin kuin lyhde korjataan ajallaan.

²⁷ Huomaa: tämän me olemme tutkineet, ja näin se on.
Kuule se ja ota siitä opiksesi."

JOBIN TOINEN PUHE

Job toivoo kuolemaa

6₁ Job vastasi:

² "Jospa minun suruni punnittaisiin
ja kova onneni pantaisiin samaan vaakakuppiin!

³ Ne painavat enemmän kuin meren hiekka,
siksi sanani menevät harhaan.

⁴ Ovathan Kaikkivaltiaan nuolet osuneet minuun,
minun henkeni juo niiden myrkkyä.
Jumalan kauhut nousevat minua vastaan.

⁵ Huutaako villiaasi vihannassa ruohikossa,
ammuuko härkä rehuviljansa ääressä?

⁶ Syödäänkö mautonta ilman suolaa,
onko makua malvan nesteessä?

⁷ Sieluni kieltäytyy koskemasta sellaisiin.
Ne ovat minulle kuin saastainen ruoka.

⁸ Kunpa pyyntöni täyttyisi

ja Jumala antaisi minulle sen, mitä toivon.

⁹ Jospa Jumala vain suvaitsisi musertaa minut,
ojentaa kätensä ja leikata minut pois!

¹⁰ Silloin minulla olisi vielä lohdutuksena se,
etten ole kieltänyt Pyhän sanoja.

Hypähtäisin ilosta armottoman tuskan alla."

Job on pettynyt ystäviinsä

¹¹ "Mikä on voimani, että voisin enää toivoa,
mikä loppuni, että voisin olla kärsivällinen?

¹² Onko minulla kiven lujuus,

onko ruumiini vaskea?

¹³ Eikö minulla enää ole mitään apua?

Onko ymmärrys kaikonnut minusta?

¹⁴ Tuleehan ystävän olla laupias nääntyvälle,
vaikka tämä olisikin hylännyt Kaikkivaltiaan pelon.

¹⁵ Minun veljeni ovat pettäneet minut kuin keväinen puro,
kuin sadepurot, jotka juoksevat kuiviin.

¹⁶ Ne ovat jääsohjosta sameita,
niihin kätkeytyy lumi.

¹⁷ Auringon paahtaessa ne ehtyvät.
Kun tulee helle, ne häviävät paikastaan.

¹⁸ Niiden juoksun urat mutkistuvat,
ne haihtuvat tyhjiin ja katoavat.

¹⁹ Teeman karavaanit tähystelivät niitä,
Saban matkalaiset panivat toivonsa niihin.

²⁰ He joutuivat häpeään, kun luottivat niihin,
perille päästyään he joutuivat pettymään.

²¹ Samoin tekin olette nyt tyhjän veroisia.
Te näette kauheita asioita ja pelästytte.

²² Olenko sanonut: 'Antakaa minulle jotakin'
tai 'Maksakaa varoistanne lahjus minun puolestani'

²³ tai 'Pelastakaa minut vihollisen vallasta
ja lunastakaa minut väkivaltaisten käsistä'?

²⁴ Opettakaa minua, niin minä vaikenen.
Osoittakaa minulle, missä olen erehtynyt.

²⁵ Kuinka tehoaakaan oikea puhe!
Mutta mitä hyötyä teidän nuhtelustanne on?

²⁶ Aiotteko nuhdella sanoja?
Tuultahan ovat epätoivoisen sanat.

²⁷ Orvostakin te heittäisitte arpaa
ja hieroisitte kauppaa ystävästänne.

²⁸ Suvaitkaa nyt kääntyä minuun päin:
valehtelenko minä vasten kasvojanne?

²⁹ Perukaa puheenne, älköön vääryyttä tapahtuko,
perukaa, vielä minä olen oikeassa.

³⁰ Onko kielelläni vääryys?
Eikö suulakeni tuntisi, mikä on turmiollista?"

Ihmisen elämä on sotapalvelusta

7¹ "Eikö ihmisen elämä maan päällä ole sotapalvelusta, eivätkö hänen päivänsä ole kuin palkkalaisen päivät?
² Hän on kuin orja, joka kaippaa varjoon, kuin palkkalainen, joka odottaa työnsä palkkaa.
³ Minä olen saanut perinnöksi pettymysten kuukaudet, ja vaivan yöt on annettu osakseni.
⁴ Maata mennessäni ajattelen, milloin voisin nousta. Ilta venyy ja tuskastun, kääntelehdin levottomana aamuhämärään asti.
⁵ Madot peittävät ruumiini, rupeni ovat kuin maan kamara, ihoni halkeilee ja märkii.
⁶ Päiväni kiitävät nopeammin kuin kutojan sukkula, ne katoavat vailla toivoa."

Ihmisen elämä on tuulen henkäys

⁷ "Muista, että elämäni on vain tuulen henkäys. Silmäni ei enää saa nähdä onnea.
⁸ Silmä, joka minut näki, ei enää minua näe. Sinun silmäsi etsivät minua, mutta minua ei ole.
⁹ Pilvi häipyä ja häviää, ei myöskään tuonelaan vaipunut sieltä nouse.
¹⁰ Taloonsa hän ei enää palaa, eikä hänen asuinsijansa häntä enää tunne.
¹¹ En minä suitsi suutani, minä puhun henkeni ahdistuksessa, valitan sieluni katkerassa murheessa.
¹² Olenko minä meri tai lohikäärme, kun asetat vartioston minua vastaan?
¹³ Kun ajattelen: leposijani lohduttaa minua, vuoteeni ottaa kantaakseen osan tuskaani,
¹⁴ niin sinä kauhistutat minua unilla ja säikytät minua näyillä.
¹⁵ Mieluummin tukehdu, mieluummin kuolen kuin kidun luurankona."

Jätä minut rauhaan

¹⁶ "Olen saanut tarpeekseni,
en tahdo elää ikuisesti.
Jätä minut rauhaan,
ovathan päiväni kuin henkäys.
¹⁷ Mikä on ihminen,
että pidät häntä niin tärkeänä
ja kiinnität häneen huomiosi,
¹⁸ tarkastelet häntä aamu aamulta,
tutkit häntä hetki hetkeltä?
¹⁹ Milloin sinä käännät katseesi minusta?
Etkö hellitä sen vertaa,
että saan sylkeni nielaistuksi?
²⁰ Jos olenkin tehnyt syntiä,
niin mitä sillä olen sinulle tehnyt,
sinä ihmisten vartija?
Miksi asetit minut maalitauluksesi?
Miksi tulin itselleni taakaksi?
²¹ Miksi et anna rikostani anteeksi
etkä ota pois syllisyyttäni?
Sillä nyt minä menen levolle maan tomuun.
Sinä etsit minua, mutta minua ei enää ole."

BILDADIN ENSIMMÄINEN PUHE

Jumalako vääristäisi oikeuden?

8₁ Suuhilainen Bildad vastasi Jobille:
² "Kuinka kauan sinä tuollaisia puhelet?
Suusi sanat ovat kuin raju tuuli.
³ Jumalako vääristäisi oikeuden,
Kaikkivaltiasko vääristäisi vanhurskauden?
⁴ Ehkä lapsesi tekivät syntiä häntä vastaan,
ja hän hylkäsi heidät heidän rikkomuksensa valtaan.
⁵ Jos sinä etsit Jumalaa
ja anot Kaikkivaltialta armoa,
⁶ jos olet puhdas ja rehellinen,
silloin hän varmasti herää avuksesi

ja saattaa entiselleen vanhurskautesi asunnon.

⁷ Vaikka alkusi on vähäinen,
lopulta kasvat hyvin suureksi."

Kuuntele isien viisautta

⁸ "Kysypä aikaisemmalta sukupolvelta;
tarkkaa, mitä heidän isänsä ovat tutkineet.

⁹ Mehän olemme eilisen lapsia emmekä mitään tiedä,
päivämme ovat vain varjo maan päällä.

¹⁰ He opettavat sinua, puhuvat sinulle,
tuovat julki sanat sydämestään.

¹¹ Kasvaako papyrus siellä, missä ei ole rämettä?

Nostaako ruoko varttaan siellä, missä ei ole vettä?

¹² Kun se vielä versoo eikä ole valmista korjattavaksi,
se kuivettuu ennen kaikkia muita kasveja.

¹³ Niin käy kaikkien, jotka unohtavat Jumalan;
jumalattoman toivo katoaa.

¹⁴ Hän panee turvansa seittiin,
etsii tukea hämähäkinverkosta.

¹⁵ Hän nojaa taloonsa, mutta se ei pysy pystyssä,
hän pitää siitä kiinni, mutta se ei kestä.

¹⁶ Hän kasvaa rehevänä auringon paisteessa,
ja hänen vesansa leviävät yli puutarhan.

¹⁷ Hänen juurensa kietoutuvat kiviroykkiöön,
hän kiinnittää katseensa kiviseen taloon.

¹⁸ Kun hänet hävitetään asuinsijaltaan,
se kieltää hänet: 'En ole sinua nähnytkään.'

¹⁹ Katso, siinä oli hänen vaelluksensa ilo,
ja tomusta kasvaa toisia."

Jumala ei hylkää nuhteetonta

²⁰ "Ei Jumala hylkää nuhteetonta
eikä tartu pahantekijöiden käteen.

²¹ Vielä hän täyttää suusi naurulla
ja huulesi riemuhuudolla.

²² Sinun vihamiehesi puetaan häpeään,
eikä jumalattomien majaa enää ole."

JOBIN KOLMAS PUHE

Kuka voi estää Jumalaa?

9₁ Job vastasi näin:

₂ "Totta kai minä tiedän, että asia on niin.

Kuinka ihminen voisi olla oikeassa Jumalaa vastaan!

₃ Jos ihminen tahtoisi käydä oikeutta hänen kanssaan,
hän ei pystyisi vastaamaan hänelle
edes yhteen kysymykseen tuhannesta.

₄ Hän on viisas sydämeltään ja väkevä voimassaan.

Kuka on niskoitellut häntä vastaan joutumatta kärsimään?

₅ Hän siirtää vuoret äkkiarvaamatta,
hän kukistaa ne vihassaan.

₆ Hän järkyttää maan paikaltaan,
ja sen pylväävät vapisevat.

₇ Hän kieltää aurinkoa, eikä se nouse,
hän lukitsee tähdet sinetillään.

₈ Yksinään hän levittää taivaat
ja kulkee meren kuohujen päällä.

₉ Hän teki Leijonan tähdistön ja Kalevanmiekan,
Seulaset ja etelän tähtitarhat.

₁₀ Hän tekee suuria, tutkimattomia tekoja,
ihmeitä ilman määrää.

₁₁ Katso, hän kulkee ohitseni,
enkä minä häntä näe,
hän kiittää ohii,
enkä minä häntä huomaa.

₁₂ Kun hän tempaa pois,
kuka voi häntä estää?

Kuka voi sanoa hänelle:

'Mitä sinä teet?'"

Kuka voi vetää Jumalan tilille?

₁₃ "Jumala ei lakkaa vihastaan,
hänen alleen vaipuvat Rahabin auttajat.

₁₄ Kuinka sitten minä voisin vastata hänelle,
valita sanani hänen edessään?

¹⁵ Vaikka olisin oikeassa,
en kykenisi vastaamaan.
Minun täytyisi anoa armoa tuomariltani.

¹⁶ Jos minä huuttaisin,
ja hän vastaisi minulle,
en usko, että hän ottaisi korviinsa valitustani,
¹⁷ hän, joka murjoo minua myrskytuulella
ja lisää haavojeni lukua ilman syytä.

¹⁸ Hän ei anna minun edes vetää henkeäni
vaan täyttää minut katkeralla tuskalla.

¹⁹ Jos kysytään vahvaa voimaa,
hän sanoo: 'Tässä!'
Jos oikeutta: 'Kuka vetää minut tilille?'

²⁰ Vaikka olisin oikeassa,
oma suuni tuomitsisi minut syylliseksi.
Vaikka olisin syytön,
hän kuitenkin julistaisi minut väärintekijäksi.

²¹ Syytön minä olen.
En välitä hengestäni,
inhoan elämäni.

²² Yhdentekevää kaikki!
Sen tähden sanon:
hän tekee lopun niin syyttömästä kuin syyllisestäkin.

²³ Jos ruoska surmaa äkisti,
hän pilkkaa viattomien epätoivoa.

²⁴ Maa on jätetty jumalattomien valtaan,
hän peittää sen tuomarien kasvot –
ellei hän, kuka sitten?"

Päiväni kiitävät pois

²⁵ "Minun päiväni rientävät juoksijaa nopeammin,
pakenevat onnea näkemättä,
²⁶ ne kiitävät kuin ruokoveneet,
kuin kotka, joka iskee saaliiseen.

²⁷ Jos ajattelen: 'Tahdon unohtaa valitukseni,
luopua kasvojeni synkkyydestä ja muuttua iloiseksi',
²⁸ niin minä kauhistun kaikkia tuskiani.
Tiedän, ettet julista minua viattomaksi.

²⁹ Minä olen syyllinen.

Miksi turhaan vaivaan itseäni?

³⁰ Jos peseytyisin lumessa

ja puhdistaisin käteni lipeällä,

³¹ sinä upottaisit minut liejuiseen kuoppaan,
niin että omat vaatteidenikin inhoaisivat minua.

³² Eihän hän ole ihminen niin kuin minä,
niin että voisin vastata hänelle

ja kävisimme oikeutta keskenämme.

³³ Ei meillä ole riidan ratkaisijaa,
joka laskisi kätensä meidän molempien päälle

³⁴ ja ottaisi hänen vitsansa pois päältäni,
niin ettei hänen kauhunsa säilyttäisi minua.

³⁵ Silloin minä puhuisin enkä pelkäisi häntä.

Mutta niin ei ole.

Minä olen yksin."

Jumala, miksi vaadit minua tilille?

10 ¹ "Sieluni on kyllästynyt elämään.

Minä päästän valitukseni valloilleen

ja puhun sieluni katkeruudessa.

² Minä sanon Jumalalle: Älä tuomitse minua syylliseksi!
Ilmoita minulle, miksi käyt oikeutta minua vastaan.

³ Onko sinulle hyötyä siitä, että sorrat,
että hylkää sen, jonka kätesi ovat tehneet,
mutta valaiset jumalattomien hankkeet?

⁴ Onko sinulla lihalliset silmät,
näetkö niin kuin ihminen näkee?

⁵ Ovatko sinun päiväsi kuin ihmisen päivät,
ovatko vuotesi kuin miehen vuodet?

⁶ Sinähän etsit vääryyttä minusta
ja otat selvää synneistäni,

⁷ vaikka tiedät, etten ole syyllinen
ja ettei ole ketään,
joka pelastaa sinun käsistäsi."

Sinähän olet minut luonut

⁸ "Sinun kätesi ovat minut muovanneet
ja valmistaneet kaikin puolin;
mutta nyt sinä tuhoat minut.
⁹ Muista, että olet muovannut minua kuin savea,
ja nyt sinä muutat minut tomuksi jälleen.
¹⁰ Etkö sinä valuttanut minua kuin maitoa
ja juoksuttanut kuin juustoa?
¹¹ Sinä puit minut nahkaan ja lihaan,
kudoit minut kokoon luista ja jänteistä.
¹² Elämän ja armon sinä minulle soit.
Sinun huolenpitosi on varjellut henkeni.
¹³ Mutta sinä kätkit sydämeesi tämän,
minä tiedän, että tämä oli sinun mielessäsi:
¹⁴ Jos syntiä tein, sinä vartioit minua,
rikkomustani et jättänyt rankaisematta.
¹⁵ Jos olisin syyllinen, niin voi minua!
Ja vaikka olisin oikeassa, en silti voisi päätäni nostaa,
häpeästä kylläisenä ja kurjuuttani katsellen.
¹⁶ Jos pääni nousee, sinä metsästät minua kuin leijona
ja teet yhä ihmeitäsi minua vastaan.
¹⁷ Sinä hankit yhä uusia todistajia minua vastaan.
Vihasi minua kohtaan kasvaa,
ja sinä lähetät yhä uusia joukkoja minun kimppuuni."

Miksi minun piti syntyä?

¹⁸ "Miksi toit minut ulos äitini kohdusta?
Olisinpa menehtynyt, ennen kuin yksikään silmä minua näki!
¹⁹ Olisin niin kuin minua ei olisi ollutkaan,
minut olisi kannettu kohdusta hautaan.
²⁰ Eikö elämäni päiviä ole vähän?
Jättäköön hän minut rauhaan,
kääntyköön hän minusta pois,
että hiukan ilahtuisin
²¹ ennen kuin lähden, ikinä palaamatta,
pimeyden ja kuoleman varjon maahan,
²² pimeyden maahan, synkkään maahan,

kuoleman varjon maahan, jossa vallitsee sekasorto
ja jossa valkeuskin on pimeyttä."

SOOFARIN ENSIMMÄINEN PUHE

Hillitse kielesi, Job

11₁ Nyt alkoi puhua naamalainen Soofar:

₂ "Jäisikö sanatulva vastausta vaille?

Olisiko suupaltti oikeassa?

₃ Saisivatko tyhjat puheesi miehet vaikenemaan,
niin että pilkkaisit eikä kukaan saisi sinua häpeämään?

₄ Sinähän sanot: 'Vilpitön olen puheissani,
ja puhdas minä olen ollut sinun silmiesi edessä.'

₅ Toivoisinpa tosiaan, että Jumala puhuisi,
avaisi huulensa sinua vastaan

₆ ja ilmaisisi sinulle viisauden salaisuudet,
sen, että hänellä on monin verroin ymmärrystä.

Silloin huomaisit, että Jumala on painanut unhoon montakin pahaa tekoasi.

₇ Sinäkö ottaisit selvän Jumalan syvyyksistä?

Sinäkö pääsisit perille Kaikkivaltiaan täydellisyydestä?

₈ Se on korkea kuin taivas – mitä voit tehdä?

Se on syvempi kuin tuonela – mitä voit ymmärtää?

₉ Se on avarampi kuin maa
ja laajempi kuin meri.

₁₀ Jos hän kiittää paikalle ja ottaa vangiksi,
kutsuu oikeuden koolle, kuka voi häntä estää?

₁₁ Tunteehan hän valheen miehet,
vääryyden hän näkee sitä tarkkaamattakin."

Jos nöyryyt, voit olla turvassa

₁₂ "Onttopäinen mies voi saada ymmärrystä
ja villiaasi muuttua ihmiseksi!

₁₃ Valmista sinäkin sydämesi
ja ojenna kätesi hänen puoleensa.

₁₄ Mutta jos kädessäsi on vääräys, heitä se kauas
äläkä anna petoksen asua majoissasi.

₁₅ Silloin saat kohottaa kasvosi ilman häpeän tahraa,

olet kuin valettu etkä pelkää mitään.

¹⁶ Sinä unohdat onnettomuutesi,
muistelet sitä kuin vettä, joka on virrannut pois.

¹⁷ Elämäsi kirkastuu sydänpäivää selkeämmäksi,
pimeään aikakin on kuin aamunkoitto.

¹⁸ Olet luottavalla mielellä, sillä sinulla on toivo.
Tähystelet ympärillesi ja käyt turvassa nukkumaan;
¹⁹ käyt levolle, eikä kukaan sinua säikytä.

Monet etsivät sinun suosiotasi.

²⁰ Mutta jumalattomien silmät raukeavat.
Turvapaikka on heiltä kadonnut,
ja heidän toivonsa on viimeinen henkäys."

JOBIN NELJÄS PUHE

On minullakin ymmärrystä

12 Job vastasi:

² "Totisesti, te olette kansa,
ja teidän mukanne kuolee viisaus!

³ Onhan minullakin ymmärrystä yhtä hyvin kuin teillä,
en ole teitä huonompi.

Kukapa ei tuollaista tietäisi?

⁴ Minä olen ystäväni pilkattavana,
minä, joka huusin Jumalaa avuksi, ja hän vastasi minulle.
Hurskas ja nuhteeton on pilkattavana.

⁵ Turvassa olevan mielestä onnettomuudelle sopii ylenkatse;
sehän on valmiina niille, joiden jalka horjuu.

⁶ Rauhassa ovat rosvojen teltat,
turvassa ne, jotka uhmaavat Jumalaa,
ne, jotka kantavat jumalansa kädessään.

⁷ Kysy vaikka eläimiltä, niin ne opettavat sinua,
ja taivaan linnuilta, niin ne ilmoittavat sen sinulle.

⁸ Tai tutkistele maata, niin se opettaa sinua,
ja meren kalat kertovat siitä sinulle.

⁹ Kuka kaikista näistä ei tietäisi,
että Herran käsi on tämän tehnyt.

¹⁰ Hänen kädessään on jokaisen elävän olennon sielu
ja jokaisen ihmisen henki.

¹¹ Eikö korva koettele sanoja
ja suulaki maista ruuan makua?
¹² Vanhuksilla on viisautta
ja kauan eläneillä ymmärrystä."

Jumalan viisaus ja voima

¹³ "Jumalalla on viisaus ja voima,
hänellä on neuvo ja ymmärrys.
¹⁴ Minkä hän hajottaa, sitä ei enää rakenneta;
kenet hän sulkee sisälle, sille ei avata.
¹⁵ Katso, hän pidättää vedet, ja syntyy kuivuus,
hän päästää ne irti, ja ne myllertävät maan.
¹⁶ Hänellä on voima ja ymmärrys.
Hänelle kuuluu niin eksyksissä kulkeva kuin eksyttäjäkin.
¹⁷ Hän kuljettaa neuvonantajat paljasjalkaisina pois
ja tekee tuomareista tyhmiä.
¹⁸ Kuninkaitten kurituksesta hän vapauttaa
ja sitoo köyden heidän omille vyötäisilleen.
¹⁹ Hän kuljettaa papit paljasjalkaisina pois,
ja ikimahtavat hän kukistaa.
²⁰ Hän hämmentää luotettavien puheen
ja vie vanhimmilta ymmärryksen.
²¹ Hän vuodattaa halveksuntaa ruhtinaiden päälle
ja avaa virtojen padot.
²² Hän paljastaa syvyydet pimeyden peitosta
ja tuo pilkkopimeän valon piiriin.
²³ Hän antaa kansojen kasvaa,
mutta hän tekee niistä lopun.
Hän laajentaa kansojen alueet,
mutta hän kuljettaa lopulta ne pois.
²⁴ Maan kansan päämiehiltä hän vie ymmärryksen
ja saattaa heidät harhailemaan tiettömässä autiomaassa.
²⁵ He haparoivat pimeässä, valoa vailla,
hän panee heidät harhailemaan kuin juopuneet."

Jospa edes osaisitte vaieta

13₁ "Katso, kaiken tämän on silmäni nähnyt,
korvani kuullut ja sen ymmärtänyt.
2 Mitä te tiedätte, sen tiedän minäkin,
en ole teitä huonompi.
3 Minä haluan puhua Kaikkivaltiaalle,
tahdon ajaa asiaani Jumalan edessä.
4 Tehän voitelette valheella,
olette kelvottomia lääkäreitä, jokainen teistä.
5 Jospa edes osaisitte visusti vaieta!
Se luettaisiin teille viisaudeksi.
6 Kuulkaa siis minun perustelujani
ja kuunnelkaa, mitä huuleni puhuvat puolestani.
7 Puolustatteko te Jumalaa väärällä puheella
ja puhutte petosta hänen puolestaan?
8 Oletteko te puolueellisia hänen hyväkseen?
Tekö ajatte Jumalan asiaa?
9 Käykö teidän hyvin, kun hän käy teitä tutkimaan?
Voitteko pettää hänet niin kuin ihminen petetään?
10 Hän rankaisee teitä ankarasti,
jos olette salassa puolueellisia.
11 Eikö hänen valtasuuruutensa pelästytä teitä?
Eikö teitä valtaa kauhu hänen edessään?
12 Tuhkamietelmiä ovat teidän mietelauseenne,
savivarustuksia teidän varustuksenne."

Minä tiedän, että olen oikeassa

13 "Vaietkaa, antakaa minun olla;
minä tahdon puhua,
käyköön minun miten tahansa.
14 Miksi otan lihani hampaisiini
ja panen henkeni kämmenelleni?
15 Katso, hän surmaa minut,
en enää toivo mitään.
Tahdon vain puolustaa vaellustani hänen edessään.
16 Jo sekin koituu minulle pelastukseksi,
sillä jumalaton ei voi tulla hänen kasvojensa eteen.

¹⁷ Kuunnelkaa tarkoin minun puhettani,
sitä, mitä julistan korvienne kuullen.
¹⁸ Olenhan esittänyt asiani,
minä tiedän, että olen oikeassa.
¹⁹ Kuka voi käydä oikeutta minua vastaan?
Silloin minä vaikenen ja kuolen.
²⁰ Kahta vain älä minulle tee,
niin en kätkeydy kasvojesi edestä:
²¹ älä enää pidä kättäsi päälläni,
älköön kauhusi minua säikyttäkö.
²² Kutsu sitten minua, niin minä vastaan.
Tai minä puhun, ja vastaa sinä minulle."

Jumala, miksi pidät minua vihollisenasi?

²³ "Mikä on pahojen tekojeni ja syntieni määrä?
Ilmoita minulle rikkomukseni ja syntini.
²⁴ Miksi peität kasvosi
ja pidät minua vihollisenasi?
²⁵ Tuulen lennättämää lehteäkö sinä säikytät,
kuivunutta korttako vainoat?
²⁶ Sinähän määrät osakseni katkerat kärsimykset
ja perinnökseni nuoruuteni pahat teot.
²⁷ Jalkani sinä panet kahleisiin,
kaikkia polkujani sinä vartioit.
Sinä piirrät rajan jalkapohjieni ääreen.
²⁸ Ihminen hajoaa kuin laho puu,
kuin koinsyömä vaate."

Ihminen elää vain hetken

14₁ "Ihminen, naisesta syntynyt,
elää vähän aikaa ja on täynnä levottomuutta.
₂ Hän kasvaa ja lakastuu kuin kukkanen,
hän pakenee kuin varjo, joka ei pysy.
₃ Ja sellaista sinä pidät silmällä!
Sinä viet minut käymään oikeutta kanssasi.
₄ Syntyisikö saastaisesta puhdasta?
Ei yhden yhtäkään.

⁵ Hänen päivänsä ovat määrättyt,
ja hänen kuukausiensä luku on sinun tiedossasi.
Sinä olet asettanut hänelle rajat, joita hän ei voi ylittää.
⁶ Käännä siis katseesi pois hänestä,
että hän pääsisi rauhaan
ja saisi iloita kuin palkkalainen työpäivän päätettyään.
⁷ Onhan puullakin toivo:
vaikka se kaadetaan maahan,
se kasvaa uudelleen,
eikä siltä vesaa puutu.
⁸ Vaikka sen juuri vanhenee maassa
ja kanto kuolee mullassa,
⁹ se versoo jälleen veden tuoksusta
ja työntää oksia kuin istutettu taimi.
¹⁰ Mutta kun mies kuolee, hänen voimansa on poissa.
Kun ihminen on menehtynyt, missä hän on?
¹¹ Vesi juoksee pois järvestä,
joki ehtyy ja kuivuu.
¹² Samoin ihminen käy levolle eikä enää nouse.
Ennen kuin taivaat katoavat, he eivät herää,
eivät he havahdu unestaan."

Jospa muistaisit minua, Jumala

¹³ "Jospa kätkisit minut tuonelaan,
piilottaisit minut, kunnes vihasi on asettunut.
Jospa asettaisit minulle määräajan
ja sitten muistaisit minua.
¹⁴ Kun mies on kuollut, virkoaako hän jälleen eloon?
Minä odottaisin kaikki sotapalvelukseni päivät,
kunnes tulisi vuoroni päästä vapaalle.
¹⁵ Sinä kutsuisit minua, ja minä vastaisin sinulle,
sinä kaipaisit kättesi tekoa.
¹⁶ Silloin sinä kyllä laskisit askeleeni
mutta et pitäisi kirjaa synneistäni.
¹⁷ Rikokseni olisi sinetillä lukittuna kukkaraan,
pahat tekoni sinä peittäisit piiloon.
¹⁸ Mutta niin kuin vuori sortuu ja hajoaa,
ja kallio siirtyy sijaltaan,

¹⁹ vesi kuluttaa kivet

ja rankkasade huuhtoo pois maan mullan,
niin sinä hävität ihmisen toivon.

²⁰ Sinä nujerrat hänet iäksi, ja hän lähtee.

Sinä muutat hänen hahmonsa ja lähetät hänet pois.

²¹ Hänen lapsensa saavat osakseen kunniaa,
mutta hän ei siitä tiedä.

Heistä tulee halpa-arvoisia,
mutta hän ei sitä huomaa.

²² Hän tuntee vain oman ruumiinsa kivun,
vain oman sielunsa murheen."

ELIFAAN TOINEN PUHE

Oma suusi julistaa sinut syylliseksi

15¹ Teemanilainen Elifas lausui näin:

² "Vastaako viisas tiedolla, joka on vain tuulta,
täyttääkö hän sisimpänsä itätuulella?

³ Puolustautuuko hän puheella, josta ei ole hyötyä,
ja sanoilla, jotka eivät auta?

⁴ Sinähän teet tyhjäksi jumalanpelonkin
ja häiritset hiljentymistä Jumalan edessä.

⁵ Pahuutesi panee sanat suuhusi,
sinä valitset viekkaitten kielen.

⁶ Oma suusi julistaa sinut syylliseksi, en minä,
omat huulesi todistavat sinua vastaan.

⁷ Synnyitkö sinä ihmisistä ensimmäisenä,
synnytettiinkö sinut ennen kukkuloita?

⁸ Oletko ollut kuulemassa Jumalan neuvonpitoa
ja sieltä siepannut viisauden itsellesi?

⁹ Mitä sinä tiedät, jota me emme tietäisi?
Mitä sinä ymmärrät, jota mekin emme tuntisi?

¹⁰ Onhan joukossamme sekä harmaapää että vanhus,
iältään isäisikin vanhempi.

¹¹ Väheksytkö Jumalan lohdutuksia,
sanaa, jonka hän puhui sinulle lempeästi?

¹² Miksi olet suunniltasi,
miksi pyörivät silmäsi?

¹³ Sinähän käännät kiukkusi Jumalaa vastaan
ja syydät sanoja suustasi!
¹⁴ Kuinka ihminen voisi olla puhdas,
kuinka naisesta syntynyt vanhurskas!
¹⁵ Katso, pyhiinsäkään hän ei luota,
eivät taivaatkaan ole puhtaat hänen silmissään,
¹⁶ saati sitten ihminen, inhottava ja kelvoton,
joka juo vääryyttä kuin vettä."

Jumalattoman osa

¹⁷ "Kuuntele minua, minä ilmoitan sinulle,
minä kerron, mitä olen nähnyt.
¹⁸ Näin viisaat ilmoittavat eivätkä salaa,
mitä ovat isiltään oppineet,
¹⁹ niiltä, joille yksin maa oli annettu
ja joiden seassa ei muukalainen liikkunut:
²⁰ 'Jumalaton elää pelossa koko elämänsä ajan,
ne harvat vuodet, jotka väkivaltaiselle on määrätty.
²¹ Kauhun äänet kuuluvat hänen korvissaan,
keskellä rauhaakin hävittäjä käy hänen kimppuunsa.
²² Hän ei usko pääsevänsä pimeydestä,
hänet on määrätty miekalle.
²³ Hän harhailee etsien leipää: missä sitä on?
Hän ymmärtää, että hänelle on valmiina pimeyden päivä.
²⁴ Hätä ja ahdinko kauhistuttavat häntä,
ne käyvät hänen kimppuunsa kuin kuningas,
joka on valmiina hyökkäykseen.
²⁵ Hän ojensi kätensä Jumalaa vastaan,
uhitteli Kaikkivaltiaalle
²⁶ ja ryntäsi häntä vastaan niska köyryssä,
paksujen kilvenkupujensa suojassa.
²⁷ Hän peitti kasvonsa ihrallaan
ja kasvatti lanteensa lihaviksi.
²⁸ Hän asui hävitetyissä kaupungeissa,
taloissa, joissa ei ollut lupa asua,
jotka oli määrätty jäämään raunioiksi.
²⁹ Ei hän rikastu, eikä hänen omaisuutensa ole pysyvää.
Hänen tähkänsä eivät taivu maata kohden.

³⁰ Ei hän pääse pimeydestä,
liekki korventaa hänen vesansa,
Herran suun henkäyksestä hän häviää.
³¹ Älköön hän luottako tyhjään – hän tulee pettymään.
Hänen voittonsa häipyä tyhjiin.
³² Mitta täyttyy ennen aikojaan,
hänen lehvänsä ei vihannoi.
³³ Hän on kuin viiniköynnös,
joka pudottaa raakileensa,
kuin öljypuu, joka varistaa kukkansa.
³⁴ Jumalattoman joukko on hedelmätön,
tuli kuluttaa lahjustenottajan teltat.
³⁵ He kantavat sisällään tuhoa
ja synnyttävät turmiota,
heidän kohtunsa valmistaa petosta."

JOBIN VIIDES PUHE

Kurjia lohduttajia olette kaikki

16₁ Tähän Job vastasi:
² "Tuollaista olen kuullut paljon,
kurjia lohduttajia te olette kaikki.
³ Eikö tule jo loppu sanoista,
jotka ovat pelkkää tuulta,
vai mikä yllyttää sinua vastaamaan?
⁴ Voisinhan minäkin puhua niin kuin te,
jos te olisitte minun sijassani.
Voisin sommitella sanoja teitä vastaan
ja nyökytellä teille päätäni,
⁵ rohkaista teitä suuni puheella
ja tuottaa huojennusta huulteni lohduttelulla."

Jumala asetti minut maalitaulukseen

⁶ "Jos puhun, ei tuskani helpota.
Jos vaikenen, lähtee se silläkään?
⁷ Mutta nyt Jumala on minut uuvuttanut.
Sinä olet tuhonnut koko minun joukkoni.

⁸ Sinä olet rusikoinut minua –
siitä muka tuli todistaja.
Riutunut olemukseni nousi minua vastaan
syyttäen minua vasten kasvoja.
⁹ Hänen vihansa raateli ja vainosi minua,
hän kiristeli minulle hampaitaan.
Viholliseni hiovat minua vastaan katseitaan,
¹⁰ avaavat suunsa ammolleen minua vastaan
ja lyövät minua pilkaten poskille.
Kaikki he lyöttäytyvät yhteen minua vastaan.
¹¹ Jumala jättää minut väärintekijöiden valtaan
ja syökee minut jumalattomien käsiin.
¹² **Minä** elin rauhassa, mutta hän ravisteli minua,
tarttui minua niskasta ja ruhjoi minut.
Hän asetti minut maalitaulukseen.
¹³ Hänen jousimiehensä saartavat minut.
Hän halkaisee munuaiseni säälimättä
ja vuodattaa sappeni maahan.
¹⁴ Hän murtaa minuun aukon toisensa jälkeen
ja ryntää kimppuuni kuin soturi.
¹⁵ **Sä**kipuvun ompelin iholleni,
sarveni painoin tomuun.
¹⁶ Minun kasvoni punoittavat itkusta,
silmäluomillani on kuoleman varjo,
¹⁷ vaikka käsissäni ei ole vääryyttä
ja rukoukseni on puhdas."

Todistaja ja puolustaja

¹⁸ **"Maa**, älä peitä minun vertani!
Älköön huudollani olko lepopaikkaa!
¹⁹ Katso, nytkin on todistajani taivaassa,
ja puolustajani korkeuksissa.
²⁰ Minun ystäväni pilkkaavat minua.
Jumalaan minä katson kyynelsilmin,
²¹ että hän puolustaisi miestä Jumalan edessä
ja ihmistä hänen lähimmäistään vastaan.
²² Sillä vähän on vuosia enää edessäni,
sitten lähden tielle, jolta en palaa."

Henkeni on raastettu rikki

17₁ "Minun henkeni on rikki raastettu,
minun päiväni sammuvat.
Minua odottaa hauta.
₂ Totisesti, pilkkaaajat piirittävät minua,
ja silmiäni täytyy alati katsella heidän tyyneä käyttöstään.
₃ Aseta pantti talteen puolestani, Jumala!
Kuka muu rupeaisi kättä lyöden takaajakseni?
₄ Sinähän olet sulkenut ymmärrykseltä heidän sydämensä,
sen tähden sinä et päästä heitä voitolle.
₅ Ystäviä kutsutaan saamaan osansa,
mutta omilta lapsilta raukeavat silmät.
₆ Minut on pantu kansoille sananparreksi,
kasvoille syljettävä minusta on tullut.
₇ Silmäni ovat surusta hämärtyneet,
kaikki jäseneni ovat varjon kaltaisia.
₈ Tästä ovat oikeamieliset kauhuissaan,
viaton joutuu kuohuksiin jumalattoman vuoksi.
₉ Vanhurskas pitää kiinni tiestään,
ja se, jolla on puhtaat kädet, kasvaa voimassa."

Kuolema on ainoa toivoni

₁₀ "Mutta te kaikki, tulkaa jälleen tänne!
En löydä viisasta teidän joukostanne.
₁₁ Päiväni ovat menneet,
suunnitelmani ovat rauenneet,
sydämeni toiveet.
₁₂ Yön he tekevät päiväksi,
valo muka lähenee pimeydestä.
₁₃ Vaikka kuinka toivoisin, tuonela on asuntoni.
Minä levitän vuoteeni pimeyteen,
₁₄ minä sanon haudalle: 'Sinä olet isäni',
ja madoille: 'Äitini ja sisareni.'
₁₅ Missä on silloin toivoni?
Minun toivoni, kuka sitä näkee?
₁₆ Tuonelan salvat sulkeutuvat kiinni,
kun yhdessä käymme levolle maan tomuun."

BILDADIN TOINEN PUHE

Jumalattoman valo sammuu

18 Nyt alkoi suuhilainen Bildad puhua. Hän lausui näin:

² "Milloin lopetatte tällaiset puheet?

Tulkaa järkiinne, sitten puhelemme.

³ Miksi meitä pidetään eläinten kaltaisina,
olemmeko teidän silmissänne tylsimyksiä?

⁴ Sinä, joka raivossasi raatelet itseäsi –
sinunko tähtesi jätettäisiin maa autioksi
ja kallio siirtyisi sijaltaan?

⁵ Myös on niin, että jumalattoman valo sammuu,
hänen tulensa liekki ei loista.

⁶ Valo pimenee hänen majassaan,
hänen lamppunsa sammuu.

⁷ Hänen väkevyytensä askeleet joutuvat ahtaalle,
hänen omat hankkeensa syöksevät hänet maahan.

⁸ Omat jalat vievät hänet verkkoon,
hän kävelee pyyntihaudan katteella.

⁹ Verkko tarttuu hänen kantapäähänsä,
silmukka kiristyy hänen ympärilleen.

¹⁰ Hänelle on viritetty maahan ansa,
polulle häntä varten pyydys.

¹¹ Joka puolella on kauhuja, jotka pelottavat häntä;
ne ajavat häntä takaa hänen kintereillään.

¹² Hänen väkevyytensä näantyy,
onnettomuus odottaa hänen vierellään.

¹³ Hänen ruumiinsa jäseniä kalvaa,
hänen jäseniään kalvaa kuoleman esikoinen.

¹⁴ Hänet temmataan pois majansa turvasta,
hänet pannaan kulkemaan kauhujen kuninkaan luo.

¹⁵ Hänen majassaan asuvat vieraat,
hänen asuinpaikalleen sirotellaan tulikiveä.

¹⁶ Alhaalta kuivuvat hänen juurensa,
ylhäältä lakastuvat hänen oksansa.

¹⁷ Hänen muistonsa katoaa maasta,
hänen nimeään ei tunneta kadulla.

¹⁸ Hänet sysätään valosta pimeyteen
ja karkotetaan maan piiristä.
¹⁹ Ei jää häneltä vesaa eikä versoa kansansa keskuuteen,
ketään ei jää jäljelle hänen asuntoihinsa.
²⁰ Lännen asukkaat kauhistuvat hänen tuomionsa päivää,
idän asukkaat valtaa vavistus.
²¹ Näin käy väärintekijän huoneelle,
näin sen asuinpaikalle, joka ei Jumalaa tunne."

JOBIN KUUDES PUHE

Jumala on tehnyt minulle vääryyttä

19 Job vastasi näin:

² "Kuinka kauan te vaivaatte sieluani
ja runtelette minua sanoillanne?
³ Jo kymmenenkin kertaa te olette minua häväisseet,
häpeämättä te minua räökkäätte.
⁴ Jos olisinkin erehtynyt,
erehdykseni olisi oma asiani.
⁵ Voitteko todella ylvästellä minua vastaan?
Voitteko osoittaa minun ansainneen häpeäni?
⁶ Tietäkää siis, että Jumala on tehnyt minulle vääryyttä
ja kietonut minut verkkoonsa.
⁷ Minä huudan: 'Väkivaltaa!' mutta en saa vastausta,
huudan apua, mutta oikeutta ei ole.
⁸ Hän on aidannut tieni, niin etten pääse läpi.
Hän on levittänyt pimeyden poluilleni.
⁹ Hän on riisunut minulta kunniani
ja ottanut päästäni kruunun.
¹⁰ Hän raastaa minua joka puolelta, olen mennyttä.
Hän repäisi irti toivoni kuin puun.
¹¹ Hän antoi vihansa syttyä minua vastaan
ja piti minua vihollisenaan.
¹² Yhtenä miehenä tulivat hänen joukkonsa
ja raivasivat tien hyökätäkseen minua vastaan.
He leiriytyivät majani ympärille."

Kaikki inhoavat minua

¹³ "Veljeni hän on karkottanut luotani kauas,
tuttavani ovat minusta täysin vieraantuneet.
¹⁴ Läheiseni ovat minut jättäneet,
uskottuni ovat minut unohtaneet.
¹⁵ Ne, jotka majailevat talossani,
jopa palvelijattareni, pitävät minua outona.
Minusta on tullut muukalainen heidän silmissään.
¹⁶ Minä kutsun palvelijaani, mutta hän ei vastaa.
Suuni rukoilee häneltä sääliä.
¹⁷ Hengitykseni on vastenmielinen vaimolleni,
äitini poikien mielestä minä löyhkään.
¹⁸ Poikasetkin halveksivat minua.
Kun nousen seisomaan, he puhuvat minusta ilkkuen.
¹⁹ Kaikki läheiseni inhoavat minua;
ja ne, joita rakastin, ovat kääntyneet minua vastaan.
²⁰ Luuni ovat tarttuneet kiinni nahkaani ja lihaani,
minusta on jäljellä pelkät ikenet."

Armahtakaa te minua

²¹ "Armahtakaa minua, armahtakaa, te minun ystäväni,
sillä Jumalan käsi on koskenut minuun!
²² Miksi te vainoatte minua samalla tavoin kuin Jumala?
Ettekö saa jo kylliksenne lihani kalvamisesta?
²³ Oi, jospa minun sanani kirjoitettaisiin muistiin,
jospa ne piirrettäisiin kirjaan
²⁴ tai hakattaisiin kallioon ikuisiksi ajoiksi
rautataltalla ja lyijyllä!"

Minä tiedän lunastajani elävän

²⁵ "Minä tiedän lunastajani elävän.
Viimeisenä hän seisoo multien päällä.
²⁶ Kun tämä nahka on raastettu yltäni
ja olen ruumiistani irti,
minä saan nähdä Jumalan.
²⁷ Hänet minä saan nähdä apunani.

Silmäni näkevät hänet, eikä hän ole minulle vieras.

Munuaiseni riutuvat sisälläni,

²⁸ kun sanotte: 'Ahdistetaan häntä ankarasti' –
minusta muka löytyy asian juuri.

²⁹ Pelätkää miekkaa,

sillä viha kohtaa miekan ansainneita rikoksia,
jotta tietäisitte, että on olemassa tuomari."

SOOFARIN TOINEN PUHE

Jumalattomien riemu loppuu lyhyeen

20 Naamalainen Soofar lausui näin:

² "Tuohon minun ajatukseni tuovat vastauksen,
moisesta mieleni kuohuu.

³ Häpäisevää nuhdetta minun täytyy kuunnella,
mutta henkeni ja ymmärrykseni antaa minulle vastauksen.

⁴ Etkö sitä tiennyt jo vanhastaan,
eikö ole ollut tiedossa siitä asti,
kun ihminen asetettiin maan päälle,

⁵ että jumalattomien riemu loppuu lyhyeen
ja riettaan ilo kestää vain hetkisen.

⁶ Vaikka hänen ylväytensä ulottuisi taivaaseen asti
ja hänen päänsä koskettaisi pilviä,

⁷ hän kuitenkin katoaa ainiaaksi oman ulosteensa tavoin.

Ne, jotka näkivät hänet, kysyvät: 'Missä hän on?'

⁸ Unen lailla hän lentää pois, eikä häntä enää löydetä,
hän häipyy kuin öinen näky.

⁹ Silmä, joka näki hänet, ei näe häntä enää,
eikä hänen asuinsijansa häntä enää havaitse.

¹⁰ Hänen poikiensa on hyvitetävä köyhät,
omin käsin hänen on annettava pois omaisuutensa.

¹¹ Hänen luunsa olivat täynnä nuoruuden voimaa,
mutta nyt se on vaipunut multaan hänen kanssaan."

Kyyn kieli tappaa jumalattoman

¹² "Jos paha maistuu makealta hänen suussaan,
hän kätkee sen kielensä alle.

- ¹³ Hän säästelee sitä eikä siitä luovu
vaan pysyttää sen keskellä suulakeaan.
- ¹⁴ Mutta tämä ruoka muuttuu hänen sisuksissaan:
siitä tulee kobran myrkkyä hänen sisällään.
- ¹⁵ Hän nieli rikkautta, mutta hänen on oksennettava se pois.
Jumala ajaa sen ulos hänen vatsastaan.
- ¹⁶ Kobran myrkkyä hän imi,
kyyn kieli hänet tappaa.
- ¹⁷ Ei hän saa ilokseen katsella puroja,
hunajan ja kerman virtoja ja jokia.
- ¹⁸ Vaivannäkönsä tulokset hänen on annettava pois,
hän ei saa niistä itse nauttia.
Voittamastaan rikkaudesta hän ei voi iloita.
- ¹⁹ Hän teki väkivaltaa köyhille ja hylkäsi heidät,
hän ryösti itselleen talon, eikä rakentanut sitä.
- ²⁰ Milloinkaan hän ei ole ollut sisimmässään tyytyväinen,
mutta hänen himoitsemansa tavara ei häntä pelasta.
- ²¹ Mikään ei säilynyt hänen ahminnaltaan,
sen tähden hänen hyvinvointinsa ei kestä.
- ²² Yltäkylläisyytensä runsaudessa hänellä on hätä,
häneen iskevät kaikki kurjien kourat.
- ²³ Kun hän on täyttämässä vatsaansa,
Jumala lähettää hänen kimppuunsa vihansa hehkun
ja antaa sen sataa hänen päälleen hänen syödessään.
- ²⁴ Jos hän pakenee rauta-aseita,
hänet lävistää vaskijousen nuoli.
- ²⁵ Kun hän vetää nuolen selästään,
hänen sappensa läpi käy salama.
Kauhut valtaavat hänet,
- ²⁶ pilkkopimeys on varattu hänen aarteilleen.
Hänet kuluttaa tuli, joka palaa lietsomatta.
Se tuhoaa, mitä on jäljellä hänen majassaan.
- ²⁷ Taivas paljastaa hänen pahat tekonsa,
maa nousee häntä vastaan.
- ²⁸ Minkä hän taloonsa kokosi,
se menee menojaan vihan päivänä kuin tulvavedet.
- ²⁹ Tämä on jumalattoman ihmisen osa Jumalalta,
perintöosa, jonka Jumala hänelle määrää."

JOBIN SEITSEMÄS PUHE

Kuulkaa minun sanojani!**21**¹ Job vastasi näin:² "Kuulkaa sentään minun sanojani!

Olkoon se teidän antamanne lohdutus!

³ Kärsikää minua sen verran, että saan puhua.

Kun olen puhunut, pilkatkaa sitten.

⁴ Ihmisiäkö vastaan minä valitan?

Kuinka en kävisi kärsimättömäksi!

⁵ Kääntykää katsomaan minua niin tyrmistytte

ja panette käden suullenne.

⁶ Kun käyn ajattelemaan, niin kauhistun,

ja vavistus valtaa ruumiini."

Miksi jumalattomat saavat elää rauhassa?⁷ "Miksi jumalattomat saavat elää,

päästä korkeaan ikään,

vieläpä lisätä mahtiaan ja rikkauttaan?

⁸ Heidän sukunsa pysyy vankkana heidän kanssaan,

ja jälkeläisensä heidän silmiensä alla.

⁹ Heidän kotinsa ovat rauhassa, kauhuista kaukana,

ei heihin osu Jumalan viitsa.

¹⁰ Hänen sonninsa astuu eikä turhaan,

hänen lehmänsä poikii eikä synnytä kesken.

¹¹ Poikansa he laskevat ulos kuin lammaslauman,

heidän lapsensa hyppelevät riemuissaan.

¹² He virittävät lauluja rumpua ja lyyraa soittaen,

he iloitsevat huilunsoitosta.

¹³ He viettävät päivänsä onnessa,

mutta hetkessä heidät syöstään alas tuonelaan.

¹⁴ Kuitenkin he sanovat Jumalalle:

'Mene pois meidän luotamme,

sinun teistäsi emme tahdo tietää.

¹⁵ Mikä on Kaikkivaltias, että häntä palvelisimme?

Mitä hyötyä meillä on siitä, että pyydämme häneltä apua?'

¹⁶ Katso, heidän onnensa ei ole heidän omissa käsissään.

Jumalattomien neuvo on kaukana minusta."

Jumalattomille ei kosteta

¹⁷ "Sammuuko useinkin jumalattomien lamppu,
ja tavoittaako heidät onnettomuus?
Jakeleeko Jumala heille arpaosat vihassaan?
¹⁸ Ovatko he kuin tuulen ajamat oljet,
kuin akanat, jotka myrsky on temmannut mukaansa?
¹⁹ Jumala muka säästää jumalattoman rangaistuksen hänen lapsilleen.
Kostakoon hänelle itselleen, niin että hän sen tuntee.
²⁰ Nähköön hän tuhonsa omin silmin,
juokoon itse Kaikkivaltiaan vihaa.
²¹ Sillä mitä hän välittää omaisistaan, jälkeensä jäävistä,
kun hänen kuukausiensa luku on täysi?
²² Onko opetettava ymmärrystä Jumalalle,
hänelle, joka korkeuden olennotkin tuomitsee?
²³ Toinen kuolee täydessä onnessaan,
kaikin tavoin rauhassa ja levossa.
²⁴ Hänen astiansa ovat maitoa täynnä,
ja hänen luittensa ydin on tuore.
²⁵ Toinen kuolee katkeralla mielellä
saamatta maistaa onnea.
²⁶ Samalla tavoin he käyvät levolle maahan,
ja madot peittävät heidät.
²⁷ Kuulkaa, minä tunnen teidän ajatuksenne
ja juonet, joiden avulla te yritätte nujertaa minut.
²⁸ Te sanotte: 'Missä on nyt mahtimiehen talo,
missä maja, jossa jumalattomat asuivat?'
²⁹ Ettekö ole kyselleet tien kulkijoilta?
Ette voi tehdä tyhjäksi heidän todistustaan siitä,
³⁰ että paha säästetään onnettomuuden päivänä,
vihan päivänä hänet viedään suojaan.
³¹ Kuka syyttää häntä vasten kasvoja hänen vaelluksestaan?
Kuka kostaa hänelle sen, mitä hän on tehnyt?
³² Hänet saatetaan kalmistoon,
ja hänen hautakumpuaan vaalitaan.
³³ Lempeitä ovat hänelle laakson turpeet.
Kaikki ihmiset seuraavat hänen jäljessään,

niin kuin hänen edelläänkin on mennyt lukematon joukko.

³⁴ Kuinka tarjoatte minulle noin turhaa lohdutusta?

Vastauksistanne jää pelkkä petollisuus jäljelle."

ELIFAAN KOLMAS PUHE

Voiko ihminen hyödyttää Jumalaa?

22¹ Teemanilainen Elifas lausui näin:

² "Voiko ihminen hyödyttää Jumalaa?

Ei, ainoastaan itseään hyödyttää se, jolla on ymmärrystä.

³ Onko Kaikkivaltiaalle etua siitä, että olet vanhurskas,
tai voittoa siitä, että vaellat nuhteettomasti?

⁴ Jumalanpelkosiko vuoksi hän sinua ojentaa
ja käy kanssasi oikeutta?"

Pahuutesi on suuri, Job

⁵ "Eikö pahuutesi ole suuri,

eikö vääriä tekojasi ole loputtomasti?

⁶ Sinähän otit veljiltäsi pantin ilman aihetta
ja riistit vaatteet alastomilta.

⁷ Et antanut nääntyvälle vettä juotavaksi,
nälkäiseltä kielsit leivän.

⁸ Voimakkaan omaksi tuli maa,
ja vain suosikit saivat asua siinä.

⁹ Lesket sinä lähetit luotasi tyhjin käsin,
orpojen käsivarret murskattiin.

¹⁰ Sen tähden ympärilläsi on nyt ansoja,
ja äkillinen kauhu valtaa sinut.

¹¹ Vai etkö näe pimeyttä?
Vesitulva peittää sinut."

Sinä väheksyt Jumalaa

¹² "Eikö Jumala ole korkea kuin taivas?

Katso ylimpiä tähtiä – kuinka korkealla ne ovatkaan!

¹³ Ja sinä sanot: 'Mitäpä Jumala tietää!

Voiko hän tuomita synkkien pilvien takaa?

¹⁴ Hän on pilvien piilossa, ei hän näe,

taivaan holvilla hän käyskentelee.'

¹⁵ Seuraatko ikivanhaa polkua,

jota pahantekijät vaelsivat,

¹⁶ nuo, jotka temmattiin pois ennen aikaan

ja joiden perustuksen virta vei mennessään.

¹⁷ He sanoivat Jumalalle: 'Käänny pois meistä.

Mitä Kaikkivaltias meille voisi tehdä?'

¹⁸ Kuitenkin hän oli täyttänyt heidän talonsa kaikella hyvällä.

Mutta minusta on kaukana jumalattomien neuvo.

¹⁹ Vanhurskaat näkevät heidän tuhonsa ja iloitsevat,

nuhteeton pilkkaa heitä:

²⁰ 'Totisesti, vastustajamme on tuhattu.

Sen, mitä heistä jäi jäljelle, kulutti tuli.'"

Tee sovinto Jumalan kanssa

²¹ "Tee siis sovinto ja elä rauhassa Jumalan kanssa,
niin saavutat onnen.

²² Ota vastaan opetus hänen suustaan

ja kätke hänen sanansa sydämeesi.

²³ Jos palaat Kaikkivaltiaan luo,

sinun elämäsi rakentuu uudestaan.

Jos karkotat vääryyden kauas majastasi,

²⁴ viskaat kultasi tomuun

ja Oofirin kullan jokilaakson louhikkoon,

²⁵ jos Kaikkivaltiaasta tulee kulta-aarteesi,

jaloin hopeasi,

²⁶ silloin iloitset Kaikkivaltiaasta

ja nostat kasvosi Jumalan puoleen.

²⁷ Kun rukoilet häntä, hän kuulee sinua,

ja sinä voit täyttää lupauksesi.

²⁸ Kun jotakin päätät, se onnistuu sinulle;

sinun teillesi loistaa valo.

²⁹ Jos tie painuu alaspäin, sinä sanot: 'Ylös',

ja hän auttaa nöyrytvää.

³⁰ Hän pelastaa senkin, joka ei ole syytön;

sinun kättesi puhtauden tähden tämä pelastuu."

JOBIN KAHDEKSAS PUHE

Kuinka voisin löytää Jumalan?**23** Job vastasi näin:

² "Tänäänkin valitukseni on kapinaa!
Käteni on raskas huokaukseni tähden.
³ Jospa tietäisin, kuinka löytää hänet,
pääsisinpä hänen asunnolleen!
⁴ Minä esittäisin hänelle riita-asiani
ja täyttäisin suuni todisteilla.
⁵ Tahtoisinpa tietää, mitä hän minulle vastaisi,
ja ymmärtää, mitä hän minulle sanoisi.
⁶ Kävisikö hän oikeutta minua vastaan suurella voimallaan?
Ei, totisesti hän kuuntelisi minua tarkasti.
⁷ Silloin olisi hänen vastapuolenaan oikeamielinen mies.
Olisin vapaa tuomaristani ainiaaksi.
⁸ Minä menen itään, mutta ei hän ole siellä,
menen länteen enkä häntä huomaa.
⁹ Jos hän toimii pohjoisessa, en näe häntä,
jos hän kääntyy etelään, en häntä havaitse.
¹⁰ Hän kyllä tietää kulkemani tien.
Jos hän tutkisi minut, osoittautuisin kullan kaltaiseksi.
¹¹ Hänen askeleissaan on jalkani pysynyt,
hänen tietään olen noudattanut siltä poikkeamatta.
¹² Hänen huultensa käskystä en ole poikennut.
Hänen suunsa sanat olen kätkenyt tarkemmin kuin omat päätökseni."

Jumala tekee mitä tahtoo

¹³ "Mutta hän pysyy samassa päätöksessään,
kuka voi häntä estää?
Mitä hän tahtoo, sen hän tekee.
¹⁴ Hän toteuttaa sen, mikä on minulle säädetty.
Sellaista hänellä on tallella vielä paljon.
¹⁵ Sen tähden valtaa minut kauhu hänen kasvojensa edessä.
Kun sitä ajattelen, pelkään häntä.
¹⁶ Jumala on lannistanut minun rohkeuteni,
Kaikkivaltias on kauhistuttanut minut.

¹⁷ En minä pimeyden tähden menehdy,
en sen vuoksi, että synkeys peittää minut."

Miksi Jumala sallii jumalattomien pahat teot?

24¹ "Miksi Kaikkivaltias ei ole varannut tuomion aikoja?

Miksi eivät ne, jotka hänet tuntevat,
saa nähdä hänen tilintekonsa päiviä?

² Jumalattomat siirtävät rajoja,
ryöstävät laumoja ja laskevat ne laitumelleen.

³ Orpojen aasin he vievät mennessään,
ottavat pantiksi lesken härän.

⁴ He työntävät köyhät tien sivuun,
kaikkien maan kurjien täytyy piileskellä.

⁵ Nuo köyhät ovat kuin villiaasit autiomaassa:
he lähtevät työhönsä,
purtavaa etsimään,
aro on heidän lastensa leipä.

⁶ Kedolta he korjaavat rehuviljaa ruuakseen,
jumalattoman viinitarhasta he keräävät tähteitä.

⁷ Alastomina he viettävät yönsä, vailla vaatteita,
ilman peittoa kylmässä.

⁸ Vuorilla vuotavasta sateesta he ovat likomärkiä,
vailla suojaa he syleilevät kalliota.

⁹ Äidin rinnoilta riistetään orpo,
ja kurjalta otetaan pantti.

¹⁰ He kulkevat alastomina, ilman vaatteita,
nälkäisinä he kantavat lyhteitä.

¹¹ Muurien sisällä he pusertavat öljyä,
polkevat viinikuurnaa ja ovat itse janoissaan.

¹² Kaupungista kuuluu miesten voihkina,
ja haavoille lyötyjen sielu huutaa apua.
Mutta Jumala ei piittaa vääryydestä.

¹³ On niitä, jotka kapinoivat valoa vastaan,
eivät tunne sen teitä
eivätkä pysy sen poluilla.

¹⁴ Ennen päivän valkenemista nousee murhaaja,
tappaa kurjan ja köyhän.

Hän hiipii yöllä kuin varas.

¹⁵ Avionrikkojan silmä tähyilee hämärää,
hän ajattelee: 'Ei minua näe kenenkään silmä.'
Kasvonsa hän peittää.

¹⁶ Pimeässä murtaudutaan taloihin.
Päiväksi nämä ihmiset sulkeutuvat sisälle
eivätkä tahdo valosta tietää.

¹⁷ Pilkkopimeä on heille kuin aamunkoitto,
ovathan pimeyden kauhut heille tuttuja."

Lopulta vääräys murskataan kuin puu

¹⁸ "Kevyesti kiittää jumalaton vetten viemänä.
Kirottu on maassa hänen peltopalstansa,
ei hän enää poikkea viinitarhojen tielle.

¹⁹ Kuiva maa ja kuumuus ahmaisevat lumiveden,
tuonela nielee synnintekijät.

²⁰ Äidin kohtu unohtaa hänet,
madot syövät hänet herkkunaan,
eikä häntä enää muisteta.
Vääräys murskataan kuin puu.

²¹ Hän kohteli pahoin hedelmätöntä,
joka ei synnyttä lapsia,
leskelle hän ei hyvää tehnyt.

²² Mahtavat Jumala pitää yllä voimallaan.
He nousevat jälleen,
vaikka olivat jo epätoivoisia hengestään.

²³ Hän antaa heidän olla turvassa, heillä on tuki.
Hänen silmänsä valvovat heidän teitään.

²⁴ Vähäksi aikaa he kohoavat korkealle,
sitten heitä ei enää ole.
He vaipuvat kuolemaan,
heidät temmataan pois niin kuin kaikki muutkin,
heidät taitetaan kuin tähkäpäät.

²⁵ Eikö näin ole?
Kuka osoittaa minut valehtelijaksi?
Kuka tekee tyhjäksi minun sanani?"

BILDADIN KOLMAS PUHE**Kukaan ei ole vanhurskas**

25¹ Sitten lausui suuhilainen Bildad näin:

- ² "Hallitusvalta ja pelättävyys ovat hänen,
joka luo rauhaa korkeuksissaan.
³ Onko määrää hänen joukoillaan?
Kenelle ei koittaisi hänen valonsa?
⁴ Kuinka ihminen olisi vanhurskas Jumalan edessä?
Kuinka naisesta syntynyt olisi puhdas?
⁵ Katso, eihän kuukaan ole kirkas,
eivät tähdetkään ole puhtaat hänen silmissään.
⁶ Kuinka sitten ihminen, tuo mato,
ja ihmislapsi, tuo toukka!"

JOBIN YHDEKSÄS PUHE**Kuinka oletkaan auttanut voimatonta!**

26¹ Job vastasi näin:

- ² "Kuinka oletkaan auttanut voimatonta,
tuenut käsivartta, jossa ei ole voimaa!
³ Kuinka oletkaan neuvonut sitä, jolta puuttuu viisautta,
ja tuonut julki paljon ymmärrystä!
⁴ Kenelle oikein olet sanasi osoittanut?
Kenen henki on kauttasi puhunut?"

Jumalan valtasuuruus

- ⁵ "Vainajat värisevät vetten
ja niiden asukkaitten alla.
⁶ Paljaana on tuonela Jumalan edessä,
ei ole manalalla peitettä.
⁷ Pohjoiset taivaat hän levittää tyhjyyden yli,
ripustaa maan tyhjyyden päälle.
⁸ Hän käärii vedet pilviinsä,
eivätkä pilvet halkea niiden painosta.
⁹ Hän peittää näkyvistä valtaistuimensa,

levittää pilvensä sen yli.

¹⁰ Hän on vetänyt vetten pinnalle piirin,
rajan sinne asti, missä valo päättyy pimeään.

¹¹ Taivaan pylväät huojuvat,
ne tyrmistyvät hänen nuhtelustaan.

¹² Voimallaan hän taltutti meren,
ymmärryksensä voimalla hän murskasi Rahabin.

¹³ Hänen henkäyksestään taivas kirkastui.
Hänen kätensä lävisti pakenevan käärmeen.

¹⁴ Katso, nämä ovat ainoastaan hänen tekojensa ääriviivoja.
Kuinka hiljainen onkaan kuiskaus, jonka hänestä kuulemme!
Kuka sitten voi käsittää hänen väkevyytensä jyllinän?"

JOBIN KYMMENES PUHE

Omatuntoni ei soimaa minua

27 ¹ Job jatkoi mietelmiensä lausumista ja sanoi:

² "Niin totta kuin elää Jumala,
joka on riistänyt minulta oikeuteni,
ja Kaikkivaltias,
joka on antanut katkeraa murhetta sielulleni:

³ niin kauan kuin minussa vielä on henkeä
ja Jumalan henkäys sieraimissani,
⁴ huuleni eivät totisesti puhu petosta
eikä kieleni lausu vilppiä.

⁵ Olkoon kaukana minusta,
että myöntäisin teidän olevan oikeassa.

Niin kauan kuin elän,
en luovu syyttömyydestäni.

⁶ Pidän kiinni vanhurskaudestani enkä hellitä,
yhdestäkään elämäni päivästä ei omatuntoni minua soimaa."

Itätuuli vie jumalattoman

⁷ "Käyköön viholliselleni niin kuin jumalattomalle
ja vastustajalleni niin kuin väärintekijälle.

⁸ Mitä toivoa on jumalattomalla,
kun Jumala leikkaa pois hänen elämänsä,

tempaa pois hänen sielunsa?

⁹ Kuuleeko Jumala hänen huutonsa,
kun häntä kohtaa ahdinko?

¹⁰ Voiko hän iloita Kaikkivaltiaasta,
huutaa Jumalan puoleen kaikkina aikoina?

¹¹ Minä opetan teille, millainen on Jumalan käsi,
en salaa Kaikkivaltiaan ajatuksia.

¹² Olettehan te kaikki sen itse nähneet,
miksi sitten puhutte turhia?

¹³ Tämä on jumalattoman ihmisen osa, Jumalan säätämä,
tämä on perintöosa, jonka väkivaltaiset saavat Kaikkivaltialta:

¹⁴ Jos hänellä on paljonkin lapsia, he ovat miekan omia.
Hänen jälkeläisensä eivät saa kylliksi leipää.

¹⁵ Jotka heistä jäävät jäljelle, ne saattaa rutto hautaan;
heidän leskensä eivät itke.

¹⁶ Jos hän kasaa hopeaa kuin multaa
ja valmistaa vaatteita niin paljon kuin savea,

¹⁷ niin valmistakoon, mutta vanhurskas pukee ne ylleen,
ja viattomat jakavat keskenään hopean.

¹⁸ Hän rakentaa taloan kuin koiperhosen toukka,
se on kuin vartijan kyhäämä maja pellolla.

¹⁹ Rikkaana hän menee levolle; mitään ei ole hävinnyt.
Kun hän avaa silmänsä, mitään ei ole jäljellä.

²⁰ Kauhut tavoittavat hänet kuin tulvavedet,
yöllä varkain yllättää hänet rajuilma.

²¹ Itätuuli nostaa hänet, hän menee menojaan.
Tuuli puhalttaa hänet pois paikaltaan.

²² Jumala heittää sen hänen päälleen säälimättä,
hädissään on hänen paettava Jumalan käden voimaa.

²³ Silloin hänelle paukutetaan käsiä
ja vihelletään hänen omalta asuinpaikaltaan."

Ihminen etsii maan aarteita

28₁ "Hopeallakin on suonensa

ja löytöpaikkansa kullalla, joka puhdistetaan.

² Rauta otetaan maasta,
kivistä sulatetaan kupari.

³ Pimeydestä tehdään loppu,
pilkkopimeässä olevat kivet tutkitaan perin pohjin.
⁴ Kaivoskuilu louhitaan syvälle maan asukkaiden alle.
Unohdettuina, kaukana kulkuteistä,
miehet siellä riippuvat,
heiluvat kaukana ihmisten ilmoilta.
⁵ Maasta kasvaa leipä,
mutta maan uumenissa myllertää kuin tulen voima.
⁶ Sen kivissä on safiirilla sijansa,
siellä on kultahiekkaa.
⁷ Polkua sinne ei tiedä petolintu,
eikä haukan silmä sitä havaitse.
⁸ Sitä eivät astele ylväät eläimet,
leijona ei sitä kulje.
⁹ Siellä käydään käsiksi piikiveen,
vuoret myllerretään juuria myöten.
¹⁰ Kallioihin murretaan käytäviä.
Silmä näkee kaikenlaiset kalleudet.
¹¹ Vesisuonet estetään tihkumasta,
salattu tuodaan päivänvaloon."

Viisautta ei voi ostaa kullalla

¹² "Mutta viisaus – mistä se löytyy,
missä on ymmärryksen asuinpaikka?
¹³ Ihminen ei tiedä sen arvoa,
eikä sitä löydy elävien maasta.
¹⁴ Syvyys sanoo: 'Ei se ole minussa',
ja meri sanoo: 'Ei se ole minun luonani.'
¹⁵ Sitä ei voi ostaa puhtaalla kullalla,
eikä hopeaa voi punnita sen hinnaksi.
¹⁶ Sen maksuksi ei riitä Oofirin kulta,
eivät kalliit onyksi-kivet eivätkä safiirit.
¹⁷ Ei vedä sille vertaa kulta eikä lasi,
eivät riitä sen vaihtohinnaksi aitokultaiset astiat.
¹⁸ Koralleja ja kristalleja ei voi edes mainita,
viisauden omistaminen on kalliimpi kuin helmet.
¹⁹ Ei vedä viisaudelle vertaa Kuusin topaasi,
puhdas kulta ei riitä sen maksuksi."

Jumala yksin tuntee viisauden lähteen

²⁰ "Mistä sitten tulee viisaus,
ja missä on ymmärryksen asuinpaikka?
²¹ Se on kätkeyty kaikkien elävien silmiltä,
se on salattu taivaan linnuiltaakin.
²² Manala ja kuolema sanovat:
'Korvamme ovat kuulleet siitä kerrottavan.'
²³ Jumala tietää tien sen luokse,
hän tuntee sen asuinpaikan.
²⁴ Hänen katseensa tavoittaa maan ääret,
hän näkee kaiken, mitä on taivaan alla.
²⁵ Kun hän antoi tuulelle voiman
ja määräsi mitalla vedet,
²⁶ kun hän sääti lain sateelle
ja ukkospilvelle tien,
²⁷ silloin hän sen näki ja ilmoitti sen,
toi sen esille ja myös tutki sen.
²⁸ Ihmiselle hän sanoi:
'Katso, Herran pelko on viisautta,
pahan karttaminen ymmärrystä.'"

JOB VETOAA JUMALAAAN, 29 – 31

JOBIN YHDESTOISTA PUHE

Jospa olisin niin kuin parhaina päivinäni

29¹ Job jatkoi mietelmiensä lausumista ja sanoi:
² "Olsinpa niin kuin olin menneinä kuukausina,
niin kuin niinä päivinä, joina Jumala minua varjeli.
³ Silloin hänen lampunsa loisti pääni päällä
ja hänen valossaan minä vaelsin pimeyden halki.
⁴ Jospa olisin niin kuin parhaina päivinäni,
kun Jumalan ystävyys oli majani yllä,
⁵ ja Kaikkivaltias oli vielä minun kanssani
ja lapseni olivat ympärilläni.
⁶ Silloin askeleeni kylpivät kermassa
ja kallio vierelläni vuoti öljyvirtoja.

⁷ Kun menin kaupunginportille,
kun asetin istuimeni torille,
⁸ nuorukaiset väistyivät nähdessään minut,
vanhukset nousivat ja jäivät seisomaan,
⁹ päämiehet lakkasivat puhumasta
ja panivat käden suulleen,
¹⁰ ruhtinaiden ääni vaikeni,
ja heidän kielensä tarttui kitalakeen."

Minä autoin kurjia

¹¹ "Kenen korva minusta kuuli,
hän ylisti minua onnelliseksi,
kenen silmä minut näki,
hän antoi minusta hyvän todistuksen.
¹² Sillä minä pelastin kurjan, joka huusi apua,
ja orvon, jolla ei ollut auttajaa.
¹³ Menehtyvän siunaus tuli osakseni,
lesken sydämen sain riemuitsemaan.
¹⁴ Vanhurskauden puin ylleni,
ja se verhosi minut,
oikeus oli minulla viittana ja päähineenä.
¹⁵ Minä olin sokean silmä
ja ontuvan jalka.
¹⁶ Köyhille minä olin isä,
tuntemattomankin asiaa tutkin tarkoin.
¹⁷ Minä murskasin väärintekijän leukaluut
ja tempasin saaliin hänen hampaistaan."

Silloin minua kunnioitettiin

¹⁸ "Silloin ajattelin:
'Minä saan kuolla omassa pesässäni,
ja päiviä minulle lisääntyy kuin hiekanjyviä.
¹⁹ Juureni ovat vedelle avoinna,
ja kaste viipyy oksillani.
²⁰ Kunniani uudistuu alati,
ja jouseni nuortuu minun kädessäni.'
²¹ Kaikki kuuntelivat minua ja odottivat,

ottivat vaieten vastaan neuvoni.

²² Kun olin puhunut, he eivät sanaakaan sanoneet,
vihmana valui puheeni heihin.

²³ He odottivat minua kuin sadetta
ja avasivat suunsa kuin kevätkuurolle.

²⁴ Minä hymyilin heille, kun he olivat toivottomia,
minun kasvojeni valoisuus ei jättänyt heitä synkiksi.

²⁵ Jos suvaisin tulla heidän luokseen,
minä istuin kunniapaikalla,
istuin kuin kuningas sotajoukkonsa keskellä,
niin kuin se, joka lohduttaa murheellisia."

Nyt olen pilkan kohde

30 "Nyt minulle nauravat elinpäiviltään nuoremmat,
joiden isiä pidin arvottomina paimenkoirieni pariin.

² Ja mitäpä minua hyödyttäisi heidän kättensä voima,
kun heidän nuoruutensa tarmon on vienyt

³ puute ja kova nälänhätä.

He kaluavat kuivaa maata,
jo ennestään typötyhjää maata.

⁴ He poimivat suolaheiniä pensaiden ympäriltä,
heidän ruokanaan ovat kinsteripensaan juuret.

⁵ Heidät karkotetaan ihmisten parista,
heidän peräänsä huudetaan kuin varkaille.

⁶ Heidän on asuttava rotkojen rinteillä,
maakoloissa ja kallioluolissa.

⁷ Pensaiden keskellä he ulisevat,
piikkikasvien alle he sulloutuvat,

⁸ nuo houkkien ja halveksittujen jälkeläiset,
jotka on ruoskalla ajettu maasta.

⁹ Nyt minusta on tullut heille pilkkalaulu,
olen joutunut heidän sananparrekseen.

¹⁰ He inhoavat minua,
pysyttelevät minusta kaukana,
mutta eivät häikäile sylkeä silmilleni.

¹¹ Onhan Jumala irrottanut jouseni jänteen
ja nöyryyttänyt minut,

siksi he eivät hillitse kieltään minun edessäni.

¹² Oikealta puoleltani nousee tuo pentulauma.

He lyövät jalat altani,

he raivaavat minua vastaan turmion tien.

¹³ He hävittävät minun polkuni,

ovat apuna minua tuhottaessa,

vaikka itse ovat vailla auttajaa.

¹⁴ Kuin leveästä muurinaukosta he tulevat,

raunioiden alta he vyöryvät esiin.

¹⁵ Kauhut käyvät kimppuuni.

Kuin tuuli sinä pyyhkäiset pois ylhäisen asemani,

ja onneni katoaa kuin pilvi.

¹⁶ Ja nyt, minun sieluni vuotaa tyhjiin,

kurjuuden päivät ovat saavuttaneet minut.

¹⁷ Yö kalvaa luut irti ruumiistani,

jäytävät tuskani eivät käy levolle.

¹⁸ Valtava voima on muuttanut verhoni muodottomaksi,

se kiristyy ympärilleni kuin paitani päänaukko.

¹⁹ Jumala on paiskannut minut lokaan,

minusta on tullut kuin tomua ja tuhkaa."

Sinä et vastaa minulle, Jumala

²⁰ "Minä huudan sinua avuksi, mutta sinä et vastaa!

Tässä seison, mutta sinä vain tuijotat minua.

²¹ Sinä olet muuttunut julmaksi minua kohtaan,

sinä vainoat minua väkevällä kädelläsi.

²² Sinä kohotat minut myrskytuulen vietäväksi,

annat minun menehtyä rajuilman pauhinassa.

²³ Minä tiedän, että sinä viet minua kohti kuolemaa,

majaan, jonne kaikki elävät kokoontuvat.

²⁴ Eikö kuitenkin saisi raunioista kättään ojentaa

tai onnettomuudessa apua huutaa?

²⁵ Vai enkö itkenyt kovaosaisen kohtaloa,

eikö sieluni säälinyt köyhää?

²⁶ Hyvää minä odotin, mutta minua kohtasi paha,

ikävöin valoa, mutta tulikin pimeys."

Minä kuljen suruasussa

²⁷ "Sisälläni kuohuu lakkaamatta,
kurjuuden päivät ovat kohdanneet minua.
²⁸ Minä kuljen suruasussa, vailla auringonvaloa.
Minä nousen ja huudan apua väkijoukossa.
²⁹ Minusta on tullut sakaalien veli
ja strutsien toveri.
³⁰ Minun nahkani on mustunut ja lohkeilee,
luuni ovat kuumeen korventamat.
³¹ Valitukseksi muuttui lyyrani soitto
ja huiluni sävel itkijöiden ääneksi."

En ole vaeltanut valheessa

31₁ "Minä olen tehnyt liiton silmieni kanssa:
kuinka voisinkaan katsoa neitosen puoleen!
₂ Minkä osan saisin silloin ylhäältä,
minkä perintöosan Kaikkivaltialta korkeudesta?
₃ Tuleehan väärämielisille turmio
ja väärintekijöille onnettomuus.
₄ Eikö hän näe minun teitäni
ja laske kaikki askeleeni?
₅ Vaelsinko valheessa,
kiiruhtiko jalkani petokseen?
₆ Punnitkoon Jumala minut oikealla vaa'alla,
niin hän huomaa minun nuhteettomuuteni.
₇ Jos askeleeni poikkisivat tieltä
ja sydämeni seurasi silmieni mukana,
jos tahra on tarttunut käsiini,
₈ niin syököön toinen, mitä kylvän,
ja vesani revittäköön juurineen.
₉ Jos sydämeni hullaantui toisen vaimoon
ja väijyin lähimmäiseni ovella,
₁₀ niin jauhakoon oma vaimoni vieraan jyviä,
vaipukoot toiset hänen syleilynsä.
₁₁ Sillä tekoni olisi ollut ilkityö,
raskaasti rangaistava rikos,
₁₂ kuin tuli, joka kuluttaisi kaiken manalaan saakka,

repisi juurineen kaiken satoni."

En ole riistänyt palvelijoitani

¹³ "Jos olen halveksinut orjani tai orjattareni oikeutta,
kun heillä oli riita-asia minun kanssani,
¹⁴ niin mitä tekisin, jos Jumala nousisi tuomitsemaan,
mitä vastaisin, jos hän vaatisi minut tilille?
¹⁵ Eikö hän, joka äidin kohdussa teki minut, tehnyt heitäkin,
eikö hän valmistanut meidät molemmat äidin kohdussa?
¹⁶ Olenko kieltänyt vähäosaisilta sen, mitä he toivoivat,
ja saattanut lesken silmät sammumaan?
¹⁷ Olenko syönyt leipäpalani yksin,
orvonkin saamatta siitä syödä?
¹⁸ Ei, nuoruudestani asti minä kasvatin häntä kuin oma isä,
koko elinaikani olen pitänyt hänestä huolta.
¹⁹ Jos näin jonkun menehtyvän vaatteiden puutteessa,
köyhän olevan vailla ruumiin verhoa,
²⁰ niin eivätkö hänen jäsenensä siunanneet minua,
kun hän sai lämmitellä karitsoitteni villoilla.
²¹ Puinko nyrkkiä orvolle,
kun huomasin saavani kannatusta portissa?
²² Jos näin on,
irtaantukoon olkapääni hartioistani
ja murtukoon käsivarteni sijoiltaan.
²³ Silloin minun olisi pelättävä Jumalalta tulevaa onnettomuutta,
enkä kestäisi hänen valtasuuruutensa edessä."

En ole luopunut Jumalasta

²⁴ "Olenko pannut luottamukseni kultaan,
sanonut puhtaalle kullalle: 'Sinä olet turvani'?
²⁵ Iloitsinko siitä, että rikkauteni oli suuri
ja käteni oli saanut paljon hankituksi?
²⁶ Kun katselin loistavaa aurinkoa
ja kuuta, joka vaelsi ylhäisyydessään,
²⁷ antautuiko silloin sydämeni salassa vieteltäväksi,
heittikö käteni niille suudelmia?
²⁸ Ei, sekin olisi ollut raskaasti rangaistava rikos,

sillä olisin kieltänyt korkeuden Jumalan."

En ole peitellet rikkomuksiani

²⁹ "Olenko iloinnut vihamieheni tuhosta,
huutanut riemusta, kun häntä kohtasi onnettomuus?

³⁰ En ole sallinut suuni tehdä syntiä,
kiroten vaatia hänen henkeään.

³¹ Eiköhän talonväkeni sanoisi:
'Kuka ei olisi saanut lihaa kyllyiksi?'

³² Muukalaisen ei tarvinnut viettää yötä ulkona,
minä pidin oveni auki tielle päin.

³³ Olenko Aadamın tavoin peitellet rikkomuksiani,
kätkenyt poveeni syyllisyyden?

³⁴ Olenko säikkynyt suurta joukkoa,
pelännyt sukujen halveksuntaa
ja pysynyt hiljaa, ovesta ulos menemättä?"

Kaikkivaltias vastatkoon minulle!

³⁵ "Olisipa joku, joka kuuntelisi minua!
Tuossa on puumerkkini;
Kaikkivaltias vastatkoon minulle!
Vastapuoleni kirjoittakoon kirjaan syytöksensä!

³⁶ Totisesti, olkapäälläni sitä kantaisin,
sitoisin sen seppeleeksi päähäni.

³⁷ Tekisin hänelle selkoa jokaisesta askeleestani,
astuisin hänen eteensä kuin ruhtinas.

³⁸ Jos peltoni valitti minun tähteni
ja kaikki sen vaot itkivät,

³⁹ jos kulutin sen voiman korvauksetta
ja saatoin sen oikeat omistajat huokaamaan,

⁴⁰ niin kasvakoon se vehnän sijasta piikkipensaita
ja ohran sijasta pahanhajuista ruohoa."

Tähän päättyvät Jobin puheet.

ELIHUN PUHEET, 32 – 37

Elihu vihastuu

32¹ Niin nuo kolme miestä eivät enää vastanneet Jobille, hän kun oli omissa silmissään vanhurskas. ² Silloin vihastui buusilainen Elihu, Barakelin poika, Raamin suvusta. Jobiin hän vihastui, koska tämä piti itseään Jumalaa vanhurskaampana. ³ Myös tämän kolmeen ystävään hän vihastui, koska he eivät keksineet vastausta Jobille ja kuitenkin syyttivät häntä jumalattomaksi. ⁴ Elihu oli odottanut vuoroa puhuakseen Jobille, koska toiset olivat vuosiltaan häntä vanhempia. ⁵ Mutta kun hän näki, ettei noilla kolmella miehellä enää ollut sanaa suussaan vastaukseksi, hän vihastui.

ELIHUN ENSIMMÄINEN PUHE

Vanhukset eivät ymmärrä kaikkea

⁶ Buusilainen Elihu, Barakelin poika, lausui näin:
"Nuori minä olen vuosiltani,
ja te olette vanhoja.
Sen vuoksi minä arastelin
ja pelkäsin ilmoittaa tietoani teille.
⁷ Minä ajattelin: 'Puhukoon ikä,
ja vuosien paljous tuokoon julki viisautta.'
⁸ Mutta onhan ihmisissä henki,
ja Kaikkivaltiaan henkäys antaa heille ymmärrystä.
⁹ Eivät iäkkäät aina ole viisaimpia,
eivätkä ainoastaan vanhukset ymmärrä, mikä on oikein.
¹⁰ Sen vuoksi minä sanon: Kuule minua!
Minäkin ilmoitan, mitä tiedän."

Olen kuunnellut viisaita puheitanne

¹¹ "Olen odottanut, mitä te sanoisitte,
olen kuunnellut taitavia puheitanne,
kun te tutkitte sanoja.
¹² Minä kuuntelin teitä tarkasti, ja katso,
kukaan ei kumonnut Jobin sanoja.
Kukaan teistä ei voinut vastata hänen puheisiinsa.
¹³ Älkää vain sanoko: 'Olemme kohdanneet viisauden,

vain Jumala voi voittaa hänet, ei ihminen.'

¹⁴ Minulle hän ei ole sanojaan suunnannut,
enkä minä käy hänelle vastaamaan teidän puheillanne.

¹⁵ He ovat kauhuissaan, eivät enää vastaa,
sanat ovat heiltä häipyneet.

¹⁶ Odottaisinko vielä, kun he eivät puhu,
kun he siinä seisovat vastaamatta enää mitään?

¹⁷ Vastaanpa minäkin osaltani,
minäkin ilmoitan, mitä tiedän."

Olen täynnä sanoja

¹⁸ "Minä olen täynnä sanoja,
henki sisimmässäni ahdistaa minua.

¹⁹ Katso, minun sisimpäni on kuin viini, jolle ei avata ulospääsyä,
se on pakahtumaisillaan kuin vasta täytetyt leilit.

²⁰ Tahdon puhua saadakseni helpotusta,
avata huuleni ja vastata.

²¹ En aio pitää kenenkään puolta
enkä liehakoida ketään ihmistä,

²² sillä en osaa liehakoida.

Jos niin tekisin,

Luojani ottaisi minut pian pois."

Vilpittömästä sydäimestä lähtevät sanani

33¹ "Mutta kuule nyt, Job, minun puhettani,
ota korviisi kaikki minun sanani.

² Katso, olen avannut suuni,
kieleni puhuu suussani.

³ Vilpittömästä sydäimestä lähtevät sanani,
huuleni puhuvat puhdasta tietoa.

⁴ Jumalan Henki on minut luonut,
Kaikkivaltiaan henkäys antaa minulle elämän.

⁵ Vastaa minulle, jos siihen kykenet!

Varustaudu minua vastaan,
asetu asemiisi!

⁶ Olen Jumalan edessä samanlainen kuin sinä:
hyppysellinen savea – siitä minutkin on muovattu.

⁷ Näethän, etten ole niin kauhistava, että säikäyttäisin sinut.
Minun mahtini ei ole raskaana ylläsi."

Sinä sanoit olevasi puhdas

⁸ "Sinä olet puhunut korvieni kuullen,
olen kuullut sanojesi äänen:
⁹ 'Puhdas minä olen, en ole rikkonut.
Olen viaton, eikä minussa ole vääryyttä.
¹⁰ Katso, hän keksii syitä minua vastaan,
hän pitää minua vihollisenaan.
¹¹ Hän panee minun jalkani jalkapuuhun,
vartioi kaikkia polkujani.'
¹² Katso, tässä sinä et ole oikeassa –
niin minä vastaan sinulle –
sillä Jumala on suurempi kuin ihminen.
¹³ Miksi riitelet häntä vastaan,
jos hän ei vastaa kaikkiin ihmisen sanoihin?"

Jumala puhuu monella tavalla

¹⁴ "Jumala puhuu tavalla ja puhuu toisella,
sitä vain ei huomata.
¹⁵ Unessa, öisessä näyssä,
kun raskas uni valtaa ihmiset
ja he nukkuvat vuoteillaan,
¹⁶ hän avaa ihmisten korvat
ja vahvistaa sinetillä heille antamansa varoituksen,
¹⁷ kääntääkseen ihmisen pois pahasta teosta,
varjellakseen miestä ylpeydestä,
¹⁸ säästääkseen hänen sielunsa haudasta
ja elämänsä syöksymästä peitsiin."

Sairauskin voi puhutella

¹⁹ "Häntä kuritetaan myös tuskalla vuoteessa,
kun hänen luissaan on lakkaamaton kapina.
²⁰ Hänen henkensä inhoaa leipää
ja sielunsa herkkuruokaa.
²¹ Hänen lihansa kuihtuu olemattomiin,

ja hänen luunsa, ennen näkymättömät, paljastuvat.

²² Näin hänen sielunsa lähenee hautaa,
hänen elämänsä kuoleman lähettiläitä.

²³ Jos hänen puolellaan silloin on enkeli,
välittäjä, yksi tuhansista,
niistä, jotka ilmoittavat ihmiselle, mikä on oikein,

²⁴ niin Jumala armahtaa häntä ja sanoo:
'Päästä hänet joutumasta hautaan,
minä olen saanut lunastusmaksun.'

²⁵ Silloin hänen ruumiinsa uhkuu nuoruuden voimaa,
hän palaa takaisin nuoruutensa päiviin.

²⁶ Hän rukoilee Jumalaa, ja Jumala on hänelle suosiollinen.
Hän saa riemuiten katsella Jumalan kasvoja.
Näin Jumala palauttaa ihmiselle hänen vanhurskautensa.

²⁷ Hän laulaa nyt muille ihmisille:
'Minä tein syntiä ja vääristin oikeuden,
mutta minulle ei maksettu samalla mitalla.'

²⁸ Hän pelasti minut joutumasta hautaan,
ja henkeni saa katsella valoa.'

²⁹ Kaiken tämän Jumala tekee miehelle
kaksi, jopa kolmekin kertaa

³⁰ palauttaakseen hänen sielunsa haudasta
ja antaakseen elämän valon loistaa hänelle."

Kuule minua, Job

³¹ "Tarkkaa, Job, kuule minua,
vaikene ja anna minun puhua.

³² Mutta jos löydät sanoja, vastaa minulle.
Puhu, sillä mielelläni soisin sinun olevan oikeassa.

³³ Jos et, niin kuule minua,
vaikene, niin minä opetan sinulle viisautta."

ELIHUN TOINEN PUHE

Tutkikaamme, mikä on oikein

34 Elihu jatkoi näin:

² "Kuulkaa minun sanojani, te viisaat,

kuunnelkaa minua, te tietomiehet.

³ Korvahan koettelee sanat,
suulaki maistaa ruuan maun.

⁴ Tutkikaamme, mikä on oikein,
yrittäkäämme yhdessä ymmärtää, mikä on hyvää.

⁵ Onhan Job sanonut: 'Olen oikeassa,
mutta Jumala on riistänyt minulta oikeuteni.

⁶ Vaikka puolellani on oikeus,
minua pidetään valehtelijana.

Nuolenhaava minussa on parantumaton,
vaikka en ole mitenkään rikkonut.'

⁷ Kuka muu mies on sellainen kuin Job,
joka juo pilkkasanoja kuin vettä,

⁸ joka liittyy väärintekijöiden seuraan
ja vaeltaa jumalattomien miesten parissa?

⁹ Hänhän sanoo: 'Ei mies siitä hyödy,
että elää Jumalalle mieliksi.'"

Jumalassa ei ole vääryyttä

¹⁰ "Sen tähden kuulkaa minua, te ymmärtäväiset miehet!
Pois se, että Jumalassa olisi jumalattomuutta
tai Kaikkivaltiaassa vääryyttä.

¹¹ Hän maksaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan
ja antaa miehen kohdata vaelluksensa hedelmät.

¹² Totisesti, Jumala ei tee väärin,
Kaikkivaltias ei vääristä oikeutta.

¹³ Kuka on asettanut hänet hallitsemaan maata?
Kuka on perustanut koko maanpiirin?

¹⁴ Jos hän ajattelisi vain itseään
ja vetäisi takaisin Henkensä, elämänhenkäyksen,
¹⁵ niin kaikki liha menehtyisi yhdellä kertaa
ja ihminen tulisi jälleen tomuksi.

¹⁶ Jos sinulla on ymmärrystä, kuule tätä,
kuuntele tarkoin sanojeni ääntä.

¹⁷ Voisiko todella hallita se, joka vihaa oikeutta?
Tuomitsetko sinä syylliseksi Vanhurskaan ja Voimallisen,

¹⁸ joka sanoo kuninkaalle: 'Sinä kelvoton',
ja ylimyksille: 'Sinä jumalaton',

¹⁹ joka ei pidä päämiesten puolta
eikä aseta ylhäistä alhaisen edelle –
ovathan he kaikki hänen kättensä tekoa.
²⁰ Yhtäkkiä he kuolevat, keskellä yötä.
Ihmiset horjuvat ja menehtyvät,
mahtava siirretään pois käden koskematta.
²¹ Sillä Jumalan silmät valvovat ihmisen teitä,
hän näkee kaikki ihmisen askeleet.
²² Ei ole pimeyttä, ei synkeyttä,
johon väärintekijät voisivat piiloutua.
²³ Jumala ei ilmoita ihmiselle määräaikaa,
jolloin tämän on astuttava tuomiolle hänen eteensä.
²⁴ Tutkimatta hän murskaa mahtavat
ja asettaa toiset heidän sijaansa
²⁵ sen tähden, että hän tuntee heidän tekonsa.
Yöllä hän syöksee heidät alas, ja he musertuvat.
²⁶ Niin kuin jumalattomia
hän lyö heitä julkisella paikalla,
²⁷ koska he luopuivat seuraamasta häntä
eivätkä vähääkään välittäneet hänen teistään.
²⁸ Vähäosaisen huudon he saivat kohoamaan hänen eteensä,
ja hän kuulee kurjien huudon.
²⁹ Jos hän on hiljaa,
kuka hänet siitä tuomitsee syylliseksi?
Jos hän peittää kasvonsa,
kuka voi hänet nähdä?
Niin kansaa kuin ihmistäkin hän valvoo,
³⁰ ettei jumalaton ihminen pääse hallitsemaan,
ei kukaan niistä, jotka ovat kansalle ansaksi."

Sinunko mielesi mukaan Jumalan pitäisi toimia?

³¹ "Sanooko hän Jumalalle:
'Olen kärsinyt rangaistuksen, en enää tee pahaa.
³² Opetä sinä minulle, mitä en voi ymmärtää.
Jos olen tehnyt vääryyttä, en sitä enää tee'?

³³ Sinunko mielesi mukaan hänen pitäisi palkita ja rangaista,
kun olet niin tyytymätön?
Sinunhan on tehtävä valinta eikä minun.

Puhu, mitä tiedät.

³⁴ Ymmärtäväiset miehet sanovat minulle,
viisas mies, joka kuuntelee minua, lausuu:

³⁵ 'Job puhuu taitamattomasti,
hänen sanoistaan puuttuu ymmärrys.

³⁶ Kunpa Jobia koeteltaisiin lakkaamatta!
Hänhän vastaa kuin väärintekijät!

³⁷ Syntiinsä hän lisää kapinallisuuden,
paukuttaa käsiään keskellämme
ja syyttää sanoja Jumalaa vastaan.'"

ELIHUN KOLMAS PUHE

Jumala on ihmisen yläpuolella

35 Elihu lausui näin:

² "Onko mielestäsi oikein,
että sanot olevasi vanhurskaampi kuin Jumala?

³ Sinähän kysyt: 'Mitä se minua hyödyttää?
Hyödynkö siitä enemmän kuin synninteosta?'

⁴ Minä vastaan sinulle
ja myös ystävillesi, jotka ovat luonasi.

⁵ Luo silmäsi taivaalle ja katso,
katsele pilviä, jotka ovat korkealla yläpuolellasi.

⁶ Jos syntiä teet, mitä sillä hänelle teet?
Vaikka sinulla olisi paljonkin rikoksia,
mitä sillä hänelle mahdat?

⁷ Jos olet vanhurskas, mitä hän siitä saa?
Ottaako hän jotakin sinun kädestäsi?

⁸ Ihmistä, kaltaistasi, koskee jumalattomuutesi
ja ihmislasta sinun vanhurskautesi.

⁹ Sorron paljoutta valitetaan,
huudetaan apua mahtavien käsivartta vastaan.

¹⁰ Ei kysytä: 'Missä on Jumala, minun Luojani,
joka yöllä saa viriämään ylistyslaulut,
¹¹ joka opettaa meille enemmän kuin maan eläimille
ja antaa meille viisautta enemmän kuin taivaan linnuille?'

¹² Sitten huudetaan apua, mutta hän ei vastaa
pahojen ylpeyden tähden."

Asiasi on Jumalan edessä, odota häntä

¹³ "Ei, turhia ei Jumala kuule,
Kaikkivaltias ei sellaista ota huomioon,
¹⁴ saati jos sanot, ettet voi häntä nähdä.
Asia on hänen edessään, odota häntä.
¹⁵ Mutta nyt, kun hän ei vaadi tilille vihassaan
eikä juuri kiinnitä huomiota ylimielisyyteen,
¹⁶ niin Job avaa suunsa puhumaan joutavia
ja syyttää suuria sanoja ilman ymmärrystä."

ELIHUN NELJÄS PUHE

Jumala ei halveksi ketään

36¹ Elihu jatkoi puhettaan:

² "Maltahan vähän, niin ilmoitan sinulle jotakin,
sillä vielä minulla on sanoja Jumalan puolustukseksi.
³ Minä noudan tietoni kaukaa
ja osoitan Luojan vanhurskauden.
⁴ Sanani eivät totisesti ole valhetta,
hän, jolla on täydellinen tieto, on kanssasi.
⁵ Katso, Jumala on voimallinen
mutta ei halveksi ketään.
Hänen ymmärryksensä voima on väkevä.
⁶ Jumalattoman hän ei anna elää,
mutta kurjille hän hankkii oikeuden.
⁷ Hän ei käännä silmiään vanhurskaista
vaan antaa heidän istua kuninkaiden kanssa
ikuisesti valtaistuimella;
he kohoavat korkealle.
⁸ Jos heidät kytketäänkin kahleisiin,
sidotaan kurjuuden köysillä,
⁹ niin hän ilmoittaa heille, mitä he ovat tehneet
ja miten rikkoneet uhittelullaan.
¹⁰ Hän avaa heidän korvansa nuhtelulle
ja käskee heidän kääntymään pois vääryydestä.
¹¹ Jos he tottelevat ja palvelevat häntä,
he saavat viettää päivänsä onnessa ja vuotensa ihanasti.

¹² Mutta jos he eivät tottele,
he syöksyvät pistimiin
ja menehtyvät ymmärtämättömyyteensä.
¹³ Jumalattomat pysyvät vihamielisinä
eivätkä huuda apua, kun hän on heidät vanginnut.
¹⁴ He menettävät henkensä nuoruudessaan
ja elämänsä pyhäkön miesportojen joukossa.
¹⁵ Kurjan Jumala pelastaa hänen kurjuutensa kautta
ja avaa hänen korvansa ahdingon aikana."

Nautinto ja vääryys on ihmiselle mieluisampi kuin kärsimys

¹⁶ "Sinutkin houkutteli ahdingosta
avara tila, jossa ei ole ahtautta,
ja rasvaisista ruuista notkuvan ruokapöydän rauha.
¹⁷ Nyt kohtasi sinua täysin määrin jumalattoman tuomio,
tuomio ja oikeus ovat käyneet sinuun käsiksi.
¹⁸ Älköön kärsimyksen polte houkutelko sinua pilkkaamaan,
älköönkä lunastusmaksun suuruus viekö sinua harhaan.
¹⁹ Voiko avunhuutosi auttaa ahdingosta
tai kaikki voimasi ponnistukset?
²⁰ Älä ikävöi yötä,
joka siirtää kansat paikoiltaan.
²¹ Varo, ettet käännä vääryyteen;
sehän on sinulle mieluisampi kuin kärsimys."

Emme voi käsittää Jumalan suuruutta

²² "Katso, Jumala on valtava voimassaan.
Kuka on hänen kaltaisensa opettaja?
²³ Kuka määrää hänen tiensä?
Kuka sanoo hänelle: 'Sinä olet tehnyt vääryyttä'?'
²⁴ Muista sinäkin ylistää hänen töitään,
niitä, joiden kiitosta ihmiset laulavat.
²⁵ Kaikki ihmiset näkevät ne,
kuolevaiset katselevat niitä kaukaa.
²⁶ Jumala on suuri, emme me häntä käsitä,
hänen vuosiansa luku on tutkimaton.
²⁷ Hän vetää ylös vesipisarat,

sade vihmana valuu sumusta alas.

²⁸ Pilvet sitä vuodattavat,
valuttavat ihmispaljouden päälle.

²⁹ Kuka ymmärtää pilvien leviämisen
ja jyrähdykset hänen majastaan?

³⁰ Katso, hän levittää niiden yli valonsa
ja peittää meren syvyydet.

³¹ Näin hän tuomitsee kansoja
ja antaa runsaan ravinnon.

³² Hän täyttää molemmat kätensä leimauksella
ja lähettää salamat hyökkääjää vastaan.

³³ Hänet ilmoittaa hänen jyllänsä,
karjakin tietää hänen tulonsa."

Jumala hallitsee luomakuntaa

37₁ "Sen vuoksi sydämeni vapisee
ja hypähtää paikoiltaan.

² Kuulkaa, kuulkaa hänen äänensä pauhua
ja kohinaa, joka käy ulos hänen suustaan!

³ Hän antaa sen kaikua vapaasti kaiken taivaan alla
ja lähettää leimauksensa maan ääriin asti.

⁴ Heti perään ärjyy ukkonen,
hän antaa ylvään äänensä jylistä.

Ei hän säästele salamoitaan
vaan antaa äänensä raikua.

⁵ Ihmeellisesti jylisee Jumalan ääni,
hän tekee suuria tekoja,
joita emme voi käsittää.

⁶ Hän sanoo lumelle: 'Putoa maahan',
samoin sadekuuroille
ja valtaville rankkasateilleen.

⁷ Näin hän sinetöi jokaiselta kädet,
että hänen luomansa ihmiset saisivat ymmärrystä.

⁸ Pedot vetäytyvät piiloon
ja pysyvät luolissaan.

⁹ Rajuilma tulee kammioistaan,
pohjatuuli tuo pakkasen.

¹⁰ Jää syntyy Jumalan henkäyksestä,
ja laajakin ulappa jähmettyy.
¹¹ Hän kuormaa pilvet kosteudella
ja levittää välähtelevät ukkospilvensä.
¹² Ne vyöryvät sinne tänne hänen ohjauksessaan
tehdäkseen maanpiirin päällä kaiken,
mitä hän niille määrää.
¹³ Hän antaa niiden kohdata maata,
milloin kuritukseksi,
milloin siunaukseksi.
¹⁴ Kuuntele tätä tarkoin, Job,
pysähdy ja tarkkaa Jumalan ihmetekoja.
¹⁵ Tiedätkö, kuinka Jumala antaa pilville käskynsä
ja kuinka hän saa ne välhtämään?
¹⁶ Käsitätkö pilvien tasapainon
ja Kaikkitietävän ihmeet?
¹⁷ Sinä, jota vaatteet tukahduttavat,
kun maa on raukeana etelätuulesta,
¹⁸ sinäkö pingottaisit hänen kanssaan taivaan,
joka on luja kuin valettu kuvastin?"

Jumalan pelottava valtasuuruus

¹⁹ "Neuvo meille, mitä meidän on hänelle sanottava.
Pimeydessämme emme voi tuoda esiin mitään.
²⁰ Olisiko hänelle ilmoitettava, että tahdon puhua?
Kukapa vaatisi omaa tuhoaan!
²¹ Näin se vaan on: ihmiset eivät voi katsella valoa,
joka loistaa kirkkaana taivaalla,
kun tuuli on puhaltanut ja puhdistanut sen.
²² Pohjoisesta tulee kullanhohde.
Jumalaa ympäröi pelottava majesteettius.
²³ Kaikkivaltiaasta emme voi tavoittaa,
häntä, joka on suuri voimassa.
Oikeamielistä ja täydellisen vanhurskasta hän ei vaivaa.
²⁴ Sen tähden ihmiset häntä pelkäävät.
Hän ei katso kehenkään,
joka on omasta mielestään viisas."

HERRA VASTAA JOBILLE, 38 – 42

HERRAN ENSIMMÄINEN PUHE

Nyt minä kysyn sinulta, Job

38 Silloin Herra vastasi Jobille myrskyn keskeltä ja sanoi:

² "Kuka on tämä, joka hämärtää minun tarkoitukseni ymmärtämättömillä puheillaan?

³ Vyötä nyt kupeesi kuin mies!

Minä kyselen sinulta, opeta sinä minua.

⁴ Missä olit silloin, kun minä maan perustin?

Ilmoita se, jos ymmärryksesi riittää."

Herra on luonut taivaan ja maan

⁵ "Kuka määräsi maan mitat – sinähän sen tiedät!

Tai kuka veti mittanuoran sen yli?

⁶ Mihin upotettiin sen perustukset,

kuka pani paikoilleen sen kulmakiven,

⁷ kun kaikki aamutähdet riemuitsivat

ja kaikki Jumalan pojat puhkesivat riemuhuutoon?

⁸ Kuka sulki meren ovilla,

kun se murtautui esiin kohdustaan,

⁹ kun minä annoin sille pilven vaatteen

ja synkän pimeyden kapaloksi,

¹⁰ kun minä määräsin sille rajani,

asetin paikoilleen sen teljet ja ovet

¹¹ ja sanoin: 'Tähän asti saat tulla mutta et pitemmälle, tässä täytyy sinun ylväiden aaltojesi asettua'?

¹² Oletko milloinkaan eläessäsi käkenyt päivän koittaa tai osoittanut aamuruskolle paikan,

¹³ että se tarttuisi kiinni maan liepeisiin

ja jumalattomat ravistettaisiin siitä pois?

¹⁴ Maa muuttaa muotoaan kuin savi sinetin alla,

ja kaikki tulee näkyviin kuin vaatetettuna.

¹⁵ Jumalattomilta riistetään heidän valonsa,

ja kohotettu käsivarsi murskataan.

¹⁶ Oletko käynyt meren lähteillä asti

ja kulkenut tutkimassa syvyydet?

¹⁷ Ovatko kuoleman portit paljastuneet sinulle,
oletko nähnyt kuoleman varjon portit?

¹⁸ Oletko tutkinut maan koko laajuudessaan?
Ilmoita, jos kaiken tämän tiedät!

¹⁹ Missä on tie, jolla valo asuu,
ja missä on pimeyden asuinsija,

²⁰ että veisit sen alueelleen
ja tuntisit sen majalle vievät polut?

²¹ Sinähän sen tiedät, kun synnyit jo siihen aikaan,
ja päiviesi luku on ylen suuri!

²² Oletko käynyt lumen varastohuoneissa,
oletko nähnyt rakeiden varastot,
²³ jotka minä olen säästänyt ahdingon ajaksi,
taistelun ja sodan päiväksi?

²⁴ Mitä tietä valo jakaantuu
ja itätuuli leviää yli maan?

²⁵ Kuka on avannut väylän sadekuurolle
ja ukkospilvelle tien,

²⁶ niin että se sataa maahan, joka on asumaton,
autiomaahan, jossa ei ihmistä ole?

²⁷ Näin saa autio aavikko vettä kyllikseen,
ja maa kasvaa vihantaa ruohoa.

²⁸ Onko sateella isää?
Kuka on saanut syntymään kastepisarat?

²⁹ Kenen kohdusta jää on tullut?
Kuka on synnyttänyt taivaan huurteen?

³⁰ Vesi kätkeytyy kuin kiven alle,
syvyyden pinta sulkeutuu.

³¹ Pystytkö solmimaan yhteen Seulasten siteet
tai irrottamaan kahleista Kalevanmiekan?

³² Voitko tuoda esiin eläinradan tähdet aikanaan
ja taluttaa Leijonaa pentuineen?

³³ Tunnetko taivaan lait?
Sinäkö säädät, miten se maata hallitsee?

³⁴ Voitko korottaa äänesi pilviin asti,
niin että vesimassat peittävät sinut?

³⁵ Pystytkö lähettämään salamat matkaan?

Sanovatko ne sinulle: 'Tässä me olemme'?

³⁶ Kuka on antanut iibis-linnulle viisauden?

Kuka on antanut kukolle ymmärryksen?

³⁷ Kuka laskee viisaudessaan pilvien luvun?

Kuka kaataa tyhjiksi taivaan leilit,

³⁸ kun multa on kuin valettua metallia

ja maakokkareet toisiinsa takertuneita?

³⁹ Sinäkö ajat saaliin leijonalle,

tyydytät nuorten leijonien nälän,

⁴⁰ kun ne kyyristelevät luolissaan

ja väijyvät tiheikössä?

⁴¹ Kuka hankkii ravinnon korpeille,

kun niiden poikaset huutavat Jumalan puoleen

ja harhailevat ympäriinsä ruokaa vailla?"

Herra on luonut eläinkunnan

39¹ "Tiedätkö sinä vuorikauristen poikimisajat,

valvotko sinä peurojen synnytyskipuja?

² Lasketko, milloin niiden kuukaudet tulevat täyteen?

Tiedätkö ajan, jolloin ne poikivat?

³ Ne kyyristyvät maahan, synnyttävät vasansa

ja pääsevät synnytystuskistaan.

⁴ Niiden vasat vahvistuvat ja kasvavat kedolla.

Ne lähtevät pois eivätkä enää palaa.

⁵ Kuka on päästänyt villiaasin vapaaksi,

kuka on irrottanut metsäaasin siteet,

⁶ sen, jolle minä annoin asunnoksi aron,

asuinsijaksi suola-aavikon?

⁷ Se nauraa kaupungin hälinälle,

ajajan huutoa se ei kuuntele.

⁸ Se hakee vuorilta laitumensa

ja etsii kaikkea vihantaa.

⁹ Suostuuko villihärkä sinua palvelemaan?

Yöpyykö se syöttökaukalosi ääressä?

¹⁰ Voitko ohjaksilla pakottaa villihärän vaolle?

Äestääkö se laaksonpohjia sinua seuraten?

¹¹ Voitko luottaa siihen, kun sen voima on niin suuri?

Voitko jättää työsi sen tehtäväksi?

¹² Voitko uskoa, että se tuo pellolta viljasi
ja kokoa ne sinun puimatantereellesi?

¹³ **S**trutsin siipi lepattaa iloisesti,
mutta asuuko sen sulissa ja höyhenissä haikaran hellyys?

¹⁴ Se jättää munansa maahan,
antaa niiden hautua hiekan lämmössä.

¹⁵ Se unohtaa, että jalka voi ne murskata,
metsän eläimet voivat polkea ne rikki.

¹⁶ Se on tyly poikasilleen aivan kuin ne eivät olisikaan sen omia.
Hukkaan menee sen vaiva, mutta sitä se ei pelkää.

¹⁷ Onhan Jumala evännyt siltä viisauden
ja jättänyt sen ymmärryksestä osattomaksi.

¹⁸ Kun se kiittää ylväästi ilmaa piesten,
se nauraa hevoselle ja ratsumiehelle.

¹⁹ **S**inäkö annat hevoselle voiman,
puetat sen kaulaan hulmuavan harjan?

²⁰ Saatko sinä sen hyppimään kuin heinäsiirkka?
Sen uljas korskunta on pelottavaa.

²¹ Se kuopii lakeuden pintaa ja iloitsee,
voimalla se syöksyy asevarustuksia vastaan.

²² Se nauraa pelolle,
ei se säiky eikä väistä miekkaa.

²³ Sen yllä rämisee nuolikotelo,
välkehtii keihäs ja peitsi.

²⁴ Käy jyrinä ja jytinä,
kun se laukaten taivalta ahmii,
mikään ei sitä pidättele,
kun sotatorvi soi.

²⁵ Milloin vain sotatorvi soi, se hirnuu: iihaha!
Jo kaukaa se vainuaa taistelun,
päällikköiden karjunnan ja sotahuudon äänen.

²⁶ **S**inunko ymmärryksesi voimasta
haukka korkealle kohoaa,
kun se levittää siipensä etelätuuleen?

²⁷ Sinunko käskystäsi kotka lentää korkeuksiin
ja tekee pesänsä korkealle?

²⁸ Kalliolla se asuu, siellä se yöpyy,

kallion kielekkeellä vuorilinnassaan.

²⁹ Sieltä se tähyilee syötävää,
kauas katsovat sen silmät.

³⁰ Sen poikaset särpivät verta.
Missä on kaatuneita, siellä on sekin."

Job nöyrytyy Herran edessä

40_i Herra sanoi vielä Jobille:

² "Tahtooko vikoilija käydä oikeutta Kaikkivaltiaista vastaan?
Jumalan nuhtelija vastatkoon tähän!"

³ Silloin Job vastasi Herralle:

⁴ "Siihen minä olen vähäpätöinen,
mitä voisin sinulle vastata?
Panen käteni suuni eteen.

⁵ Kerran olen puhunut,
enää en mitään virka,
kahdestikin, enkä enää sitä tee."

HERRAN TOINEN PUHE

Onko sinun käsivartesi niin kuin Jumalan käsivarsi?

⁶ Silloin Herra vastasi Jobille myrskyn keskeltä näillä sanoilla:

⁷ "Vyötä nyt kupeesi kuin mies!
Minä kyselen sinulta, opeta sinä minua.

⁸ Teetkö sinä tyhjäksi minun tuomiopäätökseni?
Tuomitsetko minut syylliseksi,
jotta olisit itse oikeassa?

⁹ Onko käsivartesi kuin Jumalan käsivarsi?
Voitko jylistä äänelläsi niin kuin hän jylisee?

¹⁰ Kaunistä itsesi kunnialla ja majesteettiudella,
pukeudu loistoon ja kirkkauteen.

¹¹ Päästä vihasi valloilleen,
katso kaikkia ylpeitä ja lannista heidät.

¹² Nöyryytä katseellasi kaikki ylpeät
ja murskaa jumalattomat siihen paikkaan.

¹³ Kätke heidät kaikki tomuun,
sulje heidän kasvonsa salaiseen paikkaan.

¹⁴ Silloin minäkin ylistän sinua,
kun oikea kätesi on hankkinut sinulle voiton.”

Herra loi Behemotin

¹⁵ "Katso Behemotia, jonka minä loin niin kuin sinutkin.
Se syö ruohoa niin kuin nautaa.
¹⁶ Katso, sen voima on lanteissa,
sen väkevyys vatsalihaksissa.
¹⁷ Se ojentaa häntänsä jäykäksi kuin setripuun,
sen reisijänteet ovat kuin punottua köyttä.
¹⁸ Sen luut ovat vaskiputkia,
selkäranka kuin rautatanko.
¹⁹ Behemot on Jumalan töistä ensimmäinen.
Sen Tekijä tuo esiin miekkansa.
²⁰ Sille kantavat satonsa vuoret,
joilla kaikki metsän eläimet kisailevat.
²¹ Lootuspensaiden alla se makaa,
ruovikon ja rämeen kätöksessä.
²² Lootukset peittävät sen varjoonsa,
puron pajut ympäröivät sitä.
²³ Se ei säiky, vaikka virta on väkevä,
se on huoleton, vaikka itse Jordan kuohuisi sen kitaan.
²⁴ Kukapa kävisi kiinni sen silmiin?
Kuka lävistäisi koudella sen turvan?"

Herra loi Leviatanin

²⁵ "Voitko vetää ongella ylös Leviatanin
tai siimalla kietoa sen kielen?
²⁶ Voitko kiinnittää kaislaköyden sen kuonoon
ja atraimella lävistää sen leuat?
²⁷ Anooko se sinulta hartaasti armoa?
Puhuuko se sinulle lempeästi?
²⁸ Tekeekö se liiton sinun kanssasi,
niin että saat sen orjaksesi ainiaaksi?
²⁹ Voitko leikkiä sillä niin kuin lintusella
tai sitoa sen palvelijatartesi pidellä?
³⁰ Hierovatko pyyntimiehet siitä kauppaa?

Paloittelevatko he sen kauppiaiden kesken?

³¹ Voitko iskeä sen nahan täyteen keihäitä
ja sen pään kalaharppuunoita?

³² Käyhän vain käsiksi siihen!
Tulet muistamaan sen ottelun,
et yritä toista kertaa!"

Leviatanin kuvauksen jatkoa

41₁ "Ymmärrät varmaan, että siinä toivo pettää.

Jo sen näkemisestä sortuu maahan.

² Ei kukaan ole niin hurja, että ärsyttäisi sitä.
Kuka sitten kestäisi minun edessäni?

³ Kuka on ensin antanut minulle jotakin,
joka minun olisi korvattava?

Minunhan on kaikki, mitä on taivaan alla.

⁴ En malta olla puhumatta Leviatanin jäsenistä,
sen voimasta ja sopusuhtaisuudesta.

⁵ Kuka voi riisua siltä päällysvaатteen,
kuka tunkeutua sen hammasrivien väliin?

⁶ Kuka on avannut sen kasvojen ovet?
Sen hampaitten ympärillä on kauhu.

⁷ Sen ylpeytenä ovat selkäkilpien rivit,
lujalla sinetillä kiinnitetyt.

⁸ Ne sopivat tarkasti toisiinsa,
tuuli ei pääse niiden lävitse.

⁹ Ne liittyvät tiiviisti yhteen,
pysyvät kiinni eivätkä irtoa toisistaan.

¹⁰ Valo välähtää, kun Leviatan aivastaa.
Sen silmät ovat kuin aamuruskon silmät.

¹¹ Sen kidasta lähtee tulisoituja,
sinkoilee säkeniä.

¹² Sen sieraimista suitsuaa savu
kuin kiehuva kattilasta ja kaislatulesta.

¹³ Sen puhallus sytyttää hiilet,
ja sen suusta lähtee liekki.

¹⁴ Sen niskassa asuu voima,
ja sen edellä hyppelee kauhu.

¹⁵ Sen lihapoimut ovat kiinteät,
ne ovat kuin valetut, järkkymättömät.
¹⁶ Sen sydän on valettu kovaksi kuin kivi,
kovaksi kuin alempi jauhinkivi.
¹⁷ Kun se nousee, väkevät miehet kauhistuvat,
järkyttyneinä he vetäytyvät pois.
¹⁸ Jos sen kimppuun käydään miekoin, ei se tehoa,
ei tehoa peitsi, ei heittoase eikä nuoli.
¹⁹ Rauta on sille kuin olkea,
vasi kuin lahoa puuta.
²⁰ Ei aja sitä pakoon nuoli, jousen poika,
pehkuiksi muuttuvat sen edessä linkokivet.
²¹ Nuija on sille kuin heinänkorsi,
keihästen ryskeelle se nauraa.
²² Sen vatsapuolella on kuin teräviä saviastiansiruja,
se kyntää mutaa leveältä kuin puimaäes.
²³ Se saa syvyyden kiehumään niin kuin pata kiehuu,
tekee meren voidekattilan kaltaiseksi.
²⁴ Jälkeensä se jättää loistavan polun,
syvyydellä näyttää olevan hopeahapset.
²⁵ Maan päällä ei ole sen vertaista.
Se on luotu pelottomaksi.
²⁶ Se katselee halveksien kaikkea korkeaa,
se on kaikkien ylväitten eläinten kuningas."

JOBIN VASTAUS HERRALLE, 42:1 – 6

Job tunnustaa Herran kaikkivaltiuuden

42 Silloin Job vastasi Herralle:

² "Minä tiedän, että sinä voit kaiken
eikä mikään päätöksesi ole sinulle mahdoton toteuttaa.
³ Sinä kysyt: 'Kuka on tämä,
joka hämärtää minun tarkoitukseni ymmärtämättömillä puheillaan?'
Sen tähden myönnän,
että minä puhuin ymmärtämättömästi asioista,
jotka ovat kovin ihmeellisiä minun käsittää.
⁴ Kuule siis minua, kun minä puhun,
minä kysyn, opeta sinä minua.

⁵ Vain korvakuulolta olin sinusta kuullut,
mutta nyt on silmäni nähnyt sinut.
⁶ Sen tähden peruutan puheeni
ja kadun tomussa ja tuhkassa."

LOPPUSANAT, 42:7 – 17

Herran sanat Jobin kolmelle ystävälle

⁷ Puhuttuaan Jobille nämä sanat Herra sanoi teemanilaiselle Elifaalle: "Minun vihani on syttynyt sinua ja sinun kahta ystävääsi kohtaan, koska ette ole puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job. ⁸ Ottakaa siis seitsemän sonnimullikkaa ja seitsemän pässiä, menkää minun palvelijani Jobin luo ja uhratkaa puolestanne polttouhri, ja palvelijani Job rukoilkoon teidän puolestanne. Tehdäkseni hänelle mieliksi en määrää teille häpeällistä rangaistusta siitä, ettette puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job."

⁹ Teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Soofar menivät ja tekivät niin kuin Herra oli heille puhunut, ja Herra oli Jobille suosiollinen. ¹⁰ Kun Job rukoili ystäviensä puolesta, Herra käänsi Jobin kohtalon. Ja Herra antoi Jobille kaksin verroin kaikkea, mitä hänellä ennen oli ollut.

¹¹ Kaikki hänen veljensä ja sisarensa ja kaikki entiset tuttavat tulivat hänen luokseen ja aterioivat hänen kanssaan hänen talossaan. He osoittivat hänelle myötätuntoa ja lohduttivat häntä kaiken sen onnettomuuden vuoksi, jonka Herra oli antanut häntä kohdata. Kukin heistä antoi hänelle yhden kesitan hopeaa ja yhden kultarenkaan.

Herra siunaa Jobia

¹² Herra siunasi Jobin elämän loppuvaiheita vielä runsaammin kuin sen alkupuolta, niin että hän sai neljätoistatuhatta lammasta, kuusituhatta kamelia, tuhat härkäparia ja tuhat aasintammaa. ¹³ Hän sai vielä seitsemän poikaa ja kolme tytärtä.

¹⁴ Ensimmäiselle tyttärelle hän antoi nimen Jemima, toiselle nimen Kesia ja kolmannelle nimen Keren-Happuuk. ¹⁵ Eikä koko maassa ollut niin kauniita naisia kuin Jobin tyttäret. Heidän isänsä antoi heille perintöosan heidän veljiensä rinnalla.

¹⁶ Tämän jälkeen Job eli vielä sataneljäkymmentä vuotta ja sai nähdä lapsensa ja lastensa lapset aina neljänteen polveen asti. ¹⁷ Sitten Job kuoli vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena.

PSALMIEN KIRJA

ENSIMMÄINEN KIRJA, 1 – 41

Psalmi 1

Vanhurskaan tie ja jumalattoman tie

¹ **A**utuas se mies,
joka ei vaella jumalattomien neuvon mukaan,
ei viivy syntisten teillä
eikä istu pilkkaajien parissa,
² vaan on mieltynyt Herran opetukseen
ja mietiskelee sitä päivin ja öin.
³ Hän on kuin vesipurojen ääreen istutettu puu,
joka antaa hedelmänsä ajallaan
ja jonka lehti ei lakastu.
Kaikki, mitä hän tekee, menestyy.
⁴ **N**iin ei ole jumalattomien laita,
vaan he ovat kuin akanat,
joita tuuli lennättää.
⁵ Sen tähden jumalattomat eivät kestä tuomiolla
eivätkä syntiset vanhurskaiden seurakunnassa.
⁶ Sillä Herra tuntee vanhurskaiden tien,
mutta jumalattomien tie tuhoutuu.

Psalmi 2

Herra ja hänen Voideltunsa

¹ **M**iksi kansat kohisevat
ja kansakunnat turhia ajattelevat?
² Maan kuninkaat nousevat,
ruhtinaat yhdessä liittoutuvat
Herraa ja hänen Voideltuaan vastaan:
³ "Katkaiskaamme yltämme heidän kahleensa,
heittäkäämme päältämme heidän köytensä."
⁴ **H**än, joka istuu taivaassa, nauraa,
Herra pilkkaa heitä.

⁵ Silloin hän puhuu heille vihassaan,
kauhistuttaa heidät kiivaudessaan:
⁶ "Minä olen asettanut kuninkaani
Siioniin, pyhälle vuorelleni."
⁷ Tahdon ilmoittaa, mitä Herra on säätänyt.
Hän sanoi minulle: "Sinä olet minun Poikani,
tänä päivänä minä sinut synnytin.
⁸ Pyydä minulta,
niin minä annan kansat perinnöksesi
ja maan ääret omiksesi.
⁹ Sinä murskaat ne rautaisella valtikalla,
särjet kuin saviastian."
¹⁰ Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat!
Ottakaa nuhteesta opiksenne, maan tuomarit!
¹¹ Palvelkaa Herraa peläten,
iloitkaa vavisten.
¹² Suudelkaa Poikaa,
ettei hän vihastuisi ettekä te joutuisi tuhoon tiellä,
sillä hänen vihansa syttyy äkkiä.
Autuaita ovat kaikki, jotka häneen turvaavat.

Psalmi 3

Ahdistetun rukous

¹ Daavidin psalmi hänen paetessaan poikaansa Absalomia.
² Herra, kuinka paljon minulla onkaan ahdistajia!
Monet nousevat minua vastaan.
³ Monet sanovat minusta:
"Ei ole hänellä pelastusta Jumalassa." Sela.
⁴ Mutta sinä, Herra, olet minun suojakilpeni.
Sinä olet kunniani, sinä nostat pääni pystyyn.
⁵ Ääneen minä huudan Herraa,
ja hän vastaa minulle pyhältä vuoreltaan. Sela.
⁶ Minä käyn levolle ja nukun;
minä herään, sillä Herra tukee minua.
⁷ En pelkää kymmentuhantista joukkoa,
joka asettuu minua piirittämään.
⁸ Nouse, Herra!

Pelasta minut, Jumalani!

Sinä lyöt kaikkia vihollisiani poskelle,
sinä murskaat jumalattomien hampaat.

⁹ Herrassa on pelastus.

Sinun siunauksesi on kansasi yllä. Sela.

Psalmi 4

Luottamus Herran varjelukseen

¹ Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.

² Vastaa minulle, kun huudan sinua,
Jumala, minun vanhurskauteni.

Sinä päästät minut ahdistuksesta.

Ole minulle armollinen, kuule rukoukseni!

³ Ihmiset, kuinka kauan minun kunniaani häväistään?
Te rakastatte turhuutta, etsitte valhetta. Sela.

⁴ Tietäkää: ihmeellisesti Herra johdattaa hurskastaan.
Herra kuulee, kun huudan häntä.

⁵ Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö.

Puhukaa sydämissänne vuoteillanne
ja olkaa hiljaa. Sela.

⁶ Uhratkaa vanhurskauden uhreja
ja luottakaa Herraan.

⁷ Moni sanoo: "Kuka antaa meidän nähdä jotakin hyvää!"
Herra, käännä meihin kasvojesi valo.

⁸ Sinä annat sydämeeni suuremman ilon,
kuin on sadonkorjuun aikaan runsaasta viljasta ja viinistä.

⁹ Rauhasa minä käyn levolle ja myös nukun,
sillä sinä, Herra, sinä yksin annat minun asua turvassa.

Psalmi 5

Vainotun rukous

¹ Musiikinjohtajalle. Huiluilla. Daavidin psalmi.

² Herra, kuule minun sanani,
huomaa huokaukseni!

³ Ota huomioon avunhuutoni,
kuninkaani ja Jumalani,

sillä sinua minä rukoilen.

⁴ Herra, aamun tullen sinä kuulet ääneni,
aamulla minä esitän pyyntöni sinulle
ja hartaasti odotan.

⁵ Sinä et ole Jumala, joka mieltyy vääryyteen,
paha ei saa asua sinun luonasi.

⁶ Ylvästelijät eivät kestä sinun silmiesi edessä.
Sinä vihaat kaikkia väärintekijöitä,

⁷ sinä tuhoat valheenpuhujat.

Verenvuodattajia ja petollisia Herra inhoaa.

⁸ Suuren armosi tähden minä saan tulla sinun huoneeseesi,
saan kumartua pyhään temppeliisi päin sinun pelossasi.

⁹ Herra, johdata minua vanhurskaudessa vihamiesteni tähden,
tasoita tiesi eteeni.

¹⁰ Heidän suussa ei ole luotettavaa sanaa,
heidän sisimmässään on turmion ajatukset.

Heidän kurkkunsa on avoin hauta,
kielellään he liehittelevät.

¹¹ Jumala, osoita heidät syyllisiksi,
kaatukoot he omiin hankkeisiinsa.

Karkota heidät pois monien rikostensa vuoksi,
sillä he ovat niskoitelleet sinua vastaan.

¹² Mutta iloitkoot kaikki,
jotka sinuun turvaavat,
ja riemuitkoot ikuisesti,
sillä sinä suojelet heitä.

Iloitkoot sinussa ne,
jotka rakastavat sinun nimeäsi.

¹³ Sillä sinä, Herra, siunaat vanhurskasta,
sinä suojaat häntä hyvyydelläsi kuin kilvellä.

Psalmi 6

Ahdistuneen rukous

¹ Musiikinjohtajalle. Kahdeksankielisillä soittimilla. Daavidin psalmi.

² Herra, älä rankaise minua vihassasi,
älä kiivaudessa minua kurita.

³ Armahda minua, Herra,

sillä minä olen näännyksissä,
paranna minut, Herra,
sillä olen pelästynyt luitani myöten.
4 Sieluni on kovin säikähtänyt.
Voi, Herra — kuinka kauan?
5 Käänny jälleen puoleeni, Herra,
vapauta sieluni,
pelasta minut armosi tähden.
6 Eihän kuolemassa sinua muisteta.
Kuka kiittää sinua tuonelassa?
7 Olen uupunut huokaamisesta.
Joka yö itken vuoteeni märeksi,
kastelen leposijani kyynelilläni.
8 Silmäni ovat surusta sumentuneet,
hämärtyneet kaikkien vastustajieni tähden.
9 Menkää pois luotani, kaikki väärintekijät,
sillä Herra on kuullut itkuni äänen.
10 Herra on kuullut anomiseni,
Herra ottaa rukoukseni vastaan.
11 Häpeään ja kauhun valtaan joutuvat kaikki viholliseni.
He pakenevat ja joutuvat hetkessä häpeään.

Psalmi 7

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

1 Daavidin valituspsalmi, jonka hän lauloi Herralle benjaminilaisen Kuusin sanojen johdosta.
2 Herra, minun Jumalani, sinuun minä turvaan!
Pelasta minut kaikista vainoojistani, vapauta minut,
3 etteivät he raatelisi minua kuin leijona,
repisi kappaleiksi, eikä olisi pelastajaa.
4 Herra, minun Jumalani, jos olen tehnyt näin:
jos käsissäni on vääryyttä,
5 jos olen tehnyt pahaa sille, joka eli rauhassa minun kanssani,
ja riistänyt siltä, joka syyttä minua ahdistaa,
6 niin ajakoon vihollinen minua takaa,
saakoon kiinni, polkekoon maahan elämäni
ja painakoon kunniani tomuun. Sela.

⁷ **Herra**, nouse vihassasi,
nouse ahdistajieni raivoa vastaan
ja herää avukseni, sinä, joka olet säätänyt tuomion.
⁸ Ympäröiköön sinua kansakuntien joukko;
palaa sen yläpuolelle korkeuteen.
⁹ **Herra** tuomitsee kansat.
Auta minut oikeuteeni, **Herra**,
vanhurskauteni ja viattomuuteni mukaan.
¹⁰ **Tee** loppu jumalattomien pahuudesta,
vahvista vanhurskaita,
sinä, vanhurskas Jumala,
joka tutkit sydämet ja mielet.
¹¹ Minun kilpenäni on Jumala,
oikeamielisten pelastaja.
¹² **Jumala** on vanhurskas tuomari,
Jumala, joka langettaa tuomioita joka päivä.
¹³ Jos kääntymystä ei tapahdu, hän teroittaa miekkansa,
jännittää jousensa ja tähtää.
¹⁴ Hän valmistaa jumalatonta varten surma-aseensa
ja tekee nuolensa palaviksi.
¹⁵ **Katso**, jumalaton hautoo pahuutta,
kantaa tuhoa kohdussaan ja synnyttää valhetta.
¹⁶ Hän kaivaa kuopan ja kovertaa sen,
mutta kaatuu itse kaivamaansa hautaan.
¹⁷ Hänen tuhotyönsä kääntyy häntä itseään vastaan,
ja hänen vääryytensä lankeaa hänen oman päänsä päälle.
¹⁸ Minä kiitän Herraa hänen vanhurskaudestaan
ja laulan ylistystä Herran, Korkeimman, nimelle.

Psalmi 8

Luojan suuret teot

¹ **Musiikinjohtajalle.** Viininkorjuulaulu. Daavidin psalmi.
² **Herra**, meidän Herramme,
kuinka mahtava onkaan sinun nimesi kaikkialla maan päällä,
sinun, joka olet asettanut kunniasi yli taivaiden!
³ Lasten ja imeväisten suusta
sinä perustit voiman

vastustajiesi tähden,
vaientaaksesi vihollisen ja kostonhimoisen.
4 **Kun** katselen sinun taivastasi,
sormiesi tekoa,
kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet asettanut paikoilleen,
5 niin mikä on ihminen,
että sinä häntä muistat,
tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen!
6 **Sinä** teit hänet hieman vähäisemmäksi kuin jumalolennot,
seppelöit hänet kunnialla ja kirkkaudella.
7 **Sinä** panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja,
asetit kaiken hänen jalkojensa alle:
8 lampaat ja naudat, ne kaikki,
niin myös kedon eläimet,
9 taivaan linnut ja meren kalat,
ne, jotka merten polkuja kulkevat.
10 **Herra**, meidän Herramme,
kuinka mahtava onkaan sinun nimesi
kaikkialla maan päällä!

Psalmi 9

Herra on sorrettujen puolustaja

1 **Musiikinjohtajalle.** Lauletaan kuin "Pojan kuoleman johdosta". Daavidin psalmi.
2 **Minä** kiitän sinua, Herra, koko sydäimestäni,
tahdon kertoa kaikista sinun ihmeteoistasi.
3 **Minä** iloitsen ja riemuitsen sinussa,
laulan ylistystä nimellesi, sinä Korkein.
4 **Kun** viholliseni perääntyivät,
he kompastuivat ja tuhoutuivat sinun kasvojesi edessä,
5 sillä sinä hankit minulle oikeuden ja ajoit minun asiani.
Sinä istuit valtaistuimelle,
sinä vanhurskas tuomari.
6 **Sinä** nuhtelit kansoja,
tuhosit jumalattomat
ja pyyhit pois heidän nimensä ainiaaksi.
7 **Vihollisista** on tullut loppu – ikuisesti raunioina!
Kaupungit sinä tuhosit,

niiden muisto on kadonnut.

⁸ **Herra** hallitsee ikuisesti.

Hän on pystyttänyt istuimensa käydäkseen oikeutta.

⁹ Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti,
langettaa kansakunnille tuomiot oikeudenmukaisesti.

¹⁰ **Herra** on sorretun turva,
turvapaikka ahdingon aikoina.

¹¹ Sinuun luottavat ne,
jotka sinun nimesi tuntevat,
sillä sinä et hylkää niitä,
jotka etsivät sinua, **Herra**.

¹² **Laulakaa** ylistystä Herralle,
joka asuu Siionissa,
kertokaa kansojen keskuudessa hänen teoistaan.

¹³ Sillä veritekojen rankaisija muistaa heidät,
hän ei unohda kurjien huutoa.

¹⁴ **Armahda** minua, **Herra**,
katso, kuinka vihamieheni sortavat minua!
Sinä nostat minut kuoleman porteilta,

¹⁵ että minä kertoisin kaikki sinun ylistettävät tekosi,
tytär Siionin porteissa riemuitsisin valmistamastasi pelastuksesta.

¹⁶ **Kansat** ovat vajonneet kaivamaansa hautaan.
Jumalattomien jalat ovat takertuneet verkkoon,
jonka he itse virittivät.

¹⁷ **Herra** on tullut tunnetuksi siitä,
että hän tekee oikeuden.
Jumalaton kietoutuu kättensä tekoihin.
Higgajon. Sela.

¹⁸ **Perääntykööt** jumalattomat tuonelaan,
kaikki kansat, jotka unohtavat Jumalan.

¹⁹ **Köyhää** ei unohdeta iäksi,
eikä kurjien toivo katoa ainiaaksi.

²⁰ **Nouse, Herra!** Älköön ihminen mahtaillo.
Tuomittakoon kansat sinun kasvojesi edessä.

²¹ **Herra, saata ne pelon valtaan!**
Tietäkööt kansat olevansa vain ihmisiä. Sela.

Psalmi 10

Jatkoa edelliseen psalmiin

¹ Miksi, Herra, seisot kaukana,
miksi kätkeydyt ahdingon aikoina?

² Ylpeydessään jumalattomat vainoavat kurjia,
jotka takertuvat heidän punomiinsa juoniin.

³ Jumalaton kerskailee omista himoistaan,
kiskuri siunailee, mutta halveksii Herraa.

⁴ Jumalaton ajattelee ylpeydessään:
"Ei Jumala vaadi tilille – eihän Jumalaa edes ole."
Siinä kaikki hänen ajatuksensa.

⁵ Hänen hankkeensa menestyvät aina,
sinun tuomiosi ovat korkealla, kaukana hänestä.
Kaikille vastustajilleen hän hymähtää.

⁶ Hän sanoo sydämessään: "En minä horju,
en ikinä joudu onnettomuuteen."

⁷ Hänen suunsa on täynnä kirousta, petosta ja sortoa,
tuho ja turmio on hänen kielensä alla.

⁸ Hän istuu väijyksissä kylien liepeillä,
salassa hän surmaa viattoman.
Hänen silmänsä vaanivat avutonta.

⁹ Hän väijyy kätöksessä kuin leijona pensaikossa,
hän väijyy ottaakseen kurjan kiinni.
Hän saa kurjan kiinni, vetää hänet verkkoonsa.

¹⁰ Hän kyyristyy, painautuu maahan,
ja avuttomat joutuvat hänen kynsiinsä.

¹¹ Hän sanoo sydämessään:
"Jumala on sen unohtanut.
Hän on peittänyt kasvonsa eikä ikinä näe."

¹² Nouse, Herra! Kohota kätesi, Jumala!
Älä unohda kurjia.

¹³ Miksi jumalaton halveksii Jumalaa,
ja sanoo sydämessään, ettet sinä vaadi tilille?

¹⁴ Sinä olet sen nähnyt.
Tuskan ja murheen sinä havaitset, sinä ojennat kätesi.
Sinulle avuton uskoo asiansa,
sinä olet orpojen auttaja.

¹⁵ Murskaa jumalattoman käsivarsi
ja rankaise pahan jumalattomuus,
niin ettei sitä enää ole.
¹⁶ Herra on kuningas aina ja ikuisesti.
Vieraat kansat ovat hävinneet hänen maastaan.
¹⁷ Nöyrien kaipauksen sinä kuulet, Herra.
Sinä vahvistat heidän sydämensä.
Korvasi kuuntelevat tarkkaan
¹⁸ auttaaksesi orvon ja sorretun oikeuteensa,
ettei ihminen, maasta tehty,
enää saisi kauhua aikaan.

Psalmi 11

Herra on vanhurskas

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.
Herraan minä turvaan.
Kuinka voitte sanoa minulle:
"Paetkaa vuorellenne kuin linnut!"
² Katso, jumalattomat jännittävät jousensa,
he ovat panneet nuolensa jänteelle
ampuakseen pimeässä oikeamielisiä.
³ Kun perustukset tuhotaan,
mitä vanhurskas voi tehdä?
⁴ Herra on pyhässä temppelissään,
Herra, jonka valtaistuin on taivaassa.
Hänen silmänsä näkevät,
hänen katseensa tutkii ihmislapset.
⁵ Herra tutkii vanhurskaan,
mutta jumalatonta ja väkivaltaa rakastavaa hänen sielunsa vihaa.
⁶ Hän antaa sataa jumalattomien päälle ansoja,
tulta ja tulikiveä.
Polttava tuuli on heidän maljaosansa.
⁷ Sillä Herra on vanhurskas ja rakastaa vanhurskautta.
Oikeamieliset saavat nähdä hänen kasvonsa.

Psalmi 12

Jumalattomat kerskailevat

¹ **Musiikinjohtajalle.** Kahdeksankielisillä soittimilla. Daavidin psalmi.

² **Herra auta, sillä hurskaita ei enää ole,**
uskollisuus on hävinnyt ihmisten keskuudesta.

³ He puhuvat valhetta toinen toiselleen.

He puhuvat liukkain huulin,
kaksimielisin sydämin.

⁴ **Herra hävittää kaikki liukkaat huulet,**
jokaisen kielen, joka ylvästellen puhuu,

⁵ ne, jotka sanovat:

"Kielemme voimalla me voitamme,

huulemme ovat apunamme —

kenestä on meille herraksi?"

⁶ **"Kurjien ryöstön, köyhien huokausten tähden**
minä nyt nousen", sanoo Herra.

"Minä tuon pelastuksen sille,

joka sitä huokaillen ikävöi."

⁷ **Herran sanat ovat puhtaita sanoja,**

hopeaa, maasulatossa jalostettua,

seitsenkertaisesti puhdistettua.

⁸ **Sinä, Herra, varjelet heitä.**

Sinä suojelet heitä aina tältä sukupolvelta.

⁹ **Jumalattomat kiertelevät ympäriinsä,**

kun kataluus pääsee valtaan ihmisten keskuudessa.

Psalmi 13

Kauan kärsineen rukous

¹ **Musiikinjohtajalle.** Daavidin psalmi.

² **Kuinka kauan, Herra, unohdat minut?**

Ainiaaksiko?

Kuinka kauan kätket minulta kasvosi?

³ **Kuinka kauan minun täytyy kantaa huolia sielussani,**

päivästä päivään murheita sydämessäni?

Kuinka kauan viholliseni saa ylvästellä minua vastaan?

⁴ **K**atso tänne, vastaa minulle, Herra, Jumalani!
Valaise silmäni, etten nukkuisi kuolemaan,
⁵ ettei viholliseni sanoisi:
"Minä voitin hänet",
etteivät ahdistajani riemuitsisi, kun minä horjun.
⁶ **M**utta minä luotan sinun armoosi.
Riemuitkoon sydämeni valmistamastasi pelastuksesta.
Minä tahdon laulaa Herralle,
sillä hän pitää minusta huolen.

Psalmi 14

Jumalattomuuden mielettömyys

¹ **M**usiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.
Mieletön sanoo sydämessään:
"Ei Jumalaa ole."
Turmeltuneita ja iljettäviä ovat heidän tekonsa.
Ei ole ketään, joka tekee hyvää.
² Herra katsoo taivaasta ihmisiin
nähdäkseen, onko ketään ymmärtävää,
ketään, joka etsii Jumalaa.
³ Kaikki ovat poikenneet pois,
kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet.
Ei ole ketään, joka tekee hyvää,
ei yhden yhtäkään.
⁴ **E**ivätkö he mitään käsitä,
kaikki nuo väärintekijät?
He syövät minun kansaani,
syövät kuin leipää,
eivät he huuda avukseen Herraa.
⁵ Yhtäkkiä he joutuvat kauhun valtaan,
sillä Jumala on läsnä vanhurskaassa sukukunnassa.
⁶ Te tahdotte häpäistä kurjan aikeet,
mutta Herra on hänen turvansa.
⁷ **K**unpa Israelin pelastus jo tulisi Siionista!
Kun Herra kääntää kansansa kohtalon,
silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

Psalmi 15

Kuka saa asua Herran vuorella?

¹ Daavidin psalmi.

Herra, kuka saa majoilla telttamajassasi,
kuka asua sinun pyhällä vuorellasi?

² **Se**, joka vaeltaa nuhteettomasti,
joka toimii vanhurskaasti
ja puhuu totuus sydämessään.

³ **Se**, joka ei panettele kielellään,
joka ei tee toiselle pahaa
eikä saata lähimmäistään häväistyksen alaiseksi.

⁴ **Se**, joka halveksii keltotonta
mutta kunnioittaa Herraa pelkääviä.

Se, joka ei valaansa riko,
vaikka olisi vannonut vahingokseen.

⁵ **Se**, joka ei vaadi rahastaan korkoa
eikä ota lahjusta viattoman vahingoksi.

Joka näin tekee,
ei ikinä horju.

Psalmi 16

Herrassa on turva

¹ Daavidin laulu.

Varjele minua, Jumala,
sillä sinuun minä turvaan.

² Minä sanon Herralle:

"Sinä olet minun Herrani,
ilman sinua minulla ei ole mitään hyvää."

³ Pyhät, jotka ovat maan päällä,
ovat kunnioitettavia,
heille kuuluu minun koko suosioni.

⁴ Murhetta lisää saavat ne,
jotka kiiruhtavat muiden jumalien luo.
Minä en vuodata niille verta juomauhriksi
enkä ota huulilleni niiden nimiä.

⁵ **Herra**, sinä olet minun perintöosani ja maljaosani,
sinä hoidat minun arpani.
⁶ Ihana maa on tullut osakseni,
ja kaunis on minun perintöosani.
⁷ Minä ylistän Herraa,
joka on minua neuvonut.
Yölläkin sisimpäni minua siihen kehottaa.
⁸ Minä pidän aina edessäni Herran.
Kun hän on oikealla puolellani,
minä en horju.
⁹ **Sen** tähden minun sydämeni iloitsee,
sieluni riemuitsee,
ja myös ruumiini asuu turvassa.
¹⁰ Sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan
etkä anna hurskaasi nähdä katoavaisuutta.
¹¹ Sinä ilmoitat minulle elämän tien.
Sinun kasvojesi edessä on yltäkylläinen ilo,
sinun oikeassa kädessäsi ikuinen ihanuus.

Psalmi 17

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

¹ **Daavidin rukous.**
Kuule, Herra, oikeaa asiaani!
Tarkkaa minun huutoani,
kuuntele rukoustani,
joka ei lähde petollisilta huulilta.
² Sinulta tulee oikeuteni,
sinun silmäsi näkevät sen,
mikä on oikein.
³ Sinä koettelet sydäntäni,
tarkkaat sitä yöllä.
Sinä tutkit minua mutta et mitään löydä.
Olen päättänyt, ettei suuni tee syntiä.
⁴ Tehkööt ihmiset mitä tahansa,
minä pysyn sinun huultesi sanassa
ja kartan väkivaltaisen teitä.
⁵ Tue askeleitani poluillasi,

etteivät jalkani horju.

⁶ **Minä** huudan sinua avukseni,
sillä sinä, Jumala, vastaat minulle.
Kallista korvasi puoleeni,
kuule minun puheeni.

⁷ Osoita ihmeellinen armosi,
sinä, joka pelastat sinuun turvaavat niiltä,
jotka nousevat sinun oikeaa kättäsi vastaan.

⁸ Varjele minua kuin silmäterää,
kätke minut siipiesi suojaan

⁹ jumalattomilta, jotka riistävät minua,
verivihollisiltani, jotka saartavat minut.

¹⁰ He ovat sulkeneet tunnottomat sydämensä,
heidän suunsa puhuu ylpeillen.

¹¹ He ovat kintereilläni,
nyt he saartavat minut!

He vaanivat silmillään painaakseen minut maahan.

¹² Tuo on kuin saalista himoitseva leijona,
kuin nuori leijona, joka väijyy piilossa.

¹³ **Nouse, Herra!**

Asetu häntä vastaan, paina hänet maahan!

Vapauta miekallasi minun sieluni jumalattoman vallasta,

¹⁴ kädelläsi ihmisistä, Herra,
tämän maailman ihmisistä,
joiden osa on tässä elämässä.

Heidän vatsansa sinä täytät antimillasi –
heidän lapsensakin tulevat kylläisiksi –
ja he jättävät yltäkylläisyytensä pienokaisilleen.

¹⁵ **Mutta** minä saan katsella
sinun kasvojasi vanhurskaudessa,
herätessäni ravita itseni
sinun muotosi katselemisella.

Psalmi 18

Herra pelastaa kaikilta vihollisilta

¹ **M**usiikinjohtajalle. Herran palvelijan Daavidin psalmi. Nämä sanat hän puhui Herralle sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa ja Saulin käsistä.

² **H**än sanoi:

Sydämestäni minä rakastan sinua,
Herra, minun voimani,

³ Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani,
minun Jumalani, kallioni, jonka turviin pakenen,
minun kilpeni, pelastukseni sarvi ja turvapaikkani!

⁴ Ylistetty olkoon Herra!

Näin minä huudan ja pelastun vihollisiltani.

⁵ **K**uoleman köydet kiertyivät ympärilleni,
turmion virrat pelästyttivät minut.

⁶ Tuonelan siteet kietoivat minut,
kuoleman ansat tulivat yllättäen eteeni.

⁷ **A**hdistuksessa minä huusin Herraa,
huusin avuksi Jumalaani.

Hän kuuli temppelistään minun ääneni,
avunhuutoni tuli hänen eteensä
ja kantautui hänen korviinsa.

⁸ **S**illoin maa huojui ja järisi,
vuorten perustukset järkkäyivät.
Ne horjuivat, koska hän vihastui.

⁹ **S**avu nousi hänen sieraimistaan
ja kuluttava tuli hänen suustaan,
palavat hiilet hehkuivat hänestä.

¹⁰ Hän taivutti taivaat ja astui alas
synkkä pilvi jalkojensa alla.

¹¹ Hän ratsasti kerubilla ja lensi,
kiiti tuulen siivillä.

¹² Hän teki kätköpaikakseen pimeyden,
majaksi ympärilleen synkät vedet, paksut pilvet.

¹³ **L**oisteesta, joka kävi hänen edellään,
purkautuivat pilvet rakeiksi ja tulisiksi hiiliksi.

¹⁴ **H**erra jylisi taivaassa,

Korkein antoi äänensä kuulua:

satoi rakeita ja tulisia hiiliä.

¹⁵ Hän ampui nuolensa ja hajotti viholliset,
iski salamoita ja saattoi heidät hämmennyksiin.

¹⁶ Vetten syvänteet tulivat näkyviin,
ja maanpiirin perustukset paljastuivat
sinun nuhtelustasi, Herra,
vihasi hengen puhalluksesta.

¹⁷ Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun,
hän veti minut ylös syivistä vesistä.

¹⁸ Hän pelasti minut väkevältä viholliseltani,
vihamiehiltäni, jotka olivat minua vahvempia.

¹⁹ He nousivat minua vastaan hätäni päivänä,
mutta Herra tuli minun tuekseni.

²⁰ Hän toi minut avaraan paikkaan.

Hän pelasti minut,
sillä hän on mieltynyt minuun.

²¹ Herra palkitsee minut vanhurskauteni mukaan,
kätteni puhtauden mukaan hän minulle maksaa.

²² Sillä minä olen noudattanut Herran teitä
enkä ole luopunut Jumalastani, jumalattomuuteen.

²³ Kaikki hänen säädöksensä ovat edessäni,
hänen lakejaan en luotani torju.

²⁴ Olen nuhteeton hänen edessään
ja varon tekemästä pahaa.

²⁵ Herra maksaa minulle
vanhurskauteni mukaan,
sen mukaan kuin käteni ovat puhtaat
hänen silmiensä edessä.

²⁶ Uskollista kohtaan sinä olet uskollinen,
vilpittömälle osoitat olevasi täydellinen.

²⁷ Puhdasta kohtaan sinä olet puhdas
mutta kiero kohtaan nurja.

²⁸ Sinä pelostat nöyrän kansan,
mutta ylpeät silmät sinä painat alas.

²⁹ Sinä saat minun lamppuni loistamaan.
Herra, minun Jumalani, valaisee pimeyteni.

³⁰ Sinun avullasi minä juoksen kiinni rosvojoukon,

Jumalani avulla hyppään yli muurin.

³¹ Jumalan tie on täydellinen,
Herran sana tulessa koeteltu.
Hän on kilpenä kaikille,
jotka häneen turvaavat.

³² Sillä kuka muu on Jumala paitsi Herra,
ja kuka on kallio paitsi meidän Jumalamme?

³³ Hän on Jumala, joka vyöttää minut voimalla
ja tekee tieni nuhteettomaksi.

³⁴ Hän tekee minun jalkani peuran jalkojen kaltaisiksi
ja asettaa minut kukkuloilleni.

³⁵ Hän opettaa käteni sotimaan
ja käsivarteni vaskijousta jännittämään.

³⁶ Sinä annat minulle pelastuksesi kilven.
Sinun oikea kätesi tukee minua,
sinun nöyryytesi tekee minut suureksi.

³⁷ Sinä annat askeleilleni avaran tilan,
eivätkä minun nilkkani nyrjähdä.

³⁸ Minä ajan vihollisiani takaa ja saavutan heidät
enkä palaa, ennen kuin heistä on tullut loppu.

³⁹ Minä murskaan heidät, eivätkä he voi nousta,
he sortuvat minun jalkojeni alle.

⁴⁰ Sinä vyötät minut voimalla sotaan,
sinä painat vastustajani alleni.

⁴¹ Sinä ajat minun viholliseni pakoon,
vihamieheni minä tuhoan.

⁴² He huutavat apua, mutta auttajaa ei ole,
huutavat Herraa, mutta hän ei vastaa heille.

⁴³ Minä murskaan heidät tomuksi tuuleen,
viskaan heidät kuin loan kadulle.

⁴⁴ Sinä vapautat minut kansan riidoista.
Sinä asetat minut kansojen pääksi,
ja kansat, joita en tuntenut, palvelevat minua.

⁴⁵ Jo korvan kuulemalta ne minua tottelevat,
muukalaiset matelevat edessäni.

⁴⁶ He menettävät rohkeutensa
ja tulevat vavisten varustuksistaan.

⁴⁷ Herra elää! Kiitetty olkoon kallioni,

ylistetty olkoon Jumala, minun pelastajani!

⁴⁸ Hän on Jumala, joka kostaa puolestani
ja saattaa kansat valtani alle.

⁴⁹ Hän vapauttaa minut vihollisistani.
Niin, sinä korotat minut vastustajieni ylitse,
vapautat minut väkivaltaisesta miehestä.

⁵⁰ Sen tähden minä kiitän sinua,
Herra, kansojen keskuudessa,
ja laulan kiitosta sinun nimellesi.

⁵¹ Hän antaa kuninkaalleen suuria voittoja
ja osoittaa laupeutta voidellulleen,
Daavidille ja hänen siemenelleen, ikuisesti.

Psalmi 19

Jumalan ilmoitus luomakunnassa ja sanassa

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

² Taivaat julistavat Jumalan kunniaa,
taivaankansi ilmoittaa hänen kättensä tekoja.

³ Päivä lausuu päivälle sanan,
yö ilmoittaa yölle tiedon.

⁴ Se ei ole puhetta eikä sanoja,
joiden ääni ei kuuluisi.

⁵ Niiden vaikutusala ulottuu yli koko maan
ja niiden sanat maanpiirin ääriin.
Sinne hän on sijoittanut majan auringolle.

⁶ Se on kuin hääkammiosta tuleva sulhanen,
se riemuitsee kuin sankari juostessaan rataansa.

⁷ Se nousee taivaiden ääristä
ja kiertää niiden toisiin ääriin,
eikä mikään voi piiloutua sen helteeltä.

⁸ Herran opetus on täydellinen,
se virvoittaa sielun.

Herran todistus on luotettava,
se tekee yksinkertaisesta viisaan.

⁹ Herran asetukset ovat oikeat,
ne ilahduttavat sydämen.

Herran käskyt ovat selkeät,

ne valaisevat silmät.

¹⁰ Herran pelko on puhdas,
se pysyy iäti.

Herran säädökset ovat tosia
ja vanhurskaita kaikki tynni.

¹¹ Ne ovat halutumpia kuin kulta,
puhtaan kullan paljous,
makeammat kuin hunaja,
kennosta valuva hunaja.

¹² Myös sinun palvelijasi ottaa niistä opikseen,
niiden noudattamisesta saa suuren palkan.

¹³ Erehdykset kuka ymmärtää?
Anna anteeksi minun salaiset syntini.

¹⁴ Myös varjele palvelijasi julkeilta ihmisiltä,
älkööt he hallitko minua.
Silloin olen nuhteeton
ja paljosta synnistä puhdas.

¹⁵ Kelvatkoot suuni sanat
ja sydämeni ajatukset sinun edessäsi,
Herra, minun kallioni ja lunastajani.

Psalmi 20

Herra auttaa hädän päivänä

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

² Vastatkoon Herra sinulle hädän päivänä,
suojelkoon sinua Jaakobin Jumalan nimi.

³ Lähettäköön hän sinulle avun pyhäköstä
ja tukensa Siionista.

⁴ Muistakoon hän kaikki uhrilahjasi,
ja olkoon polttouhrisi lihava hänen silmissään. Sela

⁵ Hän antakoon sinulle, mitä sydämesi haluaa,
ja toteuttakoon kaikki suunnitelmasi.

⁶ Riemuitkaamme sinun voitostasi
ja nostakaamme lippumme Jumalamme nimessä.
Täyttäköön Herra kaikki sinun pyyntösi.

⁷ Nyt minä tiedän,
että Herra pelastaa voideltunsa,

vastaa hänelle pyhästä taivaastaan,
pelastaa hänet oikean kätensä voimateoilla.
⁸ Toiset turvaavat vaunuihin, toiset hevosiin,
mutta me tunnustamme Herran, Jumalamme, nimeä.
⁹ He vaipuvat maahan ja kaatuvat,
mutta me nousemme ja pysymme pystyssä.
¹⁰ **Herra, pelasta!**
Vastatkoon Kuningas meille, kun me huudamme.

Psalmi 21

Kuningas luottaa Herraan

¹ **Musiikinjohtajalle.** Daavidin psalmi.
² **Herra**, sinun voimastasi kuningas iloitsee,
kuinka suuresti hän riemuitseekaan valmistamastasi pelastuksesta.
³ Hänen sydämensä kaipauksen sinä täytit
etkä kieltänyt hänen huultensa toivetta. Sela.
⁴ Sinä suot hänelle onnen ja siunauksen,
panet hänen päähänsä kultaisen kruunun.
⁵ Elämää hän sinulta pyysi,
sen sinä hänelle annoit:
pitkän iän, ainaisen, iankaikkisen.
⁶ Suuri on hänen kunniansa,
kun sinä pelastat hänet.
Sinä puet hänen ylleen loiston ja kirkkauden.
⁷ Sinä teet hänet siunaukseksi ikuisiksi ajoiksi,
ilahdutat häntä riemulla kasvojesi edessä.
⁸ Kun kuningas luottaa Herraan
ja Korkeimman armoon,
hän ei horju.
⁹ Sinun kätesi löytää kaikki vihollisesi,
sinun oikea kätesi löytää vihamiehesi.
¹⁰ Sinä teet heidät tulisen pätsin kaltaisiksi,
kun sinä paljastat kasvosi.
Herra nielee heidät vihassaan,
tuli kuluttaa heidät.
¹¹ Sinä hävität maasta heidän hedelmänsä
ja heidän jälkeläisensä ihmisten joukosta.

¹² Vaikka he suunnittelevat pahaa sinua vastaan,
punovat juonia,
he eivät mitään voi.
¹³ Sinä ajat heidät pakoon,
kun jännität jousesi heidän kasvojaan päin.
¹⁴ **Nouse voimassasi, Herra!**
Laulaen ja soittaen me ylistämme sinun väkevyyttäsi.

Psalmi 22

Vanhurskaan kärsimys ja korotus

¹ **Musiikinjohtajalle.** Lauletaan kuin "Aamuruskon peura". Daavidin psalmi.
² **Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?**
Olet kaukana, et pelasta minua,
olet kaukana, kun huudan apua.
³ Jumalani, minä huudan päivin,
mutta sinä et vastaa,
ja öin, enkä voi olla hiljaa.
⁴ Kuitenkin sinä olet Pyhä,
sinä asut Israelin ylistyslaulujen keskellä.
⁵ Sinuun luottivat isämme,
he luottivat, ja sinä saatoit heidät turvaan.
⁶ He huusivat sinua ja pelastuivat,
sinuun he luottivat eivätkä joutuneet häpeään.
⁷ **Mutta** minä olen mato enkä ihminen,
ihmisten herjaama ja kansan halveksima.
⁸ Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua.
He aukovat suutaan ja nyökyttelevät päätään:
⁹ "Jätä itsesi Herran haltuun!
Herra vapauttakoon ja pelastakoon hänet,
koska on mieltynyt häneen."
¹⁰ Sinä päästit minut kohdusta,
annoit minun olla turvassa äitini rinnoilla.
¹¹ Sinun huomaasi minut on jätetty syntymästäni saakka,
äitini kohdusta asti sinä olet ollut Jumalani.
¹² Älä ole minusta kaukana,
sillä ahdistus on lähellä eikä auttajaa ole.
¹³ **Minua ympäröi sonnilauma,**

Baasanin väkevät härät piirittävät minut.

¹⁴ Ne avaavat kitansa minua vastaan,
kuin raatelevat, karjuvat leijonat.

¹⁵ Olen kuin maahan vuodatettu vesi,
kaikki minun luuni ovat irti toisistaan.

Sydämeni on kuin vahaa,
se on sulanut sisimmässäni.

¹⁶ Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru,
ja kieleni on tarttunut kitalakeeni.
Sinä lasket minut alas kuoleman tomuun.

¹⁷ Koirat piirittävät minut,
pahantekijöiden parvi saartaa minut.
He ovat lävistäneet käteni ja jalkani.

¹⁸ Minä voin laskea kaikki luuni.
He katselevat ja tuijottavat minua.

¹⁹ He jakavat vaatteeni keskenään
ja heittävät puvustani arpaan.

²⁰ **Mutta** sinä, Herra, älä ole kaukana,
väkevyyteni, riennä avukseni!

²¹ Pelasta sieluni miekalta,
ainokaiseni koirien kynsistä.

²² Pelasta minut leijonan kidasta,
villihärkien sarvista.
Sinä vastasit minulle.

²³ Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni,
ylistän sinua seurakunnan keskellä.

²⁴ **Te**, jotka pelkäätte Herraa, ylistäkää häntä!
Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin jälkeläiset!
Pelätkää häntä, kaikki Israelin jälkeläiset!

²⁵ Ei hän halveksinut
eikä inhonnut kurjan kärsimystä,
ei kätkenyt häneltä kasvojaan
vaan kuuli hänen avunhuutonsa.

²⁶ Sinusta on minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa.
Minä täytän lupaukseni häntä pelkäävien edessä.

²⁷ **Nöyrät** syövät ja tulevat kylläisiksi,
ne, jotka Herraa etsivät, ylistävät häntä.
Eläköön sydämenne ikuisesti!

²⁸ Kaikki maan ääret muistavat tämän
ja palaavat Herran luo.
Kaikki kansojen heimot kumartuvat palvoen sinun eteesi.
²⁹ Herran on kuninkuus,
hän hallitsee kansoja.
³⁰ Kaikki maan mahtavat syövät,
he kumartuvat ja polvistuvat hänen edessään,
kaikki, jotka maan tomuun vaipuvat.
He eivät voi pysyä elossa.
³¹ Heidän jälkeensä tulevat palvelevat Herraa,
hänestä kerrotaan tulevalle sukupolvelle.
³² He tulevat ja julistavat hänen vanhurskauttaan
vastedes syntyvälle kansalle,
kertovat, että hän on tämän tehnyt.

Psalmi 23

Herra on minun paimeneni

¹ Daavidin psalmi.
Herra on minun paimeneni,
ei minulta mitään puutu.
² Vihreille niityille hän vie minut lepäämään,
tyynten vetten äärelle hän minut johdattaa.
³ Hän virvoittaa minun sieluni.
Hän johdattaa minua vanhurskauden teillä nimensä tähden.
⁴ Vaikka minä vaeltaisin kuoleman varjon laaksossa,
en pelkäisi mitään pahaa,
sillä sinä olet minun kanssani.
Sinun suojelu- ja paimensauvasi lohduttavat minua.
⁵ Sinä katat minulle pöydän vihollisteni nähden.
Sinä voitelet pääni öljyllä,
minun maljani on ylitsevuotava.
⁶ Pelkästään hyvyys ja armo seuraavat minua
kaikkina elämäni päivinä,
ja minä saan asua Herran huoneessa
päivieni loppuun asti.

Psalmi 24

Herra on kunnian kuningas

¹ Daavidin psalmi.

Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on,
maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.

² Hän on perustanut sen merten päälle,
vahvistanut sen virtoja korkeammalle.

³ Kuka saa nousta Herran vuorelle
ja kuka seisoa hänen pyhässä paikassaan?

⁴ Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän,
joka ei tavoittele turhuutta
eikä vanno väärin.

⁵ Hän saa siunauksen Herralta
ja vanhurskauden Jumalalta, pelastajaltaan.

⁶ Tämä on suku, joka etsii häntä,
joka etsii sinun kasvojasi, Jaakobin Jumala. Sela.

⁷ Nostakaa päänne, te portit,
kohotkaa korkeiksi, te ikuiset ovet!
Kunnian kuningas tulee.

⁸ Kuka on tämä kunnian kuningas?
Hän on Herra, väkevä ja voimallinen,
Herra, voimallinen sodassa.

⁹ Nostakaa päänne, te portit,
nostakaa päänne, te ikuiset ovet!
Kunnian kuningas tulee.

¹⁰ Kuka hän on, tämä kunnian kuningas?
Hän on Herra Sebaot,
hän on kunnian kuningas. Sela.

Psalmi 25

Pelastuksen ja anteeksiantamuksen rukous

¹ Daavidin psalmi.

Sinun puoleesi, Herra,
minä ylennän sieluni.

² Jumalani, sinuun minä luotan,

älä salli minun joutua häpeään.
Älkööt viholliseni saako riemuita minusta.
³ Ei yksikään, joka sinua odottaa, joudu häpeään.
Häpeään joutuvat ne,
jotka ovat syyttä uskottomia.
⁴ Herra, ilmoita minulle tiesi,
opeta minulle polkusi.
⁵ Johdata minua totuudessasi ja opeta minua,
sillä sinä olet Jumala, minun pelastajani.
Sinua minä odotan kaiken päivää.
⁶ Muista laupeuttasi, Herra, ja armoasi,
sillä ne ovat olleet ikuisuudesta asti.
⁷ Älä muista nuoruuteni syntejä äläkä rikoksiani.
Muista minua armosi mukaan,
hyvyytesi tähden, Herra.
⁸ Herra on hyvä ja oikeamielinen,
sen tähden hän neuvoo syntiset tielle.
⁹ Hän johdattaa nöyriä oikein
ja opettaa nöyrille tiensä.
¹⁰ Kaikki Herran polut ovat armo ja totuus niille,
jotka pitävät hänen liittonsa ja todistuksensa.
¹¹ Nimesi tähden, Herra,
anna anteeksi syntivelkani, vaikka se on suuri.
¹² Kuka on se mies, joka Herraa pelkää?
Hänelle Herra neuvoo tien, joka hänen tulee valita.
¹³ Hänen sielunsa saa asua hyvässä maassa,
ja hänen jälkeläisensä perivät maan.
¹⁴ Herra ilmoittaa salaisuutensa ja liittonsa niille,
jotka häntä pelkäävät.
¹⁵ Minun silmäni katsovat aina Herraan,
sillä hän päästää jalkani verkosta.
¹⁶ Käännä puoleeni, armahda minua,
sillä minä olen yksinäinen ja kurja.
¹⁷ Sydämeni pakahtuu tuskasta,
päästä minut ahdingostani.
¹⁸ Katso minun kurjuuttani ja vaivaani,
anna kaikki syntini anteeksi.
¹⁹ Katso vihollisiani, heitä on paljon,

julmaa väkivaltaa on heidän vihansa minua kohtaan.

²⁰ Varjele minun sieluni ja vapauta minut.

Älä salli minun joutua häpeään,
sillä sinuun minä turvaan.

²¹ Nuhteettomuus ja oikeamielisyyys varjelkoon minua,
sillä sinuun minä turvaan.

²² Jumala, lunasta Israel kaikista sen ahdistuksista.

Psalmi 26

Tutki minua, Herra

¹ Daavidin psalmi.

Auta minut oikeuteeni, Herra,
sillä minä olen vaeltanut nuhteettomasti;
minä luotan horjumatta Herraan.

² Tutki minua, Herra, ja pane minut koetukselle,
puhdistä sisimpäni ja sydämeni.

³ Sinun armosi on minun silmieni edessä,
minä olen vaeltanut sinun totuudessasi.

⁴ En istu valehtelijoiden seurassa
enkä kulje salakavaliin kanssa.

⁵ Minä vihaan pahantekijöiden seuraa
enkä istu jumalattomien parissa.

⁶ Minä pesen käteni viattomuudessa
ja kierrän alttarisi ympäri, Herra,
⁷ antaakseni kuulua kiitoksen äänen
ja julistaakseni kaikkia sinun ihmeitäsi.

⁸ Herra, minä rakastan sinun huoneesi asuinsijaa,
sinun kirkkautesi asumuksen paikkaa.

⁹ Älä tempaa sieluani pois syntisten kanssa
äläkä elämääni verenvuodattajien mukana,

¹⁰ joiden käsiä ilkitö tahraa,
joiden oikea käsi on lahjuksia täynnä.

¹¹ Minä vaellan nuhteettomasti.

Lunasta minut ja ole minulle armollinen!

¹² Minun jalkani seisoo tasaisella maalla.

Seurakunnan kokouksissa minä ylistän Herraa.

Psalmi 27

Herra on elämäni turva

¹ Daavidin psalmi.

**Herra on minun valoni ja pelastukseni,
ketä minä pelkäisin!**

**Herra on elämäni turva,
ketä minä kauhistuisin!**

² Kun pahantekijät käyvät kimppuuni syödäkseen lihaani,
niin he, minun ahdistajani ja vihamieheni,
kompastuvat ja kaatuvat.

³ Vaikka sotajoukko leiriytyisi minua vastaan,
sydämeni ei pelkäisi.

Vaikka minua vastaan nousisi sota,
silloinkin olisin luottavainen.

⁴ Yhtä olen pyytänyt Herralta,
sitä minä etsin,

että saisin asua Herran huoneessa kaikki elämäni päivät,
katsella Herran ihanuutta
ja mietiskellä hänen temppelissään.

⁵ Hän piilottaa minut majaansa pahana päivänä,
hän kätkee minut telttansa suojaan.

Hän nostaa minut kalliolle.

⁶ Nyt pääni kohoaa vihollisteni yli,
jotka minua ympäröivät.

Riemuhuudoin minä uhraan uhreja hänen majassaan,
laulan ja soitan Herralle.

⁷ Kuule, Herra, ääneni, kun huudan!
Ole minulle armollinen ja vastaa minulle!

⁸ Sinun sanaasi vetoaa sydämeni:
"Etsikää minun kasvojani."

Herra, minä etsin sinun kasvojasi.

⁹ Älä kätke minulta kasvojasi,
älä työnnä vihassa pois palvelijaasi.

Sinä olet ollut minun apuni,
älä jätä äläkä hylkää minua,
Jumala, minun pelastajani.

¹⁰ Vaikka isäni ja äitini minut hylkäisivät,

Herra pitää minusta huolen.

¹¹ Herra, opeta minulle tiesi
ja johdata minua tasaista polkua
vihamiesteni tähden.

¹² Älä anna minua alttiiksi ahdistajieni mielivallalle,
sillä väärät todistajat nousevat minua vastaan
ja puhkuvat väkivaltaa.

¹³ Mutta minä uskon näkeväni Herran hyvyiden elävien maassa.

¹⁴ **O**dot Herra.

Ole luja, ja olkoon sydämesi rohkea.

Odot Herra.

Psalmi 28

Herra on kansansa väkevyys

¹ **D**aavidin psalmi.

Sinua, Herra, minä huudan,
minun kallioni, älä ole minua kohtaan kuuro,
etten minä muuttuisi, kun sinä olet vaiti,
hautaen vaipuvien kaltaiseksi.

² Kuule ääneni, kun anon armoa
ja huudan sinua avuksi,
kun nostan käteni sinun pyhäkkösi pyhintä kohti.

³ **Ä**lä tempaa minua pois jumalattomien kanssa
äläkä väärintekijöiden mukana.

He puhuvat lähimmäisilleen rauhasta,
mutta heidän sydämissään on pahuus.

⁴ Anna heille heidän työnsä mukaan,
heidän tekojensa pahuuden mukaan.

Anna heille heidän kättensä tekojen mukaan,
maksa heille palkka, joka heille kuuluu.

⁵ Sillä he eivät välitä Herran töistä
eivätkä hänen kättensä teoista.

Hän kukistaa heidät,
ei hän heitä rakenna.

⁶ **K**iitetty olkoon Herra,
sillä hän on kuullut ääneni,
kun anoin armoa.

⁷ Herra on voimani ja kilpeni.
Häneen minun sydämeni turvasi,
ja minä sain avun;
siitä sydämeni riemuitsee,
ja laulullani minä häntä ylistän.
⁸ Herra on kansansa väkevyys,
hän on voideltunsa pelastus ja turva.
⁹ Pelasta kansasi ja siunaa perintöosaasi.
Kaitse heitä ja kanna heitä ikuisesti.

Psalmi 29

Herra ilmoittaa voimansa luomakunnassa

¹ Daavidin psalmi.
**Antakaa Herralle, te jumalien pojat,
antakaa Herralle kunnia ja väkevyys.**
² Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia,
kumartukaa Herran eteen pyhyiden kauneudessa.
³ Herran ääni vetten päällä –
kunnian Jumala jylisee!
Herra suurten vetten päällä!
⁴ Herran ääni on voimallinen,
Herran ääni on mahtava.
⁵ Herran ääni särkee setrit,
Herra särkee Libanonin setrit.
⁶ Hän hypittää niitä kuin vasikkaa,
Libanonia ja Sirjonia kuin nuorta villihärkää.
⁷ Herran ääni halkoo tulen liekit.
⁸ Herran ääni saa autiomaan vapisemaan,
Herra saa vapisemaan Kaadeksen autiomaan.
⁹ Herran ääni saa peurat poikimaan
ja riisuu paljaiksi metsät.
Kaikki hänen temppelissään sanoo: "Kunnia!"
¹⁰ Herra hallitsi vedenpaisumuksen yllä,
Herra hallitsee kuninkaana ikuisesti.
¹¹ Herra antaa kansalleen väkevyyden,
Herra siunaa kansaansa rauhalla.

Psalmi 30

Pelastuneen kiitoslaulu

¹ Daavidin psalmi, temppelinvihkimislaulu.

² Minä ylistän sinua, Herra,
sillä sinä nostit minut syvyyksistä
etkä sallinut viholliseni iloita minusta.

³ Herra, minun Jumalani,
sinua minä huusin,
ja sinä paransit minut.

⁴ Herra, sinä nostit sieluni tuonelasta,
sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta.

⁵ Laulakaa ylistystä Herralle, te hänen hurskaansa,
kiittäkää hänen pyhää nimeään.

⁶ Sillä hetken kestää hänen vihansa,
hänen hyvä tahtonsa läpi elämän.
Illalla on vieraana itku mutta aamulla ilo.

⁷ Minä sanoin menestykseni päivinä:
"En minä ikinä horju."

⁸ Herra, armossasi sinä vahvistit vuoreni.
Mutta kun sinä kätkit kasvosi, minä säikähdin.

⁹ Sinua, Herra, minä huusin,
Herralta anoin armoa:

¹⁰ Mitä hyötyä on verestäni,
kun vaivun hautaan?
Kiittääkö tomu sinua,
julistaako se sinun uskollisuuttasi?

¹¹ Kuule, Herra, ja armahda minua,
Herra, tule auttajakseni.

¹² Sinä muutit valitukseni karkeloksi,
sinä riisuit surupukuni ja vyötit minut ilolla,
¹³ että sieluni laulaisi sinun kunniaasi eikä vaikenisi.
Herra, minun Jumalani,
sinua minä kiitän ikuisesti.

Psalmi 31

Herraan minä turvaan

¹ **M**usiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.
² **S**inuun, Herra, minä turvaan,
älä salli minun ikinä joutua häpeään.
Vapauta minut vanhurskaudessasi.
³ Kallista korvasi puoleeni,
pelasta minut pian!
Ole minulle turvakallio,
vuorilinna, johon minut pelastat.
⁴ **S**inä olet minun kallioni ja vuorilinnani,
ja nimesi tähden sinä johdatat ja ohjaat minua.
⁵ **P**äästä minut verkosta,
joka on minulle viritetty,
sillä sinä olet minun turvani.
⁶ Sinun käteesi minä uskon henkeni.
Sinä, Herra, lunastat minut,
sinä uskollinen Jumala.
⁷ **M**inä vihaan niitä,
jotka seuraavat turhia ja tyhjänpäiväisiä epäjumalia,
mutta minä luotan Herraan.
⁸ **M**inä iloitsen ja riemuitsen sinun armostasi,
sinun, joka olet nähnyt minun kurjuuteni,
tuntenut sieluni ahdistukset.
⁹ **S**inä et jättänyt minua vihollisen käsiin
vaan asetit jalkani avaralle paikalle.
¹⁰ **A**rmahda minua, Herra,
sillä minulla on ahdistus.
Minun silmäni ovat surusta sumentuneet,
niin myös sieluni ja ruumiini.
¹¹ **M**inun elämäni kuluu murheessa,
vuoteni huokauksissa.
Voimani on rauennut syllisyyteni tähden,
ja luuni ovat riutuneet.
¹² **K**aikkien ahdistajieni tähden
minusta on tullut häväistyksen kohde,
ylenpalttisen pilkan aihe naapureilleni,

pelon aihe tuttavilleni.

Ne, jotka minut ulkona näkevät,
pakenevat minua.

¹³ Minut on unohdettu kuin olisin kuollut,
olen kuin särkynyt astia.

¹⁴ Minä kuulen monien parjaukset –
kauhua kaikkialla!

He liittoutuvat minua vastaan,
aikovat ottaa minulta hengen.

¹⁵ **Mutta** sinuun, Herra, minä turvaan.
Minä sanon: "Sinä olet minun Jumalani."

¹⁶ Minun aikani ovat sinun kädessäsi,
pelasta minut vihollisteni kädestä ja vainoojiltani.

¹⁷ Valaise kasvosi palvelijallesi,
pelasta minut armossasi.

¹⁸ Herra, älä salli minun joutua häpeään,
sillä sinua minä huudan avukseni.
Jumalattomat joutukoot häpeään,
vaietkoot ja vaipukoot tuonelaan.

¹⁹ Mykistykööt valheen huulet,
jotka puhuvat vanhurskasta vastaan röyhkeästi,
ylpeästi ja halveksien.

²⁰ **Kuinka** suuri onkaan hyvyytesi,
jonka olet varannut niille,
jotka sinua pelkäävät,
ja jota osoitat niille,
jotka sinuun turvautuvat,
ihmisten edessä!

²¹ Sinä kätket heidät kasvojesi suojaan
ihmisten juonilta,
sinä kätket heidät turvapaikkaan
kielten riidalta.

²² Kiitetty olkoon Herra,
sillä hän osoitti minulle ihmeellisen armonsa
piiritetyssä kaupungissa.

²³ Minä sanoin hädässäni:
"Minut on reväisty pois sinun silmiesi edestä."
Kuitenkin sinä kuulit anomiseni äänen,

kun huusin sinua avuksi.

²⁴ **Rakastakaa** Herraa, kaikki hänen hurskaansa.
Herra varjelee uskolliset,
mutta ylpeilijöille hän kostaa runsain mitoin.

²⁵ **Olkoon** sydämenne rohkea ja olkaa lujia,
kaikki te, jotka odotatte Herraa.

Psalmi 32

Synnintunnustus ja anteeksianto

¹ **Daavidin mietepsalmi.**

Autuas se, jonka rikos on annettu anteeksi,
jonka synty on peitetty!

² **Autuas** se ihminen,
jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojaan
ja jonka hengessä ei ole vilppiä!

³ **Kun** minä vaikenin synnistäni,
minun luuni riutuivat
parkuessani kaiken päivää.

⁴ Sillä öin ja päivin
sinun kätesi oli raskaana päälläni.
Elinvoimani kuivui kuin kesän helteessä. Sela.

⁵ **Minä** tunnustin sinulle syntini
enkä peittänyt syyllisyyttäni.
Minä sanoin: "Minä tunnustan rikkomukseni Herralle",
ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela.

⁶ **Sen** tähden rukoilkoon sinua jokainen hurskas
aikana, jona sinut voidaan löytää.
Vaikka suuret vedet tulvisivat,
ne eivät häneen ulotu.

⁷ **Sinä** olet minun piilopaikkani,
sinä varjelet minut hädästä,
sinä ympäröit minut pelastuksen riemulla. Sela.

⁸ **"Minä** opetan sinua ja osoitan sinulle tien,
jota sinun tulee vaeltaa.

Minä neuvon sinua,
minun silmäni valvoo sinua."

⁹ **Älkää** olko niin kuin järjettömät hevoset ja muulit.

Suitsilla ja ohjaksilla valjastettuina niitä on hillittävä,
muuten niitä et saa lähellesi.

¹⁰ Jumalattomalla on monta tuskaa,
mutta joka Herraan turvaa,
häntä ympäröi armo.

¹¹ Iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa, vanhurskaat,
kohottakaa riemuhuuto, kaikki oikeamieliset!

Psalmi 33

Laulakaa Herralle uusi laulu!

¹ Riemuitkaa Herrassa, te vanhurskaat!
Oikeamielisten on soveliaista ylistää häntä.

² Kiittäkää Herraa lyyran säestyksellä,
soittakaa hänelle kymmenkielisellä harpulla.

³ Laulakaa hänelle uusi laulu,
soittakaa ihanasti riemuhuudon kaikuessa.

⁴ Sillä Herran sana on oikea,
ja kaikki hänen tekonsa ovat luotettavia.

⁵ Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta.
Herran armo täyttää maan.

⁶ Herran sanalla on taivaat tehty
ja kaikki niiden joukot hänen suunsa henkäyksellä.

⁷ Hän kokoaa meren vedet kuin röykkiöksi,
panee syvyydet varastoihin.

⁸ Pelätköön Herraa kaikki maa,
hänen edessään vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat.

⁹ Sillä hän sanoi, ja niin tapahtui.
Hän käski, ja se oli tehty.

¹⁰ Herra tekee tyhjäksi kansojen suunnitelmat,
estää kansojen aikeet.

¹¹ Herran päätökset pysyvät ikuisesti,
hänen sydämensä ajatukset polvesta polveen.

¹² Autuas se kansa, jonka Jumala on Herra,
kansakunta, jonka hän on perinnökseen valinnut!

¹³ Herra katsoo taivaasta
ja näkee kaikki ihmiset.

¹⁴ Valtaistuimeltaan hän valvoo

kaikkia maan asukkaita,

¹⁵ hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä,
hän, joka ymmärtää kaikki heidän tekonsa.

¹⁶ Kuningas ei pelastu paljon sotaväellä,
eikä sankari selviydy suurella voimalla.

¹⁷ Pettävä on sotaratsu pelastajaksi,
ei sen suuri voima auta pakoon.

¹⁸ Katso, Herran silmä valvoo niitä,
jotka pelkäävät häntä

ja panevat toivonsa hänen armoonsa,

¹⁹ että hän pelastaisi heidän sielunsa kuolemasta,
pitäisi heidät elossa nälänhädän aikana.

²⁰ Meidän sielumme odottaa Herraa,
hän on meidän apumme ja kilpemme.

²¹ Hänessä iloitsee meidän sydämemme,
me turvaamme hänen pyhään nimeensä.

²² Sinun armosi, Herra, olkoon meidän yllämme,
kun panemme toivomme sinuun.

Psalmi 34

Pelastuneen kiitoslaulu

¹ Daavidin psalmi, kun hän oli tekeytynyt mielipuoleksi Abimelekin edessä. Tämä karkotti hänet luotaan, ja hän lähti pois.

² Minä kiitän Herraa joka hetki,
hänen ylistyksensä on aina minun suussani.

³ Herrassa kerskaa minun sieluni,
nöyrät kuulevat sen ja iloitsevat.

⁴ Julistakaa kanssani Herran suuruutta,
ylistäkäämme yhdessä hänen nimeään.

⁵ Minä etsin Herraa, ja hän vastasi minulle.
Hän vapautti minut kaikesta siitä, mitä pelkään.

⁶ Ne, jotka häneen katsovat, säteilevät iloa,
eivätkä heidän kasvonsa punastu häpeästä.

⁷ Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli
ja pelasti hänet kaikista ahdistuksista.

⁸ Herran enkeli asettuu niiden ympärille,
jotka pelkäävät Herraa, ja vapauttaa heidät.

⁹ **Maistakaa** ja nähkää, että Herra on hyvä.
Autuas se mies, joka häneen turvaa!
¹⁰ Pelätkää Herraa, te hänen pyhänsä,
sillä häntä pelkääviltä ei puutu mitään.
¹¹ Nuoret leijonat kärsivät puutetta
ja näkevät nälkää,
mutta Herraa etsiviltä ei puutu mitään hyvää.
¹² **Tulkaa**, lapset, kuulkaa minua,
Herran pelkoa minä teille opetan.
¹³ Kuka oletkin, joka tahdot elää,
rakastat elämää ja haluat nähdä hyviä päiviä,
¹⁴ varjele kielesi pahasta
ja huulesi vilppiä puhumasta,
¹⁵ karta pahaa ja tee hyvää,
etsi rauhaa ja tavoittele sitä.
¹⁶ **Herran** silmät tarkkaavat vanhurskaita
ja hänen korvansa heidän avunhuutoaan.
¹⁷ Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan,
jotta hän hävittäisi maasta heidän muistonsa.
¹⁸ Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee
ja pelastaa heidät kaikista ahdistuksista.
¹⁹ Lähellä on Herra niitä,
joilla on särkynyt sydän,
ja hän pelastaa ne,
joilla on murtunut mieli.
²⁰ Monet ahdistukset kohtaavat vanhurskasta,
mutta Herra pelastaa hänet niistä kaikista.
²¹ Hän varjelee kaikki hänen luunsa,
yksikään niistä ei murru.
²² Pahuus tappaa jumalattoman,
ja ne, jotka vanhurskasta vihaavat,
tulevat syyllisiksi.
²³ Herra lunastaa palvelijoittensa sielun,
eikä yksikään, joka häneen turvaa,
tule syylliseksi.

Psalmi 35

Rukous jumalattomien vainotessa

¹ Daavidin psalmi.

Aja asiani, Herra, minun riitapuoliani vastaan,
sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan sotivat.

² Ota pieni kilpi ja suuri kilpi,
nouse avukseni.

³ Vedä esiin keihäs ja sulje tie vainoojiltani.

Sano sielulleni:

"Minä olen sinun pelastuksesi."

⁴ Joutukoot häpeään ja pilkattaviksi,
ne, jotka tavoittelevat henkeäni.

Perääntykööt ja hävetkööt,
ne, jotka aikovat minulle paha.

⁵ Olkoot he kuin akanat tuulella,
ja Herran enkeli syösköön heidät pois.

⁶ Olkoon heidän tiensä pimeä ja liukas,
ja Herran enkeli ajakoon heitä takaa.

⁷ Sillä syyttä he ovat kätkeneet eteeni kuopan verkkoineen,
syyttä he ovat sen kaivaneet minua varten.

⁸ Tulkoon vainoojalleni tuho aavistamatta,
tarttukoon hän itse virittämäänsä verkkoon,
pudotkoon siihen ja tuhoutukoon.

⁹ Silloin sieluni iloitsee Herrassa,
riemuitsee hänen antamastaan pelastuksesta.

¹⁰ Kaikki minun luuni sanovat:

"Herra, kuka on sinun vertaisesi,
sinun, joka pelastat kurjan vahvempansa käsistä,
kurjan ja köyhän riistäjänsä vallasta."

¹¹ Väärät todistajat nousevat esiin
ja kysyvät minulta sellaista, mitä en tiedä.

¹² He palkitsevat minulle hyvän pahalla,
minun sieluni on kuin lapsensa menettänyt.

¹³ Kun he sairastivat,
minä pukeuduin säkkiin,
vaivasin itseäni paastolla
ja rukoilin pää painuksissa.

¹⁴ Kuljeskelin kuin ystävää,
kuin omaa veljeäni surren.
Olin kuin omaa äitiäni surren
synkkänä ja maahan vaipuneena.
¹⁵ Mutta kun kompastuin,
he iloitsivat ja kokoontuivat,
kokoontuivat minua vastaan,
nuo lyöjät, joita en tuntenut.
He raatelivat minua lakkaamatta.
¹⁶ Kun jumalattomat palkatut irvailijat
he kiristelivät minulle hampaitaan.
¹⁷ **Herra**, kuinka kauan sinä tätä katselet?
Päästä minun sieluni tuhosta,
varjele minun ainokaiseni nuorilta leijonilta.
¹⁸ Minä kiitän sinua suuressa seurakunnassa,
ylistän sinua kansanpaljouden keskellä.
¹⁹ Älkööt iloitko minusta petolliset viholliseni,
älkööt silmää iskekö ne,
jotka vihaavat minua syyttä.
²⁰ Sillä he eivät puhu rauhan puheita
vaan miettivät petoksen sanoja
maan hiljaisia vastaan.
²¹ He levittelevät suutaan minua vastaan
ja sanovat: "Kas niin, kas niin!
Nyt me sen omin silmin näemme!"
²² **Sinä**, **Herra**, näet sen, älä ole vaiti!
Herra, älä ole minusta kaukana.
²³ Herää ja nouse käymään oikeutta riita-asiassani,
minun Jumalani ja Herrani.
²⁴ Tuomitse minut vanhurskautesi mukaan,
Herra, minun Jumalani,
älä salli heidän riemuita minusta.
²⁵ Älä salli heidän sanoa sydämessään:
"Kas niin! Sitä me halusimmekin."
Älä salli heidän sanoa:
"Me olemme hänet nielleet."
²⁶ Joutukoot häpeän ja pilkan alaisiksi kaikki,
jotka iloitsevat onnettomuudestani.

Saakoot puvukseen häpeän ja pilkan
ne, jotka ylvästelevät minua vastaan.

²⁷ Huutakoot ilosta ja riemuitkoot ne,
jotka haluavat minulle oikeutta.

Sanokoot he aina: "Suuri on Herra,
joka tahtoo palvelijansa parasta."

²⁸ Myös minun kieleni julistakoon sinun vanhurskauttasi,
sinun ylistystäsi kaiken päivää.

Psalmi 36

Herran luona on elämän lähde

¹ Musiikinjohtajalle. Herran palvelijan Daavidin psalmi.

² Synti sanoo jumalattomalle:

"Minun sydämessäni ei ole jumalanpelkoa
hänen silmiensä edessä."

³ Synti silottelee kaiken hänen silmissään,
niin ettei hän huomaa eikä vihaa pahuuttaan.

⁴ Hänen suunsa sanat ovat vääryyttä ja petosta.
Hän ei enää ymmärrä tehdä hyvää.

⁵ Vääryyttä hän miettii vuoteessaan.
Hän asettuu tielle, joka ei ole hyvä,
hän ei kaihda pahaa.

⁶ Herra, sinun armosi täyttää taivaat,
pilviin ulottuu sinun uskollisuutesi.

⁷ Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret,
sinun tuomiosi kuin suuri syvyys.

Ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra.

⁸ Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala!

Ihmiset turvautuvat sinun siipiesi suojaan.

⁹ He virvoittuvat sinun huoneesi runsaista antimista,
sinä juotat heitä suloisuutesi virrasta.

¹⁰ Sillä sinun luonasi on elämän lähde,
sinun valossasi me näemme valkeuden.

¹¹ Tee armosi laajaksi niille, jotka sinut tuntevat,
ja vanhurskautesi oikeamielisille.

¹² Älköön ylpeiden jalka tallatko minua,
älköönkä jumalattomien käsi minua karkottako.

¹³ **Tuonne ovat pahantekijät kaatuneet!**
Heidät on syösty maahan, eivät he voi nousta.

Psalmi 37

Jumalaton ja vanhurskas

¹ **Daavidin psalmi.**

Älä vihastu pahantekijöiden tähden,
älä kadehdi väärintekijöitä.

² **Sillä hetkessä heidät niitetään pois kuin heinä,**
ja he lakastuvat kuin vihreä ruoho.

³ **Luota Herraan ja tee hyvää,**
asu maassa ja noudata totuutta.

⁴ **Olkoon ilosi Herrassa,**
niin hän antaa sinulle
mitä sydämesi pyytää.

⁵ **Anna tiesi Herran haltuun**
ja luota häneen, niin hän sen tekee.

⁶ **Hän tuo esiin vanhurskautesi kuin valon**
ja oikeutesi kuin keskipäivän.

⁷ **Hiljenny Herran edessä**
ja odota häntä.

Älä vihastu siihen, joka menestyy tiellään,
mieheen, joka juonia punoo.

⁸ **Jätä pois viha ja hylkää kiukku.**

Älä kiivastu, se on vain pahaksi.

⁹ **Sillä pahantekijät hävitetään,**
mutta ne, jotka Herraa odottavat, perivät maan.

¹⁰ **Vielä vähän aikaa, niin jumalatonta ei enää ole.**
Kun katsot hänen asuinpaikkaansa, hän on poissa.

¹¹ **Mutta nöyrät perivät maan**
ja nauttivat rauhan runsaudesta.

¹² **Jumalaton juonittelee vanhurskasta vastaan**
ja kiristelee hänelle hampaitaan.

¹³ **Herra nauraa jumalattomalle,**
koska näkee hänen päivänsä tulevan.

¹⁴ **Jumalattomat ovat paljastaneet miekkansa**
ja jännittäneet jousensa

kaataakseen kurjan ja köyhän,
teurastaakseen ne, jotka kulkevat oikeaa tietä.

¹⁵ Mutta heidän miekkansa osuu
heidän omaan sydämeensä,
ja heidän jousensa särkyvät.

¹⁶ Parempi se vähä, mikä vanhurskaalla on,
kuin monen jumalattoman rikkaus.

¹⁷ Sillä jumalattomien käsivarret murretaan,
mutta Herra tukee vanhurskaita.

¹⁸ Herra tuntee nuhteettomien päivät,
ja heidän perintönsä pysyy ikuisesti.

¹⁹ Pahana aikana he eivät joudu häpeään,
ja nälän päivinä he ovat kylläisiä.

²⁰ Mutta jumalattomat hukkuvat,
ja Herran viholliset ovat kuin niittyjen koreus.
He katoavat – kuin savu he katoavat.

²¹ Jumalaton ottaa lainan eikä maksa takaisin,
mutta vanhurskas on armahtava ja antelias.

²² Herran siunaamat perivät maan,
mutta hänen kiroamansa revitään juurineen maasta.

²³ Herra vahvistaa sen miehen askeleet,
jonka tie on hänelle mieluinen.

²⁴ Jos hän kaatuu, ei hän sorru maahan,
sillä Herra tukee häntä kädellään.

²⁵ Olen ollut nuori ja tullut vanhaksi,
mutta en ole nähnyt vanhurskasta hylättynä
enkä hänen lapsiaan kerjäämässä leipää.

²⁶ Aina hän armahtaa ja antaa lainaksi,
ja hänen jälkeläisensä ovat siunaukseksi.

²⁷ Karta pahaa ja tee hyvää,
niin saat asua maassa ikuisesti.

²⁸ Sillä Herra rakastaa oikeutta
eikä hylkää hurskaitaan.
Heidät varjellaan ikuisesti,
mutta jumalattomien jälkeläiset hävitetään.

²⁹ Vanhurskaat perivät maan
ja asuvat siinä ikuisesti.

³⁰ Vanhurskaan suu lausuu viisautta,

ja hänen kielensä puhuu oikeutta.

³¹ Hänen Jumalansa laki on hänen sydämessään,
hänen askeleensa eivät horju.

³² Jumalaton väijyy vanhurskasta
ja etsii tilaisuutta tappaakseen hänet.

³³ Mutta Herra ei jätä vanhurskasta hänen käsiinsä
eikä julista vanhurskasta syylliseksi,
kun tämä on tuomittavana.

³⁴ Odota Herraa
ja kulje aina hänen tietään,
niin hän korottaa sinut, ja sinä perit maan
ja saat nähdä, kuinka jumalattomat hävitetään.

³⁵ Minä näin jumalattoman, väkivaltaisen,
rehevänä kuin paikoilleen juurtunut viheriöivä puu.

³⁶ Mutta hän meni pois,
eikä häntä enää ollut,
minä etsin häntä,
eikä häntä löytynyt.

³⁷ Tarkkaa nuhteetonta ja katso rehellistä –
rauhan miehellä on tulevaisuus.

³⁸ Kaikki pahantekijät tuhoutuvat,
jumalattomien tulevaisuus leikataan pois.

³⁹ Mutta vanhurskaiden pelastus tulee Herralta,
hän on heidän turvansa ahdingon aikana.

⁴⁰ Herra auttaa heitä ja vapauttaa heidät,
vapauttaa jumalattomista ja pelastaa heidät,
sillä he turvaavat häneen.

Psalmi 38

Kärsivän rukous, katumuspsalmi

¹ Daavidin psalmi. Muistettavaksi.

² Herra, älä rankaise minua vihassasi,
älä kiivaudessasi minua kurita.

³ Ovathan nuolesi uponneet minuun,
ja sinun kätesi painaa minua.

⁴ Lihassani ei ole tervettä paikkaa
sinun vihastuksesi tähden

eikä luissani rauhaa syntieni tähden.

⁵ Sillä syntieni taakka on kohonnut pääni yli.
Kuin raskas kuorma se painaa minua yli voimieni.

⁶ Haavani haisevat ja märkivät
mielettömyyteni tähden.

⁷ Olen painunut kumaraan, aivan kyyryyn,
kuljen synkkänä kaiken päivää.

⁸ Lanteeni ovat täynnä polttoa,
lihassani ei ole tervettä paikkaa.

⁹ Olen voimaton ja peräti runneltu,
minä huudan sydämeni tuskassa.

¹⁰ Herra, sinun edessäsi on kaikki minun kaipaukseni,
eikä huokaukseni ole sinulta salassa.

¹¹ Sydämeni värisee,
voimani on jättänyt minut.

Ja silmiäni valo – sitäkään ei minulla ole.

¹² Rakkaani ja ystäväni pysyvät syrjässä vitsauksestani,
ja läheiseni seisovat kaukana.

¹³ Ne, jotka tavoittelevat henkeäni,
virittävät ansoja,
ja ne, jotka aikovat tehdä minulle pahaa,
puhuvat turmion puheita
ja punovat juonia kaiken aikaa.

¹⁴ Mutta minä olen kuin kuuro,
en mitään kuule,
olen kuin mykkä, joka ei suutaan avaa.

¹⁵ Minusta on tullut kuin mies, joka ei kuule
ja jonka suussa ei ole vastaväitteitä.

¹⁶ Sillä sinua, Herra, minä odotan.
Sinä vastaat, Herra, minun Jumalani.

¹⁷ Minä sanon: älkööt he iloitko minusta,
älkööt ylvästelkö minua vastaan,
kun jalkani horjuu.

¹⁸ Olenhan kaatumaisillani,
ja tuskani on aina edessäni.

¹⁹ Minä tunnustan pahat tekoni,
murehdin syntieni tähden.

²⁰ Mutta viholliseni elävät ja ovat mahtavia.

Paljon on niitä, jotka vihaavat minua ilman syytä,
²¹ jotka palkitsevat hyvän pahalla
ja vastustavat minua,
koska minä pyrin hyvään.
²² Älä hylkää minua, Herra!
Jumalani, älä ole minusta kaukana!
²³ Riennä avukseni,
Herra, minun pelastukseni!

Psalmi 39

Elämän katoavaisuus

¹ Musiikinjohtajalle. Jedutunin mukaan. Daavidin psalmi.
² Minä sanoin: "Minä tahdon valvoa vaellustani,
etten tekisi kielelläni syntiä.
Minä tahdon vartioida suutani ja suitsia sen,
niin kauan kuin jumalaton on edessäni."
³ Minä vaikenin, olin ääneti,
en puhunut siitä, mikä on hyvää,
mutta tuskani vain yltyi.
⁴ Sydämeni hehkui rinnassani,
huokaillessani syttyi tuli,
ja niin minä puhuin kielelläni.
⁵ Herra, ilmoita minulle minun loppuni
ja mikä on päivieni määrä,
että ymmärtäisin,
kuinka katoavainen olen.
⁶ Katso, muutaman kämmenenleveyden verran
sinä annoit minulle päiviä,
ja elinaikani on edessäsi kuin ei mitään.
Vain tuulenhenkäys ovat kaikki ihmiset,
kuinka lujina seisokootkin. Sela.
⁷ Vain varjokuvana ihminen vaeltaa,
aivan turhaan hän metelöi.
Hän kokoaa omaisuutta
eikä tiedä, kuka sen lopulta saa.
⁸ Ja nyt, mitä minä odotan, Herra?
Sinuun minä panen toivoni.

⁹ Vapauta minut kaikista rikkomuksistani,
älä pane minua houkkien häväistäväksi.
¹⁰ Minä vaikenen enkä suutani avaa,
sillä sinä olet tämän tehnyt.
¹¹ Poista vitsauksesi minun päältäni,
muuten minä menehdyn sinun kätesi kuritukseen.
¹² Sinä kuritat ihmistä rangaistuksilla synnin tähden,
sinä kulutat hänen ihanuutensa niin kuin koi kuluttaa.
Vain tuulenhenkäys ovat kaikki ihmiset. Sela.
¹³ Kuule rukoukseni, Herra,
kuuntele avunhuutoani,
älä ole kuuro kyyneileilleni.
Minä olen muukalainen sinun luonasi,
vieras niin kuin kaikki isänikin.
¹⁴ Käännä katseesi pois minusta,
että minä ilahtuisin,
ennen kuin menen pois eikä minua enää ole.

Psalmi 40

Pelastetun kiitos ja rukous

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.
² Hartaasti minä odotin Herra,
ja hän kumartui puoleeni
ja kuuli avunhuutoni.
³ Hän nosti minut ylös kurjuuden kuopasta,
upottavasta liejusta.
Hän asetti jalkani kalliolle
ja vahvisti askeleeni.
⁴ Hän antoi minun suuhuni uuden laulun,
ylistyslaulun Jumalallemme.
Sen näkevät monet ja pelkäävät
ja turvaavat Herraan.
⁵ Autuas se mies,
joka panee luottamuksensa Herraan
eikä käännä ylpeiden puoleen
eikä niiden, jotka valheeseen eksyvät.
⁶ Paljon olet tehnyt ihmeitäsi,

Herra, minun Jumalani.

Ja sinun ajatuksesi meitä kohtaan –
ei ole ketään sinun vertaistasi –
niitä tahdon julistaa ja niistä puhua.
Niitä on paljon enemmän kuin voidaan luetella.

⁷ Teurasuhria ja ruokauhria sinä et halua –
korvani sinä avasit –
polttouhria ja syntiuhria sinä et vaadi.

⁸ Silloin minä sanoin:
"Katso, minä tulen,
kirjakääröön on minusta kirjoitettu.

⁹ Sinun tahtosi, Jumalani,
minä teen mielelläni,
ja sinun opetuksesi on sisimmässäni."

¹⁰ Minä julistan ilosanomaa vanhurskaudesta
suuressa seurakunnassa.

Katso, minä en sulje huuliani,
sinä, Herra, sen tiedät.

¹¹ Minä en peitä vanhurskauttasi omaan sydämeeni
vaan puhun sinun uskollisuudestasi ja pelastusteoistasi.
Minä en salaa sinun armoasi ja totuuttasi
suurelta seurakunnalta.

¹² Sinä, Herra, älä sulje minulta laupeuttasi!
Armosi ja totuutesi varjelo minua aina.

¹³ Onnettomuudet ovat saartaneet minut,
niitä on määrättömästi.
Syntini ovat ottaneet minut kiinni,
niin etten saata nähdä,
sillä niitä on enemmän kuin hiuksia päässäni,
ja rohkeuteni on mennyt.

¹⁴ Tahdothan Herra pelastaa minut,
Herra, riennä avukseni!

¹⁵ Hävetkööt ja joutukoot pettymään kaikki,
jotka tavoittelevat henkeäni tuhotakseen minut.
Perääntykööt ja joutukoot häpeään ne,
jotka tahtovat minulle onnettomuutta.

¹⁶ Tyrmistykööt häpeästään ne,
jotka sanovat minulle: "Kas niin, kas niin!"

¹⁷ Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki,
jotka sinua etsivät.

Ne, jotka rakastavat sinun pelastustasi,
sanokoot aina: "Herra on suuri!"

¹⁸ Vaikka olen kurja ja köyhä,
Herra pitää minusta huolen.
Sinä olet minun apuni ja pelastajani.
Jumalani, älä viivy!

Psalmi 41

Sairaan ja parjatun rukous

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

² Autuas se, joka pitää huolta vähäosaisesta.
Hänet Herra pelastaa pahana päivänä.

³ Herra varjelee häntä ja pitää hänet elossa.
Maassa häntä kutsutaan onnelliseksi,
etkä sinä, Herra, anna häntä alttiiksi
hänen vihollistensa mielivallalle.

⁴ Herra tukee häntä tautivuoteella.
Kun hän sairastaa,
sinä nostat hänet vuoteeltaan.

⁵ Minä sanoin: "Herra, armahda minua!
Paranna sieluni,
sillä minä olen tehnyt syntiä sinua vastaan!"

⁶ Viholliseni puhuvat minusta pahaa:
"Milloin hän kuolee
ja hänen nimensä häviää?"

⁷ Ja jos joku tulee katsomaan minua,
hän puhuu tyhjämpäiväisiä.
Hän kerää sydämeensä pahuutta,
lähtee ulos ja puhuu sitä.

⁸ Kaikki vihamieheni yhdessä kuiskuttelevat minusta,
he ajattelevat minusta pahaa:

⁹ "Jokin parantumaton paha on tarttunut häneen,
ei hän enää nouse siitä missä makaa."

¹⁰ Jopa läheinen ystäväni,
johon minä luotin

ja joka söi leipääni,
on nostanut kantapäätänsä minua vastaan.
¹¹ Mutta sinä, Herra, armahda minua
ja nosta minut ylös,
niin minä maksan heille.
¹² Siitä minä tiedän sinun mieltyneen minuun,
ettei viholliseni saa minusta riemuita.
¹³ Mutta minä –
minua sinä tuet nuhteettomuuteni tähden
ja asetat minut kasvojesi eteen ainiaaksi.
¹⁴ Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala,
iankaikkisesta iankaikkiseen!
Aamen, aamen.

TOINEN KIRJA, 42 – 72

Psalmi 42

Masentuneen rukous

¹ Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten mietepsalmi.
² Niin kuin peura kaipaa vesipuroille,
niin minun sieluni kaipaa sinua, Jumala.
³ Minun sieluni janoaa Jumalaa,
elävää Jumalaa.
Milloin saan tulla ja nähdä Jumalan kasvot?
⁴ Kyyneleet ovat leipäni päivin ja öin,
kun minulle kaiken päivää sanotaan:
"Missä on sinun Jumalasi?"
⁵ Näitä minä muistelen
ja vuodatan julki sieluni murheen,
kun astelen väenpaljoudessa Jumalan huoneeseen
riemun ja kiitoksen raikuessa juhlivasta joukosta.
⁶ Miksi olet masentunut, sieluni,
ja olet minussa niin levoton?
Odota Jumalaa,
sillä vielä minä saan kiittää häntä
hänen kasvojensa suomasta pelastuksesta.
⁷ Minun Jumalani,

sieluni on minussa masentunut,
sen tähden minä muistan sinua Jordanin maalla,
Hermonin kukkuloilla ja Misarinvuorella.

⁸ Syvyys huutaa syvyydelle
sinun koskiesi pauhatessa;
kaikki sinun tyrskysi ja aaltosi vyöryvät ylitseni.

⁹ Päivällä Herra antaa käskyn armostaan,
ja yöllä on sisimmässäni hänen laulunsa –
rukous elämäni Jumalalle.

¹⁰ Minä sanon Jumalalle, kalliolleni:
"Miksi olet unohtanut minut?
Miksi minun täytyy kulkea synkkänä,
vihollisen ahdistamana?"

¹¹ Luissani on kuin kuolemantuska,
kun viholliseni häpäisevät minua
sanoen minulle kaiken päivää:
"Missä on sinun Jumalasi?"

¹² Miksi olet masentunut, sieluni,
ja miksi olet minussa levoton?
Odota Jumalaa.
Vielä minä saan kiittää häntä,
kasvojeni apua, minun Jumalaani.

Psalmi 43

Jatkoa edelliseen psalmiin

¹ **H**anki minulle oikeus, Jumala,
ja aja asiani jumalatonta kansaa vastaan.
Päästä minut petollisista
ja väärämielisistä ihmisistä.

² Sillä sinä, Jumalani, olet turvapaikkani.
Miksi olet hylännyt minut?
Miksi minun täytyy kulkea synkkänä,
vihollisen ahdistamana?

³ Lähetä valosi ja totuutesi,
ne johdattakoot minua.
Viekööt ne minut pyhälle vuorellesi,
sinun asuntoihisi,

⁴ että saan tulla Jumalan alttarin eteen,
Jumalan eteen, joka on iloni ja riemuni.
Silloin kiitän sinua lyyraa soittaen,
Jumala, minun Jumalani.
⁵ Miksi olet masentunut, sieluni,
ja miksi olet minussa levoton?
Odota Jumalaa.
Vielä minä saan kiittää häntä,
kasvojeni apua, minun Jumalaani.

Psalmi 44

Rukous vihollisten ahdistassa

¹ Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten mietepsalmi.
² Jumala, me olemme kuulleet omin korvin,
isämme ovat kertoneet meille teosta,
jonka sinä teit heidän päivinään,
muinaisina päivinä.
³ Sinä karkotit kädelläsi kansat,
mutta heidät sinä istutit,
sinä murskasit kansakunnat,
sinä ajoit ne pois.
⁴ Eivät isämme ottaneet maata haltuun miekallaan
eikä heidän käsivartensa pelastanut heitä,
vaan sinun oikea kätesi,
sinun käsivartesi ja sinun kasvojesi valo,
koska sinä olit mieltynyt heihin.
⁵ Sinä, Jumala, olet minun kuninkaani,
anna määräys Jaakobin pelastuksesta.
⁶ Sinun avullasi me puskeimme ahdistajamme maahan,
sinun nimessäsi me tallamme vastustajamme.
⁷ En minä jouseeni luota
eikä miekkani minua pelasta,
⁸ vaan sinä pelastat meidät ahdistajistamme
ja saatat vihamiehemme häpeään.
⁹ Jumalassa me kerskaamme kaiken päivää,
sinun nimeäsi me kiitämme ikuisesti. Sela.
¹⁰ Kuitenkin sinä hylkäsit ja häpäisit meidät

etkä lähtenyt meidän sotajoukkojemme mukaan.

¹¹ Sinä panit meidät pakenemaan ahdistajaa,
ja vihamiehemme ryöstivät itselleen saalista.

¹² Sinä annoit meidät syötäviksi kuin lampaat
ja hajotit meidät kansojen sekaan.

¹³ Sinä myit kansasi halvalla
etkä heidän hinnastaan hyötynyt.

¹⁴ Sinä jätit meidät naapuriemme häväistäviksi,
ympäriämme asuvien pilkan ja ivan kohteeksi.

¹⁵ Sinä teit meidät sananparreksi kansojen keskuudessa,
päänpu dustuksen aiheeksi kansakuntien keskellä.

¹⁶ Kaiken päivää häväistykseni on mielessäni,
ja kasvojeni häpeä peittää minut

¹⁷ herjaajan ja pilkkaajan puheiden tähden,
vihollisen ja kostonhimoisen tähden.

¹⁸ Tämä kaikki on meitä kohdannut,
vaikka emme ole sinua unohtaneet
emmekä rikkoneet sinun liittoasi.

¹⁹ Ei ole sydämemme vetäytynyt sinusta pois,
eivätkä askelemme ole poikenneet sinun polultasi,

²⁰ vaikka olet runnellut meitä sakaalien asuinsijoilla
ja peittänyt meidät kuoleman varjolla.

²¹ Jos olisimme unohtaneet Jumalamme nimen
ja ojentaneet kätemme vieraan jumalan puoleen,

²² eikö Jumala tutkisi sitä?

Hän tuntee sydämen salaisuudet.

²³ Totisesti, sinun vuoksesi meitä surmataan kaiken päivää,
meidä pidetään teuraslampaina.

²⁴ Herää, miksi nukut, Herra?

Nouse, älä hylkää iäksi!

²⁵ Miksi peität kasvosi,
unohdat kurjuutemme ja ahdistuksemme?

²⁶ Onhan sielumme vaipunut tomuun,
ruumiimme on painunut maahan.

²⁷ Nouse, auta meitä

ja lunasta meidät armosi tähden!

Psalmi 45

Ylistyslaulu kuninkaan häissä

¹ **Musiikinjohtajalle.** Lauletaan kuin "Liljat". Koorahilaisten mietepsalmi. Laulu rakkaudesta.

² **Sydämeni** tulvii ihania sanoja.
Minä lausun säkeeni kuninkaalle,
kieleni on taitavan kirjoittajan kynä.

³ Sinä olet ihmislapsista ihanin,
suloisuus on vuodatettu huulillesi,
sen vuoksi Jumala siunaa sinua iäti.

⁴ Vyötä miekka kupeellesi, sinä sankari,
vyöttäydy kunniaasi ja majesteettisuuteesi.

⁵ Ja majesteettisuudessasi ratsasta voitokkaasti
totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta!
Oikea kätesi opettakoon sinulle pelottavia tekoja.

⁶ Sinun nuolesi ovat teräviä,
kansat kaatuvat allesi.

Nuolesi osuvat kuninkaan vihollisten sydämiin.

⁷ Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja ikuisesti.
Sinun kuninkuutesi valtikka on oikeuden valtikka.

⁸ Sinä rakastat vanhurskautta
ja vihaat laittomuutta.

Sen vuoksi on Jumala, sinun Jumalasi,
voidellut sinua iloöljyllä
enemmän kuin kumppaneitasi.

⁹ Mirhalta, aaloelta ja kassialta
tuoksuvat kaikki vaatteesi,
norsunluupalatseista sinua ilahdutetaan kielisoittimilla.

¹⁰ Kuninkaiden tyttäriä on hovisi kaunistuksena,
kuningatar seisoo oikealla puolellasi
Oofirin kullassa.

¹¹ **Kuule, tytär, katso ja kuuntele tarkoin:**
unohda kansasi ja isäsi koti.

¹² Kuningas on mieltynyt sinun kauneuteesi.
Hän on herrasi,
heittäydy maahan hänen eteensä.

¹³ Tytär Tytyro tulee luoksesi lahjoineen,

kansan rikkaimmat etsivät suosiotasi.

¹⁴ Kuninkaan tytär kaikessa loistossaan on sisähuoneissa,
kultakudosta on hänen pukunsa.

¹⁵ Kirjailluissa vaatteissa
hänet saatetaan kuninkaan luo.

Neitsyet, hänen ystävättärensä, seuraavat häntä,
heidät tuodaan sinun luoksesi.

¹⁶ Iloiten ja riemuiten heitä saatetaan,
he tulevat kuninkaan palatsiin.

¹⁷ Sinun poikasi nouskoot isiesi sijaan,
sinä asetat heidät ruhtinaiksi koko maahan.

¹⁸ Minä teen nimesi muistettavaksi polvesta polveen,
sen vuoksi kansat kiittävät sinua aina ja ikuisesti.

Psalmi 46

Jumala on meidän linnamme

¹ Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten laulu, korkeassa äänialassa.

² Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme,
varma apumme hädän hetkellä.

³ Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyyi
ja vuoret sortuisivat merten syvyyksiin,

⁴ vaikka merten aallot pauhaisivat ja kuohuisivat
ja vuoret vapisisivat hänen majesteettiutensa tähden. Sela.

⁵ Virta haaroineen ilahduttaa Jumalan kaupunkia,
Korkeimman pyhiä asuinsijoja.

⁶ Jumala on sen keskellä, ei se horju.
Jumala auttaa sitä aamun koitteessa.

⁷ Kansat metelöivät, valtakunnat horjuvat,
hän antaa äänensä kuulua, ja maa järkkyy.

⁸ Herra Sebaot on meidän kanssamme,
Jaakobin Jumala on meidän linnamme. Sela.

⁹ Tulkaa ja katsokaa Herran töitä,
hänen, joka tekee hämmästyttäviä tekoja maan päällä.

¹⁰ Hän lopettaa sodat maan ääriä myöten.
Hän särkee jousen, taittaa keihään

ja polttaa sotavaunut tulella.

¹¹ "Heretkää ja tietäkää, että minä olen Jumala,

minä olen korkea kansojen keskellä,
korkea maan päällä."

¹² Herra Sebaot on meidän kanssamme,
Jaakobin Jumala on meidän linnamme. Sela.

Psalmi 47

Herra on kansojen kuningas

¹ Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten psalmi.
² Taputtakaa käsiänne, kaikki kansat,
kohottakaa riemuhuuto Jumalalle!
³ Sillä Herra on korkein, pelottava,
koko maan suuri kuningas.
⁴ Hän alistaa kansat valtaamme,
kansakunnat jalkojemme alle.
⁵ Hän on valinnut meille perintöosan,
joka on Jaakobin, hänen rakkaansa, kunnia. Sela.
⁶ Jumala on astunut ylös riemuhuudon raikuessa,
Herra pasuunan pauhatessa.
⁷ Laulakaa ylistystä Jumalalle, laulakaa,
laulakaa ylistystä kuninkaallemme, laulakaa!
⁸ Jumala on koko maan kuningas,
laulakaa hänelle psalmi.
⁹ Jumala on kansojen kuningas,
Jumala istuu pyhällä istuimellaan.
¹⁰ Kansojen ylhäiset kokoontuvat
Abrahamin Jumalan kansaksi,
sillä maan kilvet kuuluvat Jumalalle.
Hän on ylen korkea.

Psalmi 48

Siion on Jumalan kaupunki

¹ Laulu, koorahilaisten psalmi.
² Suuri on Herra,
suuresti ylistettävä
meidän Jumalamme kaupungissa,
hänen pyhällä vuorellaan.

³ Kauniina kohoaa,
kaiken maan ilona,
pohjoisen puolella Siionin vuori,
suuren Kuninkaan kaupunki.
⁴ Sen linnoissa Jumala
tunnetaan turvapaikaksi.
⁵ **K**atso, kuninkaat kokoontuivat,
lähtivät yhdessä hyökkäykseen.
⁶ Mutta he hämmästyivät näkemästään,
pelästyivät ja ryntäsivät pois.
⁷ Vavistus valtasi heidät siellä,
kuin synnyttäjän tuska.
⁸ Itätuulella sinä särjet Tarsiin-laivat.
⁹ Niin kuin olimme kuulleet,
niin me sen nyt näimme
Herran Sebaotin kaupungissa,
Jumalamme kaupungissa.
Jumala pitää sen lujana ikuisesti. Sela.
¹⁰ **J**umala, me mietiskelemme armoasi
sinun temppelissäsi.
¹¹ Niin kuin sinun nimesi, Jumala,
niin ulottuu ylistyksesi maan ääriin saakka.
Sinun oikea kätesi on vanhurskautta täynnä.
¹² Siionin vuori iloitsee,
Juudan tyttäret riemuitsevat
sinun tuomioittesi tähden.
¹³ **K**iertäkää Siion, kulkekaa sen ympäri,
laskekaa sen tornit.
¹⁴ Tarkastelkaa sen muureja,
kulkekaa sen linnojen läpi
kertoaksenne niistä tulevalle sukupolvelle.
¹⁵ Sillä tämä on Jumala,
meidän Jumalamme aina ja ikuisesti.
Hän johdattaa meidät kuoleman yli.

Psalmi 49

Mahtavinkin ihminen on kuolevainen

¹ **Musiikinjohtajalle.** Koorahilaisten psalmi.
² Kuulkaa tämä, kaikki kansat,
kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat,
³ sekä alhaiset että ylhäiset,
niin rikkaat kuin köyhät.
⁴ Minun suuni puhuu viisautta,
sydämeni mietteissä on ymmärrystä.
⁵ Minä kallistan korvani kuulemaan mietelauseita,
ratkaisen arvoitukseni lyyraa soittaen.
⁶ **Miksi** pelkäisin pahoina päivinä,
kun petturien vääräys ympäröi minua,
⁷ noiden, jotka luottavat vaurauteensa
ja kerskailevat suuresta rikkaudestaan.
⁸ Ei kukaan voi veljeään lunastaa
eikä hänestä Jumalalle sovitusmaksua maksaa –
⁹ kallis on heidän sielujensa lunastus,
ja jää meiltä ikuisesti suorittamatta –
¹⁰ niin että hän saisi elää ikuisesti
eikä näkisi kuolemaa.
¹¹ **Nähdäänhän,** että viisaat kuolevat.
Myös tyhmät ja järjettömät menehtyvät
ja jättävät toisille vaurautensa.
¹² Sisimmässään he ajattelevat,
että heidän huoneensa pysyvät ikuisesti,
heidän asuinsijansa polvesta polveen.
He nimittävät maatiloja nimensä mukaan.
¹³ Mutta mahtavinkaan ihminen ei ole pysyvä,
häntä voi verrata eläimiin, jotka häviävät.
¹⁴ **Tämä on** heidän tiensä,
heidän hulluutensa,
ja heidän jälkeensä niiden,
jotka mieltyvät heidän puheisiinsa. Sela.
¹⁵ Kun lammaslauma he kulkevat kohti tuonela,
kuolema heitä kaitsee.

Aamun koittaessa oikeamieliset hallitsevat heitä.

Heidän hahmonsa riutuu,
tuonela on heidän asuntonsa.

¹⁶ Mutta Jumala lunastaa minun sieluni tuonelan vallasta,
sillä hän ottaa minut huomaansa. Sela.

¹⁷ Älä pelkää, kun joku rikastuu,
kun hänen kotinsa loisto lisääntyy.

¹⁸ Eihän hän kuollessaan ota mitään mukaansa
eikä hänen rikkautensa astu alas hänen jäljessään.

¹⁹ Vaikka hän eläessään kutsuu itseään siunatuksi –
ja sinuahan ylistetään, kun sinulla on kaikki hyvin –
²⁰ hän menee isiensä suvun perästä,
he eivät ikinä valoa näe.

²¹ Mahtavinkin ihminen, jolla ei ole ymmärrystä,
on verrattavissa eläimiin, jotka häviävät.

Psalmi 50

Kuuliaisuus on oikea uhri

¹ Aasafin psalmi.

Jumala, Herra Jumala,
on puhunut ja kutsunut maan
auringon noususta sen laskuun asti.

² Siionista, jonka kauneus on täydellinen,
Jumala on ilmestynyt kirkkaudessaan.

³ Meidän Jumalamme tulee eikä vaikene.
Hänen edellään käy kuluttava tuli
ja hänen ympärillään väkevä myrsky.

⁴ Hän kutsuu taivaat ylhäältä
ja maan käydäkseen oikeutta kansansa kanssa.

⁵ "Kootkaa eteeni minun hurskaani,
jotka uhrin kautta ovat tehneet liiton minun kanssani."

⁶ Taivaat julistavat hänen vanhurskauttaan,
sillä Jumala itse on tuomari. Sela.

⁷ "Kuule, kansani, kun minä puhun.
Israel, minä todistan sinua vastaan.
Minä olen Jumala, sinun Jumalasi.

⁸ En minä nuhtele sinua uhriesi tähden –

polttouhrisi ovat aina minun edessäni.

⁹ En ota härkää talostasi

enkä pukkeja karjatarhoistasi,

¹⁰ sillä minun ovat kaikki metsän eläimet

ja tuhansien vuorten karja.

¹¹ Minä tunnen kaikki vuorten linnut,

ja kaikki kedon eläimet ovat minun.

¹² Jos minun tulisi nälkä,

en minä sitä sinulle sanoisi,

sillä minun on maanpiiri ja kaikki, mitä siinä on.

¹³ Minäkö söisin härkien lihaa

tai joisin pukkien verta?

¹⁴ Uhraa kiitosta Jumalalle

ja täytä lupauksesi Korkeimmalle.

¹⁵ Huuda minua avuksi ahdistuksen päivänä.

Minä pelastan sinut,

ja sinun tulee kunnioittaa minua."

¹⁶ **Mutta jumalattomalle Jumala sanoo:**

"Mikä sinä olet kertomaan minun säädöksistäni

ja ottamaan liittoni huulillesi?

¹⁷ Sinähän vihaat ojennusta

ja heität minun sanani selkäsi taakse!

¹⁸ Jos näet varkaan, sinä miellyt häneen,

ja avionrikkojien kanssa sinä pidät yhtä.

¹⁹ Sinä päästät suusi puhumaan paha

ja kielesi punomaan petosta.

²⁰ Sinä istut ja puhut veljeäsi vastaan,

sinä panettelet äitisi poikaa.

²¹ Näitä olet tehnyt, ja minä olen ollut vaiti.

Luuletko sinä, että minä olen ollut sinun kaltaisesi?

Minä nuhtelen sinua

ja asetan nämä silmiesi eteen.

²² Ymmärtäkää tämä, te, jotka unohdatte Jumalan,

etten minä raatelisi teitä

eikä olisi pelastajaa!

²³ Joka kiitosta uhraa, se kunnioittaa minua.

Joka pitää huolen vaelluksestaan,

se saa nähdä Jumalan antaman pelastuksen."

Psalmi 51

Langenneen rukous, katumuspsalmi

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi ²profeetta Naatanin tultua hänen luokseen sen jälkeen, kun hän oli yhtynyt Batsebaan.

³ Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden, pyyhi pois syntini suuren laupeutesi tähden.

⁴ Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista minut synnistäni.

⁵ Minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina edessäni.

⁶ Sinua Ainoaa vastaan olen syntiä tehnyt, olen tehnyt sitä, mikä on pahaa sinun silmissäsi.

Sinä olet vanhurskas puheessasi ja puhdas tuomitessasi.

⁷ Katso, synnin alaisena olen syntynyt, synnin alaiseksi sikisin äitini kohdussa.

⁸ Totuutta sinä tahdot sisimpään saakka, ja salassa sinä ilmoitat minulle viisauden.

⁹ Puhdista minut synnistä iisopilla, niin minä puhdistun.

Pese minut, niin tulen lunta valkeammaksi.

¹⁰ Anna minun kuulla iloa ja riemua, riemuitkoot luut, jotka olet murskannut.

¹¹ Peitä kasvosi näkemästä syntejäni ja pyyhi pois kaikki pahat tekoni.

¹² Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista vahvaksi henki minun sisimmässäni.

¹³ Älä heitä minua pois kasvojesi edestä äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.

¹⁴ Anna minulle jälleen pelastuksesi ilo ja tue minua alttiuden hengellä.

¹⁵ Minä tahdon opettaa väärintekijöille sinun tiesi, että syntiset palaisivat sinun luoksesi.

¹⁶ Vapauta minut verivelasta, Jumala, minun pelastukseni Jumala.

Silloin minun kieleni riemuitsee sinun vanhurskaudestasi.

¹⁷ Herra, avaa minun huuleni,
niin suuni julistaa sinun ylistystäsi.
¹⁸ Sillä sinä et halua uhria,
sen kyllä antaisin,
polttouhri ei ole sinulle mieleen.
¹⁹ Jumalalle kelpaava uhri on särkynyt henki.
Särkynyttä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, halveksi.
²⁰ Tee armossasi hyvää Siionille,
rakenna Jerusalemin muurit.
²¹ Silloin sinä miellyt vanhurskauden uhreihin,
polttouhreihin ja kokonaisuhreihin.
Silloin uhrataan härkiä sinun alttarillasi.

Psalmi 52

Jumala rankaisee väärintekijää

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin mietepsalmi, 2 kun edomilainen Dooeg oli tullut ilmoittamaan Saulille: "Daavid on mennyt Ahimelekin taloon."
³ Miksi kerskailet pahuudesta, sankari?
Jumalan armo pysyy ainaisesti.
⁴ Sinun kielesi punoo häijyjä juonia,
se on kuin terävä partaveitsi,
sinä petturi.
⁵ Sinä rakastat pahaa enemmän kuin hyvää,
valhetta enemmän kuin totuuden puhumista. Sela.
⁶ Sinä rakastat kaikkia tuhoisia sanoja,
sinä kavala kieli.
⁷ Sen vuoksi Jumala kukistaa sinut ainiaaksi,
hän tarttuu sinuun ja raastaa sinut teltastasi,
repii sinut juurinesi elävien maasta. Sela.
⁸ Vanhurskaat näkevät sen ja pelkäävät,
he nauravat häntä:
⁹ "Katsokaa miestä,
joka ei pitänyt Jumalaa turvanaan
vaan luotti suureen rikkauteensa
ja mahtaili häijyydessään."
¹⁰ Mutta minä olen kuin viheriöivä öljypuu
Jumalan huoneessa,

minä turvaan Jumalan armoon
aina ja ikuisesti.

¹¹ Minä kiitän sinua aina siitä,
mitä olet tehnyt,
ja hurskaittasi edessä panen toivoni sinun nimeesi,
sillä se on hyvä.

Psalmi 53

Jumalattomuuden mielettömyys

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Sairaus". Daavidin mietepsalmi.

² Mieleton sanoo sydämessään:

"Ei Jumalaa ole."

Turmeltuneita ja inhottavia he ovat vääryydessään;
ei ole ketään, joka tekee hyvää.

³ Jumala katsoo taivaasta ihmisiin nähdäkseen,
onko ketään ymmärtäväistä,
ketään, joka etsii Jumalaa.

⁴ Kaikki he ovat poikenneet pois,
kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet.
Ei ole ketään, joka tekee hyvää,
ei ainoatakaan.

⁵ Eivätkö he mitään käsitä, nuo väärintekijät,
jotka syövät kansaani kuin söisivät leipää
eivätkä huuda avukseen Jumalaa?

⁶ He joutuvat pelon valtaan siinä,
missä ei ole pelättävää.

Jumala hajottaa niiden luut,
jotka sinua saartavat.

Sinä saatat heidät häpeään,
sillä Jumala on hylännyt heidät.

⁷ Jospa Israelin pelastus jo tulisi Siionista!
Kun Jumala palauttaa kansansa ennalleen,
silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

Psalmi 54

Vainotun rukous

¹ Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin mietepsalmi, ² kun siifiläiset olivat tulleet kertomaan Saulille: "Eiköhän Daavid piileksi meillä päin."

³ Jumala, pelasta minut nimesi voimalla,
aja minun asiani voimassasi!

⁴ Jumala, kuule rukoukseni,
kuuntele suuni sanoja,

⁵ sillä muukalaiset nousevat minua vastaan
ja väkivaltaiset tavoittelevat henkeäni.
He eivät piittaa Jumalasta. Sela.

⁶ Katso, Jumala on auttajani,
Herra on niiden kanssa,
jotka minua tukevat.

⁷ Hän kääntää pahan minun vihamiehiäni kohti.
Hävitä heidät uskollisuudessasi.

⁸ Alttiisti minä uhraan sinulle,
kiitän sinun nimeäsi, Herra,
sillä se on hyvä.

⁹ Hän on vapauttanut minut kaikesta ahdingosta,
ja silmäni ovat saaneet nähdä vihollisteni tappion.

Psalmi 55

Rukous petollisen ystävän takia

¹ Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin mietepsalmi.

² Jumala, kuule rukoukseni,
älä kätkeydy, kun anon armoa.

³ Kuuntele minua ja vastaa minulle.

Minä kuljen rauhattomana ja vaikeroin,

⁴ koska vihollinen huutaa ja jumalaton ahdistaa.

He vyöryttävät päälleni onnettomuutta
ja vainoavat minua vihassaan.

⁵ Sydämeni vapisee rinnassani,
kuoleman kauhut ovat langenneet päälleni.

⁶ Pelko ja vapina valtaa minut,

minut peittää järkytys.

⁷ **Minä** sanon:

Olisipa minulla siivet kuin kyyhkysellä,
niin lentäisin pois lepäämään!

⁸ Minä pakenisin kauas
ja yöpyisin autiomaassa. Sela.

⁹ Rientäisin pakopaikkaani
myrskytuulen ja rajuilman alta.

¹⁰ **Sekoita**, Herra,
tee eripuraisiksi heidän kielensä.
Minä näen väkivaltaa ja riitaa kaupungissa,
¹¹ yötä päivää ne kiertävät sen muureilla.
Vääryys ja pahuus ovat sen keskellä.

¹² Turmelus on sen sisällä,
ei väisty sen torilta sorto ja petos.

¹³ **Ei** minua herjaa vihollinen –
sen minä kestäisin.

Eikä minua vastaan mahtaille vihamieheni –
häneltä voisin piiloutua.

¹⁴ Ei, vaan se olet sinä,
vertaiseni ihminen,
ystäväni ja tuttavani,
¹⁵ jonka kanssa olimme suloisessa sovussa,
yhdessä vaelsimme Jumalan huoneeseen
juhlakansan kohinassa.

¹⁶ **Yllättäköön** kuolema heidät,
menkööt he elävältä alas tuonelaan,
sillä pahuus on heidän asunnoissaan
ja heidän sisimmässään.

¹⁷ **Mutta** minä huudan Jumalaa,
ja Herra pelastaa minut.

¹⁸ Illoin, aamuin ja keskipäivällä
minä valitan ja huokailen,
ja hän kuulee minun ääneni.

¹⁹ Hän on lunastanut minun sieluni rauhaan
taistelusta, jota käydään minua vastaan;
paljon on niitä, jotka ovat minua vastaan.

²⁰ Jumala kuulee minua ja nöyryyttää heidät,

hän, joka on hallinnut muinaisista ajoista asti. Sela.

He eivät muuta mieltään
eivätkä pelkää Jumalaa.

²¹ Jumalaton käy käsiksi niihin,
jotka elävät rauhassa hänen kanssaan,
ja rikkoo liittonsa.

²² Sulava kuin voi on hänen suunsa,
mutta hänellä on sota mielessä.
Pehmeämpiä kuin öljy ovat hänen sanansa,
kuitenkin ne ovat kuin paljastetut miekat.

²³ Heitä taakkasi Herran huomaa,
hän pitää sinusta huolen.
Ei hän ainaisesti salli vanhurskaan horjua.

²⁴ Sinä, Jumala, syökset heidät tuonelan syvyyteen.
Murhamiehet ja petturit eivät pääse edes puoleen ikäänsä.
Mutta minä luotan sinuun.

Psalmi 56

Luottamus Jumalaan vihollisen vainotessa

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Mykkä kyyhkynen kaukaisessa maassa". Daa-vidin laulu, kun filistealaiset ottivat hänet kiinni Gatissa.

² Armahda minua, Jumala,
sillä ihmiset polkevat minua,
kaiken päivää he sotivat minua vastaan
ja ahdistavat minua.

³ Vihamieheni polkevat minua kaiken päivää.
Paljon on niitä,
jotka sotivat ylpeästi minua vastaan.

⁴ Sinä päivänä, jona pelkään,
minä turvaudun sinuun.

⁵ Jumalaan, jonka sanaa minä ylistän,
Jumalaan minä luotan enkä pelkää.
Mitä ihminen voisi minulle tehdä?

⁶ Kaiken aikaa he vääntelevät sanojani,
kaikki heidän ajatuksensa tarkoittavat minulle pahaa.

⁷ He väijyvät, he kätkeytyvät,
he vakoilevat askeleitani

tavoitellessaan henkeäni.

⁸ Hekö pahuudessaan pelastuisivat?
Syökse, Jumala, vihassasi kansat maahan.

⁹ Sinä olet laskenut pakolaispäiväni.
Pane leiliisi kyyneleeni,
ovathan ne sinun kirjassasi.

¹⁰ Kerran kääntyvät viholliseni takaisin,
sinä päivänä, jona huudan Herra.
Siitä tiedän, että Jumala on puolellani.

¹¹ Jumalaan minä luotan
ja ylistän hänen sanaansa,
Herraan minä luotan
ja ylistän hänen sanaansa.

¹² Jumalaan minä luotan, enkä pelkää.
Mitä ihminen minulle tekisi?

¹³ Minulla on lupauksia täytettävänä sinulle, Jumala;
minä uhraan sinulle kiitosuhrit.

¹⁴ Sillä sinä pelastit sieluni kuolemasta,
varjelit jalkani kompastumasta,
että minä vaeltaisin Jumalan edessä,
elämän valossa.

Psalmi 57

Rukous ja kiitos hädässä

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Älä tuhoa". Daavidin laulu, kun hän pakeni Saulia luolaan.

² Armahda minua, Jumala, armahda minua,
sillä sinuun sieluni turvautuu.

Minä turvaudun sinun siipiesi suojaan,
kunnes onnettomuudet ovat menneet ohi.

³ Minä huudan avukseni Jumalaa, Korkeinta,
Jumalaa, joka vie asiani päätökseen.

⁴ Hän lähettää taivaasta minulle pelastuksen
ja saattaa sortajani häpeään. Sela.
Jumala lähettää armonsa ja totuutensa.

⁵ Sieluni on leijonien keskellä,
joudun makaamaan niiden keskellä,

jotka syöksevät tulta,
ihmisten, joiden hampaat ovat keihäitä ja nuolia
ja joiden kieli on terävä miekka.

⁶ Kohoa yli taivaitten, Jumala,
kohotkoon kirkkautesi yli kaiken maan!

⁷ He virittivät verkon minun tielleni,
sieluni painui maahan.

He kaivoivat eteeni kuopan
mutta suistuivat siihen itse. Sela.

⁸ Minun sydämeni on valmis, Jumala,
minun sydämeni on valmis,
minä tahdon laulaa ja soittaa!

⁹ Herää, sieluni,
herää, harppu ja lyyra!

Minä tahdon herättää aamuruskon.

¹⁰ Herra, sinua minä kiitan kansojen keskellä,
laulan ylistystäsi kansakuntien keskuudessa.

¹¹ Sillä sinun armosi on suuri
ja yltää taivaisiin,

ja sinun totuutesi pilviin asti.

¹² Kohoa yli taivaitten, Jumala,
kohotkoon kirkkautesi yli kaiken maan!

Psalmi 58

Jumala tuomitsee maan päällä

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Älä tuhoa". Daavidin laulu.

² Onko todellakin vanhurskaus mykkä,
ja te puhutte?

Tekö tuomitsette oikein, te ihmislapset?

³ Ette, vaan sydämestänne te teette vääryyttä maan päällä.
Kättenne väkivallalla te raivaatte tien maan päällä.

⁴ Eksyksissä ovat jumalattomat kohdusta asti,
harhassa ovat valheenpuhujat syntymästään saakka.

⁵ Heissä on myrkkyä,
kuin käärmeen myrkkyä;
he ovat kuin kuuro kobra,
joka tukkii korvansa

⁶ eikä kuule lumoojien ääntä,
taitavan taikojan loitsuja.
⁷ Jumala, särje hampaat heidän suustaan,
Herra, murskaa nuorten leijonien raateluhampaat!
⁸ Häipykööt he pois kuin vesi,
joka menee menojaan.
Kärjettömiä olkoot heidän ampumansa nuolet.
⁹ Olkoot he kuin etana,
joka sulaa mataessaan,
kuin naisen synnyttämät keskoset,
jotka eivät aurinkoa näe.
¹⁰ Ennen kuin patanne tuntevat orjantappuroiden liekin,
hän myrskyllään puhalttaa pois
niin tuoreen kuin kuivankin.
¹¹ Vanhurskas iloitsee, kun näkee koston;
hän pesee jalkansa jumalattoman veressä.
¹² Silloin ihmiset sanovat:
"Totisesti, vanhurskaalla on hedelmä.
Totisesti, on olemassa Jumala,
joka tuomitsee maan päällä."

Psalmi 59

Rukous vihollisten vainotessa

¹ **Musiikinjohtajalle.** Lauletaan kuin "Älä tuhoa". Daavidin laulu, kun Saul lähetti miehiä vartioimaan hänen taloaan ja tappamaan hänet.
² **Vapauta minut vihollisistani, Jumalani.**
Suojele minua niiltä,
jotka nousevat minua vastaan.
³ **Vapauta minut pahantekijöistä,**
pelasta minut murhamiesten käsistä.
⁴ **Katso, kuinka he väijyvät henkeäni.**
Mahtavat kokoontuvat minua vastaan,
vaikka en ole rikkonut enkä syntiä tehnyt, Herra.
⁵ **Ilman syytäni he juoksevat**
ja varustautuvat minua vastaan.
Herää, tule avukseni ja katso puoleeni!
⁶ **Sinä, Jumala, Herra Sebaot, Israelin Jumala,**

herää kostamaan kaikille pakanoille.

Älä armahda ketään pahaa petturia. Sela.

⁷ He palaavat illalla,
ulvovat kuin koirat
ja kiertävät kaupunkia.

⁸ Kuule, mitä he syytävät suustaan.
Miekat ovat heidän huulillaan,
sillä: "Kuka sen kuulee?"

⁹ Mutta sinä, Herra, naurat heille,
sinä pidät pilkkanasi kaikkia pakanoita.

¹⁰ Minun väkevyyteni, sinua minä odotan,
Jumala on minun linnani.

¹¹ Armollinen Jumalani tulee minua vastaan.
Jumala antaa minun nähdä vihamiesteni tappion.

¹² Älä tapa heitä,
ettei kansani unohtaisi sitä.
Horjuta heitä voimallasi
ja syökse heidät alas,
Herra, meidän kilpemme.

¹³ Heidän suunsa synnin,
heidän huultensa sanojen tähden,
joutukoot he ylpeydessään kiinni,
kirousten ja valheiden tähden,
joita he puhuvat.

¹⁴ Hävitä heidät vihassasi,
hävitä olemattomiin,
niin he saavat tietää,
että Jumala hallitsee Jaakobissa
ja maan ääriin saakka. Sela.

¹⁵ He palaavat illalla,
ulvovat kuin koirat
ja kiertävät kaupunkia.

¹⁶ He harhailevat saadakseen ruokaa,
ja elleivät saa kyllikseen, he murisevat.

¹⁷ Mutta minä laulan sinun voimastasi,
riemuitsen aamuisin sinun armostasi,
sillä sinä olet minun linnani
ja pakopaikkani, kun minulla on ahdistus.

¹⁸ Jumala, minun voimani,
sinulle minä tahdon laulaa ylistystä,
sillä sinä olet linnani,
minun armollinen Jumalani.

Psalmi 60

Rukous tappion kääntyessä voitoksi

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Todistuksen lilja". Opetettavaksi. Daavidin laulu, ² kun hän taisteli Mesopotamian ja Sooban aramilaisia vastaan ja kun Jooab palatessaan voitti Suolalaaksossa edomilaiset, kaksitoistatuhatta miestä.

³ Jumala, sinä hylkäsit meidät ja hajotit meidät,
sinä olit vihastunut –
auta meidät ennallemme!

⁴ Sinä järisytit maan ja saatoit sen halkeilemaan.
Korjaa sen repeämät, sillä se horjuu.

⁵ Olet antanut kansasi kokea kovia,
olet juottanut meille horjuttavaa viiniä.

⁶ Niille, jotka sinua pelkäävät,
olet antanut lipun
nostettavaksi ylös totuuden puolesta, sela,

⁷ että rakkaasi vapautettaisiin.
Pelasta meidät oikealla kädelläsi ja vastaa meille!

⁸ Jumala on puhunut pyhydessään:
"Riemuiten minä jaan Sikemin
ja mittaan Sukkotin laakson.

⁹ Minun on Gilead, minun on Manasse.
Efraim on pääni suojus,
ja Juuda on valtikkani.

¹⁰ Mooab on pesuastiani,
Edomiin viskaan kenkäni.
Filistea, nosta minulle riemuhuuto!"

¹¹ Kuka vie minut linnoitettuun kaupunkiin?
Kuka johtaa minut Edomiin?

¹² Etkö sinä, Jumala, hylännyt meidät?
Et lähtenyt, Jumala, sotajoukkojemme kanssa!

¹³ Anna meille apu ahdistajaa vastaan,
sillä ihmisten apu on turha.

¹⁴ Jumalan voimassa me teemme väkeviä tekoja.
Hän tallaa ahdistajamme maahan.

Psalmi 61

Avunhuuto maan ääristä

¹ Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.
² Jumala, kuule minun huutoni,
kuuntele tarkoin rukoustani.
³ Maan ääristä minä huudan sinua,
kun sydämeni nääntyy.
Saata minut kalliolle,
joka on minulle liian korkea,
⁴ sillä sinä olet turvapaikkani,
vahva torni vihollista vastaan.
⁵ Anna minun asua majassasi ikuisesti,
kätkeytyä sinun siipiesi suojaan. Sela.
⁶ Olethan sinä, Jumala, kuullut lupaukseni,
olet antanut minulle perinnön,
joka kuuluu nimeäsi pelkääville.
⁷ Sinä lisäät kuninkaalle elinpäiviä,
hänen vuotensa ovat kuin sukupolvien saatto.
⁸ Hallitkoon hän ikuisesti Jumalan edessä.
Säädä armo ja totuus häntä varjelemaan,
⁹ niin minä laulan ikuisesti ylistystä nimellesi,
täytän lupaukseni päivästä päivään.

Psalmi 62

Jumala on meidän turvamme

¹ Musiikinjohtajalle. Jedutunin tapaan. Daavidin psalmi.
² Jumalaa yksin minun sieluni hiljaisuudessa odottaa.
Häneltä tulee minun pelastukseni.
³ Hän yksin on minun kallioni ja pelastukseni.
Hän on turvani,
en minä suuresti horju.
⁴ Kuinka kauan te hyökkäätte yhtä miestä vastaan
yhdessä hänet surmatakseenne,

niin kuin hän olisi kaatuva seinä,
kuin sortuva muuri.

⁵ He juonittelevat,
kuinka syöstä hänet korkeasta asemastaan.
He ovat mieltyneet valheeseen.

Suullaan he siunaavat
mutta sydämessään kiroavat. Sela.

⁶ Odota, sieluni, hiljaisuudessa yksin Jumalaa,
sillä hänessä on minun toivoni.

⁷ Hän yksin on minun kallioni ja pelastukseni.
Hän on turvani,
en minä horju.

⁸ Jumalassa on pelastukseni ja kunniani.
Minun voimani kallio ja turvani on Jumalassa.

⁹ Luottakaa häneen joka hetki, te kansa,
vuodattakaa hänen eteensä sydämenne.
Jumala on meidän turvamme. Sela.

¹⁰ Vain tuulenhenkäys ovat ihmiset,
pelkkää valhetta ylhäiset.
Kaikki he nousevat vaa'assa tuulta kevyempinä.

¹¹ Älkää turvautuko riistoon,
älkää turhaan panko toivoanne ryöstösaaliiseen.
Jos rikkautta karttuu,
älkää siihen sydäntänne kiinnittäkö.

¹² Kerran on Jumala puhunut,
kahdesti olen kuullut,
että väkevyys on Jumalan.

¹³ Sinun, Herra, on armo,
sillä sinä maksat ihmiselle hänen tekojensa mukaan.

Psalmi 63

Jumalan armo on parempi kuin elämä

¹ Daavidin psalmi, kun hän oli Juudan autiomaassa.

² Jumala, sinä olet minun Jumalani,
sinua minä etsin varhain.

Sinua minun sieluni janoaa,
sinua kaipaa minun ruumiini

kuivassa ja nääntyvässä maassa,
jossa ei vettä ole.

³ Minä katselin sinua pyhäkössä
nähdäkseni voimasi ja kunniasi.

⁴ Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä;
minun huuleni ylistävät sinua.

⁵ Minä ylistän sinua koko elämäni ajan
ja kohotan käteni sinun nimessäsi.

⁶ Sieluni ravitaan kuin pitopöydässä.
Suuni ylistää riemuitsevin huulin,

⁷ kun muistan sinua vuoteessani
ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä.

⁸ Sillä sinä olet ollut apuni,
minä riemuitsen siipiesi suojassa.

⁹ Minun sieluni riippuu sinussa kiinni,
sinun oikea kätesi tukee minua.

¹⁰ Mutta ne,
jotka suunnittelevat turmiota sielulleni,
joutuvat maan syvyyksiin.

¹¹ Heidät annetaan miekan saaliiksi,
he joutuvat sakaalien osaksi.

¹² Mutta kuningas iloitsee Jumalassa.
Jokainen, joka vannoo Jumalan kautta,
kerskaa Jumalasta,
sillä valheenpuhujien suu tukitaan.

Psalmi 64

Salakavalat juonittelijat

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

² Jumala, kuule ääneni, kun valitan.
Varjele elämäni vihollisen pelolta.

³ Kätke minut pahojen salaliitolta,
pahantekijöiden riehuvalta joukolta.

⁴ He hiovat kielensä kuin miekan,
suuntaavat katkeran puheensa kuin nuolen

⁵ ampuakseen piilopaikastaan nuhteetonta.
Yhtäkkiä he ampuvat häntä eivätkä pelkää.

⁶ He rohkaisevat itseään pahoissa aikeissaan.
He kehuvat virittävänsä ansoja
ja kysyvät: "Kuka sen näkee?"
⁷ He suunnittelevat vääryyksiä:
"Meillä on juoni suunniteltuna."
Syvä on miehen sisin ja sydän.
⁸ Mutta Jumala ampuu heitä nuolella,
yhtäkkiä heitä kohtaavat iskut,
⁹ ja he kompastuvat,
heidän oma kielensä on heitä vastaan.
Kaikki, jotka heidät näkevät,
pudistavat päätään.
¹⁰ Ja kaikki ihmiset pelästyvät.
He julistavat Jumalan töitä
ja ottavat opikseen hänen teoistaan.
¹¹ Iloitkoon vanhurskas Herrassa ja turvatkoon häneen!
Kaikki oikeamieliset kerskatkoot!

Psalmi 65

Jumalan virta on vettä täynnä

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi, laulu.
² Sinua, Jumala, ylistetään hiljaisuudessa Siionissa,
ja sinulle täytetään lupaus.
³ Sinä, joka kuulet rukouksen,
sinun luoksesi tulee kaikki liha.
⁴ Syntini ovat minulle ylen raskaat,
mutta sinä sovitat meidän rikoksemme.
⁵ Autuas se, jonka sinä valitset ja otat lähellesi,
esipihossasi asumaan!
Me tulemme kylläisiksi sinun huoneesi hyvyydestä,
sinun temppelisi pyhyydestä.
⁶ Pelottavilla teoilla sinä vastaat meille vanhurskaudessa,
Jumala, meidän pelastajamme,
kaikkien maan äärten ja kaukaisen meren turva.
⁷ Voimallasi sinä olet perustanut vuoret,
sinä olet vyöttäytynyt väkevyydellä.
⁸ Sinä hiljennät merten pauhinan,

niiden aaltojen pauhinan
ja kansojen metelin,
⁹ niin että maan ääriässä asuvat pelkäävät
sinun tunnustekojasi.
Sinä saat idän ja lännen maat
kohottamaan riemuhuudon.
¹⁰ Sinä pidät maasta huolen
ja kastelet sen runsaasti,
teet sen hyvin rikkaaksi.
Jumalan virta on vettä täynnä.
Sinä valmistat heidän viljansa,
sinä todellakin valmistat maan.
¹¹ Sinä kastelet maan vaot,
tasoitat sen multapaakut,
sadekuuroilla sinä sen pehmität
ja siunaat sen kasvun.
¹² Sinä kruunaat vuoden hyvydelläsi,
ja sinun polkusi tihkuvat runsautta,
¹³ tihkuvat erämaan laitumille,
ja kukkulat vyöttäytyvät riemuun.
¹⁴ Kedot verhoutuvat lammasmaumoihin,
ja laaksot lainehtivat viljaa.
Riemuitaan ja lauletaan!

Psalmi 66

Ylistys Jumalan ihmeellisestä avusta

¹ Musiikinjohtajalle. Laulu, psalmi.
Kohottakaa Jumalalle riemuhuuto, kaikki maa!
² Laulakaa hänen nimensä kunniaa,
antakaa hänelle kunnia ja ylistys!
³ Sanokaa Jumalalle:
"Kuinka pelottavia ovatkaan sinun tekosi!"
Suuren voimasi tähden
vihollisesi matelevat sinun edessäsi.
⁴ Koko maa kumartaa sinua
ja laulaa ylistystäsi,
laulaa nimesi ylistystä. Sela.

⁵ Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä,
pelottavia tekoja ihmisiä kohtaan.
⁶ Hän muutti meren kuivaksi maaksi,
virran poikki mentiin jalkaisin.
Siellä me iloitsimme hänestä.
⁷ Hän hallitsee voimassaan ikuisesti,
hänen silmänsä tarkkaavat kansoja.
Niskoittelijat alkoot korottako itseään. Sela.
⁸ Ylistäkää, kansat, meidän Jumalaamme,
antakaa hänen ylistyksensä äänen raikua.
⁹ Hän antaa meidän sielullemme elämän
eikä salli jalkamme horjua.
¹⁰ Totisesti sinä, Jumala,
olet koetellut meitä,
olet puhdistanut meitä,
niin kuin hopea puhdistetaan.
¹¹ Sinä veit meidät verkkoon,
panit kuorman lanteillemme.
¹² Sinä panit ihmiset ajamaan päämme yli.
Me jouduimme tuleen ja veteen,
mutta sinä veit meidät ylitsevuotavaan virvoitukseen.
¹³ Minä saavun huoneeseesi polttouhrien kera.
Minä täytän sinulle lupaukseni,
¹⁴ jotka huuleni lausuivat
ja suuni puhui hädässäni.
¹⁵ Minä uhraan sinulle lihavia polttouhreja
pässien uhrisavun kera.
Minä valmistan sinulle uhreiksi härkiä ja vuohipukkeja. Sela.
¹⁶ Tulkaa, kaikki jotka pelkäätte Jumalaa,
kuulkaa, niin kerron,
mitä hän on sielulleni tehnyt.
¹⁷ Häntä minä suullani huusin,
ja ylistys oli kielelläni.
¹⁸ Jos minä olisin vaalinut vääryyttä sydämessäni,
ei Herra olisi minua kuullut.
¹⁹ Kuitenkin Jumala kuuli minua
ja kuunteli tarkoin rukoukseni ääntä.
²⁰ Kiitetty olkoon Jumala,

joka ei hylännyt rukoustani
eikä ottanut minulta pois armoaan!

Psalmi 67

Kiitos Jumalan siunauksesta

¹ **M**usiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Psalmi, laulu.
² Jumala olkoon meille armollinen
ja siunatkoon meitä.
Hän valaiskoon kasvonsa meille, sela,
³ että maan päällä tunnettaisiin sinun tiesi,
kaikissa kansoissa sinun valmistamasi pelastus.
⁴ Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt,
sinua kaikki kansat kiittäkööt.
⁵ Iloitkoot ja huutakoot riemusta kansakunnat,
sillä sinä tuomitset kansat oikein
ja johdat kansakuntia maan päällä. Sela.
⁶ Kiittäkööt kansat sinua, Jumala,
kiittäkööt sinua kaikki kansat.
⁷ Maa on antanut satonsa.
Siunatkoon meitä Jumala, meidän Jumalamme.
⁸ Siunatkoon meitä Jumala,
ja pelätkööt häntä kaikki maan ääret.

Psalmi 68

Meillä on Jumala, joka auttaa

¹ **M**usiikinjohtajalle. Daavidin psalmi, laulu.
² **N**ouskoon Jumala,
hajaantukoot hänen vihollisensa,
hänen vihamiehensä paetkoot
hänen kasvojensa edestä.
³ Sinä hajotat heidät niin kuin savu hajoaa.
Niin kuin vaha sulaa tulen hohteessa,
niin katoavat jumalattomat
Jumalan kasvojen edestä.
⁴ Mutta vanhurskaat iloitsevat ja riemuitsevat,
Jumalan edessä he iloitsevat riemuiten.

⁵ Laulakaa Jumalalle,
laulakaa hänen nimensä ylistystä!
Tehkää tie hänelle,
joka ratsastaa halki aroiden.
Herra on hänen nimensä,
riemuitkaa hänen kasvojensa edessä!
⁶ Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja,
Jumala pyhässä asunnossaan.
⁷ Jumala antaa yksinäisille kodin
ja vie vangitut vapauteen ja hyvinvointiin,
mutta niskoittelijat saavat asua kuivassa maassa.
⁸ Jumala, kun sinä lähdit kansasi edellä,
kun sinä astelit autiomaassa, sela,
⁹ niin maa vapisi,
jopa taivaatkin pisaroivat vettä
Jumalan edessä,
itse Siinai vapisi Jumalan,
Israelin Jumalan, edessä.
¹⁰ Runsailla sateilla sinä, Jumala,
vihmoit perintömaatasi;
kun se oli näännyksissä,
sinä virvoitit sen.
¹¹ Sinun laumasi asettui siihen asumaan.
Hyvydessäsi sinä, Jumala,
valmistit sen kurjille.
¹² Herra antaa sanoman,
suuri on ilosanoman saattajatarten joukko.
¹³ "Sotajoukkojen kuninkaat pakenevat,
he pakenevat,
ja perheenemäntä jakaa saaliin.
¹⁴ Jäättekö makailemaan lammastarhojen vaiheille?
Kyyhkysen siivet on silattu hopealla,
sen sulat vihertävällä kullalla.
¹⁵ Kun Kaikkivaltias ajoi kuninkaat hajalle,
satoi lunta Salmonilla."
¹⁶ Jumalan vuori on Baasanin vuori,
monihuippuinen vuori on Baasanin vuori.
¹⁷ Miksi te, monihuippuiset vuoret,

katsotte karsaasti vuorta,
jonka Jumala on halunnut asuinpaikakseen?
Totisesti, Herra asuu siellä ikuisesti.

¹⁸ Jumalan sotavaunuja on kymmeniätuhansia,
tuhansia ja taas tuhansia.
Herra on niiden keskellä pyhydessään kuin Siinai.

¹⁹ Sinä nousit korkeuteen,
otit vankeja saaliiksi,
sait lahjaksi ihmisiä,
jopa niskoittelijoitakin,
asumaan Herran Jumalan luona.

²⁰ Kiitetty olkoon Herra,
joka päivittäin kantaa kuormamme,
Jumala, meidän pelastajamme. Sela.

²¹ Meillä on Jumala, Jumala, joka pelastaa,
ja Herra, Herra, joka kuolemasta vapauttaa.

²² Mutta vihollistensa pään Jumala murskaa,
niiden karvaisen pääläen,
jotka syyllisyydessään vaeltavat.

²³ Herra sanoo: "Baasanista minä heidät palautan,
palautan meren syvyyksistä,

²⁴ että saisit polkea jalkasi heidän vereensä
ja että koiriesi kieli saisi osansa vihollisista."

²⁵ Jumala, ihmiset näkevät juhlakulkueesi,
minun Jumalani ja kuninkaani kulkueet pyhäkössä.

²⁶ Edellä kulkevat laulajat,
jäljessä soittajat,
rumpuja lyövien neitsyiden keskellä.

²⁷ Kiittäkää Jumalaa seurakunnan kokouksissa,
kiittäkää Herraa, te jotka olette Israelin lähteestä.

²⁸ Siellä nuori Benjamin johtaa heitä,
Juudan ruhtinaita joukkoineen,
Sebulonin ruhtinaita,
Naftalin ruhtinaita.

²⁹ Jumalasi on säätänyt sinulle vallan.
Jumala, osoita voimasi,
niin kuin olet tehnyt meille ennenkin.

³⁰ Sinun temppelesi tähden,

joka kohoaa Jerusalemin yli,
kuninkaat tuovat sinulle lahjoja.

³¹ **Nuhte**le ankarasti ruovikon petoa,
härkien laumaa, kansojen vasikoita,
niin että ne lankeavat maahan hopeaharkkoineen.
Hajota kansat, jotka rakastavat taisteluja.

³² **Mahtim**iehet saapuvat Egyptistä,
Kuus kiiruhtaa ojentamaan käsiään Jumalan puoleen.

³³ **Maan** valtakunnat,
laulakaa Jumalalle,
laulakaa Herran ylistystä, sela,

³⁴ hänen, joka ratsastaa ikuisten taivaitten taivaassa!
Katso, hän antaa äänensä kuulua, mahtavan äänen.

³⁵ Tunnustakaa Jumalan voima!
Hänen majesteettiutensa on Israelin yllä
ja hänen voimansa pilvissä.

³⁶ Pelättävä olet sinä pyhäkössäsi, Jumala!
Hän on Israelin Jumala,
hän antaa kansalleen voiman ja väkevyyden.
Kiitetty olkoon Jumala!

Psalmi 69

Herran kärsivän palvelijan rukous

¹ **Musiikinjohtajalle.** Lauletaan kuin "Liljat". Daavidin psalmi.

² **Pelasta** minut, Jumala,
sillä vedet nousevat sieluuni asti.

³ Olen vajonnut syvälle pohjattomaan liejuun,
olen joutunut vetten syvyyksiin,
ja virta on huuhtonut minut mukanaan.

⁴ Olen väsynyt huutamisesta,
kurkkuni kuivettuu.

Silmäni ovat rauenneet
odottaessani Jumalaani.

⁵ **Enemmän** kuin hiuksia päässäni
on niitä, jotka minua syyttä vihaavat.
Paljon on niitä, jotka tahtovat tuhota minut,
noita petollisia vihollisiani.

Se, mitä en ole ryöstänyt,
minun täytyy palauttaa.

⁶Jumala, sinä tunnet mielettömyyteni,
eikä syllisytyteni ole sinulta salassa.

⁷Älkööt minun vuokseni joutuko häpeään ne,
jotka odottavat sinua,
Herra, Herra Sebaot.

Älkööt minun vuokseni joutuko häväistyiksi ne,
jotka etsivät sinua,
Israelin Jumala.

⁸Sillä sinun tähtesi minä kannan häpeää,
pilkkia peittää kasvoni.

⁹Vieraaksi olen käynyt veljilleni,
muukalaiseksi äitini lapsille,

¹⁰sillä kiivaus huoneesi puolesta on kuluttanut minut
ja sinua herjaavien herjaukset ovat osuneet minuun.

¹¹Minä itkin ja vaivasin sieluani paastolla,
mutta siitäkin sain pilkkaa osakseni.

¹²Kun otin puvukseni säkin,
niin minusta tuli heille sananparsa.

¹³Porteissa istujat jaarittelevat,
väkijuomien juojat laulavat minusta.

¹⁴**Mutta** minä tuon rukoukseni sinulle, Herra,
otollisella ajalla.

Jumala, vastaa minulle suuressa armossasi
pelastavan uskollisuutesi tähden.

¹⁵Pelasta minut liejusta,
etten vajoaisi siihen.

Anna minun pelastua vihamiesteni käsistä
ja vetten syvyyksistä.

¹⁶Älköön virta huuhtoko minua mukanaan,
älköön syvyys minua nielkö,
älköön kuilu sulkeko suutaan ylläni.

¹⁷Vastaa minulle, Herra,
sillä sinun armosi on hyvä,
käännä puoleeni suuren laupeutesi tähden.

¹⁸Älä kätke kasvojasi palvelijaltasi.

Vastaa minulle pian,

sillä minulla on ahdistus.

¹⁹ Tule lähelle sieluan ja lunasta se,
lunasta minut vihollisteni tähden.

²⁰ **Sinä** tiedät minun häväistykseni
ja häpeäni ja pilkkani.
Kaikki ahdistajani ovat sinun edessäsi.

²¹ Häväistys on särkenyt sydämeni,
olen kuolemansairas.
Minä odotin sääliä, mutta sitä ei ollut,
ja lohduttajia, mutta en löytänyt.

²² He panivat koiruohoa ruokaani
ja juottivat hapanviiniä janooni.
²³ Tulkoon heidän pöytänsä heille pyydykseksi
ja ansaksi noille huolettomille.

²⁴ Pimentykööt heidän silmänsä,
etteivät he näe,
ja saata heidän lanteensa alati horjumaan.

²⁵ Vuodata heidän päälleen kiivautesi,
ja vihasi hehku saavuttakoon heidät.

²⁶ Tulkoon heidän leiripaikkansa autioksi,
älkөөn heidän teltoissaan olko asukasta.

²⁷ Sillä he vainoavat sitä,
jota sinä olet lyönyt,
kertoilevat niiden tuskista,
joita sinä olet haavoittanut.

²⁸ Lisää heille syyllisyyttä syyllisyyden päälle,
älkөөt he pääskö osallisiksi sinun vanhurskaudestasi.

²⁹ Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta,
älkөөn heitä kirjoitettako vanhurskaiden joukkoon.

³⁰ Minä olen kurja ja tunnen tuskaa.
Sinun valmistamasi pelastus, Jumala, suojatkoon minua.

³¹ **Minä** ylistän Jumalan nimeä laulaen
ja julistan hänen suuruuttaan kiittäen.

³² Se kelpaa Herralle paremmin kuin härkä,
paremmin kuin sonni, sarvipää ja sorkkajalka.

³³ Nöyrät näkevät tämän ja iloitsevat.
Elpyköön teidän sydämenne,
teidän, jotka etsitte Jumalaa,

³⁴ sillä Herra kuulee köyhiä
eikä halveksi vankejaan.
³⁵ Ylistäkööt häntä taivaat ja maa,
meret ja kaikki, mitä niissä liikkuu.
³⁶ Sillä Jumala pelastaa Siionin
ja rakentaa Juudan kaupungit.
Hänen palvelijansa asettuvat sinne
ja saavat sen perinnökseen.
³⁷ Se tulee heidän jälkeläistensä perintöosuudeksi,
ja ne, jotka hänen nimeään rakastavat,
saavat asua siinä.

Psalmi 70

Jumala on suuri!

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Muistettavaksi.
² Jumala, riennä pelastamaan minut!
Herra, riennä avukseni!
³ Hävetkööt ja hämmentykööt
ne, jotka tavoittelevat henkeäni.
Perääntykööt ja joutukoot häpeään
ne, jotka tahtovat minulle pahaa.
⁴ Kääntykööt takaisin häpeissään
ne, jotka sanovat: "Kas niin, kas niin!"
⁵ Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa
kaikki, jotka sinua etsivät.
Ne, jotka rakastavat sinun valmistamaasi pelastusta,
sanokoot aina: "Jumala on suuri!"
⁶ Mutta minä olen kurja ja köyhä.
Jumala, riennä minun luokseni.
Sinä olet minun apuni ja vapauttajani.
Herra, älä viivy!

Psalmi 71

Vanhuksen rukous ja kiitos

¹ Sinuun, Herra, minä turvaan,
älä salli minun ikinä joutua häpeään.

- ² Pelasta minut vanhurskaudessa ja vapauta minut,
käännä korvasi puoleeni ja auta minua.
- ³ Ole minulle turvakallio,
jolle saan aina tulla;
sinä olet säättänyt minulle pelastuksen,
sillä sinä olet minun kallioni ja linnani.
- ⁴ Jumalani, vapauta minut jumalattoman kädestä,
väärintekijän ja väkivaltaisen kourista.
- ⁵ Sillä sinä olet minun toivoni, Herra,
Herra, sinä olet ollut minun turvani nuoruudestani asti.
- ⁶ Sinun varassasi olen ollut kohdusta saakka,
sinä päästit minut äitini kohdusta.
Sinua minä aina ylistän.
- ⁷ Monelle minä olen kuin kummajainen,
mutta sinä olet vahva turvani.
- ⁸ Suuni on täynnä sinun kiitostasi,
kaiken päivää sinun ihanuutesi ylistystä.
- ⁹ Älä heitä minua pois vanhuuteni päivinä,
älä hylkää minua, kun voimani loppuvat.
- ¹⁰ Sillä viholliseni puhuvat minusta,
ne, jotka väijyvät henkeäni,
neuvottelevat keskenään
¹¹ ja sanovat: "Jumala on hylännyt hänet.
Ajakaa häntä takaa ja ottakaa kiinni,
ei hänellä ole pelastajaa."
- ¹² Jumala, älä ole kaukana minusta,
Jumalani, riennä avukseni.
- ¹³ Joutukoot häpeään ja tuhoutukoot minun syyttäjäni.
Peittykööt häväistykseen ja pilkkaan
ne, jotka hankkivat minulle pahaa.
- ¹⁴ Mutta minä odotan ja toivon alati
ja ylistän sinua yhä enemmän.
- ¹⁵ Suuni kertoo sinun vanhurskaudestasi,
kaiken päivää sinun pelastusteoistasi,
vaikka en tunnekaan niiden määrää.
- ¹⁶ Minä tuon julki Herran, Herran, voimatekoja,
muistutan sinun vanhurskaudestasi, sinun ainoan.
- ¹⁷ Jumala, sinä olet opettanut minua nuoruudestani asti,

ja tähän saakka olen julistanut sinun ihmeitäsi.

¹⁸ Ja vaikka olen tullut vanhaksi ja harmaaksi,
älä hylkää minua, Jumala,
että saan julistaa käsivartesi voimaa nousevalle polvelle,
sinun voimatekojasi kaikille vielä tuleville.

¹⁹ Jumala, sinun vanhurskautesi ulottuu korkeuksiin,
sinun, joka teet suuria tekoja.
Jumala, kuka on sinun vertaisesi?

²⁰ Sinä, joka olet antanut minun kokea ahdistuksia,
monia ja vaikeita,
sinä virvoitat minut
ja nostat minut jälleen ylös maan syvyyksistä.

²¹ Anna minun arvoni kasvaa,
käänny puoleeni ja lohduta minua.

²² Silloin minä kiitän sinua harppua soittaen,
sinun uskollisuuttasi, Jumalani.
Soitan lyyralla ylistystä sinulle,
sinä Israelin Pyhä.

²³ Huuleni riemuitsevat,
kun laulan sinulle ylistystä,
niin myös sieluni,
jonka olet lunastanut.

²⁴ Kaiken päivää minun kieleni
kertoo sinun vanhurskaudestasi,
sillä häpeän ja pilkan kohteiksi joutuvat
ne, jotka hankkivat minulle pahaa.

Psalmi 72

Rukous kuninkaan puolesta

¹ Omistettu Salomolle.

Jumala, anna kuninkaalle oikeat tuomiosi,
anna vanhurskautesi kuninkaan pojalle.

² Tuomitkoon hän kansaasi vanhurskaasti
ja kurjiasi oikeuden mukaan.

³ Kantakoot vuoret rauhaa kansalle,
niin myös kukkulat, vanhurskaudessa.

⁴ Hankkikoon hän kansan kurjille oikeuden,

pelastakoon köyhien lapset
ja musertakoon sortajan.

⁵ Niin he pelkäävät sinua
niin kauan kuin pysyvät aurinko ja kuu,
polvesta polveen.

⁶ Olkoon hän kuin sade, joka lankeaa nurmikolle,
kuin sadekuuro, joka kostuttaa maan.

⁷ Hänen päivinään vanhurskas kukoistaa,
ja rauha on oleva runsas,
kunnes kuuta ei enää ole.

⁸ Hallitkoon hän merestä mereen
ja Eufratvirrasta maan ääriin saakka.

⁹ Hänen edessään polvistuvat aavikon asujat,
ja hänen vihollisensa nuolevat tomua.

¹⁰ Tarsiin ja saarten kuninkaat tuovat lahjoja,
Saban ja Seban kuninkaat maksavat veroa.

¹¹ Hänen edessään kumartuvat maahan kaikki kuninkaat,
kaikki kansakunnat palvelevat häntä,

¹² sillä hän pelastaa köyhän, joka huutaa apua,
ja kurjan, jolla ei ole auttajaa.

¹³ Hän säälii vähäosaista ja köyhää
ja pelastaa köyhien sielun.

¹⁴ Sorrosta ja väkivallasta hän lunastaa heidät,
heidän verensä on hänen silmissään kallis.

¹⁵ Hän eläköön,
ja hänelle annettakoon Saban kultaa.
Hänen puolestaan rukoiltakoon aina
ja häntä siunattakoon lakkaamatta.

¹⁶ Olkoon viljan runsaus maassa
vuorten huippuja myöten.
Sen hedelmä huojukoon kuin Libanon,
ja kansaa nouskoon kaupungeista
kuin ruohoa maasta.

¹⁷ Pysyköön hänen nimensä ikuisesti.
Niin kauan kuin aurinko paistaa,
versokoon hänen nimensä.
Hänessä siunatkoot itsensä kaikki kansat
ja ylistäkööt häntä onnelliseksi.

¹⁸ Kiitetty olkoon Herra Jumala, Israelin Jumala, ainoa, joka ihmeitä tekee.

¹⁹ Kiitetty olkoon hänen kunniakas nimensä ikuisesti, kaikki maa olkoon täynnä hänen kunniaansa. Aamen, aamen.

²⁰ Daavidin, Iisain pojan, rukoukset päättyvät.

KOLMAS KIRJA, 73 – 89

Psalmi 73

Miksi jumalattomat menestyvät?

¹ Aasafin psalmi.

Todellakin, Jumala on hyvä Israelille, niille, joilla on puhdas sydän.

² Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat liukastua,

³ sillä minä kadehdin ylvästelijöitä, kun näin jumalattomien menestyvän.

⁴ He ovat vapaita vaivoista kuolemaansa asti, heidän ruumiinsa on terve ja lihava.

⁵ Eivät he ole osallisia tavallisten kuolevaisten raadannasta, eikä heitä vaivata niin kuin muita ihmisiä.

⁶ Siksi ylpeys on heillä kaulakoristeena, väkivalta on puku, joka verhoaa heidät.

⁷ Heidän silmänsä pullistuvat ulos lihavuuden vuoksi, heidän sydämensä kuvittelut kulkevat valtoimina.

⁸ Pahuudessaan he pilkkaavat ja puhuvat väkivallan puheita. He puhuvat kuin korkeuksista.

⁹ He ovat suunnanneet suunsa taivasta vastaan, ja heidän kielensä kulkee pitkin maata.

¹⁰ Siksi kansa kääntyy heidän puoleensa ja särpii vettä yllin kyllin.

¹¹ He sanovat: "Kuinka Jumala sen tietäisi, onko Korkeimmalla tietoa?"

¹² Katso näitä ovat jumalattomat: he elävät ainaisessa rauhassa

ja lisäävät rikkauttaan.

¹³ **A**ivan turhaan olen pitänyt sydämeni puhtaana
ja pessyt käteni viattomuudessa,

¹⁴ sillä minua vaivataan kaiken päivää
ja saan kuritusta joka aamu.

¹⁵ Jos olisin sanonut: noin minäkin puhun,
olisin pettänyt lastesi suvun.

¹⁶ Minä mietin ymmärtääkseni tämän,
mutta se oli minusta kovin vaikeaa,

¹⁷ kunnes pääsin sisälle Jumalan pyhiin salaisuuksiin
ja käsitin, mikä heidän loppunsa on.

¹⁸ **T**odellakin, sinä panet heidät liukkaalle,
syökset heidät perikatoon.

¹⁹ Kuinka äkkiä he joutuvatkaan tuhoon!
He tuhoutuvat täysin,
heidän loppunsa on kauhea.

²⁰ Niin kuin uni katoaa herätessä,
niin sinä, Herra,
teet herätessäsi tyhjäksi heidän valhekuvasa.

²¹ **K**un sydämeni katkeroitui
ja munuaisiini pisti,

²² silloin minä olin järjetön
enkä ymmärtänyt mitään,
olin edessäsi kuin elukka.

²³ Kuitenkin minä pysyn aina sinun luonasi,
sinä pidät kiinni oikeasta kädestäni.

²⁴ Sinä johdatat minua neuvosi mukaan
ja otat minut viimein kunniaan.

²⁵ **K**etä muuta minulla olisi taivaassa!
Ja kun sinä olet kanssani,
en kaipaa mitään maan päältä.

²⁶ Vaikka ruumiini ja sieluni riutuvat,
Jumala on sydämeni kallio
ja ikuinen osani.

²⁷ **S**illä katso,
ne, jotka ovat sinusta kaukana, hukkuvat.
Sinä tuhoat kaikki,
jotka haureudessa luopuvat sinusta.

²⁸ Mutta minun onneni on olla lähellä Jumalaa,
minä panen turvani Herraan, Herraan,
kertoakseni kaikista sinun töistäsi.

Psalmi 74

Valitus temppelin hävityksen johdosta

¹ Aasafin mietepsalmi.

Miksi, oi Jumala, hylkäsit meidät ainiaaksi?
Miksi vihasi savuaa laitumesi lampaita vastaan?

² Muista seurakuntaasi,
jonka muinoin ostit
ja lunastit perintöheimoksesi,
muista Siionin vuorta, jolla asut!

³ Ohjaa askeleesi ikuisille raunioille.
Kaiken on vihollinen turmellut pyhäkössä.

⁴ He karjuivat kokoushuoneessasi,
he pystyttivät sinne omat merkkinsä voitonmerkeiksi.

⁵ Näytti kuin olisi tiheässä metsässä
heilutettu kirveitä korkealle.

⁶ Ja nyt he lyövät kaikki temppelin koristeveistokset
kirveillä ja nuijilla rikki!

⁷ He polttivat pyhäkkösi tulella maan tasalle,
häpäisivät nimesi asumuksen.

⁸ He sanoivat sydämessään:
"Me hävitämme kaiken."

He polttivat kaikki Jumalan kokoushuoneet maasta.

⁹ Emme näe merkkejämme,
ei ole enää profeettaa.
Joukossamme ei ole ketään,
joka tietäisi, kuinka kauan!

¹⁰ Kuinka kauan, Jumala,
ahdistaja saa herjata,
saako vihollinen iankaiken
pilkata sinun nimeäsi?

¹¹ Miksi pidätät kättäsi,
oikeaa kättäsi?

Vedä se povestasi

ja tee hävityksestä loppu.

¹² **Jumala** on kuninkaani muinaisuudesta asti.

Hän tekee pelastustekoja maan päällä.

¹³ Sinä halkaisit voimallasi meren,
musersit lohikäärmeiden päät vetten päällä.

¹⁴ Sinä ruhjoit rikki Leviatanin päät
ja annoit sen ruuaksi aavikon asujille.

¹⁵ Sinä puhkaisit kuohumaan lähteen ja puron,
sinä kuivasit väkevät virrat.

¹⁶ Sinun on päivä ja sinun on yökin,
sinä valmistit valon ja auringon.

¹⁷ Sinä määräsit kaikki maan rajat,
kesän ja talven olet sinä tehnyt.

¹⁸ **Muista** tämä: vihollinen herjaa Herraa,
ja houkka kansa pilkkaa sinun nimeäsi.

¹⁹ Älä anna pedolle alttiiksi metsäkyyhkyksi sielua,
älä unohda iäksi kurjiesi elämää.

²⁰ Katso liittoasi, sillä täynnä ovat
maan pimennot väkivallan pesiä.

²¹ Älä salli sorretun kääntyä häväistynä takaisin.
Kurja ja köyhä saakoot ylistää sinun nimeäsi.

²² Nouse, Jumala, aja asiasi!

Muista, miten houkat herjaavat sinua kaiken päivää.

²³ Älä unohda vihollistesi huutoa,
älä vastustajiesi meteliä,
joka kohoa lakkaamatta.

Psalmi 75

Jumalan vanhurskas tuomio

¹ **Musiikinjohtajalle.** Lauletaan kuin "Älä tuhoa". Psalmi, Aasafin laulu.

² **Me** kiitämme sinua, Jumala,
me kiitämme sinua!

Lähellä on sinun nimesi,
sinun ihmeistäsi kerrotaan.

³ **"Vaikka** minä asetan määräjän,
minä tuomitsen oikein.

⁴ Maa kaikkine asukkaineen järkkyy,

mutta minä pidän lujina sen pylväät. Sela.

⁵ Ylvästeilijöille minä sanon:

'Älkää ylvästelkö!'

ja jumalattomille:

'Älkää sarvea nostako!'

⁶ Älkää nostako sarveanne korkealle,
älkää puhuko niskoitellen, julkeasti."

⁷ Ei tule apua idästä, ei lännestä,
ei vuorisesta autiomaasta,

⁸ vaan Jumala on tuomari:
yhden hän alentaa,
toisen ylentää.

⁹ Sillä Herran kädessä on malja,
joka vaahtoa täynnä sekoitettua viiniä.

Siitä hän kaataa,

ja kaikkien maan jumalattomien täytyy se juoda,
särpiä se pohjasakkoja myöten.

¹⁰ Minä julistan iäti,
laulan ylistystä Jaakobin Jumalalle.

¹¹ Ja kaikki jumalattomien sarvet minä katkaisen,
mutta korkealle kohoavat vanhurskaan sarvet.

Psalmi 76

Israelin Jumala on voitokas tuomari

¹ Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Psalmi, Aasafin laulu.

² Jumala on tunnettu Juudassa,
hänen nimensä on suuri Israelissa.

³ Saalemissa on hänen majansa,
hänen asumuksensa on Siionissa.

⁴ Siellä hän mursi jousen salamat,
kilven, miekan ja sodan. Sela.

⁵ Sinä olet loistokas,
ylväämpi kuin voittosaaliin vuoret.

⁶ Urhoollisilta ryöstettiin aseet,
he nukkuivat uneensa,
kaikkien sankarien kätet herposivat.

⁷ Sinun nuhtelustasi, Jaakobin Jumala,

vaunumiehet ja hevoset vaipuivat raskaaseen uneen.

⁸ Sinä olet pelottava, sinä yksin.

Kuka kestää sinun edessäsi,
kun sinä vihastut?

⁹ Taivaasta sinä annoit tuomiosi kuulua.

Maa pelästyi ja vaikeni,

¹⁰ kun Jumala nousi tuomiolle
pelastaakseen kaikki maan nöyrät. Sela.

¹¹ Ihmisten vihakin tulee sinulle ylistykseksi.

Vihasta pelastuneet sinä vyötät voimalla.

¹² Tehkää lupauksia

ja täyttäkää ne Herralle, Jumalallenne.

Kaikki hänen ympärillään asuvat
tuokoot lahjoja Pelättävälle.

¹³ Hän lannistaa ruhtinaitten rohkeuden,
häntä pelkäävät maan kuninkaat.

Psalmi 77

Lohdullinen katsaus menneisyyteen

¹ Musiikinjohtajalle. Jedutunin tapaan. Aasafin psalmi.

² Minä korotan ääneni Jumalan puoleen ja huudan.

Minä korotan ääneni Jumalan puoleen,
ja hän kuuntelee minua.

³ Ahdistukseni aikana minä etsin Herraa;
käteni on yöllä ojentuneena eikä väsy.
Minun sieluni ei lohdutuksesta huoli.

⁴ Minä muistan Jumalaa ja huokaan.

Minä mietiskelen ja henkeni nääntyy. Sela.

⁵ Sinä pidät silmäni auki.

Olen niin järkyttynyt,
etten voi puhua.

⁶ Minä ajattelen muinaisia päiviä,
ammoin menneitä vuosia.

⁷ Minä muistan yöllä soittoni ja lauluni,
mietiskelen sydämessäni,
ja henkeni tutkii:

⁸ Hylkääkö Herra ikuisiksi ajoiksi,

eikö hän enää ole suosiollinen?

⁹ Onko hänen armonsä mennyt ainiaksi,
onko hänen ilmoituksensa lakannut ikiajoiksi?

¹⁰ Onko Jumala unohtanut olla armollinen,
onko hän vihassaan sulkenut laupeutensa? Sela.

¹¹ Minä sanon: minun tuskani on se,
että Korkeimman oikea käsi on muuttunut.

¹² **Minä** muistelen Herran tekoja,
niin, minä muistelen sinun muinaisia ihmeitäsi.

¹³ Minä mietiskelen kaikkia sinun töitäsi
ja ajattelen sinun tekojasi.

¹⁴ Jumala, sinun tiesi on pyhä.
Kuka on jumala, suuri niin kuin sinä, Jumala?

¹⁵ Sinä olet Jumala, joka teet ihmeitä.
Sinä olet tehnyt voimasi tunnetuksi kansojen keskuudessa.

¹⁶ Käsivarrellasi sinä lunastit kansasi,
Jaakobin ja Joosefin lapset. Sela.

¹⁷ **Vedet** näkivät sinut, Jumala,
vedet näkivät sinut ja vapisivat,
jopa syvyydet järisivät.

¹⁸ Paksut pilvet syöksivät vettä,
ukkospilvet antoivat äänensä jylistä,
ja sinun nuolesi lensivät.

¹⁹ Sinun ukkosesi jylinä vyöryi,
salamat valaisivat maanpiirin,
maa vapisi ja järkkäsi.

²⁰ Meren halki kävi sinun tiesi,
polkusi läpi suurten vetten,
eikä jalanjälkiäsi voitu havaita.

²¹ Sinä johdit kansaasi kuin lammaslaumaa
Mooseksen ja Aaronin kädellä.

Psalmi 78

Jumalan johdatus Israelin historiassa

¹ **Aasafin** mietepsalmi.

Kuuntele, kansani, minun opetustani,
kääntäkää korvanne kuulemaan sanojani.

² Minä avaan suuni vertauksiin,
tuon ilmi muinaisaikojen arvoituksia.
³ Mitä olemme kuulleet ja saaneet tietää
ja mitä isämme ovat meille kertoneet,
⁴ sitä me emme heidän lapsiltaan salaa.
Me kerromme tulevalle sukupolvelle
Herran ylistettävistä teoista,
hänen voimastaan ja ihmeistään,
joita hän on tehnyt.
⁵ Hän asetti Jaakobiin todistuksen,
sääti Israeliin lain
ja käski isiämme opettamaan ne lapsilleen,
⁶ jotta ne tuntisi tulevakin polvi,
vastedes syntyvät lapset nousisivat
ja kertoisivat niistä omille lapsilleen.
⁷ Ja niin nämä panisivat luottamuksensa Jumalaan
eivätkä unohtaisi Jumalan tekoja
vaan pitäisivät hänen käskynsä.
⁸ Silloin he eivät olisi niin kuin isänsä,
niskoitteleva ja kapinoiva polvi,
sukupolvi, jonka sydän ei ollut vakaa
ja jonka henki ei pysynyt uskollisena Jumalalle.
⁹ Efraimilaiset, aseistetut jousimiehet,
kääntyivät pakoon taistelun päivänä.
¹⁰ He eivät pitäneet Jumalan liittoa,
vaan kieltäytyivät vaeltamasta hänen opetuksensa mukaan.
¹¹ He unohtivat hänen tekonsa
ja ihmeensä, jotka hän oli antanut heidän nähdä.
¹² Heidän isiensä nähden hän teki ihmeitä
Egyptin maassa, Soaanin kedolla.
¹³ Hän halkaisi meren ja vei heidät sen läpi,
hän pani vedet seisomaan kuin seinämän.
¹⁴ Hän johdatti heitä päivisin pilvellä
ja öisin tulen valolla.
¹⁵ Hän halkoi kalliota autiomaassa
ja juotti heitä runsaasti, kuin syvistä vesistä.
¹⁶ Hän puhkaisi purot kalliosta
ja vuodatti vettä virtanaan.

¹⁷ **Silti** he yhä tekivät syntiä häntä vastaan,
niskoittelivat Korkeinta vastaan kuivassa maassa.

¹⁸ He kiusasivat Jumalaa sydämessään
vaatimalla mielensä mukaista ruokaa.

¹⁹ He puhuivat Jumalaa vastaan ja sanoivat:
"Voiko Jumala kattaa pöydän autiomaassa?"

²⁰ Kyllä hän kallioon iski,
niin että vedet vuotivat ja purot tulvivat,
mutta voiko hän antaa myös leipää
tai hankkia kansalleen lihaa?"

²¹ **Kun** Herra sen kuuli, hän kiivastui.
Tuli syttyi Jaakobissa,

ja viha nousi Israelia vastaan,
²² koska he eivät uskoneet Jumalaa
eivätkä luottaneet hänen apuunsa.

²³ Hän käski pilviä korkeudessa
ja avasi taivaan ovet.

²⁴ Hän antoi sataa heille mannaa syötäväksi
ja tarjosi heille taivaan viljaa.

²⁵ Ihmiset söivät enkelten leipää,
hän lähetti heille evästä yllin kyllin.

²⁶ Hän pani itätuulen liikkeelle taivaalla
ja ohjasi voimallaan etelätuulta.

²⁷ Hän antoi sataa heille lihaa kuin tomua,
siivekkäitä lintuja kuin meren hiekkaa.

²⁸ Hän pudotti ne heidän leiriinsä,
heidän asuntojensa ympärille.

²⁹ He söivät ja tulivat kylläisiksi.
Hän toi heille sitä, mitä he himoitsivat.

³⁰ He eivät olleet vielä päässeet himostaan,
ja ruoka oli vielä heidän suussaan,

³¹ kun Jumalan viha nousi heitä vastaan.
Hän tappoi lihavimmat heidän joukostaan
ja painoi maahan Israelin nuoret miehet.

³² **Kaikesta** huolimatta he yhä tekivät syntiä
eivätkä uskoneet hänen ihmeisiinsä.

³³ Sen tähden hän lopetti heidän päivänsä
kuin tuulahduksen,

päätti heidän vuotensa äkilliseen perikatoon.

³⁴ Kun hän surmasi heitä,
he etsivät häntä,
kääntyivät ja etsivät hartaasti Jumalaa.

³⁵ He muistivat,
että Jumala on heidän kallionsa
ja että Jumala, Korkein,
on heidän lunastajansa.

³⁶ Mutta he yrittivät pettää häntä suullaan
ja valehtelivat hänelle kielellään.

³⁷ Heidän sydämensä ei ollut vakaa häntä kohtaan,
eivätkä he olleet uskollisia hänen liitossaan.

³⁸ Silti hän on laupias,
antaa anteeksi rikkomukset eikä tahdo hukuttaa.
Usein hän käänsi vihansa pois
eikä antanut kaiken kiivautensa herätä.

³⁹ Hän muisti, että he ovat vain lihaa,
he ovat tuulenhenkäys, joka menee eikä palaa.

⁴⁰ Kuinka usein he niskoittelivatkaan häntä vastaan autiomaassa
ja murehduttivat aavikolla hänen mielensä!

⁴¹ Yhä uudelleen he koettelivat Jumalaa
ja kiusasivat Israelin Pyhää.

⁴² He eivät muistaneet hänen kätensä voimaa,
eivät päivää, jona hän lunasti heidät ahdistajan vallasta,

⁴³ hän, joka teki tunnustekonsa Egyptissä
ja ihmeensä Soaanin kedolla.

⁴⁴ Hän muutti vereksi Egyptin joet
ja purot, niin ettei niistä voinut juoda.

⁴⁵ Hän lähetti egyptiläisten keskuuteen paarmoja,
jotka purivat heitä,

ja sammakoita, jotka tekivät heille vahinkoa.

⁴⁶ Hän antoi heidän satonsa toukille
ja heidän vaivannäkönsä hedelmät heinäsirkoille.

⁴⁷ Hän hävitti rakeilla heidän viiniköynnöksensä
ja heidän metsäviikunapuunsa jäärakeilla.

⁴⁸ Hän antoi heidän karjansa alttiiksi rakeille
ja heidän laumansa salamoille.

⁴⁹ Hän lähetti heitä vastaan vihansa hehkun,

kiivastuksen, vihastuksen ja ahdistuksen,
parven pahoja enkeleitä.

⁵⁰ Hän raivasi tien vihalleen,
ei säästänyt heidän sielujaan kuolemalta
vaan antoi heidät ruton valtaan.

⁵¹ Hän surmasi kaikki esikoiset Egyptistä,
miehuuden ensihedelmät Haamin majoista.

⁵² Hän saattoi kansansa liikkeelle kuin lampaat
ja johdatti heitä autiomaassa kuin laumaa.

⁵³ Hän johdatti heitä turvallisesti,
eivätkä he pelänneet,
mutta heidän vihollisensa peitti meri.

⁵⁴ Hän vei kansansa pyhälle alueelleen,
tälle vuorelle, jonka hänen oikea kätensä oli hankkinut.

⁵⁵ Hän karkotti kansat heidän tieltään,
jakoi niiden maan arvalla heille perinnöksi
ja asetti Israelin heimot asumaan niiden majoihin.

⁵⁶ **M**utta he kiusasivat Jumalaa, Korkeinta,
ja kapinoivat häntä vastaan
eivätkä noudattaneet hänen säädöksiään.

⁵⁷ He kääntyivät pois
ja olivat uskottomia isiensä tavoin,
he kävivät kelvottomiksi kuin velto jousi.

⁵⁸ He vihoittivat hänet uhrikukkuloillaan
ja herättivät veistetyillä kuvillaan hänen kiivautensa.

⁵⁹ Jumala kuuli sen ja kiivastui,
hän peräti hylkäsi Israelin.

⁶⁰ Hän jätti asumuksensa Siilossa,
telttamajan, jonka hän oli pystyttänyt ihmisten keskelle.

⁶¹ Hän salli väkevyytensä joutua vankeuteen
ja kunniansa vihollisen käsiin.

⁶² Hän antoi kansansa alttiiksi miekalle
ja kiivastui perintöosaansa.

⁶³ Sen nuorukaiset kulutti tuli,
eikä sen neitoja ylistetty häälauluilla.

⁶⁴ Sen papit kaatuivat miekkaan,
eivätkä heidän leskensä itkeneet.

⁶⁵ Silloin Herra heräsi kuin unesta,

kuin viinin voittama sankari.

⁶⁶ Hän löi vihollisensa takaisin,
tuotti heille ikuisen häpeän.

⁶⁷ Hän hylkäsi Joosefin majan
eikä valinnut Efraimin heimoa,

⁶⁸ vaan valitsi Juudan heimon,
Siionin vuoren, jota hän rakastaa.

⁶⁹ Hän rakensi pyhäkkönsä korkeuksien tasalle,
niin kuin maan, jonka oli perustanut ikiajoiksi.

⁷⁰ Hän valitsi palvelijansa Daavidin,
otti hänet lammastarhoista,

⁷¹ imettävien lampaiden jäljestä toi hänet
kaitsemaan kansaansa Jaakobia
ja perintöosaansa Israelia.

⁷² Ja Daavid kaitsi heitä vilpittömin sydämin,
johti heitä taitavalla kädellä.

Psalmi 79

Valitus Jerusalemin hävityksestä

¹ **A**asafin psalmi.

Jumala, pakanat ovat tunkeutuneet perintöosaasi.
He ovat saastuttaneet sinun pyhän temppelin,
ovat tehneet Jerusalemin kiviraunioiksi.

² He ovat antaneet palvelijoittesi ruumiit
ruuaksi taivaan linnoille,
hurskaittesi lihan maan pedoille.

³ He ovat vuodattaneet heidän vertaan kuin vettä
ympäri Jerusalemia,
eikä kukaan ole haudannut kuolleita.

⁴ Me olemme joutuneet naapuriemme häväistäviksi,
ympäriämme asuvien pilkattaviksi ja ivattaviksi.

⁵ **K**uinka kauan, Herra, olet vihainen?
Ikuisestiko?

Kuinka kauan kiivautesi palaa kuin tuli?

⁶ Vuodata vihasi pakanakansoihin,
jotka eivät sinua tunne,
ja niiden valtakuntien päälle,

jotka eivät huuda avukseen sinun nimeäsi.

⁷ Sillä he ovat syöneet Jaakobin
ja autoittaneet sen asuinsijat.

⁸ Älä lue meidän syyksemme isiemme rikoksia
vaan anna armosi pian kohdata meitä,
sillä me olemme joutuneet suureen kurjuuteen.

⁹ Auta meitä, Jumala, meidän pelastajamme,
nimesi kunnian tähden!

Pelasta meidät ja anna anteeksi meidän syntimme
nimesi tähden.

¹⁰ Miksi pakanat saisivat sanoa:
"Missä on heidän Jumalansa?"

Tulkoon pakanoiden keskuudessa tunnetuksi,
meidän silmiemme nähden,
palvelijoittesi vuodatetun veren kosto.

¹¹ Tulkoon vankien valitus sinun eteesi.
Mahtavan käsivartesi voimalla
pidä elossa kuoleman lapset.

¹² Maksa naapureittemme syliin
seitsenkertaisesti se herjaus,
jolla he ovat hävässeet sinua, Herra.

¹³ Mutta me, sinun kansasi,
sinun laitumesi lampaat,
kiitämme sinua ikuisesti,
julistamme ylistystäsi polvesta polveen.

Psalmi 80

Jumala, palauta meidät ennallemme

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Liljat". Aasafin todistus. Psalmi.

² Kuule, Israelin paimen,
joka johdat Joosefia kuin lammasmaa.
Sinä, joka istut kerubien keskellä,
ilmesty kirkkaudessa

³ Efraimin, Benjaminin ja Manassen edessä.
Herätä voimasi ja tule meille pelastukseksi.

⁴ Jumala, palauta meidät ennallemme,
anna kasvojesi valon loistaa,

niin me pelastumme.

⁵ **Herra Jumala Sebaot,**
kuinka kauan olet vihastunut
kansasi rukoukseen?

⁶ Olet syöttänyt heille kyynelten leipää,
olet juottanut heille maljoittain kyneleitä.

⁷ Olet pannut meidät riidaksi naapureillemme,
ja vihollisemme ilkkuvat meitä.

⁸ Sotajoukkojen Jumala,
palauta meidät ennallemme,
anna kasvojesi valon loistaa,
niin me pelastumme.

⁹ Sinä siirsit viiniköynnöksen Egyptistä,
karkotit pakanat ja istutit sen.

¹⁰ Sinä raivasit tilaa sen eteen,
juurrutit sen, ja se täytti maan.

¹¹ Vuoret peittyivät sen varjoon
ja Jumalan setrit sen oksien alle.

¹² Se levitti köynnöksensä mereen asti
ja vesansa Eufratvirtaan saakka.

¹³ Miksi hajotit aidan sen ympäriltä,
niin että kaikki tien kulkijat sitä raastavat?

¹⁴ Sitä repii metsäkarju,
kedon eläimet sitä syövät.

¹⁵ **Sotajoukkojen Jumala, palaa takaisin!**
Katso taivaasta ja näe!

Ota hoitoosi tämä viiniköynnös
¹⁶ ja suojaa se, minkä oikea kätesi istutti,
ja taimi, jonka olet vahvistanut itseäsi varten.

¹⁷ Se on tulen polttama, maahan hakattu.
Sinun kasvojesi uhkauksesta he hukkuvat.

¹⁸ **Ol**koon kätesi miehen yllä,
joka on oikealla puolellasi,
ihmislapsen yllä,
jonka olet vahvistanut itseäsi varten.

¹⁹ Silloin emme enää luovu sinusta.
Pidä meidät elossa,
niin me huudamme avuksemme sinun nimeäsi.

²⁰ Herra Jumala Sebaot,
palauta meidät ennallemme,
valaise meille kasvosi,
niin me pelastumme.

Psalmi 81

Juhlapäivän kiitoslaulu

¹ Musiikinjohtajalle. Viininkorjuulaulu. Aasafin psalmi.
² Kohottakaa ilohuuto Jumalalle,
joka on meidän väkevyytemme!
Nostakaa riemuhuuto Jaakobin Jumalalle!
³ Virittäkää kiitoslaulu, lyökää rumpuja,
soittakaa suloisesti lyyraa ja harppua.
⁴ Puhaltakaa pasuunaan uudenkuun aikaan
ja täydenkuun päivänä,
juhlapäivämme kunniaksi.
⁵ Sillä tämä on määräys Israelille,
Jaakobin Jumalan säädös.
⁶ Hän asetti sen todistukseksi Joosefille
lähtiessään Egyptin maata vastaan.
Kuulen puhetta, joka on minulle outoa:
⁷ "Minä poistin taakan hänen harteiltaan,
päästin hänen kätensä irti kantokorista.
⁸ Hädässäsi sinä huusit,
ja minä vapautin sinut;
ukkospilven kätköstä minä vastasin sinulle.
Minä koettelin sinua Meribanveden luona. Sela.
⁹ Kuule, kansani, minä varoitan sinua.
Israel, jospa kuulisit minua!
¹⁰ Älköön sinulla olko vierasta jumalaa,
älä kumarru palvomaan muukalaisten jumalaa.
¹¹ Minä olen Herra, sinun Jumalasi,
joka toin sinut Egyptin maasta.
Avaa suusi, niin minä sen täytän.
¹² Mutta kansani ei kuullut minun ääntäni,
Israel ei välittänyt minusta.
¹³ Niinpä minä annoin heidän mennä pois paatunein sydämin

vaeltamaan omien neuvojensa mukaan.

¹⁴ Oi, jospa minun kansani kuulisi minua
ja Israel vaeltaisi minun teitäni!

¹⁵ Silloin minä hetkessä kukistaisin sen viholliset
ja kääntäisin käteni sen ahdistajia vastaan."

¹⁶ Ne, jotka Herraa vihaavat,
matelisivat hänen edessään,
tämä olisi heidän osansa ikuisesti.

¹⁷ Mutta kansaansa hän ruokkisi parhaalla vehnällä:
"Minä ravitsen sinut hunajalla kalliosta."

Psalmi 82

Jumala tuomitsee väärät tuomarit

¹ Aasafin psalmi.

Jumala seisoo Jumalan seurakunnassa,
tuomitsee jumalien keskellä:

² "Kuinka kauan te tuomitsette väärin
ja pidätte jumalattomien puolta? Sela.

³ Auttakaa oikeuteensa vähäosainen ja orpo,
hankkikaa kurjalle ja puutteenalaiselle oikeus.

⁴ Vapauttakaa vähäosainen ja köyhä,
pelastakaa hänet jumalattomien käsistä.

⁵ Eivät he tiedä eivätkä ymmärrä,
he vaeltavat pimeydessä.

Kaikki maan perustukset horjuvat.

⁶ Minä sanoin: 'Te olette jumalia,
kaikki te olette Korkeimman poikia.

⁷ Silti te kuolette kuin ihmiset,
kaadutte kuin kuka tahansa ruhtinaista."

⁸ Nouse, Jumala, tuomitse maa,
sillä kaikki kansat ovat sinun perintöösasi.

Psalmi 83

Avunhuuto Israelin vihollisia vastaan

¹ Laulu, Aasafin psalmi.

² Jumala, älä ole ääneti!

Älä vaikene, Jumala,

älä ole niin hiljaa!

³ Sillä katso, sinun vihollisesi metelöivät

ja vihaajasi ovat nostaneet päänsä.

⁴ He punovat juonia sinun kansaasi vastaan

ja pitävät neuvoa suojattejasi vastaan.

⁵ He sanovat:

"Tulkaa, hävittäkäämme heidät olemasta kansa,
niin ettei Israelin nimeä enää muisteta."

⁶ Yksissä tuumin he ovat neuvotelleet,
sinua vastaan he ovat tehneet liiton:

⁷ Edomin teltat ja ismaeilaiset,

Mooab ja hagrilaiset,

⁸ Gebal, Ammon ja Amalek,

Filistea ja Tyron asukkaat.

⁹ Myös Assur on liittynyt heihin.

He ovat tulleet tueksi Lootin lapsille. Sela.

¹⁰ Tee heille niin kuin Midianille,

niin kuin Siiseralle,

niin kuin Jaabinille Kiisoninpurolla.

¹¹ He tuhoutuivat Een-Doorissa,

he joutuivat lannaksi maahan.

¹² Tee heidän ylhäisilleen

niin kuin Oorebille ja Seebille,

kaikille heidän ruhtinailleen

niin kuin Sebahille ja Salmunnalle,

¹³ jotka sanoivat:

"Ottakaamme haltuumme Jumalan asuinsijat."

¹⁴ Jumalani, tee heidät

kuin pyöriviksi ohdakepalloiksi,

kuin kuiviksi korsiksi, joita tuuli ajaa.

¹⁵ Niin kuin tuli polttaa metsän,

niin kuin liekki korventaa vuoret,

¹⁶ niin aja heitä takaa rajuilmallasi

ja kauhistuta heitä myrskylläsi.

¹⁷ Täytä heidän kasvonsa häpeällä,

että he etsisivät sinun nimeäsi, Herra.

¹⁸ Joutukoot he häpeään

ja olkoot kauhuissaan ainaisesti,
tulkoot häväistyiksi ja hukkukoot.
¹⁹ Saakoot he tietää,
että sinä ainoa, jonka nimi on Herra,
olet korkein kaikessa maassa.

Psalmi 84

Pyhiinvaeltajan laulu

¹ Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten viininkorjuulaulu. Psalmi.
² Kuinka ihanat ovat sinun asuinsijasi,
Herra Sebaot!
³ Minun sieluni ikävöi ja nääntyy kaipauksesta
Herran esipihoihin,
sydämeni ja ruumiini kohottaa riemuhuudon
elävälle Jumalalle.
⁴ Löysihän lintunen kodin
ja pääskynen pesän,
johon se poikasensa laskee –
sinun alttarisi,
Herra Sebaot, minun kuninkaani ja Jumalani.
⁵ Onnellisia ovat ne,
jotka asuvat sinun huoneessasi!
He ylistävät sinua alati. Sela.
⁶ Onnellisia ne ihmiset,
joiden voima on sinussa,
joilla on sydämellään pyhät matkat!
⁷ Kun he kulkevat kyynellaakson kautta,
he muuttavat sen lähteitten maaksi,
ja syyssade peittää sen siunauksilla.
⁸ He kulkevat voimasta voimaan,
heidät nähdään Jumalan edessä Siionissa.
⁹ Herra Jumala Sebaot,
kuule minun rukoukseni,
kuuntele, Jaakobin Jumala. Sela.
¹⁰ Jumala, katso kilpeämme,
katso voideltusi kasvoja!
¹¹ Yksi päivä sinun esipihoissasi on parempi

kuin tuhat muualla.

Mieluummin olen vartijana

Jumalani huoneen kynnyksellä

kuin asun jumalattomien majoissa.

¹² Sillä Herra Jumala on aurinko ja kilpi.

Herra antaa armon ja kunnian,

ei hän pidätä hyvää niiltä,

jotka vaeltavat nuhteettomasti.

¹³ Herra Sebaot,

autuas se ihminen,

joka luottaa sinuun!

Psalmi 85

Herran kansa rukoilee siunauksen aikaa

¹ **M**usiikinjohtajalle. Koorahilaisten psalmi.

² **H**erra, sinä olit suosiollinen maallesi,

sinä palautit Jaakobin vankeudesta.

³ Sinä annoit anteeksi kansasi pahat teot

ja peitit kaikki heidän syntinsä. Sela.

⁴ Sinä vedit pois kaiken suuttumuksesi

ja käännyt pois vihasi hehkusta.

⁵ **P**alauta meidät ennallemme,

Jumala, meidän pelastajamme,

ja poista vihasi päältäamme.

⁶ Oletko suuttunut meihin ikuisesti,

pitkitätkö vihaasi polvesta polveen?

⁷ Etkö virvoita meitä jälleen eloon,

että kansasi iloitsisi sinussa?

⁸ Herra, osoita meille armosi

ja pelasta meidät.

⁹ **M**inä tahdon kuulla, mitä Jumala puhuu;

Herra puhuu rauhaa kansalleen ja hurskailleen.

Älkööt he palatko tyhmyyteen.

¹⁰ Onhan hänen valmistamansa pelastus lähellä niitä,

jotka häntä pelkäävät,

että kunnia asuisi maassamme.

¹¹ Armo ja totuus tapaavat toisensa,

vanhurskaus ja rauha suutelevat toisiaan.

¹² Totuus versoo maasta,

ja vanhurskaus katsoo taivaasta.

¹³ Totisesti, Herra antaa kaikkea hyvää,

ja maamme antaa satonsa.

¹⁴ Vanhurskaus käy hänen edellään

ja valmistaa tien hänen askeleistaan.

Psalmi 86

Opeta minulle tiesi, Herra

¹ Daavidin rukous.

Kallista korvasi, Herra, ja vastaa minulle,
sillä minä olen kurja ja köyhä.

² Varjele sieluni, sillä minä olen uskollinen.

Sinä olet minun Jumalani;
pelasta palvelijasi, joka luottaa sinuun.

³ Armahda minua, Herra,
sillä sinua minä huudan kaiken päivää.

⁴ Ilahduta palvelijasi sielu,
sillä sinun puoleesi, Herra,
minä ylennän sieluni.

⁵ Sillä sinä, Herra, olet hyvä ja anteeksiantava,
ja armosi on suuri kaikille,
jotka huutavat sinua avukseen.

⁶ Kuule, Herra, rukoukseni,
kuuntele tarkoin anomiseni ääntä.

⁷ Hätäni päivänä minä huudan sinua avukseni,
sillä sinä vastaat minulle.

⁸ Ei ole sinun vertaistasi jumalien joukossa, Herra,
eikä ole mitään sinun tekojesi vertaista.

⁹ Kaikki kansat, jotka olet tehnyt,
tulevat ja kumartuvat palvoen sinun edessäsi,
Herra, ja kunnioittavat sinun nimeäsi.

¹⁰ Sillä sinä olet suuri ja teet ihmeitä,
sinä yksin olet Jumala.

¹¹ **Opeta minulle tiesi, Herra,**
että vaeltaisin sinun totuudessasi.

Tee sydämeni ehyeksi,
että pelkäisin sinun nimeäsi.
¹² Minä kiitän sinua, Herra, minun Jumalani,
kaikesta sydäimestäni
ja kunnioitan sinun nimeäsi ikuisesti,
¹³ sillä sinun armosi on suuri minua kohtaan,
sinä olet pelastanut sieluni tuonelan syvyyksistä.
¹⁴ Jumala, röyhkeät ovat nousseet minua vastaan,
väkivaltaisten joukko tavoittelee henkeäni,
eivät he pidä sinua silmiensä edessä.
¹⁵ Mutta sinä, Herra, olet laupias ja armahtava Jumala.
Sinä olet pitkämielinen,
suuri on sinun armosi ja uskollisuutesi.
¹⁶ Käänny puoleeni ja armahda minua!
Anna voimasi palvelijallesi,
pelasta palvelijattaresi poika.
¹⁷ Tee tunnusteko minun hyväkseni.
Nähkööt vihamieheni sen ja hävetkööt,
kun sinä, Herra, autat ja lohdutat minua.

Psalmi 87

Siion, Jumalan kaupunki

¹ Koorahilaisten psalmi, laulu.
Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia,
² Siionin portteja, Herra rakastaa enemmän
kuin Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja.
³ Sinusta puhutaan kunnioittavasti,
sinä Jumalan kaupunki. Sela.
⁴ **"Minä** mainitsen tunnustajikseni
Rahabin ja Baabelin.
Katso, Filisteasta, Tyyrosta ja Kuusista
minä mainitsen: sekin on syntynyt siellä.
⁵ Siionista sanotaan:
Joka ainoa on syntynyt siellä."
Hän itse, Korkein, vahvistaa sen.
⁶ Herra luettelee kirjatessaan kansat:
"Tämä on syntynyt siellä." Sela.

⁷ Karkeloiden he laulavat:

"Kaikki lähteeni ovat sinussa."

Psalmi 88

Epätoivoisen rukous

¹ Laulu, koorahilaisten psalmi. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Sairaus". Esrahilaisen Heemanin mietepsalmi.

² Herra, Jumala, minun pelastukseni,
päivällä minä huudan
ja yöllä sinun edessäsi.

³ Tulkoon rukoukseni sinun eteesi,
kallista korvasi huutoni puoleen.

⁴ Sillä minun sieluni on kärsimyksistä kylläinen,
elämäni on lähellä tuonelaa.

⁵ Minua pidetään hautaan menevien kaltaisena,
minä olen kuin mies,
jolta on voima poissa.

⁶ Minut on jätetty kuolleitten joukkoon
kuin kaatuneet, jotka haudassa makaavat.
Heitä sinä et enää muista,
ja heidät on erotettu sinun kädestäsi.

⁷ Sinä olet pannut minut syvimpään hautaan,
pimeyden syvyyksiin.

⁸ Sinun vihasi painaa minua,
ja kaikki tyrskysi ahdistavat minua. Sela.

⁹ Sinä olet karkottanut tuttavani minusta kauas,
olet tehnyt minut heille inhottavaksi.
Olen suljettuna sisään enkä pääse ulos.

¹⁰ Silmäni ovat kuihtuneet kurjuudesta.
Joka päivä minä huudan sinua, Herra,
ja ojennan käteni sinun puoleesi.

¹¹ Teetkö sinä ihmeitä kuolleille,
nousevatko vainajat sinua kiittämään? Sela.

¹² Kerrotaanko haudassa sinun armostasi,
manalassa sinun uskollisuudestasi?

¹³ Tunnettaanko pimeydessä sinun ihmeitäsi
ja unohduksen maassa vanhurskauttasi?

¹⁴ **Mutta** minä huudan sinun puoleesi, Herra,
ja aamulla varhain tuon rukoukseni sinun eteesi.

¹⁵ Miksi, Herra, hylkää sieluni,
miksi peität kasvosi minulta?

¹⁶ Minä olen kurja ja lähellä kuolemaa
nuoruudestani asti.

Minä kärsin sinun kauhujasi, olen neuvoton.

¹⁷ Sinun vihasi vyöryy minun ylitseni,
kauhusi tuhoavat minut.

¹⁸ Ne saartavat minua kaiken päivää kuin vedet,
kaikki yhdessä ne piirittävät minua.

¹⁹ Sinä olet karkottanut luotani kauas
rakkaani ja ystäväni;
pimeys on ainoa tuttavani.

Psalmi 89

Rukous Daavidille annettujen lupauten täyttymisestä

¹ Esrahilaisen Eetanin mietepsalmi.

² **Minä** laulan lakkaamatta Herran armoteoista,
julistan suullani sinun uskollisuuttasi polvesta polveen.

³ Olenhan sanonut:

"Armo on laadittu kestäämään ikuisesti,
taivasiin sinä olet perustanut uskollisuutesi."

⁴ **"Minä** olen tehnyt liiton valittuni kanssa,
olen vannonut palvelijalleni Daavidille:

⁵ 'Minä vahvistan jälkeläisesi ikiajoiksi
ja rakennan sinulle valtaistuimen,
joka kestää polvesta polveen.'" Sela.

⁶ **Taivaat** ylistävät sinun ihmeitäsi, Herra,
ja pyhien seurakunta sinun uskollisuuttasi.

⁷ Sillä kuka korkeuksissa on Herran vertainen,
kuka jumalien poikien joukossa Herran kaltainen?

⁸ Hän on Jumala,
suuresti kunnioitettu pyhien kokouksessa,
kaikkia ympärillään olevia pelättävämpi.

⁹ Herra Jumala Sebaot,
kuka on sinun vertaisesi voimassa, Herra?

Uskollisuutesi ympäröi sinua.

¹⁰ Sinä hallitset meren raivon.

Kun sen aallot kohoavat,
sinä tyynnytät ne.

¹¹ Sinä ruhjoit Rahabin kuoliaaksi.

Väkevällä käsivarrellasi sinä löit vihollisesi hajalle.

¹² Sinun ovat taivaat, sinun on myös maa.

Maanpiirin kaikkineen sinä olet perustanut.

¹³ Sinä loit pohjoisen ja etelän.

Tabor ja Hermon riemuitsevat sinun nimessäsi.

¹⁴ Sinun käsivartesi on voimaa täynnä,
väkevä on sinun kätesi,
kohotettu oikea kätesi.

¹⁵ Vanhurskaus ja oikeus
ovat sinun valtaistuimesi perustus.

Armo ja totuus käyvät kasvojesi edellä.

¹⁶ **O**nnellinen se kansa,
joka tuntee juhlariemun
ja vaeltaa sinun kasvojesi valossa, Herra!

¹⁷ Sinun nimessäsi he riemuitsevat kaiken päivää,
sinun vanhurskaudessa heidät korotetaan.

¹⁸ Sinä olet heidän voimansa ja kaunistuksensa,
ja armossasi sinä kohotat meidän sarvemme.

¹⁹ Herran suojassa on meidän kilpemme,
Israelin Pyhän suojassa meidän kuninkaamme.

²⁰ **M**uoin sinä puhuit näyssä hurskaillesi ja sanoit:
"Olen antanut avun sankarille,
olen korottanut kansan keskeltä nuorukaisen.

²¹ Olen löytänyt palvelijani Daavidin.
Olen voidellut pyhällä öljylläni hänet,

²² jota käteni lujasti tukee
ja jota käsivarteni vahvistaa.

²³ Vihollinen ei voi häntä pettää
eikä vääryyden mies häntä sortaa,

²⁴ sillä minä murskaan hänen ahdistajansa hänen tieltään
ja lyön hänen vihamiehensä maahan.

²⁵ Minun uskollisuuteni ja armoni ovat hänen kanssaan,
minun nimessäni kohoaa hänen sarvensa.

²⁶ Minä asetan hänen kätensä meren ylle,
virtojen ylle hänen oikean kätensä.
²⁷ Hän kutsuu minua: 'Sinä olet Isäni,
Jumalani ja pelastukseni kallio.'
²⁸ Niinpä minä asetan hänet esikoiseksi,
maan kuninkaista korkeimmaksi.
²⁹ Minä säilytän armoni hänelle ikuisesti,
liittoni hänen kanssaan on luja.
³⁰ Minä annan hänen jälkeläistensä pysyä iäti
ja hänen valtaistuimensa yhtä kauan kuin taivaat.
³¹ Jos hänen poikansa hylkäävät minun lakini
eivätkä vaella määräyksieni mukaan,
³² jos he rikkovat minun säädöksieni
eivätkä noudata käskyjäni,
³³ minä rankaisen heitä vitsalla heidän rikoksistaan
ja kuritan heitä vitsauksilla
heidän pahojen tekojensa tähden.
³⁴ Mutta armoani minä en ota häneltä pois
enkä vilpistele uskollisuudessani.
³⁵ Minä en riko liittoani enkä muuta sitä,
mikä on huuliltani lähtenyt.
³⁶ Minä olen kerran vannonut pyhyyteni kautta,
totisesti, minä en valehtele Daavidille!
³⁷ Hänen siemenensä pysyy ikuisesti
ja hänen valtaistuimensa
niin kuin aurinko minun edessäni.
³⁸ Se pysyy lujana iäti kuin kuu,
uskollinen todistaja taivaalla." Sela.
³⁹ Kuitenkin sinä hylkäsit hänet
ja pidit häntä halpana,
sinä vihastuit voideltuusi.
⁴⁰ Sinä olet tehnyt tyhjäksi palvelijasi liiton,
olet häväissyt hänen kruununsa
ja heittänyt sen maahan.
⁴¹ Olet särkenyt kaikki hänen muurinsa,
olet tehnyt raunioiksi hänen linnoituksensa.
⁴² Kaikki tien kulkijat ovat häntä ryöstäneet,
hän on joutunut naapuriansa häväistäväksi.

⁴³ Sinä olet korottanut
hänen ahdistajiensa oikean käden,
olet tuottanut ilon kaikille hänen vihamiehilleen.
⁴⁴ Olet kääntänyt takaisin hänen miekkansa terän
etkä ole sodassa pitänyt häntä pystyssä.
⁴⁵ Sinä olet tehnyt lopun hänen loistostaan
ja syössyt maahan hänen valtaistuimensa.
⁴⁶ Olet lyhentänyt hänen nuoruutensa päivät,
olet peittänyt hänet häpeällä. Sela.
⁴⁷ Kuinka kauan, Herra?
Kätkeydytkö iäksi?
Kuinka kauan vihasi palaa kuin tuli?
⁴⁸ Muista, kuinka lyhyt elämäni on!
Kuinka mitättömiksi oletkaan luonut kaikki ihmiset!
⁴⁹ Kuka on se mies,
joka elää näkemättä kuolemaa,
joka pelastaa sielunsa tuonelan vallasta? Sela.
⁵⁰ Herra, missä ovat sinun entiset armotekosi?
Olethan vannonut Daavidille uskollisuuttasi.
⁵¹ Muista, Herra, palvelijoittesi häväistys;
minä kärsin sisimmässäni
kaikkien noiden monien kansojen vuoksi,
⁵² jotka herjaavat – sinun vihollisesi, Herra –
jotka herjaavat voideltusi askeleita.
⁵³ Kiitetty olkoon Herra, ikuisesti!
Aamen, aamen.

NELJÄS KIRJA, 90 – 106

Psalmi 90

Ihmiselämän katoavaisuus

¹ Mooseksen, Jumalan miehen, rukous.
Herra, sinä olet ollut meidän turvapaikkamme
polvesta polveen.
² Ennen kuin vuoret syntyivät,
ennen kuin loit maan ja maanpiirin –
iankaikkisesta iankaikkiseen olet sinä, Jumala.

³ **Sinä** palautat ihmiset tomuun.
Sinä sanot: "Palatkaa, te Aadamin lapset."
⁴ Tuhat vuotta on sinun silmissäsi
kuin eilinen päivä, joka kiiti ohi,
kuin öinen vartiohetki.
⁵ Sinä huuhdot heidät pois kuin unen.
He ovat kuin aamulla versova ruoho:
⁶ aamulla se kasvaa ja puhkeaa kukkaan,
mutta illalla se leikataan, ja se lakastuu.
⁷ **Näin** me katoamme sinun vihasi voimasta,
ja sinun kiivautesi kauhistuttaa meitä.
⁸ Sinä asetat pahat tekomme eteesi,
salaiset syntimme kasvojesi valoon.
⁹ Kaikki päivämme kuluvat sinun vihasi alla,
vuotemme haihtuvat kuin huokaus.
¹⁰ Meidän elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta,
ja jos voimaa riittää,
kahdeksankymmentä vuotta.
Ja parhaimmillaankin ne ovat vaivaa ja turhuutta,
sillä ne kiitävät ohi,
ja me lennämme pois.
¹¹ Kuka tuntee sinun vihasi voiman,
sinun kiivautesi,
että hän pelkäisi sinua?
¹² Opetä meitä laskemaan päivämme oikein,
että saisimme viisaan sydämen.
¹³ **Herra**, palaa takaisin!
Kuinka kauan!
Armahda palvelijoitasi.
¹⁴ Ravitse meidät aamuisin armollasi,
niin me riemuitsemme ja iloitsemme
kaikkina päivinämme.
¹⁵ Ilahduta meitä yhtä monta päivää
kuin olet nöyryyttänyt meitä,
yhtä monta vuotta
kuin olemme kokeneet pahaa.
¹⁶ Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi
ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

¹⁷ Olkoon yllämme Herran,
meidän Jumalamme, lempeys.
Vahvista kättemme työ,
niin, vahvista meidän kättemme työ!

Psalmi 91

Korkeimman suojelus

¹ Joka Korkeimman suojassa istuu
ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,
² se sanoo Herralle:
"Minun turvani ja linnani,
minun Jumalani, johon minä luotan."
³ Hän päästää sinut linnustajan ansasta
ja surmaavasta rutosta.
⁴ Sulillaan hän suojaa sinua,
hänen siipiensä alla sinä saat turvan.
Kilpi ja suojus on hänen uskollisuutensa.
⁵ Sinä et pelkää yön kauhuja,
et päivällä lentävää nuolta,
⁶ et ruttoa, joka kulkee pimeässä,
et tautia, joka tekee tuhojaan keskellä päivää.
⁷ Kaatukoon tuhat sivultasi,
kymmenentuhatta oikealta puoleltasi,
mutta sinuun ei satu.
⁸ Sinä saat omin silmin katsella
ja nähdä, kuinka jumalattomille maksetaan takaisin,
⁹ sillä sinä ajattelet:
"Sinä, Herra, olet minun turvani."
Korkeimman sinä olet ottanut turvapaikaksesi.
¹⁰ Ei kohtaa sinua onnettomuus,
eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.
¹¹ Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn
varjella sinua kaikilla teilläsi.
¹² He kantavat sinua käsillään,
ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.
¹³ Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen yli,
sinä tallaat jalkoihisi

nuoren leijonan ja lohikäärmeen.

¹⁴ "Koska hän on kiintynyt minuun,
minä pelastan hänet.

Minä vien hänet turvaan,
koska hän tuntee minun nimeni.

¹⁵ Hän huutaa minua avukseen,
ja minä vastaan hänelle.
Minä olen hänen kanssaan ahdistuksessa.

Minä vapautan hänet
ja osoitan hänelle kunnioitusta.

¹⁶ Minä tyydytän hänet pitkällä iällä
ja suon hänen nähdä valmistamani pelastuksen."

Psalmi 92

Vanhurskas kukoistaa

¹ Psalmi, sapatinpäivän laulu.

² Hyvä on kiittää Herraa
ja laulaa ylistystä nimellesi, sinä Korkein.

³ Hyvä on julistaa aamulla sinun armoasi
ja yön tullen sinun uskollisuuttasi

⁴ kymmenkielisellä soittimella ja harpulla,
lyyraa soittaen.

⁵ Sillä sinä olet ilahduttanut minua teoillasi, Herra,
minä riemuitsen sinun kättesi töistä.

⁶ Kuinka suuret ovatkaan sinun tekosi, Herra!
Sinun ajatuksesi ovat sangen syvät.

⁷ Järjetön mies ei tätä tiedä,
eikä tyhmä tätä ymmärrä.

⁸ Vaikka jumalattomat rehottavat kuin ruoho
ja kaikki väärintekijät kukoistavat,
se koituu heidän ikuiseksi tuhokseen.

⁹ Mutta sinä, Herra, olet ikuisesti korkea.

¹⁰ Totisesti, sinun vihollisesi, Herra,
totisesti, sinun vihollisesi hukkuvat,
kaikki väärintekijät joutuvat hajalleen.

¹¹ Mutta minun sarveni sinä kohotat
kuin villihärän sarvet,

minut voidellaan tuoreella öljyllä.

¹² Silmäni katsovat vainoojiani,
korvani kuulevat noista pahantekijöistä,
jotka nousivat minua vastaan.

¹³ Vanhurskas kukoistaa kuin palmupuu,
hän kasvaa kuin Libanonin setri.

¹⁴ Ne, jotka on istutettu Herran huoneeseen,
kukoistavat meidän Jumalamme esipihoissa.

¹⁵ Vielä vanhuudessaan he tuottavat hedelmää,
ovat vehreitä ja tuoreita

¹⁶ ja julistavat, että Herra on oikeamielinen,
hän, minun kallioni, jossa ei ole vääryyttä.

Psalmi 93

Herra on kuningas

¹ Herra on kuningas,
hän on pukeutunut ylhäisyyteen.

Herra on pukeutunut,
vyöttäytynyt voimaan.

Sen tähden maanpiiri pysyy lujana,
se ei horju.

² Sinun valtaistuimesi on vahva aikojen alusta,
hamasta ikuisuudesta olet sinä.

³ Virrat nostavat, Herra,
virrat nostavat äänensä,
virrat nostavat kuohunsa.

⁴ Mutta mahtavampi kuin suurten vetten pauhina,
valtavien vetten,
mahtavampi kuin meren kuohut
on Herra korkeudessa.

⁵ Sinun todistuksesi ovat täysin luotettavat.
Pyhyys kaunistaa sinun huonettasi, Herra,
aikojen loppuun asti.

Psalmi 94

Herra on koston Jumala

¹ **Koston** Jumala, Herra,
koston Jumala, ilmesty kirkkaudessa!
² Nouse, maan tuomari,
maksa ylpeille heidän ansionsa mukaan.
³ Kuinka kauan jumalattomat, Herra,
kuinka kauan jumalattomat saavat riemuita?
⁴ He syytävät sanoja, puhuvat röyhkeästi,
he ylpeilevät, kaikki nuo väärintekijät.
⁵ Sinun kansaasi, Herra, he runtelevat,
he sortavat sinun perintöosaasi.
⁶ He tappavat leskiä ja muukalaisia,
murhaavat orpoja
⁷ ja sanovat: "Ei Herra näe,
ei Jaakobin Jumala huomaa."
⁸ **Ymmärtäkää**, te kansan järjettömät,
te tyhmät, milloin tulette järkiinne?
⁹ Hän, joka on istuttanut korvan – hänkö ei kuule?
Hän, joka on luonut silmän – hänkö ei näe?
¹⁰ Hän, joka kurittaa kansoja – hänkö ei nuhtelisi,
hän, joka antaa ihmiselle ymmärrystä?
¹¹ Herra tuntee ihmisten ajatukset:
ne ovat turhuutta.
¹² **Onnellinen** se mies,
jota sinä, Herra, kuritat
ja jolle opetat lakiasi
¹³ antaaksesi hänelle rauhan pahoina päivinä,
kunnes jumalattomalle on kaivettu hauta.
¹⁴ Ei Herra hylkää kansaansa
eikä jätä perintöosaansa,
¹⁵ sillä oikeus noudattaa jälleen vanhurskautta,
ja kaikki oikeamieliset seuraavat sitä.
¹⁶ **Kuka** nousee puolelleni pahantekijöitä vastaan,
kuka asettuu rinnalleni väärintekijöitä vastustamaan?
¹⁷ Ellei Herra olisi apunani,

sieluni asuisi kohta hiljaisuuden maassa.

¹⁸ Kun sanon: minun jalkani horjuu,
sinun armosi, Herra, tukee minua.

¹⁹ Kun minulla on paljon huolia sisimmässäni,
sinun lohdutuksesi ilahduttaa sieluani.

²⁰ Onko yhteyttä sinun kanssasi
turmeltuneella tuomioistuimella,
jossa lain varjolla tehdään vääryyttä,

²¹ ahdistetaan vanhurskaan sielua
ja viaton tuomitaan syylliseksi?

²² Mutta Herrasta on tullut minulle turvapaikka,
Jumalastani minulle suojakallio.

²³ Hän kääntää heidän vääryytensä
heitä itseään vastaan
ja tuhoaa heidät heidän pahuutensa tähden.
Herra, meidän Jumalamme, tuhoaa heidät.

Psalmi 95

Herra on suuri Jumala

¹ Tulkaa, kohottakaamme ilohuuto Herralle,
huutakaamme riemusta pelastuksemme kalliolle!

² Käykäämme hänen kasvojensa eteen kiittäen,
laulakaamme hänelle riemulauluja,

³ sillä Herra on suuri Jumala,
kaikkia jumalia suurempi kuningas.

⁴ Maan tutkimattomat syvyydet ovat hänen kädessään,
vuorten huiputkin kuuluvat hänelle.

⁵ Hänen on meri, hän on sen tehnyt,
kuivan maan ovat hänen kätensä muovanneet.

⁶ Tulkaa, palvokaamme häntä,
kumartukaamme ja polvistukaamme
Herran, Luojamme, eteen,

⁷ sillä hän on meidän Jumalamme.
Me olemme kansa, jota hän paimentaa,
lauma, jota hänen kätensä kaitsee.

**Tänä päivänä, jos kuulette hänen äänensä,
⁸ älkää kovettako sydäntänne**

niin kuin Meribassa,
niin kuin Massan päivänä autiomaassa,
9 jossa teidän isänne kiusasivat
ja koettelivat minua,
vaikka olivat nähneet minun tekoni.
10 Neljäkymmentä vuotta
minä olin tympääntynyt siihen sukupolveen
ja sanoin: "He ovat kansa, jonka sydän on eksynyt,
eivätkä he tunne minun teitäni."
11 Heistä minä vannoin vihassani:
"He eivät pääse minun lepoonni."

Psalmi 96

Herra on suuri ja sangen ylistettävä

1 Laulakaa Herralle uusi laulu!
Laulakaa Herralle, kaikki maa!
2 Laulakaa Herralle, ylistäkää hänen nimeään!
Julistakaa päivästä päivään ilosanomaa
hänen valmistamastaan pelastuksesta.
3 Kertokaa kansojen keskuudessa hänen kunniastaan,
hänen ihmeistään kaikkien kansojen keskellä,
4 sillä Herra on suuri ja sangen ylistettävä,
hän on kaikkia jumalia pelättävämpi.
5 Kaikki pakanakansojen jumalat ovat epäjumalia,
mutta Herra on tehnyt taivaat.
6 Kunnia ja loisto on hänen edessään,
voima ja kauneus hänen pyhäkössään.
7 Antakaa Herralle, te kansojen heimot,
antakaa Herralle kunnia,
tunnustakaa hänen voimansa.
8 Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia,
tuokaa uhrilahjoja ja tulkakaa hänen esipihoihinsa.
9 Kumartukaa palvomaan Herraa pyhässä kauneudessa,
vaviskaa hänen kasvojensa edessä, kaikki maa.
10 Sanokaa kansojen keskuudessa:
"Herra on kuningas,
maanpiiri pysyy lujana, horjumatta."

Hän tuomitsee kansat oikeudenmukaisesti."

¹¹ Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa!

Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on!

¹² Ilahtukoot kedot ja kaikki, mitä kedolla on!

Huutakoot samalla riemusta kaikki metsän puut

¹³ Herran edessä, sillä hän tulee,

hän tulee tuomitsemaan maata.

Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti

ja kansat totuuden mukaan.

Psalmi 97

Herra on Korkein yli kaiken maan

¹ Herra on kuningas, riemuitkoon maa!

Iloitkoon saarten suuri joukko.

² Pilvi ja pimeys on hänen ympärillään,

vanhurskaus ja oikeus

ovat hänen valtaistuimensa perustus.

³ Tuli käy hänen edellään

ja polttaa ympäriltä hänen viholлисensa.

⁴ Hänen salamansa valaisevat maanpiirin.

Maa näkee sen ja vapisee.

⁵ Vuoret sulavat kuin vaha Herran edessä,

koko maan Herran edessä.

⁶ Taivaat julistavat hänen vanhurskauttaan,

ja kaikki kansat näkevät hänen kunniansa.

⁷ Häpeään joutuvat kaikki kuvien palvojat,

jotka kerskuvat epäjumalista.

Kumartukaa hänen edessään, kaikki jumalat.

⁸ Siion kuulee sen ja iloitsee,

ja Juudan tyttäret riemuitsevat

sinun tuomioittesi tähden, Herra.

⁹ Sillä sinä, Herra,

olet Korkein yli kaiken maan,

olet ylen korkea,

ylitse kaikkien jumalien.

¹⁰ Te, jotka rakastatte Herraa,

vihatkaa pahaa.

Hän varjelee hurskaittensa sielut,
jumalattomien käsistä hän heidät pelastaa.

¹¹ Vanhurskaalle koittaa valo
ja oikeamielisille ilo.

¹² Iloitkaa Herrassa, te vanhurskaat!
Kiittäkää hänen pyhää nimeään!

Psalmi 98

Herra on kuningas ja tuomari

¹ Psalmi.

Laulakaa Herralle uusi laulu,
sillä hän on tehnyt ihmeitä.
Hän on saanut voiton oikealla kädellään,
pyhällä käsivarrellaan.

² Herra on ilmoittanut valmistamansa pelastuksen,
pakanoiden silmien edessä
hän on paljastanut vanhurskautensa.

³ Hän on muistanut armonsa ja uskollisuutensa
Israelin heimoa kohtaan.

Kaikki maan ääret ovat nähneet
meidän Jumalamme valmistaman pelastuksen.

⁴ Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa!
Puhjetkaa riemuun,
iloitkaa ja laulakaa ylistystä!

⁵ Laulakaa Herran ylistystä lyyrän säestyksellä,
lyyrän ja ylistyslaulun sävelin,

⁶ vaskitorvilla ja pasuunan pauhulla.
Kohottakaa riemuhuuto Herran, kuninkaan, edessä!

⁷ Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on,
maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.

⁸ Virrat taputtakoot käsiään,
vuoret yhtykööt riemuhuutoon

⁹ Herran edessä, sillä hän tulee tuomitsemaan maata.
Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti
ja kansat oikeuden mukaan.

Psalmi 99

Herra, meidän Jumalamme, on pyhä

¹ Herra on kuningas – vaviskoot kansat!
Hän istuu kerubien keskellä – vavahdelkoon maa!
² Herra on suuri Siionissa,
korkea yli kaikkien kansojen.
³ Kiittäkööt ne sinun nimeäsi,
suurta ja pelättävää.
Se on pyhä.
⁴ Kuninkaan voima on siinä,
että hän rakastaa oikeutta.
Sinä olet asettanut oikeudenmukaisuuden kohdalleen,
oikeuden ja vanhurskauden sinä toteutat Jaakobissa.
⁵ Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme,
kumartukaa palvoen hänen jalkojensa astinlaudan eteen.
Hän on pyhä.
⁶ Mooses ja Aaron ovat hänen pappiensa joukossa,
Samuel niiden joukossa,
jotka huutavat avuksi hänen nimeään.
He huutavat avuksi Herraa,
ja hän vastaa heille.
⁷ Pilvipatsaasta hän puhui heille.
He noudattivat hänen todistuksiaan
ja käskyjä, jotka hän oli heille antanut.
⁸ Herra, meidän Jumalamme, sinä vastasit heille.
Sinä olit heille anteeksiantava Jumala
mutta kostit heidän pahat tekonsa.
⁹ Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme!
Kumartukaa palvoen hänen pyhää vuortaankohti,
sillä Herra, meidän Jumalamme, on pyhä.

Psalmi 100

Palvelkaa Herraa iloiten!

¹ Kiitospsalmi.
Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa!

² Palvelkaa Herraa iloiten,
tulkaa hänen kasvojensa eteen riemuiten.
³ Tietäkää, että Herra on Jumala.
Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme,
hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat.
⁴ Tulkaa hänen portteihinsa kiittäen,
hänen esipihoihinsa ylistäen.
Kiittäkää häntä, ylistäkää hänen nimeään,
⁵ sillä Herra on hyvä.
Hänen armonsa pysyy ikuisesti
ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

Psalmi 101

Jumalan mielen mukainen hallitsija

¹ Daavidin psalmi.
Armasta ja oikeudesta minä laulan,
sinulle, Herra, minä laulan ylistystä.
² Tahdon kulkea viisaasti nuhteettomuuden tiellä.
Milloin tulet minun luokseni?
Tahdon vaeltaa vilpittömin sydämin kodissani.
³ En kiinnitä silmiäni siihen, mikä on turmiollista.
Eksyttäväästä menoa minä vihaan,
se ei saa tarttua minuun.
⁴ Kiero sydän poistukoon minusta,
pahasta en tahdo tietää.
⁵ Joka salaa panettelee lähimmäistään,
sen minä hävitän.
Ylpeitä silmiä ja kopeaa sydäntä – niitä minä en siedä.
⁶ **Minun silmäni etsivät maan uskollisia,**
että he asuisivat minun kanssani.
Joka vaeltaa nuhteettomuuden tietä,
se saa palvella minua.
⁷ Minun talossani ei saa asua petoksen harjoittaja,
valheiden puhuja ei kestä silmiäni edessä.
⁸ Joka aamu minä hävitän maasta kaikki jumalattomat,
tuhotakseni Herran kaupungista kaikki väärintekijät.

Psalmi 102

Herra rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniassaan

¹ Kurjan rukous, kun hän on näännöksissä ja vuodattaa valituksensa Herran eteen.

² **Herra**, kuule rukoukseni,
tulkoon avunhuutoni eteesi.

³ Älä kätke minulta kasvojesi,
kun minulla on ahdistus.
Kallista korvasi minun puoleeni.

Kiiruhda vastaamaan minulle,
kun huudan sinua avuksi,
⁴ sillä päiväni ovat haihtuneet kuin savu

ja luitani polttaa kuin ahjossa.

⁵ Sydämeni on kuin tallattu ja kuivunut ruoho,
sillä minä olen unohtanut syödä leipääni.

⁶ Äänekkään valitukseni tähden
olen pelkkää luuta ja nahkaa.

⁷ Olen kuin pelikaani autiomaassa,
minusta on tullut kuin huuhekaja raunioissa.

⁸ Unettomana makaan,
olen kuin yksinäinen lintu katolla.

⁹ Kaiken päivää viholliseni häpäisevät minua.
Ne, jotka pitävät minua pilkkanaan,
ovat vannoneet valan minua vastaan.

¹⁰ Minä syön tuhkaa kuin leipää
ja sekoitan juomani kyynelillä

¹¹ sinun vihasi ja kiivastumisesi tähden,
sillä sinä olet nostanut minut ylös
ja viskannut pois.

¹² Päiväni ovat kuin pitenevä varjo,
ja minä kuivun kuin ruoho.

¹³ **Mutta** sinä, Herra, pysyt ikuisesti,
sinun muistosi pysyy polvesta polveen.

¹⁴ Sinä nouset ja armahdat Siionia.
On aika tehdä sille laupeus,
sillä määrähetki on tullut.

¹⁵ Sen kivet ovat palvelijoillesi rakkaita,
ja heidän on sääli sen multaa.

¹⁶ **Kansat pelkäävät Herran nimeä**
ja kaikki maan kuninkaat hänen kunniaansa,
¹⁷ kun Herra rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniaasaan.
¹⁸ Hän kääntyy niiden rukouksen puoleen,
jotka ovat menettäneet kaikkensa,
eikä halveksi heidän rukoustaan.
¹⁹ Tämä kirjoitettakoon tulevalle sukupolvelle,
ja kansa, joka vastaisuudessa luodaan,
ylistää Herraa.
²⁰ **Herra katseli pyhästä korkeudestaan,**
hän katsoi taivaasta maahan
²¹ kuullakseen vankien huokaukset,
vapauttaakseen kuoleman lapset,
²² että Siionissa julistettaisiin Herran nimeä
ja Jerusalemissa hänen ylistystään,
²³ kun kansat kokoontuvat yhteen,
valtakunnat palvelemaan Herraa.
²⁴ **Hän on lannistanut matkalla minun voimani,**
lyhentänyt päiväni.
²⁵ Minä sanon: Jumalani,
älä ota minua pois kesken ikääni,
sinä, jonka vuodet kestävät polvesta polveen.
²⁶ Muinoin sinä perustit maan,
ja taivaat ovat sinun kättesi tekoa.
²⁷ Ne katoavat, mutta sinä pysyt;
ne kuluvat kaikki kuin vaate.
Sinä vaihdat ne kuin vaatteet,
ja ne vaihtuvat.
²⁸ Mutta sinä olet aina sama,
eivätkä sinun vuotesi lopu.
²⁹ Sinun palvelijoittesi lapset asuvat turvassa,
ja heidän jälkeläisensä vahvistuvat sinun edessäsi.

Psalmi 103

Herra on laupias ja armahtava

¹ **Daavidin psalmi.**
Ylistä Herraa, minun sieluni,

ja kaikki mitä minussa on,
hänen pyhää nimeään.
² Ylistä Herraa, minun sieluni,
äläkä unohda, mitä hyvää hän on tehnyt.
³ Hän antaa kaikki syntisi anteeksi
ja parantaa kaikki sairautesi.
⁴ Hän lunastaa sinun elämäsi turmiosta
ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella.
⁵ Hän tyydyttää sinun kaipauksesi hyvyydellään;
sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotka.
⁶ Herra tekee vanhurskaita tekoja
ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille.
⁷ Hän on tehnyt tiensä tunnetuksi Moosekselle,
tekonsa Israelin lapsille.
⁸ Herra on laupias ja armahtava,
pitkämielinen, ja hänen armonsä on suuri.
⁹ Ei hän aina riitele
eikä pidä vihaa ikuisesti.
¹⁰ Ei hän tee meille syntiemme mukaan
eikä maksa meille pahojen tekojemme mukaan.
¹¹ Sillä niin korkealla kuin taivas on maan yllä,
niin voimallinen on hänen armonsä niitä kohtaan,
jotka häntä pelkäävät.
¹² Niin kaukana kuin itä on lännestä,
niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme.
¹³ Niin kuin isä armahtaa lapsiaan,
niin Herrakin armahtaa niitä,
jotka häntä pelkäävät.
¹⁴ Sillä hän tietää,
millaista tekoa me olemme;
hän muistaa, että olemme tomua.
¹⁵ Ihmisen elinpäivät ovat kuin ruoho;
hän kukoistaa kuin kedon kukka.
¹⁶ Kun tuuli käy hänen ylitseen,
ei häntä enää ole,
eikä hänen asuinpaikkansa häntä enää tunne.
¹⁷ Mutta Herran armo pysyy
ikuisuudesta ikisuuteen

niille, jotka häntä pelkäävät,
ja hänen vanhurskautensa lasten lapsille,
¹⁸ niille, jotka pitävät hänen liittonsa,
muistavat hänen asetuksensa
ja noudattavat niitä.
¹⁹ Herra on asettanut istuimensa taivasiin,
ja hänen kuninkuutensa hallitsee kaikkea.
²⁰ Ylistäkää Herraa, te hänen enkelinsä,
te väkevät sankarit,
jotka toteutatte hänen sanansa,
kun kuulette hänen sanansa äänen.
²¹ Ylistäkää Herraa, kaikki hänen joukkonsa,
te hänen palvelijansa,
jotka täytätte hänen tahtonsa.
²² Ylistäkää Herraa, kaikki hänen luotunsa
hänen valtakuntansa kaikissa paikoissa.
Ylistä Herraa, minun sieluni!

Psalmi 104

Herran luomistekojen ylistys

¹ Ylistä Herraa, minun sieluni!
Herra, minun Jumalani, sinä olet ylen suuri;
olet pukeutunut loistoon ja kirkkauteen.
² Sinä verhoudut valoon kuin viittaaan,
sinä levität taivaat kuin telttakankaan.
³ Sinä rakennat yläsalisi vetten keskelle,
teet pilvet vaunuiksesi
ja kuljet tuulen siivillä.
⁴ Sinä teet tuulet sanasi saattajiksi,
palvelijoiksesi tulenliekit.
⁵ Sinä asetit maan perustuksilleen,
niin ettei se ikinä horju.
⁶ Sinä peitit syvyyden kuin vaatteella,
vedet seisoivat vuorten yllä.
⁷ Ne pakenivat sinun nuhteluasi,
sinun jylinäsi ääntä ne riensivät pakoon.
⁸ Vuoret kohosivat ja laaksot laskeutuivat

paikkoihin, jotka sinä olit niille valmistanut.

⁹ Sinä asetit rajan, jonka yli vedet eivät käy eivätkä palaa peittämään maata.

¹⁰ Sinä puhkaisit lähteet laaksoihin.

Vedet virtaavat vuorten välissä

¹¹ ja antavat juoman kaikille kedon eläimille; villiaasit niistä janonsa sammuttavat.

¹² Niiden äärellä asuvat taivaan linnut ja laulavat lehvien välistä.

¹³ Yläsaleistaan hän kastelee vuoret; sinun töittesi hedelmistä maa tulee kylläiseksi.

¹⁴ Hän kasvattaa ruohon karjalle ja kasvit ihmisen viljeltäviksi, tuottamaan maasta leivän.

¹⁵ Viini ilahduttaa ihmisen sydämen, öljy saa hänen kasvonsa kiiltämään, ja leipä vahvistaa hänen sydäntään.

¹⁶ Kyllikseen saavat vettä Herran puut, Libanonin setrit, jotka hän on istuttanut.

¹⁷ Niissä pesivät linnut, haikaralla on sypresseissä kotinsa.

¹⁸ Korkeat vuoret ovat kauriita varten, kalliit ovat tamaanien suojana.

¹⁹ Hän on tehnyt kuun näyttämään aikoja, aurinko tietää laskunsa hetken.

²⁰ Sinä teet pimeän, ja tulee yö. Silloin kaikki metsän eläimet lähtevät liikkeelle.

²¹ Nuoret leijonat karjuvat saalista ja pyytävät Jumalalta ruokaansa.

²² Aurinko nousee – ne vetäytyvät pois ja laskeutuvat makuulle pesäpaikkoihinsa.

²³ Silloin ihminen lähtee toimiinsa ja on työssään iltaan asti.

²⁴ Kuinka moninaiset ovat sinun tekosi, Herra! Sinä olet tehnyt ne kaikki viisaasti. Maa on täynnä sinun luotujasi.

²⁵ Merikin, suuri ja aava – siinä vilisee lukematon määrä

pieniä ja suuria eläimiä.

²⁶ Siellä kulkevat laivat,
siellä on Leviatan,
jonka sinä olet luonut kisailemaan siellä.

²⁷ Kaikki ne odottavat sinua,
että antaisit niille ruuan ajallaan.

²⁸ Sinä jakelet niille, ja ne kokoavat,
sinä avaat kätesi,
ja ne tulevat kylläisiksi hyvydestäsi.

²⁹ Kun sinä peität kasvosi, ne pelästyvät.
Kun otat pois niiden hengen, ne kuolevat
ja palaavat jälleen tomuun.

³⁰ Kun sinä lähetät Henkesi, ne luodaan,
ja sinä uudistat maan kasvot.

³¹ Pysyköön Herran kunnia ikuisesti,
saakoon Herra iloita teoistaan!

³² Hän katsoo maata, ja se vapisee,
hän koskettaa vuoria, ja ne savuavat.

³³ Minä laulan Herralle koko elämäni ajan,
laulan ylistystä Jumalalleni niin kauan kuin elän.

³⁴ Olkoon mietiskelyni hänelle mieluisaa.
Minä iloitsen Herrassa.

³⁵ Hävitkööt syntiset maasta,
älköön jumalattomia enää olko.
Ylistä minun sieluni Herraa!
Halleluja!

Psalmi 105

Herran armotekojen ylistys

¹ Kiittäkää Herraa, huutakaa avuksi hänen nimeään,
tehkää hänen tekonsa tunnetuiksi kansojen keskuudessa!

² Laulakaa hänelle, laulakaa hänelle ylistystä,
kertokaa kaikista hänen ihmeistään!

³ Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne!
Iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa.

⁴ Etsikää Herraa ja hänen voimaansa,
etsikää alati hänen kasvojaan.

⁵ Muistakaa hänen ihmeitään, jotka hän on tehnyt, hänen tunnustekojaan ja hänen suunsa tuomioita,
⁶ te Abrahamin, hänen palvelijansa, siemen, te Jaakobin lapset, hänen valittunsa.

⁷ Hän on Herra, meidän Jumalamme. Hänen tuomionsa ulottuvat yli koko maan.

⁸ Hän muistaa ikuisesti liittonsa, säätämänsä sanan tuhansiin sukupolviin,
⁹ liittonsa, jonka hän teki Abrahamin kanssa, ja valansa, jonka hän vannoi lisakille.

¹⁰ Hän vahvisti sen säädökseksi Jaakobille, Israelille ikuiseksi liitoksi,
¹¹ sanoen: "Sinulle minä annan Kanaaninmaan, teidän perintöosaksenne."

¹² Heitä oli vähäinen joukko, vain muutamia, ja he olivat muukalaisia siinä maassa.

¹³ He vaelsivat kansasta kansaan ja valtakunnasta toiseen.

¹⁴ Hän ei sallinut kenenkään heitä sortaa, hän nuhteli kuninkaita heidän vuokseen:

¹⁵ "Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni."

¹⁶ Hän kutsui nälänhädän maahan, mursi kaiken leivän tuen.

¹⁷ Hän oli lähettänyt heidän edellään miehen: Joosef oli myyty orjaksi.

¹⁸ Hänen jalkojaan vaivattiin kahleilla.

Hän joutui rautoihin,

¹⁹ kunnes hänen sanansa kävi toteen ja Herran sana oli puhdistanut hänet.

²⁰ Silloin kuningas lähetti vapauttamaan hänet, kansojen hallitsija päästi hänet vapaaksi.

²¹ Hän pani Joosefin talonsa herraksi ja kaiken omaisuutensa hoitajaksi,

²² sitomaan faraon ruhtinaat tahtoonsa ja opettamaan hänen vanhimmilleen viisautta.

²³ Niin Israel tuli Egyptiin, Jaakob muukalaiseksi Haamin maahan.

24 Herra teki kansansa hyvin hedelmälliseksi,
väkevämmäksi kuin sen ahdistajat,
25 joiden sydämet hän käänsi vihaamaan Jumalan kansaa,
kohtelevaan kavalasti hänen palvelijoitaan.
26 Hän lähetti Mooseksen, palvelijansa,
ja Aaronin, jonka hän oli valinnut.
27 Nämä tekivät hänen tunnustekojaan egyptiläisten keskellä,
ihmeitä Haamin maassa.
28 Hän lähetti pimeyden, ja pimeys tuli,
eivätkä he voineet vastustaa hänen sanojaan.
29 Hän muutti vedet vereksi
ja antoi heidän kalojensa kuolla.
30 Heidän maansa vilisi sammakoita
kuninkaiden makuuhuoneita myöten.
31 Hän sanoi, ja tuli paarmoja
ja syöpäläisiä kaikkialle heidän alueelleen.
32 Hän antoi heille rakeita sateen sijaan
ja tulen leimauksia heidän maahansa.
33 Hän hävitti heidän viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa
ja pirstoi puut heidän alueeltaan.
34 Hän sanoi, ja tuli heinäsiirkkoja
ja niiden toukkia lukematon joukko,
35 ja ne söivät kaiken vihannan heidän maastaan,
söivät heidän maansa hedelmät.
36 Hän surmasi kaikki esikoiset heidän maassaan,
kaikki heidän miehuutensa ensihedelmät.
37 Sitten hän vei Israelin sieltä pois
varustettuna hopealla ja kullalla,
eikä sen heimoissa ollut kompastelevia.
38 Egypti iloitsi heidän lähdöstään,
sillä sen oli vallannut kauhu heidän vuokseen.
39 Herra levitti kansansa suojaksi pilven
ja tulen valaisemaan yötä.
40 Kansa pyysi, ja hän laittoi tulemaan viiriäisiä
ja antoi heille kylliksi taivaan leipää.
41 Hän avasi kallion, ja vedet virtasivat,
kuivassa maassa juoksivat virrat.
42 Sillä hän muisti pyhän sanansa,

hän muisti palvelijaansa Abrahamia.

⁴³ Hän vei kansansa pois sen iloitessa,
valittunsa riemuhuudon raikuessa.

⁴⁴ Hän antoi heille pakanakansojen maat,
ja he perivät kansakuntien vaivannäön hedelmät,

⁴⁵ että he noudattaisivat hänen säädöksiään
ja seurasivat hänen opetuksiaan.
Halleluja!

Psalmi 106

Herran uskollisuus, Israelin uskottomuus

¹ Halleluja!

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä,
hänen armonsä pysyy ikuisesti.

² Kuka voi luetella Herran voimateot,
kyliksi kuuluttaa hänen ylistystään?

³ Autuaat ne, jotka noudattavat oikeutta,
jotka aina toimivat vanhurskaasti!

⁴ Herra, muista minua suosiolla,
jota kansallesi osoitat.

Etsi minua ja pelasta minut,
⁵ että näkisin valittujesi onnen

ja saisin iloita yhdessä kansasi kanssa,
kerskata perintöosasi kanssa.

⁶ Me olemme tehneet syntiä isiemme tavoin,
olemme tehneet pahaa, olleet jumalattomia.

⁷ Meidän isämme eivät ymmärtäneet sinun ihmeitäsi Egyptissä,
eivät muistaneet monia armotekojasi,
vaan kapinoivat meren rannalla, Kaislameren äärellä.

⁸ Mutta Herra pelasti heidät nimensä tähden,
tehdäkseen voimansa tunnetuksi.

⁹ Hän nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui.

Hän kuljetti heitä syvyyksien halki kuin autiomaassa.

¹⁰ Hän pelasti heidät vihamiehen kädestä
ja lunasti heidät vihollisen vallasta.

¹¹ Vedet peittivät heidän ahdistajansa,
yksikään niistä ei jäänyt jäljelle.

12 Silloin he uskoivat hänen sanansa
ja lauloivat hänen ylistystään.
13 **Mutta** pian he unohtivat hänen tekonsa
eivätkä odottaneet hänen neuvoaan.
14 He hehkuivat himosta autiomaassa
ja kiusasivat Jumalaa aavikolla.
15 Niinpä hän antoi heille, mitä he pyysivät,
mutta lähetti heihin hivuttavan taudin.
16 He kadehtivat leirissä Moosesta
ja Aaronia, Herran pyhää.
17 Silloin maa aukeni ja nieli Daatanin,
peitti Abiramin joukon.
18 Heidän joukossaan syttyi tuli,
liekki poltti jumalattomat.
19 **He** tekivät mullikan Hoorebilla
ja kumartuivat palvomaan valettua kuvaa.
20 He vaihtoivat Kunniansa
ruohoa syövän härän kuvaan.
21 He unohtivat Jumalan, pelastajansa,
joka oli tehnyt Egyptissä suuria tekoja,
22 ihmeitä Haamin maassa,
pelottavia tekoja Kaislameren äärellä.
23 Hän olisi tuhonnut heidät,
ellei Mooses, hänen valittunsa,
olisi seisonut välimiehenä hänen edessään
ja kääntänyt pois hänen vihaansa tuhoa tuottamasta.
24 **He** pitivät halpana ihanan maan
eivätkä uskoneet hänen sanaansa.
25 He nurisivat teltoissaan
eivätkä kuunnelleet Herran ääntä.
26 Silloin hän nosti kätensä heitä vastaan
kaataakseen heidät autiomaassa,
27 heittääkseen heidän jälkeläisensä kansojen sekaan
ja hajottaakseen heidät vieraisiin maihin.
28 **He** antautuivat palvelemaan Baal-Peoria,
söivät kuolleille jumalille tuotuja uhreja
29 ja vihoittivat teoillaan Jumalan.
Silloin vitsaus puhkesi heidän keskuudessaan.

³⁰ Mutta Piinehas astui esiin,
pani tuomion täytäntöön,
ja vitsaus lakkasi.

³¹ Se luettiin hänelle vanhurskaudeksi,
polvesta polveen, ikuisesti.

³² **He** vihastuttivat Jumalan Meriban vesien äärellä.
Mooseksen kävi pahoin heidän vuokseen,
³³ sillä he katkeroittivat hänen mielensä,
ja hän puhui huulillaan ajattelemattomasti.

³⁴ **He** eivät hävittäneet kansoja,
jotka Herra oli käskenyt heidän hävittää,
³⁵ vaan sekoittuivat vieraisiin kansoihin
ja ottivat oppia heidän teoistaan.

³⁶ He palvelivat heidän jumalankuviaan,
ja niistä tuli heille ansa.

³⁷ He uhrasivat poikiaan
ja tyttäriään riivaajille.

³⁸ He vuodattivat viatonta verta,
poikiensa ja tyttäriensä verta,
ja uhrasivat heidät Kanaanin epäjumalille.
Maa saastui verenvuodatukselta,
³⁹ he saastuttivat itsensä töillään
ja olivat haureellisia teoissaan.

⁴⁰ **Herra** vihastui kansaansa
ja inhosi perintöosaansa.

⁴¹ Hän antoi heidät vieraiden kansojen käsiin,
ja heidän vihamiehensä hallitsivat heitä.

⁴² Heidän vihollisensa ahdistivat heitä,
ja heidän oli alistuttava näiden käden alle.

⁴³ Monet kerrat Herra pelasti heidät,
mutta he niskoittelivat oman mielensä mukaan
ja sortuivat pahojen tekojensa tähden.

⁴⁴ Kuitenkin hän katsoi heihin heidän ahdistuksessaan,
kun kuuli heidän huutonsa.

⁴⁵ Hän muisti heidän kanssaan tekemänsä liiton
ja sääli heitä suuressa armossaan.

⁴⁶ Hän salli heidän saada laupeutta kaikilta,
jotka olivat vieneet heidät vankeuteen.

⁴⁷ **Pelasta** meidät, Herra, meidän Jumalamme!
Kokoa meidät kansojen seasta,
että me kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi
ja pitäisimme kunnianamme sinun ylistystäsi.
⁴⁸ Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala,
iankaikkisesta iankaikkiseen,
ja kaikki kansa sanokoon: "Aamen. Halleluja!"

VIIDES KIRJA, 107 – 150

Psalmi 107

Lunastettujen kiitoslaulu

¹ **Kiittäkää** Herraa, sillä hän on hyvä,
hänen armonsä pysyy ikuisesti.
² Näin sanokoot Herran lunastetut,
jotka hän on lunastanut ahdistajan kädestä
³ ja koonnut vieraista maista,
idästä ja lännestä,
pohjoisesta ja meren suunnalta.
⁴ **He** harhailivat autiomaassa,
kuivassa maassa,
löytämättä tietä kaupunkiin,
johon asettua asumaan.
⁵ Heillä oli nälkä ja jano,
heidän sielunsa näänty.
⁶ Mutta hädässään he huusivat Herraa,
ja hän pelasti heidät ahdingosta.
⁷ Hän ohjasi heidät kulkemaan
suoraa tietä kaupunkiin, jossa asua.
⁸ Kiittäkööt he Herraa hänen armostaan
ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan,
⁹ sillä hän tyydyttää nääntyvän sielun
ja täyttää nälkäisen sielun hyvillä antimilla.
¹⁰ **He** istuivat pimeydessä ja kuoleman varjossa,
vangittuina kurjuuteen ja rautoihin,
¹¹ koska olivat niskoitelleet Jumalan sanoja vastaan
ja pitäneet halpana Korkeimman neuvon.

12 Hän lannisti heidän mielensä raadannalla.
He sortuivat, eikä ollut auttajaa.
13 Silloin he huusivat hädässään Herraa,
ja hän pelasti heidät ahdingosta.
14 Hän vei heidät ulos pimeydestä ja kuoleman varjosta
ja katkaisi heidän kahleensa.
15 Kiittäkööt he Herraa hänen armostaan
ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan,
16 sillä hän särkee vaskiset ovet
ja rikkoo rautaiset salvat.
17 He olivat tyhmiä vaeltaessaan syntisesti
ja saivat kärsiä vaivaa pahojen tekojensa tähden.
18 Kaikki ruoka inhotti heitä,
ja he saapuivat kuoleman porteille asti.
19 Silloin he huusivat hädässään Herraa,
ja hän pelasti heidät ahdingosta.
20 Hän lähetti sanansa ja paransi heidät.
Hän pelasti heidät tuhosta.
21 Kiittäkööt he Herraa hänen armostaan
ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan.
22 Uhratkoot kiitosuhreja
ja kertokoot riemuhuudoin hänen töistään.
23 He lähtivät laivoilla merelle
ja tekivät työtä aavoilla vesillä.
24 He näkivät Herran teot,
hänen ihmeensä meren syvyyksissä.
25 Hän sanoi sanansa ja nosti myrskytuulen,
aallot kohosivat korkealle.
26 He kohosivat kohti taivasta,
vajosivat syvyyksiin,
heidän sielunsa nääntyi hädässä.
27 He horjuivat ja hoippuivat kuin juopuneet,
ja kaikki heidän viisautensa raukeni.
28 Silloin he huusivat hädässään Herraa,
ja hän vapautti heidät ahdingosta.
29 Hän tyynnytti myrskyn,
ja meren aallot hiljenivät.
30 He iloitsivat, kun ne vaikenivat,

ja hän johti heidät kaivattuun satamaan.
³¹ Kiittäkööt he Herraa hänen armostaan
ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan.
³² Kuuluttakoot hänen kunniaansa kansankokouksessa
ja ylistäkööt häntä vanhinten istunnossa.
³³ Hän muutti virrat autiomaaksi
ja vesilähteet janoiseksi maaksi,
³⁴ hedelmällisen maan suola-aroksi
sen asukkaiden pahuuden tähden.
³⁵ Hän muutti autiomaan vesilammikoiksi
ja kuivan maan vesilähteiksi.
³⁶ Hän asutti sinne nälkäiset,
ja he rakensivat kaupungin asuakseen siinä.
³⁷ He kylvivät peltoja ja istuttivat viinitarhoja,
jotka tuottivat runsaan sadon.
³⁸ Hän siunasi heitä, ja he lisääntyivät suuresti,
eikä hän antanut heidän karjansa vähetä.
³⁹ Mutta sorron, onnettomuuden ja huolten painon alla
he vähenivät ja vaipuivat maahan.
⁴⁰ Hän vuodattaa halveksuntaa ruhtinaitten päälle
ja panee heidät harhailemaan tietömissä autiomaissa,
⁴¹ mutta nostaa köyhän kurjuudesta
ja tekee suvut suuriksi kuin lammasmaat.
⁴² Oikeamieliset näkevät sen ja iloitsevat,
ja kaiken vääryyden täytyy tukkia suunsa.
⁴³ Joka on viisas, se pitääköön nämä mielessään
ja tutkikoon Herran armotekoja.

Psalmi 108

Kiitos ja rukous

¹ Laulu. Daavidin psalmi.
² Minun sydämeni on valmis, Jumala;
minä tahdon laulaa ja soittaa.
Se olkoon kunniani.
³ Herätkää, harppu ja lyyra!
Minä tahdon herättää aamuruskon.
⁴ Herra, sinua minä kiitän kansojen keskellä

ja laulan ylistystäsi kansakuntien keskuudessa.

⁵ Sillä suuri, yli taivaitten, on sinun armosi,
ja sinun uskollisuutesi ulottuu pilviin asti.

⁶ Kohoa yli taivaitten, Jumala,
kohotkoon kirkkautesi yli kaiken maan!

⁷ Jotta rakkaasi vapautettaisiin,
auta meitä oikealla kädelläsi ja vastaa minulle.

⁸ Jumala on puhunut pyhydessään:

"Riemuiten minä jaan Sikemin
ja mittaan Sukkotin laakson.

⁹ Minun on Gilead, minun on Manasse.

Efraim on pääni suojus,

Juuda on valtikkani.

¹⁰ Mooab on minun pesuastiani,

Edomiin minä viskaan kenkäni.

Minä nostan riemuhuudon Filistean yli."

¹¹ Kuka vie minut linnoitettuun kaupunkiin?

Kuka johtaa minut Edomiin?

¹² Etkö sinä, Jumala, hylännyt meidät?

Et lähtenyt, Jumala, sotajoukkojemme kanssa.

¹³ Anna meille apu ahdistajaa vastaan,
sillä ihmisten apu on turha.

¹⁴ Jumalan voimassa me teemme väkeviä tekoja.

Hän tallaa ahdistajamme maahan.

Psalmi 109

Syyttömästi vainotun rukous

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

Jumala, minun ylistykseni, älä ole vaiti,

² sillä jumalattomat ja petolliset
ovat avanneet suunsa minua vastaan.

He puhuvat minulle valheellisin kielin.

³ Vihan sanoin he ovat minut piirittäneet
ja sotivat syyttä minua vastaan.

⁴ Rakkauteni palkaksi he syyttävät minua,
mutta minä vain rukoilen.

⁵ He palkitsevat minulle hyvän pahalla

ja rakkauteni vihallä.

⁶ Aseta jumalaton vihamiestäni vastaan,
seisokoon syyttäjä hänen oikealla puolellaan.

⁷ Oikeuden edessä hän osoittautukoon syylliseksi,
ja hänen rukouksensa tulkoon synniksi.

⁸ Olkoot hänen päivänsä vähälukuiset,
ottakoon toinen hänen tehtävänsä.

⁹ Tulkoon hänen lapsistaan orpoja
ja hänen vaimostaan leski.

¹⁰ Kuljeksikoot hänen lapsensa aina kerjäten,
anelkoot kaukana kotinsa raunioilta.

¹¹ Koronkiskuri saalistakoon kaiken hänen omansa,
ja vieraat riistäkööt hänen työnsä hedelmät.

¹² Älkköön kukaan osoittako hänelle laupeutta,
älkköön kukaan armahtako hänen orpojaan.

¹³ Hänen jälkeläisensä hävitkööt,
pyyhittäköön heidän nimensä pois toisessa polvessa.

¹⁴ Hänen isiensä rikkomukset pysykööt Herran muistissa,
älkköönkä hänen äitinsä syntiä pyyhittäkö pois.

¹⁵ Olkoot ne aina Herran edessä,
ja hävittäköön hän heidän muistonsa maan päältä,

¹⁶ koska tuo mies ei ajatellutkaan tehdä laupeutta
vaan vainosi kurjaa ja köyhää
ja sydämen tuskassa olevaa tappaakseen hänet.

¹⁷ Hän rakasti kirousta,
ja se kohtasi häntä.

Hän ei huolinut siunauksesta,
ja se loitto ni hänestä kauas.

¹⁸ Hän puki kirouksen ylleen kuin vaatteensa,
ja se meni hänen sisuksiinsa kuin vesi
ja hänen luihinsa kuin öljy.

¹⁹ Se olkoon vaate, johon hän verhoutuu,
ja vyö, jolla hän itsensä aina vyöttää.

²⁰ Tämä olkoon Herralta palkka minun syyttäjilleni
ja niille, jotka puhuvat pahaa minua vastaan.

²¹ Mutta sinä, Herra, minun Herrani,
toimi puolestani nimesi tähden,
sillä sinun armosi on hyvä.

Pelasta minut,

²² sillä minä olen kurja ja köyhä
ja sydämeni on haavoittunut rinnassani.

²³ Minä katoan kuin pitenevä varjo,
minut pudistellaan pois kuin heinäsiirikka.

²⁴ Polveni horjuvat paastoamisesta,
ja ruumiini on kuihtunut rasvattomaksi.

²⁵ Olen joutunut heidän herjattavakseen.
Minut nähdessään he nyökyttävät päätään.

²⁶ Auta minua, Herra, minun Jumalani,
pelasta minut armossasi.

²⁷ Tulkoot he tietämään,
että tämä on sinun kätesi työtä,
että sinä, Herra, sen teit.

²⁸ He kiroavat, mutta sinä siunaat.
He nousevat ja joutuvat häpeään,
mutta palvelijasi saa iloita.

²⁹ Olkoon vastustajieni pukuna häväistys,
kietoutukoot he häpeäänsä kuin viittaaan.

³⁰ Minun suuni kiittää suuresti Herraa,
ja monien keskellä minä ylistän häntä.

³¹ Sillä Herra seisoo köyhän oikealla puolella
ja pelastaa hänet niiden käsistä,
jotka hänet tuomitsevat.

Psalmi 110

Herran Voideltu

¹ Daavidin psalmi.

Herra sanoi minun Herralleni:
"Istu minun oikealle puolelleni,
kunnes minä panen vihollisesi
sinun jalkojesi astinlaudaksi."

² Sinun voimasi valtikan
Herra ojentaa Siionista:
"Hallitse vihollistesi keskellä!

³ Sinun kansasi on altis
sinun voimasi päivänä.

Pyhässä kauneudessa –
kuin kasteen aamuruskon kohdusta –
olen sinut synnyttänyt."

⁴ Herra on vannonut
eikä muuta mieltään:
"Sinä olet pappi ikuisesti,
Melkisedekin järjestyksen mukaan."

⁵ Herra on sinun oikealla puolellasi,
hän murskaa kuninkaat vihansa päivänä.

⁶ Hän tuomitsee kansojen keskuudessa.
Kaikkialla on ruumiita!
Hän murskaa päitä laajalti maan päällä.

⁷ Hän juo purosta tien varrelta,
sen tähden hän kohottaa päänsä.

Psalmi 111

Herran teot ovat suuria

¹ Halleluja!
Minä kiitän Herraa kaikesta sydämestäni
oikeamielisten kokouksessa ja seurakunnassa.

² Suuret ovat Herran teot.
Kaikki, jotka ovat niihin mieltyneet,
tutkivat niitä.

³ Kunniakkaat ja ihanat ovat hänen tekonsa,
hänen vanhurskautensa pysyy iäti.

⁴ Hän on tehnyt ihmeensä muistettaviksi.
Herra on armollinen ja laupias.

⁵ Hän antaa ruuan niille,
jotka häntä pelkäävät,
hän muistaa liittonsa ikuisesti.

⁶ Hän ilmoitti kansalleen tekojensa voiman
antaessaan heille kansojen perintöosan.

⁷ Hänen kätensä teot ovat totuus ja oikeus.
Luotettavia ovat kaikki hänen asetuksensa,

⁸ ne pysyvät lujina aina ja ikuisesti.
Ne on laadittu totuudessa ja oikeamielisesti.

⁹ Hän lähetti kansalleen lunastuksen,

sääti liittonsa ikuisiksi ajoiksi.

Pyhä ja pelättävä on hänen nimensä.

¹⁰ Herran pelko on viisauden alku,
hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat.
Hänen ylistyksensä pysyy ikuisesti.

Psalmi 112

Herraa pelkäävän onni

¹ Halleluja!

Autuas se mies, joka pelkää Herraa
ja on suuresti mieltynyt hänen käskyihinsä.

² Hänen jälkeläisistään tulee maan mahtavia,
oikeamielisten suku tulee siunatuksi.

³ Varallisuutta ja rikkautta on hänen kodissaan.
Hänen vanhurskautensa pysyy iäti.

⁴ Oikeamielisille loistaa pimeydessä valo,
armollinen, laupias ja vanhurskas.

⁵ Hyvin käy sen miehen,
joka on laupias ja antaa lainaksi,
joka hoitaa asiansa oikeuden mukaan.

⁶ Hän ei ikinä horju.
Vanhurskas muistetaan ikuisesti.

⁷ Ei hän pelkää pahaa sanomaa.
Hänen sydämensä on vahva,
hän turvaa Herraan.

⁸ Hänen sydämensä on luja ja peloton,
ja lopulta hän katselee iloiten ahdistajiaan.

⁹ Hän jakelee, hän antaa köyhille,
hänen vanhurskautensa pysyy ainaisesti,
hänen sarvensa kohooa kunniassa.

¹⁰ Jumalaton näkee sen ja raivostuu,
hän kiristelee hampaitaan ja pakahtuu.
Jumalattomien halu raukeaa tyhjiin.

Psalmi 113

Herra on alhaisten auttaja

¹ Halleluja!

Ylistäkää, te Herran palvelijat,
ylistäkää Herran nimeä!

² Kiitetty olkoon Herran nimi
nyt ja ikuisesti!

³ Auringon noususta sen laskuun saakka
olkoon Herran nimi ylistetty.

⁴ Herra on korkea yli kaikkien kansojen,
yli taivaitten kohoaa hänen kunniansa.

⁵ Kuka on niin kuin Herra, meidän Jumalamme,
joka istuu korkealla, valtaistuimellaan,

⁶ ja alentuu katsomaan
taivasta ja maata?

⁷ Hän nostaa tomusta vähäosaisen,
korottaa tunkiolta köyhän

⁸ asettaakseen hänet istumaan ruhtinaiden rinnalle,
kansansa ruhtinaiden rinnalle.

⁹ Hän saattaa hedelmättömän asumaan kodissa
iloisena lasten äitinä.

Halleluja!

Psalmi 114

Israelin pelastuminen Egyptistä

¹ Kun Israel lähti Egyptistä,
Jaakobin suku vieraskielisestä kansasta,

² silloin Juudasta tuli Herran pyhäkkö,
Israelista hänen valtakuntansa.

³ Meri näki sen ja pakeni,
Jordan kääntyi takaisin.

⁴ Vuoret hyppivät kuin pässit,
kukkulat kuin lampaiden karitsat.

⁵ Mikä sinun on, meri, kun pakenet,
Jordan, kun käännyt takaisin?

⁶ Vuoret, miksi te hypitte kuin pässit,
te kukkulat kuin lampaiden karitsat?
⁷ Vapise, maa, Herran kasvojen edessä,
Jaakobin Jumalan kasvojen edessä.
⁸ Hän muuttaa kallion vesilammeksi,
kovan kiven vesilähteeksi.

Psalmi 115

Israel, luota Herraan!

¹ Älä meille, Herra, älä meille
vaan omalle nimellesi anna kunnia,
armosi ja totuutesi tähden.
² Miksi kansat saisivat sanoa:
"Missä onkaan heidän Jumalansa?"
³ Meidän Jumalamme on taivaissa.
Kaiken, mitä hän tahtoo, hän tekee.
⁴ Kansojen epäjumalat ovat hopeaa ja kultaa,
ihmiskätkettyä tekoa.
⁵ Suu niillä on, mutta ne eivät puhu,
silmät, mutta ne eivät näe.
⁶ Korvat niillä on, mutta ne eivät kuule,
nenä, mutta hajua ne eivät tunne.
⁷ Niiden kädet eivät koskettele,
niiden jalat eivät astu,
ei tule ääntä niiden kurkusta.
⁸ Niiden kaltaisiksi tulevat niiden tekijät
ja kaikki, jotka niihin luottavat.
⁹ Israel, luota Herraan!
Hän on sinun apusi ja kilpesi.
¹⁰ Aaronin suku, luota Herraan!
Hän on sinun apusi ja kilpesi.
¹¹ Te, jotka Herraa pelkäätte, luottakaa Herraan!
Hän on teidän apunne ja kilpenne.
¹² Herra muistaa meitä ja siunaa,
hän siunaa Israelin sukua,
hän siunaa Aaronin sukua.
¹³ Hän siunaa niitä, jotka Herraa pelkäävät,

niin pieniä kuin suuriakin.

¹⁴ Herra lisätköön teitä,
teitä ja teidän lapsianne.

¹⁵ Te olette Herran siunaamia,
hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

¹⁶ Taivas on Herran taivas,
mutta maan hän on antanut Aadamin lapsille.

¹⁷ Eivät kuolleet ylistä Herraa,
ei kukaan hiljaisuuteen laskeutuneista.

¹⁸ Mutta me, me ylistämme Herraa,
nyt ja ikuisesti.
Halleluja!

Psalmi 116

Pelastetun kiitosuhri

¹ Minä rakastan,
sillä Herra kuulee anomiseni äänen
² ja on kallistanut korvansa puoleeni.
Siksi minä huudan häntä avuksi kaikkina päivinäni.

³ Kuoleman köydet kietöivät minut,
tuonelan ahdistukset kohtasivat minua,
jouduin hätään ja murheeseen.

⁴ Mutta minä huusin avukseni Herran nimeä:
"Oi Herra, pelasta minun sieluni!"

⁵ Herra on armollinen ja vanhurskas,
meidän Jumalamme on laupias.

⁶ Herra varjelee yksinkertaiset.
Minä olin vajonnut kurjuuteen,
mutta hän pelasti minut.

⁷ Palaa takaisin lepoosi, sieluni,
sillä Herra on tehnyt sinulle hyvin.

⁸ Hän pelasti sieluni kuolemasta,
silmäni kyynelistä

ja jalkani kompastumasta –

⁹ minä saan vaeltaa Herran edessä
elävien maassa.

¹⁰ Minä uskon, siksi puhun,

minä, joka olin kovin ahdistettu.

¹¹ Minä sanoin hädän hetkellä:
"Kaikki ihmiset ovat valehtelijoita."

¹² Millä minä korvaan Herralle
kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan?

¹³ Minä kohotan pelastuksen maljan
ja huudan avukseni Herran nimeä.

¹⁴ Minä täytän lupaukseni Herralle
koko hänen kansansa edessä.

¹⁵ Kallis on Herran silmissä
hänen hurskaittensa kuolema.

¹⁶ Oi Herra, minä olen sinun palvelijasi!

Minä olen sinun palvelijasi,
sinun palvelijattaresi poika.
Sinä päästit minut siteistäni.

¹⁷ Sinulle minä uhraan kiitosuhrin
ja huudan avukseni Herran nimeä.

¹⁸ Minä täytän lupaukseni Herralle
koko hänen kansansa edessä

¹⁹ Herran huoneen esipihoissa,
sinun keskelläsi, Jerusalem.
Halleluja!

Psalmi 117

Herran uskollisuus pysyy ikuisesti

¹ Ylistäkää Herraa, kaikki kansat,
ylistäkää häntä, kaikki kansakunnat!

² Sillä hänen armonsa on voimallinen meitä kohtaan
ja Herran uskollisuus pysyy ikuisesti.
Halleluja!

Psalmi 118

Kiitetty olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!

¹ Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä,
hänen armonsa pysyy ikuisesti!

² Näin sanokoon Israel,

sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti.

³ Näin sanokoon Aaronin suku,
sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti.

⁴ Näin sanokoot ne, jotka pelkäävät Herraa,
sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti.

⁵ **Ahdingossani minä huusin Herraa.**

Hän vastasi minulle ja vei minut avaralle paikalle.

⁶ Herra on minun puolellani, en minä pelkää.

Mitä voi ihminen minulle tehdä!

⁷ Herra on minun puolellani,
hän on minun auttajani.

Minä saan iloiten katsella vihamiehiäni.

⁸ Parempi on turvata Herraan
kuin luottaa ihmiseen.

⁹ Parempi on turvata Herraan
kuin luottaa ylhäisiin.

¹⁰ **Kaikki kansat piirittivät minua,**
mutta Herran nimessä minä nujerran ne.

¹¹ He piirittivät minua joka taholta,
mutta Herran nimessä minä nujerran heidät.

¹² Niin kuin mehiläiset he minua piirittivät,
mutta he sammuvat kuin tuli orjantappuroissa.
Herran nimessä minä nujerran heidät.

¹³ Minua sysättiin rajusti, jotta kaatuisin,
mutta Herra auttoi minua.

¹⁴ Herra on minun voimani ja ylistyslauluni,
hän tuli minulle pelastukseksi.

¹⁵ **Riemun ja pelastuksen huuto**
kuuluu vanhurskaitten majoissa:

"Herran oikea käsi tekee väkeviä tekoja.

¹⁶ Herran oikea käsi on kohotettu,
Herran oikea käsi tekee väkeviä tekoja!"

¹⁷ **En minä kuole, vaan elän**
ja julistan Herran tekoja.

¹⁸ Herra kyllä kuritti minua,
mutta kuolemalle hän ei minua antanut.

¹⁹ **Avatkaa minulle vanhurskauden portit!**
Niistä minä käyn sisälle kiittämään Herraa.

²⁰ **Tämä on Herran portti;**
vanhurskaat käyvät siitä sisälle.
²¹ Minä kiitän sinua siitä,
että vastasit minulle
ja tulit minulle pelastukseksi.
²² Kivestä, jonka rakentajat hylkäsivät,
on tullut kulmakivi.
²³ Herralta tämä on tullut;
se on ihmeellistä meidän silmissämme.
²⁴ Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt.
Riemuitkaamme ja iloitkaamme siitä!
²⁵ Oi Herra, pelasta!
Oi Herra, anna menestys!
²⁶ Kiitetty olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!
Me siunaamme teitä Herran huoneesta.
²⁷ Herra on Jumala, hän valaisee meitä.
Sitokaa juhlahuri köysillä alttarin sarviin.
²⁸ Sinä olet minun Jumalani, ja sinua minä kiitän,
minun Jumalani, sinua minä ylistän.
²⁹ Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä,
hänen armonsä pysyy ikuisesti!

Psalmi 119

Herran sana on kokonaan totuus

¹ Autuaita ne, joiden tie on nuhteeton,
jotka vaeltavat Herran opetuksen mukaan.
² Autuaita ne, jotka pitävät kiinni hänen todistuksistaan,
jotka etsivät häntä koko sydämeästään
³ eivätkä tee vääryyttä,
vaan vaeltavat hänen teillään.
⁴ Sinä olet säättänyt asetuksesi,
että niitä tarkoin noudatettaisiin.
⁵ Kunpa tieni olisivat vakaat,
että noudattaisin sinun määräyksiäsi!
⁶ Silloin en joudu häpeään,
kun katselen kaikkia sinun käskyjäsi.
⁷ Minä kiitän sinua vilpittömin sydämin,

kun opin tuntemaan sinun vanhurskaat tuomiosi.

⁸ Minä noudatan sinun käskyjäsi –
älä minua peräti hylkää.

⁹ Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana?
Siten, että noudattaa sinun sanaasi.

¹⁰ Minä etsin sinua koko sydämestäni.
Älä salli minun eksyä sinun käskyistäsi.

¹¹ Olen kätkenyt sanasi sydämeeni,
etten tekisi syntiä sinua vastaan.

¹² Ylistetty olet sinä, Herra!
Opetä minulle säädöksesi.

¹³ Huulillani minä kerron
kaikki sinun suusi tuomiot.

¹⁴ Minä iloitsen sinun todistustesi tiellä,
niin kuin iloitaan kaikesta rikkaudesta.

¹⁵ Minä mietiskelen sinun asetuksiasi
ja tarkkailen sinun teitäsi.

¹⁶ Minä saan iloni sinun säädöksistäsi.
Sinun sanaasi minä en unohda.

¹⁷ Tee palvelijallesi hyvää, että eläisin
ja noudattaisin sinun sanaasi.

¹⁸ Poista peite silmiltäni,
niin että voin katsella opetuksesi ihmeitä.

¹⁹ Minä olen muukalainen maan päällä,
älä salaa minulta käskyjäsi.

²⁰ Minun sieluni murtuu,
kun se ikävöi kaiken aikaa sinun tuomioitasi.

²¹ Sinä nuhtelet julkeita, noita kirottuja,
jotka poikkeavat sinun käskyistäsi.

²² Poista minun päältäni häväistys ja halveksunta,
olenhan pitänyt sinun todistuksesi.

²³ Ruhtinaatkin istuvat ja puhuvat keskenään minua vastaan,
mutta palvelijasi mietiskelee sinun säädöksiäsi.

²⁴ Myös sinun todistuksesi ovat ihastukseni,
ne ovat minun neuvonantajiani.

²⁵ Minun sieluni on painunut maahan,
virvoita minua sanasi mukaan.

²⁶ Minä kerroin vaelluksestani,

ja sinä vastasit minulle.
Opeta minulle säädöksesi.
²⁷ Auta minua ymmärtämään asetustesi tie,
niin minä mietiskelen sinun ihmeitäsi.
²⁸ Minun sieluni itkee surusta.
Vahvista minua sanasi mukaan.
²⁹ Pidä minut poissa valheen teiltä
ja armossasi opeta minua.
³⁰ Minä olen valinnut uskollisuuden tien,
olen asettanut eteeni sinun säädöksesi.
³¹ Minä pidän kiinni sinun todistuksistasi, Herra.
Älä saata minua häpeään.
³² Minä juoksen sinun käskyjesi tietä,
sillä sinä avarrat sydämeni.
³³ Herra, opeta minulle säädöstesi tie,
niin minä seuraan sitä loppuun asti.
³⁴ Anna minulle ymmärrys,
niin seuraan sinun opetustasi
ja noudatan sitä kaikesta sydämestäni.
³⁵ Opasta minua käskyjesi polulla,
sillä sitä minä haluan.
³⁶ Taivuta sydämeni todistustesi puoleen,
älä väärän voiton puoleen.
³⁷ Käänä silmäni pois katselemasta turhuutta,
virvoita minua tielläsi.
³⁸ Toteuta palvelijallesi sanasi,
joka on annettu sinua pelkääville.
³⁹ Poista häväistykseni, jota kammoan,
sillä sinun tuomiosi ovat hyvät.
⁴⁰ Kuinka ikävöinkään sinun asetuksiasi!
Virvoita minua vanhurskaudessasi.
⁴¹ Tulkoon minulle sinun armosi, Herra,
sinun apusi lupauksesi mukaan,
⁴² että voisin vastata herjaajalleni.
Sinun sanaasi minä luotan.
⁴³ Älä ota suustani peräti pois totuuden sanaa,
sillä sinun tuomioosi minä panen toivoni.
⁴⁴ Minä tahdon noudattaa alati sinun opetustasi,

aina ja ikuisesti.

⁴⁵ Minä saan vaeltaa avaralla paikalla,
sillä olen etsinyt sinun asetuksiasi.

⁴⁶ Minä puhun sinun todistuksistasi kuninkaiden edessä
enkä joudu häpeään.

⁴⁷ Minä saan iloni sinun käskyistäsi,
joita minä rakastan.

⁴⁸ Minä kohotan käteni sinun käskyjesi puoleen,
joita rakastan,
ja mietiskelen sinun säädöksiäsi.

⁴⁹ **M**uista palvelijallesi antamaasi sanaa,
jonka kautta annoit minulle toivon.

⁵⁰ Tämä on lohdutukseni kurjuudessaani:
sinun sanasi virvoittaa minua.

⁵¹ Julkeat ilkkuvat minua kovin,
mutta sinun opetuksestasi minä en poikkea.

⁵² Minä muistan sinun tuomiosi ikiajoista asti, Herra,
ja saan lohdutuksen.

⁵³ Palava vihastus valtaa minut jumalattomien tähden,
jotka hylkäävät sinun lakisi.

⁵⁴ Sinun säädöksesi ovat ylistyslauluni
muukalaisuuteni majassa.

⁵⁵ Yölläkin minä muistan sinun nimeäsi, Herra;
tahdon noudattaa sinun opetustasi.

⁵⁶ Tämä on tullut osakseni:
noudattaa sinun asetuksiasi.

⁵⁷ **H**erra on minun osani;
olen luvannut noudattaa sinun sanaasi.

⁵⁸ Minä etsin sinun suosiotasi koko sydämestäni,
ole minulle armollinen lupauksesi mukaan.

⁵⁹ Minä tutkin teitäni
ja käännän askeleeni sinun todistuksiasi kohti.

⁶⁰ Minä riennän viivyttelämästä
noudattamaan sinun käskyjäsi.

⁶¹ Jumalattomien köydet kiertyvät ympärilleni,
mutta sinun opetustasi minä en unohda.

⁶² Keskiyölläkin minä nousen kiittämään sinua
sinun vanhurskaista tuomioistasi.

⁶³ Minä olen ystävä kaikille, jotka pelkäävät sinua ja noudattavat sinun asetuksiasi.

⁶⁴ Maa on täynnä sinun armoasi, Herra.
Opeta minulle säädöksesi.

⁶⁵ Herra, hyvin sinä olet palvelijallesi tehnyt, sanasi mukaan.

⁶⁶ Opeta minulle hyvä ymmärrys ja tieto, sillä minä luotan sinun käskyihisi.

⁶⁷ Ennen kuin minut nöyryytettiin, minä eksyin, mutta nyt minä noudatan sinun sanaasi.

⁶⁸ Sinä olet hyvä, ja hyvää sinä teet.
Opeta minulle säädöksesi.

⁶⁹ Julkeat mustamaalaavat minua valheillaan.
Minä noudatan sinun asetuksiasi koko sydämestäni.

⁷⁰ Heidän sydämensä on turta kuin ihra, mutta minä saan iloni sinun opetuksestasi.

⁷¹ Hyväksi oli minulle, että minut nöyryytettiin, näin opin sinun säädöksesi.

⁷² Sinun suusi opetus on minulle arvokkaampi kuin tuhannet kulta- ja hopeaharkot.

⁷³ Sinun kätesi ovat minut tehneet ja valmistaneet.
Anna minulle ymmärrys oppiakseni sinun käskysi.

⁷⁴ Ne, jotka sinua pelkäävät, näkevät minut ja iloitsevat, sillä minä panen toivoni sinun sanaasi.

⁷⁵ Herra, minä tiedän, että sinun tuomiosi ovat vanhurskaat ja että uskollisuudessasi sinä olet minua nöyryyttänyt.

⁷⁶ Sinun armosi lohduttakoon minua, niin kuin olet palvelijallesi luvannut.

⁷⁷ Tulkoon minulle sinun laupeutesi, että eläisin, sillä sinun opetuksesi on ihastukseni.

⁷⁸ Joutukoot häpeään julkeat, koska he syyttävät minua valheellisesti.
Minä tutkiskelen sinun asetuksiasi.

⁷⁹ Palatkoot minun luokseni ne, jotka pelkäävät sinua ja tuntevat sinun todistuksesi.

⁸⁰ Pysyköön sydämeni vilpittömänä sinun säädöksissäsi,
etten joutuisi häpeään.

⁸¹ Minun sieluni riutuu ikävöidessäni valmistamaasi pelastusta,
sinun sanaasi minä panen toivoni.

⁸² Minun silmäni riutuvat ikävöidessäni sanaasi:
milloin lohdutat minua?

⁸³ Vaikka minusta on tullut kuin nahkaleili savussa,
en ole unohtanut sinun säädöksiäsi.

⁸⁴ Kuinka monta päivää palvelijallasi vielä on?
Milloin sinä panet täytäntöön vainoojieni tuomion?

⁸⁵ Julkeat kaivavat minulle kuoppia,
nuo, jotka eivät elä sinun lakisi mukaan.

⁸⁶ Kaikki sinun käskysi ovat luotettavia.
He vainoavat minua syyttä; auta minua!

⁸⁷ He ovat miltei tuhonneet minut tässä maassa,
mutta minä en ole hylännyt sinun asetuksiasi.

⁸⁸ Virvoita minua armosi mukaan,
niin minä noudatan suusi todistusta.

⁸⁹ Ikuisesti, Herra,
on sinun sanasi vakaa taivaissa.

⁹⁰ Sinun uskollisuutesi kestää polvesta polveen.
Sinä perustit maan, ja se pysyy.

⁹¹ Sinun päätösesi mukaan ne pysyvät tänäkin päivänä,
sillä ne kaikki palvelevat sinua.

⁹² Ellei sinun opetuksesi olisi ollut ihastukseni,
olisin menehtynyt kurjuuteeni.

⁹³ En ikinä unohda sinun asetuksiasi,
sillä niillä sinä olet virvoittanut minua.

⁹⁴ Sinulle minä kuulun, pelasta minut,
sillä minä etsin sinun asetuksiasi.

⁹⁵ Jumalattomat väijyvät minua tuhotakseen minut,
mutta minä tutkin sinun todistuksiasi.

⁹⁶ Kaikella täydelliselläkin on rajansa,
sen olen nähnyt,

mutta sinun käskysi ovat hyvin avarat.

⁹⁷ Kuinka rakastankaan sinun opetustasi!
Kaiken päivää se on mietiskelyni aiheena.

⁹⁸ Vihollisiani viisaammaksi tekee minut sinun käskysi,

sillä se on ikuisesti minun.

⁹⁹ Minulla on enemmän ymmärrystä kuin kaikilla opettajillani,
sillä sinun todistuksiasi minä mietiskelen.

¹⁰⁰ Minulla on enemmän ymmärrystä kuin vanhoilla,
sillä sinun asetuksiasi minä noudatan.

¹⁰¹ Minä pidän jalkani pois kaikilta pahoilta teiltä
noudattaakseni sinun sanaasi.

¹⁰² En ole poikennut sinun säädöksistäsi,
sillä sinä olet opettanut minua.

¹⁰³ Kuinka suloisia ovatkaan sanasi kielelläni,
hunajaa makeampia suussani!

¹⁰⁴ Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä.
Sen tähden minä vihaan kaikkia valheen teitä.

¹⁰⁵ Sinun sanasi on jalkojeni lamppu
ja valo minun polullani.

¹⁰⁶ Olen vannonut, ja tahdon sen toteuttaa,
että noudatan sinun vanhurskaita päätöksiäsi.

¹⁰⁷ Olen kärsinyt hyvin paljon.
Herra, virvoita minua sanasi mukaan.

¹⁰⁸ Kelvatkoot sinulle, Herra,
minun suuni vapaaehtoiset uhrit.
Opetä minulle säädöksesi.

¹⁰⁹ Henkeni on aina kämmenelläni,
mutta sinun opetustasi en unohda.

¹¹⁰ Jumalattomat ovat virittäneet ansan minun eteeni,
mutta sinun asetuksistasi minä en eksy.

¹¹¹ Sinun todistuksesi ovat ikuinen perintöösani,
ne ovat sydämeni ilo.

¹¹² Olen taivuttanut sydämeni noudattamaan sinun säädöksiasi,
aina ja loppuun asti.

¹¹³ Kaksimielisiä minä vihaan,
mutta sinun opetustasi minä rakastan.

¹¹⁴ Sinä olet kätköpaikkani ja kilpeni,
sinun sanaasi minä panen toivoni.

¹¹⁵ Menkää pois luotani, te pahantekijät!
Minä tahdon pitää Jumalani käskyt.

¹¹⁶ Tue minua lupauksesi mukaan, että eläisin,
äläkä saata minua toivossani häpeään.

¹¹⁷ Vahvista minua, niin minä pelastun
ja tarkastelen aina sinun säädöksiäsi.
¹¹⁸ Sinä hylkää kaikki, jotka eksyvät säädöksistäsi,
sillä valhetta on heidän petollisuutensa.
¹¹⁹ Niin kuin kuonan sinä hävität kaikki maan jumalattomat.
Sen tähden minä rakastan sinun todistuksiasi.
¹²⁰ Sinun pelostasi vapisee ruumiini,
minä pelkään sinun tuomioitasi.
¹²¹ Olen tehnyt sitä,
mikä on oikein ja vanhurskasta,
älä jätä minua sortajieni käsiin.
¹²² Ole palvelijasi takaaja hänen hyväkseen,
älä salli röyhkeiden minua sortaa.
¹²³ Silmäni ikävöivät pelastusta
ja sinun vanhurskasta lupaustasi.
¹²⁴ Tee palvelijallesi armosi mukaan
ja opeta minulle säädöksesi.
¹²⁵ Minä olen sinun palvelijasi,
anna minulle ymmärrys,
että tuntisin sinun todistuksesi.
¹²⁶ Nyt on aika Herran toimia —
sinun lakiasi rikotaan!
¹²⁷ Mutta minä rakastan sinun käskyjäsi
enemmän kuin kultaa,
enemmän kuin puhdasta kultaa.
¹²⁸ Minä pidän kaikkia sinun asetuksiasi oikeina,
kaikkia valheen teitä minä vihaan.
¹²⁹ Ihmeelliset ovat sinun todistuksesi,
siksi minun sieluni säilyttää ne.
¹³⁰ Kun sinun sanasi avautuvat, ne valaisevat
ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.
¹³¹ Minä avaan suuni ja huohotan,
sillä minä kaipaen sinun käskyjäsi.
¹³² Käänny puoleeni ja armahda minua,
niin kuin on oikein niitä kohtaan,
jotka sinun nimeäsi rakastavat.
¹³³ Tee askeleeni vakaiksi sanallasi,
ettei mikään vääryys minua hallitse.

¹³⁴ Vapauta minut ihmisten sorrosta,
niin minä noudatan sinun asetuksiasi.
¹³⁵ Valaise kasvosi palvelijallesi
ja opeta minulle säädöksesi.
¹³⁶ Silmäni vuotavat kyynelvirtoja,
kun sinun opetustasi ei noudateta.
¹³⁷ Herra, sinä olet vanhurskas,
ja sinun tuomiosi ovat oikeamielisiä.
¹³⁸ Sinä olet säätänyt todistuksesi vanhurskaudessa
ja suuressa uskollisuudessa.
¹³⁹ Kiivauteni on kuluttanut minut,
sillä ahdistajani ovat unohtaneet sinun sanasi.
¹⁴⁰ Sinun sanasi on koeteltu ja puhdas,
palvelijasi rakastaa sitä.
¹⁴¹ Vähäinen minä olen ja halveksittu,
mutta sinun asetuksiasi en ole unohtanut.
¹⁴² Sinun vanhurskautesi on ikuinen vanhurskaus,
ja sinun opetuksesi on totuus.
¹⁴³ Hätä ja ahdistus ovat kohdanneet minua,
mutta sinun käskysi ovat ihastukseni.
¹⁴⁴ Sinun todistuksesi ovat ikuisesti vanhurskaat,
anna minulle ymmärrys, että eläisin.
¹⁴⁵ Kaikesta sydämestäni minä huudan sinua,
vastaa minulle, Herra.
Minä tahdon noudattaa sinun säädöksiäsi.
¹⁴⁶ Minä huudan sinua, pelasta minut.
Silloin minä noudatan sinun todistuksiasi.
¹⁴⁷ Jo ennen aamun valkenemista minä huudan apua,
sinun sanoihisi minä panen toivoni.
¹⁴⁸ Ennen yön vartiohetkiä
silmiäni tutkiskelevat sinun sanaasi.
¹⁴⁹ Kuule minun ääneni armosi mukaan.
Herra, virvoita minua oikeutesi mukaan.
¹⁵⁰ Lähellä ovat ilkeät vainoojat,
sinun laistasi he ovat kaukana.
¹⁵¹ Lähellä olet sinä, Herra.
Kaikki sinun käskysi ovat totuus.
¹⁵² Jo kauan olen tiennyt todistuksistasi,

että sinä olet perustanut ne iäti pysyviksi.

¹⁵³ **N**äe kurjuuteni ja pelasta minut,
sillä minä en unohda sinun opetustasi.

¹⁵⁴ Aja minun asiani ja lunasta minut,
virvoita minua lupauksesi mukaan.

¹⁵⁵ Kaukana on pelastus jumalattomista,
sillä he eivät välitä sinun käskyistäsi.

¹⁵⁶ Monet ovat sinun armotekosi, Herra,
virvoita minua oikeutesi mukaan.

¹⁵⁷ Monta on minulla vainoojaa ja ahdistajaa,
mutta sinun todistuksistasi minä en poikkea.

¹⁵⁸ Minä näen petturit, ja minua inhottaa,
koska he eivät noudata sinun sanaasi.

¹⁵⁹ Katso, minä rakastan sinun asetuksiasi,
Herra, virvoita minua armossasi.

¹⁶⁰ Sinun sanasi on kokonaan totuus,
ja kaikki sinun vanhurskaat päätöksesi pysyvät ikuisesti.

¹⁶¹ Ruhtinaat vainoavat minua syyttä,
mutta minun sydämeni pelkää sinun sanojasi.

¹⁶² Minä riemuitsen sinun sanastasi
niin kuin suuren saaliin löytäjä.

¹⁶³ Valhetta minä vihaan ja inhoan,
sinun opetustasi minä rakastan.

¹⁶⁴ Seitsemästi päivässä minä ylistän sinua
vanhurskaiden tuomioittesi tähden.

¹⁶⁵ Suuri rauha on niillä,
jotka rakastavat sinun opetustasi,
eikä heille tule kompastusta.

¹⁶⁶ Minä odotan pelastusta sinulta, Herra,
ja teen käskyjesi mukaan.

¹⁶⁷ Sieluni noudattaa sinun todistuksiasi;
minä rakastan niitä suuresti.

¹⁶⁸ Minä noudatan sinun asetuksiasi ja todistuksiasi,
sillä kaikki tieni ovat sinun edessäsi.

¹⁶⁹ Tulkoon valitushuutoni sinun eteesi, Herra,
anna minulle ymmärrys sanasi mukaan.

¹⁷⁰ Tulkoon anomiseni sinun eteesi,
pelasta minut lupauksesi mukaan.

¹⁷¹ Vuodattakoot huuleni ylistystä,
sillä sinä opetat minulle säädöksesi.
¹⁷² Laulakoon kieleni lupauksestasi,
sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaita.
¹⁷³ Olkoon sinun kätesi apunani,
olenhan valinnut sinun asetuksesi.
¹⁷⁴ Minä ikävöin pelastusta sinulta, Herra,
ja sinun opetuksesi on minun ihastukseni.
¹⁷⁵ Saakoon sieluni elää ja ylistää sinua,
sinun tuomiosi auttakoot minua.
¹⁷⁶ Minä olen eksyksissä kuin kadonnut lammas.
Etsi palvelijaasi,
sillä sinun käskyjäsi minä en unohda.

Psalmi 120

Rauhaa kaipaavan rukous

¹ Matkalaulu.
Ahdistuksessani minä huudan Herraa,
ja hän vastaa minulle.
² Herra, pelasta minun sieluni valheellisilta huuilta,
petolliselta kieleltä.
³ Mitä hän sinulle antaakaan ja mitä siihen lisää,
sinä petollinen kieli:
⁴ soturin teräviä nuolia
ja kinsteripensaan tulisia hiiliä!
⁵ **V**oi minua,
sillä minä asun muukalaisena Mesekissä,
oleskelen Keedarin telttojen keskellä!
⁶ Kauan on sieluni asunut niiden seurassa,
jotka vihaavat rauhaa.
⁷ Minä tahdon rauhaa,
mutta jos sanankin sanon,
he ovat valmiit sotaan.

Psalmi 121

Herra on sinun varjelijasi

¹ **Matkalaulu.**

Minä nostan silmäni vuoria kohti –
mistä minulle tulee apu?

² Apu minulle tulee Herralta,
häneltä, joka on tehnyt taivaan ja maan.

³ Hän ei salli sinun jalkasi horjua,
sinun varjelijasi ei torku.

⁴ Katso, ei torku eikä nuku
hän, joka Israelia varjelee.

⁵ Herra on sinun varjelijasi,
Herra on suojaava varjo oikealla puolellasi.

⁶ Päivällä ei aurinko vahingoita sinua
eikä kuu yöllä.

⁷ Herra varjelee sinut kaikesta pahasta,
hän varjelee sinun sielusi.

⁸ Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi
nyt ja ikuisesti.

Psalmi 122

Rukoilkaa rauhaa Jerusalemlle!

¹ **Daavidin matkalaulu.**

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin:
"Menkäämme Herran huoneeseen."

² **Meidän** jalkamme seisovat
sinun porteissasi, Jerusalem.

³ Jerusalem on rakennettu kuin kaupunki,
joka on liitetty yhteen.

⁴ Sinne nousevat sukukunnat,
Herran sukukunnat,
niin kuin Israelille on säädetty,
kiittämään Herran nimeä.

⁵ Sillä siellä ovat tuomioistuimet,
Daavidin huoneen istuimet.

⁶ **Rukoilkaa rauhaa Jerusalemile!**
Ne, jotka sinua rakastavat,
saavat levon ja rauhan.
⁷ **Vallitkoon rauha muuriesi sisällä,**
levollisuus linnoissasi!
⁸ **Veljieni ja ystäväni tähden tahdon lausua:**
olkoon sinulla rauha.
⁹ **Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden**
tahdon etsiä sinun parastasi.

Psalmi 123

Halveksittujen avunpyyntö

¹ **Matkalaulu.**
Minä nostan silmäni sinua kohti,
joka asut taivaissa.
² **Katso, niin kuin palvelijoiden silmät**
katsovat heidän isäntiensä kättä
ja niin kuin palvelijattaren silmät
katsovat hänen emäntänsä kättä,
niin meidän silmämme katsovat Herran,
meidän Jumalamme, puoleen,
kunnes hän armahtaa meitä.
³ **Armahda meitä, Herra, armahda meitä,**
sillä kylliksi olemme jo saaneet halveksuntaa.
⁴ **Sielumme on jo saanut aivan kyllikseen**
ylimielisten pilkasta,
ylpeitten ylenkatseesta.

Psalmi 124

Herra on auttajamme

¹ **Daavidin matkalaulu.**
Ellei Herra olisi ollut puolellamme —
näin sanokoon Israel —
² **ellei Herra olisi ollut puolellamme**
ihmisten noustessa meitä vastaan,

³ he olisivat nielleet meidät elävältä,
kun heidän vihansa syytti meitä kohtaan.
⁴ Silloin vedet olisivat huuhtoneet meidät mukanaan,
virta olisi tulvinut sielumme yli,
⁵ kuohuvat vedet olisivat tulvineet
meidän sielumme yli.
⁶ Kiitetty olkoon Herra,
joka ei antanut meitä heidän hampaittensa raadeltaviksi.
⁷ Meidän sielumme pääsi pakoon
kuin lintu pyydystäjien ansasta.
Ansa särkyi, ja me pääsimme pakoon.
⁸ Meidän apumme on Herran nimessä,
hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Psalmi 125

Rauha Israelille!

¹ Matkalaulu.
Jotka Herraan turvaavat,
ovat kuin Siionin vuori.
Se ei horju vaan pysyy ikuisesti.
² Vuoret ympäröivät Jerusalemiä,
ja Herra ympäröi kansaansa,
nyt ja ikuisesti.
³ Jumalattoman valtikka ei pysy
vanhurskaiden arpaosan yllä,
jotta vanhurskaat eivät ojentaisi käsiään vääryyteen.
⁴ Herra, tee hyvää hyvälle
ja sydämeltään oikeamielisille.
⁵ Mutta ne, jotka poikkeavat mutkaisille teilleen,
Herra vieköön pois yhdessä väärintekijöiden kanssa.
Rauha Israelille!

Psalmi 126

Kyynelin kylvetään, riemuiten leikataan

¹ Matkalaulu.
Kun Herra käänsi Siionin kohtalon,

me olimme kuin unta näkevät.

² Silloin suumme täyttyi naurusta ja kиеlemme riemusta.

Silloin sanottiin kansojen keskuudessa:

"Herra on tehnyt suuria heitä kohtaan."

³ Herra on tehnyt suuria meitä kohtaan,
ja siitä me iloitsimme!

⁴ Herra, palauta meidät ennallemme,
niin kuin uomat täyttyvät vedellä Etelämaassa.

⁵ Jotka kyynelin kylvävät,
ne riemuiten leikkaavat.

⁶ Joka itkien lähtee matkaan kylvösiementä vieden,
se riemuiten palaa lyhteitään kantaen.

Psalmi 127

Lapset ovat Herralta saatu perintö

¹ Salomon matkalaulu.

Jos Herra ei taloa rakenna,
turhaan sen rakentajat näkevät vaivaa.

Jos Herra ei kaupunkia varjele,
turhaan sen vartija valvoo.

² Turhaan te nousette varhain,
istutte yömyöhään ja syötte murehtien leipänne.
Hän kyllä sallii ystävälleen unen.

³ Katso, lapset ovat Herralta saatu perintö,
kohdun hedelmä on palkka.

⁴ Kuin nuolet sankarin kädessä,
ovat nuoruudessa saadut pojat.

⁵ Onnellinen se mies,
jonka nuolikotelo on niitä täynnä!
He eivät joudu häpeään,
kun puhuvat portissa vihollistensa kanssa.

Psalmi 128

Herraa pelkäävää siunataan

¹ Matkalaulu.

Autuas on jokainen, joka pelkää Herraa

ja vaeltaa hänen teitään.

² Sinä saat nauttia vaivannäkösi hedelmistä.

Onnellinen olet sinä, sinun käy hyvin!

³ Vaimosi on kuin hedelmällinen viiniköynnös huoneesi perällä,
lapsesi kuin öljypuun taimet pöytäsi ympärillä.

⁴ Katso, tällaisen siunauksen saa mies,
joka pelkää Herraa.

⁵ Herra siunatkoon sinua Siionista,
niin että saat katsella Jerusalemin menestystä
kaikkina elinpäivinäsi,

⁶ ja saat nähdä lastesi lapset.
Rauha Israelille!

Psalmi 129

Siionin vihollisten voimattomuus

¹ Matkalaulu.

Kovin he ovat ahdistaneet minua nuoruudestani asti –
näin sanokoon Israel –

² kovin he ovat ahdistaneet minua nuoruudestani asti
mutta eivät ole mahtaneet minulle mitään.

³ Kyntäjät ovat selkääni kyntäneet
ja vetäneet pitkät vaot.

⁴ Mutta Herra on vanhurskas,
hän on katkonut jumalattomien köydet.

⁵ Joutukoot häpeään ja kääntykööt takaisin
kaikki, jotka vihaavat Siionia.

⁶ Olkoot he kuin katoilla kasvava ruoho,
joka kuivuu ennen korrelle puhkeamista.

⁷ Siitä ei leikkaaja täytä kouraansa,
ei lyhteensitoja syliään,

⁸ eivätkä ohikulkijat sano:

"Herran siunaus tulkoon teille.

Me siunaamme teitä Herran nimessä."

Psalmi 130

Syvyyksistä minä huudan sinua, Herra

¹ **Matkalaulu.**

Syvyyksistä minä huudan sinua, Herra.

² Herra, kuule minun ääneni.

Kuunnelkoot korvasi tarkoin rukousteni ääntä.

³ Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit,
Herra, kuka silloin kestää?

⁴ Mutta sinun luonasi on anteeksiantamus,
että sinua pelättäisiin.

⁵ **Minä** odotan Herraa,
minun sieluni odottaa,
ja hänen sanaansa minä panen toivoni.

⁶ Sieluni odottaa Herraa
hartaammin kuin vartijat aamua,
vartijat aamua.

⁷ **Pane**, Israel, toivosi Herraan,
sillä Herran luona on armo,
hänen luonaan on täysi lunastus.

⁸ Hän lunastaa Israelin
kaikista sen synneistä.

Psalmi 131

Nöyrä tyytyminen Jumalan tahtoon

¹ **Daavidin** matkalaulu.

Herra, minun sydämeni ei ole ylpeä,
eivätkä silmäni ole korskeat.

En puuhaile asioiden parissa,
jotka ovat minulle liian suuria
ja liian ihmeellisiä.

² Totisesti, minä olen tynnyttänyt
ja rauhoittanut sieluni.

Niin kuin vieroitettu lapsi äidin helmassa,
niin kuin vieroitettu lapsi,
niin on minun sieluni.

³ Pane toivosi Herraan, Israel,
nyt ja ikuisesti!

Psalmi 132

Siion on Herran asuinpaikka

¹ Matkalaulu.

Herra, muista Daavidin hyväksi
kaikki hänen kärsimyksensä,
² hänen, joka vannoi valan Herralle
ja teki lupauksen Jaakobin Väkevälle:

³ "Totisesti, en mene kotitelttaani
enkö nouse leposijalleni,

⁴ en suo silmilleni unta
enkö silmäluomilleni lepoa,

⁵ ennen kuin löydän paikan Herralle,
asuinsijan Jaakobin Väkevälle."

⁶ **Katso**, me kuulumme siitä Efratassa,
me löysimme sen Jaarin kedoilta.

⁷ Menkäämme hänen asumukseensa,
kumartukaamme hänen jalkojensa astinlaudan eteen.

⁸ **Nouse**, Herra, lepopaikkaasi,
sinä ja sinun väkevyytesi arkku.

⁹ Sinun pappisi pukeutukoot vanhurskauteen,
ja sinun hurskaasi riemuitkoot.

¹⁰ **Palvelijasi** Daavidin tähden,
älä torju voideltusi kasvoja.

¹¹ Herra on vannonut Daavidille,
ja totisesti, hän ei peräänny siitä:
"Sen, joka on sinun ruumiisi hedelmä,
minä asetan valtaistuimellesi.

¹² Jos sinun poikasi pitävät minun liittoni
ja todistukseni, jotka minä heille opetan,
niin heidänkin poikansa saavat ainaisesti
istua sinun valtaistuimellasi."

¹³ **Sillä** Herra on valinnut Siionin,
hän on halunnut sen asuinpaikakseen:

¹⁴ "Tämä on minun lepopaikkani ainaisesti,

tässä minä asun, tänne olen halunnut.

¹⁵ Siionin ravinnon minä siunaan runsaasti,
sen köyhille minä annan kylliksi leipää.

¹⁶ Sen pappien ylle minä puen pelastuksen,
ja sen hurskaat iloitsevat ja riemuitsevat.

¹⁷ Siellä minä annan nousta Daavidille sarven,
asetan paikoilleen voideltuni lampun.

¹⁸ Hänen vihollisensa minä puen häpeään,
mutta hänen päässään loistaa hänen kruununsa."

Psalmi 133

Veljessovun siunaus

¹ Daavidin matkalaulu.

Kuinka hyvää ja suloista onkaan,
kun veljekset elävät sopuisasti yhdessä!

² Se on kuin pään päälle vuodatettu jalo öljy,
jota valuu partaan, Aaronin partaan,
öljy, jota tippuu hänen viittaansa liepeisiin.

³ Se on kuin Hermonin kaste,
joka laskeutuu Siionin vuorille.
Sillä sinne on Herra säätänyt siunauksen,
ikuisen elämän.

Psalmi 134

Psalmi yövartiossa

¹ Matkalaulu.

Kiittäkää Herraa, kaikki te Herran palvelijat,
jotka öisin seisotte Herran huoneessa.

² Kohottakaa kätenne pyhäkössä
ja kiittäkää Herraa!

³ Herra siunatkoon sinua Siionista,
hän, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Psalmi 135

Herran nimi pysyy ikuisesti

¹ **Halleluja!**

Ylistäkää Herran nimeä!

Ylistäkää, te Herran palvelijat,

² jotka seisotte Herran huoneessa,
meidän Jumalamme huoneen esipihoissa.

³ Ylistäkää Herraa,

sillä Herra on hyvä,

laulakaa kiitosta hänen nimelleen,

sillä se on suloinen.

⁴ Sillä Herra on valinnut Jaakobin omakseen,

Israelin erityiseksi omaisuudekseen.

⁵ **Minä** tiedän, että Herra on suuri,
meidän Herramme on kaikkia jumalia suurempi.

⁶ Kaiken, mitä Herra tahtoo,

hän tekee taivaassa ja maan päällä,

merissä ja kaikissa syvyyksissä.

⁷ Hän nostaa pilvet maan ääristä,

tekee sateen ja salamat

ja tuo tuulen varastoistaan.

⁸ **Hän** on se, joka löi Egyptin esikoiset,

niin ihmisten kuin eläintenkin.

⁹ Hän lähetti tunnustekoja ja ihmeitä

sinun keskellesi, Egypti,

faraota ja kaikkia hänen palvelijoitaan vastaan.

¹⁰ Hän löi monet kansat

ja tuotti surman väkeville kuninkaille –

¹¹ Siihonille, amorilaisten kuninkaalle,

ja Oogille, Baasanin kuninkaalle –

ja kaikille Kanaanin valtakunnille

¹² ja antoi heidän maansa perintöosaksi,

perintöosaksi kansalleen Israelille.

¹³ **Herra**, sinun nimesi pysyy ikuisesti,

sinun muistosi, Herra, polvesta polveen.

¹⁴ Herra hankkii kansalleen oikeuden

ja armahtaa palvelijoitaan.

¹⁵ Kansojen epäjumalat ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätten tekoa.

¹⁶ Suu niillä on, mutta ne eivät puhu, silmät, mutta ne eivät näe.

¹⁷ Korvat niillä on, mutta ne eivät kuule, henkäystäkään ei ole niiden suussa.

¹⁸ Niiden tekijät tulevat niiden kaltaisiksi, kaikki, jotka niihin turvaavat.

¹⁹ Israelin suku, kiittäkää Herraa!

Aaronin suku, kiittäkää Herraa!

²⁰ Leevin suku, kiittäkää Herraa!

Herraa pelkäävät, kiittäkää Herraa!

²¹ Kohotkoon Herralle kiitos Siionista, hänelle, joka asuu Jerusalemissa.
Halleluja!

Psalmi 136

Herran armo pysyy ikuisesti

¹ Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä – hänen armonsä pysyy ikuisesti.

² Kiittäkää jumalien Jumalaa, hänen armonsä pysyy ikuisesti.

³ Kiittäkää herrojen Herraa, hänen armonsä pysyy ikuisesti,

⁴ häntä, joka yksin tekee suuria ihmeitä, hänen armonsä pysyy ikuisesti,

⁵ häntä, joka on tehnyt taivaat ymmärryksellä, hänen armonsä pysyy ikuisesti,

⁶ häntä, joka on levittänyt maan vesien ylle, hänen armonsä pysyy ikuisesti,

⁷ häntä, joka on tehnyt suuret valot, hänen armonsä pysyy ikuisesti,

⁸ auringon hallitsemaan päivää, hänen armonsä pysyy ikuisesti,

⁹ kuun ja tähdet hallitsemaan yötä, hänen armonsä pysyy ikuisesti.

¹⁰ Kiittäkää häntä, joka löi Egyptiä surmaten sen esikoiset,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹¹ ja vei Israelin pois heidän keskeltään,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹² väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella,
hänen armonsa pysyy ikuisesti.
¹³ Kiittäkää häntä, joka halkaisi Kaislameren kahtia,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹⁴ ja kuljetti Israelin sen keskitse,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹⁵ ja syöksi faraon sotajoukkoineen Kaislamereen,
hänen armonsa pysyy ikuisesti.
¹⁶ Kiittäkää häntä, joka johdatti kansaansa autiomaassa,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹⁷ häntä, joka löi suuret kuninkaat,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹⁸ ja surmasi mahtavat kuninkaat,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹⁹ Siihonin, amorilaisten kuninkaan,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²⁰ ja Oogin, Baasanin kuninkaan,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²¹ ja antoi heidän maansa perintöosaksi,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²² perintöosaksi palvelijalleen Israelille,
hänen armonsa pysyy ikuisesti.
²³ Kiittäkää häntä, joka muisti meitä alennustilassamme,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²⁴ ja tempaisi meidät ahdistajiemme käsistä,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²⁵ häntä, joka antaa ravinnon kaikelle lihalle,
hänen armonsa pysyy ikuisesti.
²⁶ Kiittäkää taivaan Jumalaa,
sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

Psalmi 137

Baabelin virtojen varsilla

¹ **Baabelin virtojen varsilla**
me istuimme ja itkimme,
kun muistelimme Siionia.
² Pajuihin, joita siellä oli,
me ripustimme lyyramme.
³ Siellä vaativat vangitsijamme meiltä lauluja
ja sortajamme iloa:
"Laulakaa meille Siionin lauluja!"
⁴ Kuinka me voisimme laulaa Herran lauluja
vieraalla maalla?
⁵ Jos unohdan sinut, Jerusalema,
unohda sinä minun oikea käteni.
⁶ Tarttukoon kieleni kitalakeeni,
ellen sinua muista,
ellen pidä Jerusalemia ylimpänä ilonani.
⁷ **Muista**, Herra, Jerusalemin tuhon päivää,
kun edomilaiset huusivat: "Repikää se,
repikää perustuksiaan myöten!"
⁸ Tytär Baabel, sinä tuhoon tuomittu!
Autuas se, joka maksaa sinulle palkan
siitä, minkä olet meille tehnyt.
⁹ Autuas se, joka ottaa pienokaisesi
ja murskaa ne kallioon.

Psalmi 138

Kiitos Herralle rukousvastauksesta

¹ **Daavidin psalmi.**
Minä kiitän sinua kaikesta sydämestäni,
laulan sinun kiitostasi jumalien edessä.
² Minä kumarrun sinun pyhää temppeliäsi kohti
ja kiitän sinun nimeäsi armosi ja totuutesi tähden,
sillä sinä olet tehnyt nimesi ja sanasi suureksi yli kaiken.
³ Kun huusin sinua avuksi,

sinä vastasit minulle.
Sinä rohkaisit minua,
ja minun sieluni sai voiman.
⁴ Sinua, Herra, kiittävät kaikki maan kuninkaat,
koska ovat kuulleet sinun suusi sanat.
⁵ He laulavat Herran teistä,
sillä suuri on Herran kunnia.
⁶ Herra on korkea,
hän näkee alhaisen,
ja ylpeän hän tuntee jo kaukaa.
⁷ Vaikka minä vaellan ahdistuksen keskellä,
sinä pidät minut elossa.
Vihollisteni vihaa vastaan sinä ojennat kätesi,
ja sinun oikea kätesi pelastaa minut.
⁸ Herra vie asiani päätökseen.
Herra, sinun armosi pysyy ikuisesti.
Älä jätä kesken kättesi työtä!

Psalmi 139

Herra on kaikkivaltias

¹ **Musiikinjohtajalle.** Daavidin psalmi.
Herra, sinä olet minut tutkinut
ja sinä tunnet minut.
² Sinä tiedät, milloin minä istun
ja milloin nousen,
sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa.
³ Kuljenpa tai lepään, sinä sen havaitset,
kaikki minun tieni ovat sinulle tutut.
⁴ Ei ole sanaakaan kielelläni,
jota sinä, Herra, et täysin tuntisi.
⁵ Edestä ja takaa sinä olet minut saartanut,
olet laskenut kätesi päälleni.
⁶ Tämä tieto on minulle ihmeellinen,
niin korkea, etten voi sitä käsittää.
⁷ **Minne** voisin mennä sinun Henkesi ulottuvilta,
minne paeta kasvojesi edestä?
⁸ Jos nousisin taivaaseen,

sinä olet siellä,

jos tekisin vuoteeni tuonelaan,
sielläkin sinä olet.

⁹ Jos kohoaisin aamuruskon siivin
ja asettuisin asumaan meren ääriin,
¹⁰ sielläkin sinun kätesi minua johtaisi,
sinun oikea kätesi pitäisi minusta kiinni.

¹¹ Ja vaikka sanoisin: "Pimeys peittäköön minut,
ja valo ympärilläni muuttukoon yöksi",
¹² ei pimeyskään olisi sinulle pimeä,
vaan yö valaisisi kuin päivä,
pimeys olisi kuin valo.

¹³ Sinä loit minut sisintäni myöten,
sinä kudoit minut kokoon äitini kohdussa.

¹⁴ Minä kiitän sinua siitä,
että minut on tehty ylen ihmeellisesti.
Ihmeelliset ovat sinun tekosi,
sieluni tietää sen varsin hyvin.

¹⁵ Minun luuni eivät olleet sinulta kätöksä,
kun minut salassa valmistettiin,
kun minut kudottiin taidokkaasti maan syvyyksissä.

¹⁶ Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani.
Kaikki päivät oli suunniteltu ja kirjoitettu sinun kirjaasi,
ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut.

¹⁷ Kuinka kalliit ovatkaan minulle sinun ajatuksesi, Jumala,
kuinka valtava onkaan niiden määrä!

¹⁸ Jos laskisin ne, niitä olisi enemmän kuin hiekanjyviä.
Minä herään ja olen yhä sinun luonasi.

¹⁹ Jumala, kunpa sinä surmaisit jumalattoman!
Murhamiehet, väistykää luotani!

²⁰ He puhuvat sinusta juonitellen
ja lausuvat nimesi turhaan,
nuo vihollisesi.

²¹ Herra, enkö vihaisi niitä,
jotka sinua vihaavat,
enkö inhoaisi niitä,
jotka sinua vastustavat?

²² Minun vihani on loputon heitä kohtaan,

heistä on tullut minun vihollisiani.

²³ Tutki minua, Jumala, ja tunne sydämeni,
koettele minua ja tunne levottomat ajatukseni,
²⁴ ja jos näet tieni johtavan vaivaan,
ohjaa minut iankaikkiselle tielle.

Psalmi 140

Avunhuuto väkivaltaisten vuoksi

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.
² Vapauta minut, Herra, pahoista ihmisistä,
varjele minut väkivaltaisilta miehiltä,
³ jotka ajattelevat sydämessään pahaa
ja lietsovat joka päivä sotaa.
⁴ He hiovat kielensä kuin käärme,
kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla. Sela.
⁵ Varjele minut, Herra, jumalattoman käsistä,
varjele minut väkivaltaisilta miehiltä,
jotka miettivät, kuinka saada jalkani kompastumaan.
⁶ Nuo ylpeät ovat virittäneet minulle ansan ja pauloja,
levittäneet verkon tielle,
asettaneet pyydyksiä minua varten. Sela.
⁷ Minä sanoin Herralle: "Sinä olet minun Jumalani."
Herra, kuule avunpyyntöni.
⁸ Herra, Herra, minun väkevä pelastukseni,
sinä suojaat pääni taistelun päivänä.
⁹ Älä anna, Herra, jumalattomien halujen täyttyä,
älä anna heidän aikeittensa onnistua,
etteivät he ylpeilisi. Sela.
¹⁰ Saartajieni pään peittäköön paha,
jota heidän huulensa puhuvat.
¹¹ Tulkoon tulisia hiiliä heidän päälleen.
Herra syösköön heidät tuleen,
syviin kuoppiin, joista he eivät voi nousta.
¹² Liukaskielinen mies ei saa pysyvää sijaa maassa,
väkivaltaista ajaa onnettomuus takaa toistuvasti.
¹³ Minä tiedän, että Herra ajaa kurjan asiaa,
hankkii oikeuden köyhille.

¹⁴ Totisesti, vanhurskaat kiittävät sinun nimeäsi,
ja oikeamieliset saavat asua sinun kasvojesi edessä.

Psalmi 141

Herra, aseta suulleni vartija

¹ Daavidin psalmi.

Herra, minä huudan sinua,
riennä luokseni.

Kuuntele minun ääntäni,
kun sinua huudan.

² Olkoon rukoukseni eteesi asetettu suitsutusuhri,
kätteni kohottaminen olkoon iltauhri.

³ **Herra**, aseta suulleni vartija,
vartioi huulteni ovea.

⁴ Älä anna sydämeni taipua pahaan,
tekemään jumalattomia tekoja väärintekijöiden kanssa,
etten joutuisi maistamaan heidän herkkupalojaan.

⁵ Lyököön minua vanhurskas – se on armoa.
Ojentakoon hän minua – se on öljyä päähäni,
siitä älköön pääni kieltäytykö.

Yhä uudelleen minä kohotan rukoukseni
jumalattomien pahoja tekoja vastaan.

⁶ Heidän tuomarinsa syöstään kalliojyrkänteeltä alas,
ja silloin minun sanojani kuunnellaan,
sillä ne ovat suloiset.

⁷ Niin kuin kuokittu ja kynnetty maa
ovat meidän luumme hajallaan tuonelan suulle asti.

⁸ **Sinuun** katsovat silmäni, **Herra, Herra.**

Sinuun minä turvaan,
älä jätä sieluani suojattomaksi.

⁹ Varjele minut ansasta,
joka on minulle viritetty,
ja väärintekijöiden pyydyksistä.

¹⁰ Pudotkoot kaikki jumalattomat omiin verkkoihinsa,
salli minun käydä niiden ohitse.

Psalmi 142

Vainotun rukous

¹ Daavidin mietepsalmi. Daavidin rukous hänen ollessaan luolassa.

² Minä korotan ääneni ja huudan Herraa,
minä korotan ääneni ja anon Herralta armoa.

³ Minä vuodatan hänen eteensä valitukseni,
kerron hänelle ahdistukseni.

⁴ Minun henkeni nääntyy,
mutta sinä tunnet polkuni.

Tielle, jota kuljen,
on viritetty minulle ansa.

⁵ Katso oikealle puolelleni, niin näet,
että kukaan ei halua tuntea minua.

Minulla ei ole pakopaikkaa,
kukaan ei välitä sielustani.

⁶ Minä huudan sinun puoleesi, Herra,
ja sanon: Sinä olet minun turvani,
minun osani elävien maassa.

⁷ Kuuntele tarkoin huutoani,
sillä minä olen joutunut suureen kurjuuteen.
Pelasta minut vainoojieni käsistä,
sillä he ovat minua vahvempia!

⁸ Vie minun sieluni ulos vankeudesta
kiittämään sinun nimeäsi.
Vanhurskaat kokoontuvat ympärilleni,
kun sinä teet minulle hyvin.

Psalmi 143

Kukaan ei ole vanhurskas Herran edessä

¹ Daavidin psalmi.

Herra, kuule minun rukoukseni,
ota korviisi anomiseni!

Vastaa minulle uskollisuudessasi ja vanhurskaudessasi.

² Älä käy tuomiolle palvelijasi kanssa,
sillä sinun edessäsi ei yksikään elävä ole vanhurskas.

³ Vihollinen vainoaa sieluani,
hän on ruhjonut elämäni maahan
ja pannut minut istumaan pimeässä
kuin ammoiden kuolleet.

⁴ Minun henkeni näantyy,
sydän rinnassani on tyrmistynyt.

⁵ Minä muistelen muinaisia päiviä,
mietin kaikkia sinun töitäsi
ja pohdin kättesi tekoja.

⁶ Minä ojennan käteni sinun puoleesi,
sieluni on edessäsi kuin janoinen maa. Sela.

⁷ Kiirehdi, vastaa minulle, Herra,
henkeni näantyy!
Älä kätke minulta kasvojesi,
etten tulisi hautaan vaipuvien kaltaiseksi.

⁸ Anna minun aamulla kuulla armostasi,
sillä sinuun minä turvaan.
Ilmoita minulle tie,
jota minun tulee kulkea,
sillä sinun puoleesi minä ylennän sieluni.

⁹ Pelasta minut vihollisistani, Herra.
Sinun suojaasi minä kätkeydyn.

¹⁰ Opetä minua tekemään sinun tahtosi mukaan,
sillä sinä olet minun Jumalani.
Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua tasaista maata.

¹¹ Nimesi tähden, Herra, virvoita minua,
vanhurskaudessaasi päästä sieluni ahdistuksesta.

¹² Tuhoa armossasi minun viholliseni
ja hävitä kaikki sieluni ahdistajat,
sillä minä olen sinun palvelijasi.

Psalmi 144

Kiitoslaulu Jumalan siunauksista

¹ Daavidin psalmi.
Kiitetty olkoon Herra, minun kallioni,
joka opettaa käteni taistelemaan,
sormeni sotimaan.

² Hän on minun armahtajani ja linnani,
varustukseni ja pelastajani,
kilpeni, johon minä turvaan,
hän, joka laskee kansani minun valtani alle.

³ Herra, mikä on ihminen, että otat hänet huomioon,
mikä ihmislapsi, että häntä ajattelet!

⁴ Ihminen on kuin tuulenhenkäys,
hänen päivänsä kuin väistytvä varjo.

⁵ Herra, taivuta taivaasi ja astu alas,
kosketa vuoria, niin että ne savuavat.

⁶ Iske salamoilla ja hajota viholliseni,
lennätä nuolesi ja saata heidät sekasortoon.

⁷ Ojenna kätesi korkeudesta,
tempaa ja pelasta minut suurista vesistä,
muukalaisten käsistä.

⁸ Heidän suunsa puhuu turhuutta,
ja heidän oikea kätensä on valheen oikea käsi.

⁹ Jumala, minä laulan sinulle uuden laulun,
soitan sinulle kymmenkielisellä harpulla,
¹⁰ sinulle, joka suot kuninkaille pelastuksen
ja tempaat palvelijasi Daavidin
turvaan pahalta miekalta.

¹¹ Tempaa minut ja pelasta muukalaisten käsistä.
Heidän suunsa puhuu turhuutta
ja heidän oikea kätensä on valheen oikea käsi.

¹² Meidän poikamme ovat kuin taimet,
nuoruudessaan suuriksi kasvatetut,
tyttäremme kuin veistetyt kulmapatsaat,
palatsin kaunistus.

¹³ Ruoka-aittamme ovat täynnä,
ne tarjoavat kaikenlaista ravintoa.
Pikkukarjamme lisääntyy laitumillamme tuhansin,
kymmenintuhansin.

¹⁴ Härkämme ovat kuormatut.
Ei ole aukkoa muurissa, ei pakolaista,
ei kuulu valitushuutoa kaduillamme.

¹⁵ Autuas se kansa, jolle näin käy,
autuas se kansa, jonka Jumala on Herra!

Psalmi 145

Ylistyslaulu Herran hyvydestä

¹ **Daavidin ylistyslaulu.**

Minä ylistän sinua, Jumalani, sinä kuningas,
minä kiitän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti.

² Joka päivä minä kiitän sinua,
ylistän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti.

³ Suuri on Herra ja sangen ylistettävä,
hänen suuruutensa on tutkimaton!

⁴ **Sukupolvi** ylistää sukupolvelle sinun tekojasi
ja kertoo sinun voimallisista töistäsi.

⁵ Sinun majesteettisen kunniasi kirkkautta,
sinun ihmeellisiä tekojasi minä tahdon mietiskellä.

⁶ Sinun pelottavien tekojesi voimasta puhutaan,
minä kerron sinun suurista töistäsi.

⁷ Sinun suuren hyvyytesi maine tulee julki,
ja sinun vanhurskaudestasi riemuitaan.

⁸ **Armahtava** ja laupias on Herra,
pitkämielinen ja suuri armossaan.

⁹ Herra on hyvä kaikkia kohtaan
ja armahtaa kaikkia luotujaan.

¹⁰ Kiittäkööt sinua, Herra, kaikki sinun luotusi,
sinun hurskaasi ylistäkööt sinua.

¹¹ Puhukoot he sinun valtakuntasi kunniaa,
kertokoot sinun voimastasi.

¹² Näin he saattavat ihmisten tietoon
Herran voimalliset teot
ja hänen valtakuntansa kunnian ja kirkkauden.

¹³ Sinun valtakuntasi on ikuinen valtakunta,
sinun herruutesi pysyy polvesta polveen.

¹⁴ **Herra** tukee kaikkia kaatuvia,
kaikki alaspainetut hän nostaa pystyyn.

¹⁵ Kaikkien silmät katsovat odottaen sinuun,
ja sinä annat heille heidän ravintonsa ajallaan.

¹⁶ Sinä avaat kätesi
ja ravitset hyvydessäsi kaiken elollisen.

¹⁷ **Herra** on vanhurskas kaikissa toimissaan

ja uskollinen kaikissa teoissaan.

¹⁸ Herra on lähellä kaikkia,
jotka häntä avuksi huutavat,
kaikkia, jotka totuudessa häntä avuksi huutavat.
¹⁹ Hän täyttää häntä pelkäävien toiveet,
hän kuulee heidän avunhuutonsa ja auttaa heitä.
²⁰ Herra varjelee kaikkia,
jotka häntä rakastavat,
mutta kaikki jumalattomat hän hukuttaa.
²¹ **Minun** suuni lausukoon Herran ylistystä,
ja kaikki liha kiittäköön hänen pyhää nimeään
aina ja ikuisesti.

Psalmi 146

Ylistyslaulu Herran uskollisuudesta

¹ **Halleluja!**
Ylistä Herraa, minun sieluni!
² Tahdon ylistää Herraa koko elämäni ajan,
tahdon laulaa ylistystä Jumalalleni
niin kauan kuin elän.
³ **Älkää** luottako ruhtinaisiin,
älkää ihmiseen –
ei hänestä ole pelastajaksi.
⁴ Hänen henkensä lähtee,
ja hän tulee jälleen maaksi;
sinä päivänä hänen hankkeensa raukeavat tyhjiin.
⁵ **Autuas** se, jonka apuna on Jaakobin Jumala,
joka panee toivonsa Herraan, Jumalaansa.
⁶ Hän on tehnyt taivaan ja maan
ja meren ja kaiken, mitä niissä on.
Hän pysyy ikuisesti uskollisena.
⁷ Hän hankkii oikeuden sorretuille
ja antaa leivän nälkäisille.
Herra vapauttaa vangitut.
⁸ Herra avaa sokeiden silmät,
Herra nostaa pystyyn alaspainetut.
Herra rakastaa vanhurskaita.

⁹ Herra varjelee muukalaisia,
tukee orpoja ja leskiä,
mutta jumalattomien tien hän tekee mutkaiseksi.
¹⁰ Herra on kuningas ikuisesti,
sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen.
Halleluja!

Psalmi 147

Herran armon ja voiman ylistys

¹ Ylistäkää Herraa!
Hyvä on laulaa ylistystä meidän Jumalallemme.
Se on suloista,
ylistäminen on soveliaista.
² Herra rakentaa Jerusalemin,
hän kokoaa Israelin karkotetut.
³ Hän parantaa ne, joilla on särkynyt sydän,
ja sitoo heidän haavansa.
⁴ Hän on määrännyt tähtien luvun,
hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä.
⁵ Suuri on meidän Herramme,
hänen voimansa on suuri,
hänen ymmärryksensä on mittaamaton.
⁶ Herra tukee nöyriä,
mutta jumalattomat hän painaa maahan.
⁷ Laulakaa Herralle kiitosta,
laulakaa ylistystä Jumalallemme lyyran säestyksellä!
⁸ Hän peittää pilvillä taivaan
ja valmistaa maalle sateen.
Hän saa vuorille kasvamaan ruohoa.
⁹ Hän antaa ruuan eläimille,
korpin poikasillekin, kun ne huutavat.
¹⁰ Ei hänelle kelpaa hevosen voima,
ei hän mielly miehen jalkojen nopeuteen.
¹¹ Herra mieltyy niihin, jotka häntä pelkäävät,
niihin, jotka panevat toivonsa hänen armoonsa.
¹² Kiitä Herraa, Jerusalem,
ylistä Jumalaasi, Siion,

¹³ sillä hän tekee lujiksi porttiasi salvat,
hän siunaa sinun lapsesi keskelläsi.
¹⁴ Hän antaa rauhan rajoillesi,
ravitsee sinut parhaalla vehnällä.
¹⁵ Hän lähettää sanomansa maahan,
nopeasti kiittää hänen sanansa.
¹⁶ Hän antaa sataa lunta kuin villaa
ja siroittaa härmää kuin tuhkaa.
¹⁷ Hän viskaa rakeitaan kuin murusia –
kuka voi kestää hänen pakkastaan?
¹⁸ Hän lähettää sanansa ja sulattaa rakeet.
Hän panee tuulensa puhaltamaan,
ja vedet virtaavat.
¹⁹ Hän julistaa sanansa Jaakobille,
määräyksensä ja säädöksensä Israelille.
²⁰ Niin hän ei ole tehnyt yhdellekään muulle kansalle,
eivätkä ne tunne hänen säädöksiään.
Halleluja!

Psalmi 148

Kaikki luodut ylistäkööt Herran nimeä!

¹ Halleluja!
Ylistäkää Herraa taivaissa,
ylistäkää häntä korkeuksissa!
² Ylistäkää häntä, kaikki hänen enkelinsä,
ylistäkää häntä, kaikki hänen sotajoukkonsa!
³ Ylistäkää häntä, aurinko ja kuu,
ylistäkää häntä, kaikki loistavat tähdet!
⁴ Ylistäkää häntä, te taivaitten taivaat
ja te vedet, jotka olette taivaitten yläpuolella!
⁵ Ylistäkööt ne Herran nimeä,
sillä hän antoi käskyn,
ja ne tulivat luoduiksi.
⁶ Hän asetti ne olemaan aina ja ikuisesti,
hän antoi lain, joka ei häviä.
⁷ Ylistäkää Herraa maassa,
ylistäkää te meripedot ja kaikki syvyydet,

⁸ tuli ja rakeet, lumi ja sumu,
sinä myrskytuuli, joka panet toimeen hänen käskynsä,
⁹ te vuoret ja kaikki kukkulat,
te hedelmäpuut ja kaikki setrit,
¹⁰ te villieläimet ja kaikki kotieläimet,
te matelijat ja siivekkäät linnut,
¹¹ maan kuninkaat ja kaikki kansakunnat,
ruhtinaat ja kaikki maan tuomarit,
¹² nuorukaiset ja myös neitokset,
te vanhat yhdessä nuorten kanssa.
¹³ Ylistäkööt he Herran nimeä,
sillä yksin hänen nimensä on korkea,
hänen kunniansa ulottuu yli maan ja taivaitten.
¹⁴ Hän on korottanut kansalleen sarven,
ylistyksen aiheeksi kaikille hurskailleen,
Israelin lapsille, kansalle, joka on häntä lähellä.
Halleluja!

Psalmi 149

Herran kansa ylistäköön hänen nimeään!

¹ Halleluja!
Laulakaa Herralle uusi laulu,
laulakaa hänen ylistystään pyhien seurakunnassa!
² Iloitkoon Israel tekijästään,
riemuitkoot Siionin lapset kuninkaastaan!
³ Ylistäkööt he hänen nimeään karkeloiden,
ylistäkööt häntä rumpuja ja lyyraa soittaen,
⁴ sillä Herra on mieltynyt kansaansa,
hän kaunistaa nöyrät pelastuksella.
⁵ Iloitkoot hurskaat kunniasta,
riemuitkoot he vuoteillaan!
⁶ Heidän suustaan kuulukoon Jumalan ylistys,
ja heidän kädessään olkoon kaksiteräinen miekka,
⁷ että he kostaisivat kansoille,
kurittaisivat kansakuntia,
⁸ panisivat kahleisiin niiden kuninkaat
ja jalkarautoihin niiden ylhäiset

9 ja panisivat täytäntöön heistä kirjoitetun tuomion.
Se on kunniaksi kaikille hänen hurskailleen.
Halleluja!

Psalmi 150

Kaikki, joissa on henki, ylistäkää Herraa!

1 Halleluja!

Ylistäkää Jumalaa hänen pyhäkössään,
ylistäkää häntä valtavissa taivaanavaruuksissa!

2 Ylistäkää häntä hänen voimallisista teoistaan,
ylistäkää häntä hänen valtavan suuruutensa tähden!

3 Ylistäkää häntä pasuunan pauhulla,
ylistäkää häntä harppua ja lyyraa soittaen!

4 Ylistäkää häntä rumpua lyöden ja karkeloiden,
ylistäkää häntä kielisoittimilla ja huiluilla!

5 Ylistäkää häntä helisevillä symbaaleilla,
ylistäkää häntä kumisevilla symbaaleilla!

6 Kaikki, joissa on henki, ylistäkää Herraa!
Halleluja!

SANANLASKUJEN KIRJA

OPETUS VIISAUTEEN JA YMMÄRRYKSEEN, 1 – 9

Sananlaskujen tarkoitus

1 Salomon, Daavidin pojan, Israelin kuninkaan, sananlaskut
2 viisauden ja kurin oppimiseksi,
ymmärryksen sanojen ymmärtämiseksi,
3 ymmärrystä tuovan kurin saamiseksi,
vanhurskauden, oikeudenmukaisuuden ja vilpittömyyden oppimiseksi.
4 Antakoot ne yksinkertaisille järkevyyttä,
nuorisolle tietoa ja harkintakykyä.
5 Viisas kuulkoon ja saakoon lisää oppia,
ja ymmärtävä hankkikoon opastusta
6 ymmärtääkseen sananlaskuja ja vertauksia,
viisaiden sanoja ja heidän ongelmiaan.

Herran pelko on tiedon alku

7 Herran pelko on tiedon alku,
tyhmit pitävät halpana viisauden ja kurin.
8 Kuule, poikani, isäsi ojennusta
äläkä hylkää äitisi opetusta,
9 sillä ne ovat ihana seppäle sinun päähäsi
ja käädyt sinun kaulaasi.

Älä lähde synnin teille

10 Poikani, jos synnintekijät sinua viekoittelevat,
älä suostu,
11 vaikka he sanovat: "Lähde mukaamme!
Väijykäämme verta,
vaanikaamme viatonta syyttömästi.
12 Nielaiskaamme heidät elävältä kuin tuonela,
kokonaisina niin kuin ne, jotka haetaan vaipuvat.
13 Me saamme kaikenlaista kallista tavaraa,
täytämme talomme saaliilla.
14 Heitä kanssamme arpaa,

olkoon meillä kaikilla yhteinen kukkaro."

¹⁵ Älä lähde, poikani, samalle tielle kuin he.

Pidätä jalkasi heidän polultaan,

¹⁶ sillä heidän jalkansa juoksevat pahuuteen,
kiiruhtavat vuodattamaan verta.

¹⁷ Turhaa on virittää verkko
kaikkien siivekkäiden silmien nähden.

¹⁸ He väijyvät omaa vertaan,
vaanivat omaa henkeään.

¹⁹ Näin käy jokaiselle väärän voiton tavoittelijalle;
se ottaa omistajaltaan hengen.

Viisaus kutsuu

²⁰ Viisaus huutaa kadulla,
antaa äänensä kuulua toreilla.

²¹ Meluisten katujen kulmissa se kutsuu,
porttien luona kaupungissa se lausuu sanansa:

²² "Kuinka kauan te, yksinkertaiset, rakastatte yksinkertaisuutta?
Kuinka kauan pilkkaajilla on halu pilkkaan
ja tyhvät vihaavat tietoa?

²³ Kääntykää minun nuhdeltavikseni.
Katso, minä vuodatan teille henkeäni,
ilmoitan teille sanani.

²⁴ Kun minä kutsuin, te ette siitä piitanneet,
kun ojensin kättäni, kukaan ei kuunnellut.

²⁵ Te vieroksuitte kaikkia minun neuvojani
ettekä suostuneet minun ojennettavikseni.

²⁶ Niinpä minäkin nauran teidän hädällenne
ja pilkkaan, kun tulee se, mitä te kauhistutte,
²⁷ kun tulee myrskynä se, mitä te kauhistutte,
kun hätänne saapuu kuin rajuilma,
kun päällenne tulee vaiva ja ahdistus.

²⁸ Silloin he kutsuvat minua, mutta minä en vastaa,
etsivät minua, mutta eivät löydä,

²⁹ koska he vihasivat tietoa,
eivät valinneet Herran pelkoa

³⁰ eivätkä suostuneet minun neuvooni,
vaan pitivät halpana kaiken nuhteluni.

³¹ Niinpä he saavat syödä vaelluksensa hedelmää
ja saavat kyllänsä omista hankkeistaan.
³² Sillä yksinkertaiset tappaa heidän luopumuksensa,
ja tyhmit tuhoaa heidän huolettomuutensa.
³³ Mutta joka minua kuulee, saa asua turvassa
ja olla rauhassa onnettomuutta pelkäämättä."

Viisaus varjelee pahasta

2¹ Poikani, jos sinä otat minun sanani varteen
ja kätket käskyni mieleesi,
² niin että herkistät korvasi viisaudelle
ja taivutat sydämesi ymmärryksen,
³ jos kutsut avuksi oivallusta,
ääneesi huudat ymmärrystä,
⁴ jos haet sitä kuin hopeaa
ja etsit kuin aarretta,
⁵ silloin pääset ymmärtämään Herran pelon
ja löydät Jumalan tuntemisen,
⁶ sillä Herra antaa viisautta,
hänen suustaan lähtee tieto ja ymmärrys.
⁷ Oikeamielisille hänellä on tallella menestys
ja kilpi nuhteettomasti vaeltaville,
⁸ niin että hän suojelee oikeuden polut
ja varjelee hurskaittensa tien.
⁹ Silloin sinä ymmärrät vanhurskauden ja oikeuden
ja oikeamielisyyden, hyvyyden koko tien.
¹⁰ Viisaus tulee sydämeesi,
tieto tulee sielullesi mieluisaksi,
¹¹ harkinta sinua varjelee
ja ymmärrys sinua suojelee.
¹² Se pelastaa sinut pahuuden tieltä,
kavalasti puhuvalta mieheltä,
¹³ niiltä, jotka ovat hylänneet oikeat polut
vaeltaakseen pimeyden teitä,
¹⁴ niiltä, jotka iloitsevat pahanteosta,
riemuitsevat häijystä kavaluudesta.
¹⁵ Heidän polkunsä ovat mutkaisat,

ja he joutuvat teillään harhaan.

¹⁶ Viisaus pelastaa sinut vieraalta naiselta,
toisen vaimolta, sanoillaan liukkaasti liehakoivalta,

¹⁷ joka on hylännyt nuoruutensa ystävän
ja unohtanut Jumalansa liiton.

¹⁸ Hänen huoneensa vaipuu kohti kuolemaa,
hänen tiensä kulkee vainajien luo.

¹⁹ Ei palaa kukaan, joka hänen luokseen menee,
eikä pääse takaisin elämän poluille.

²⁰ Ota tämä varteen vaeltaaksesi hyvien tietä
ja noudattaaksesi vanhurskaitten polkuja,

²¹ sillä oikeamieliset saavat asua maassa,
ja nuhteettomat jäävät siihen jäljelle,

²² mutta jumalattomat hävitetään maasta,
ja uskottomat reväistään siitä pois.

Viisaus ja jumalanpelko

3¹ Poikani, älä unohda minun opetustani,
säilyttäköön sydämesi minun käskyni,

² sillä pitkää ikää ja elinvuosia
ja rauhaa ne sinulle kartuttavat.

³ Laupeus ja uskollisuus älkööt hylätkö sinua.
Sido ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi tauluun,
⁴ niin saat suosion ja oikean ymmärryksen
Jumalan ja ihmisten edessä.

⁵ Turvaa Herraan kaikesta sydämestäsi,
äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi.

⁶ Tunne hänet kaikilla teilläsi,
niin hän tasoittaa sinun polkusi.

⁷ Älä ole viisas omissa silmissäsi.
Pelkää Herraa ja karta pahaa!

⁸ Se on terveellistä ruumiillesi
ja virkistävää luillesi.

⁹ Kunnioita Herraa antamalla varoistasi
ja kaiken satosi parhaimmasta,

¹⁰ niin sinun jyvääitiasi täyttyvät runsaudella
ja viini pursuaa kuurnistasi.

¹¹ Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta
äläkä vieroksu hänen ojennustaan,
¹² sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa
niin kuin isä poikaa, joka on hänelle mieluinen.
¹³ Autuas se ihminen, joka on löytänyt viisauden,
ihminen, joka on saanut omakseen ymmärryksen!
¹⁴ Parempi on hankkia sitä kuin hopeaa,
sen antama hyöty on kultaa parempi.
¹⁵ Se on kallisarvoisempi kuin helmet,
mitkään kalleutesi eivät vedä sille vertaa.
¹⁶ Pitkä ikä on sen oikeassa kädessä,
vasemmassa rikkaus ja kunnia.
¹⁷ Sen tiet ovat suloisia teitä,
rauhaisia ovat kaikki sen polut.
¹⁸ Elämän puu se on niille, jotka siihen tarttuvat;
onnellisia ne, jotka siitä pitävät kiinni.
¹⁹ Viisaudella on Herra maan perustanut,
ymmärryksellä vahvistanut taivaat.
²⁰ Hänen tietonsa jakoi syvyydet,
ja pilvet pisaroivat kastetta.
²¹ Poikani, nämä älkööt häipykö näkyivistäsi:
säilytä harkinta ja maltti.
²² Ne ovat elämä sinun sielullesi
ja kaunistus sinun kaulallesi.
²³ Silloin kuljet tiesi turvallisesti
etkä loukkaa jalkaasi.
²⁴ Kun menet maata, et pelkää mitään,
ja maatessasi unesi on makea.
²⁵ Pääset pelkäämästä äkkikauhistuksia
ja jumalattomien tuhoa, kun se tulee.
²⁶ Sinä saat luottaa Herraan;
hän varjelee jalkasi tarttumasta ansaan.

Laupeus ja oikeamielisyys

²⁷ Älä kiellä tarvitsevalta hyvää,
jos sen antaminen on sinun vallassasi.
²⁸ Älä sano lähimmäisesellesi: "Mene nyt ja tule uudelleen,
huomenna minä annan sinulle",

kun sinulla kuitenkin on.

²⁹ Älä mieti pahaa lähimmäistäsi vastaan,
joka asuu lähelläsi luottavaisena.

³⁰ Älä käräjöi syyttä kenenkään kanssa,
kun toinen ei ole sinulle pahaa tehnyt.

³¹ Älä kadehdi väkivaltaista miestä
äläkä omaksu yhtäkään hänen teistään,

³² sillä Herra inhoaa kieroilijaa,
mutta oikeamielisille hän on ystävä.

³³ Jumalattoman huoneessa on Herran kirous,
mutta vanhurskaitten asuinsijan hän siunaa.

³⁴ Pilkkaajille hänkin on pilkallinen,
mutta nöyrylle hän antaa armon.

³⁵ Viisaat perivät kunnian,
mutta tyhmät tuovat julki häpeää.

Viisauden tie

4¹ Kuulkaa, lapset, isän ojennusta,
kuunnelkaa tarkoin oppiaksenne ymmärrystä.

² Minä annan teille hyviä neuvoja,
älkää hylätkö minun opetustani.

³ Olinhan minäkin isäni poika,
hento ja äitini ainokainen.

⁴ Isäni opetti minua ja sanoi minulle:
"Pitäköön sydämesi kiinni minun sanoistani,
noudata käskyjäni, niin saat elää.

⁵ Hanki viisautta, hanki ymmärrystä,
älä unohda sanojani äläkä poikkea niistä.

⁶ Älä hylkää viisautta, niin se varjelee sinua,
rakasta sitä, niin se suojelee sinua.

⁷ Viisauden alku on: hanki viisautta
ja kaikella hankkimallasi hanki ymmärrystä.

⁸ Anna sille korkea arvo, niin se korottaa sinut.
Se tuo sinulle kunniaa, jos suljet sen sylisi.

⁹ Se painaa päähäsi ihanan seppeleen
ja lahjoittaa sinulle kauniin kruunun."

¹⁰ Kuuntele, poikani, ja ota sanani varteen,

niin enenevät elämäsi vuodet.

¹¹ Minä neuvon sinut viisauden tielle,
ohjaan sinut oikeille poluille.

¹² Kulkiessasi askeleesi eivät joudu ahtaalle,
ja jos juokset, et kompastu.

¹³ Tartu ojennukseen äläkä hellitä,
säilytä se huolellisesti, se on sinun elämäsi.

Jumalattomien polku ja vanhurskaitten polku

¹⁴ Älä lähde jumalattomien polulle,
älä kulje pahojen tietä.

¹⁵ Karta sitä, älä astu sille,
poikkea pois ja kulje ohitse.

¹⁶ Hehän eivät voi nukkua, elleivät tee pahaa,
heiltä menee uni, elleivät ole ketään kaataneet.

¹⁷ He syövät leipänään jumalattomuutta,
juovat viininään väkivallan tekoja.

¹⁸ Mutta vanhurskaitten polku on kuin aamun koitto,
joka kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka.

¹⁹ Jumalattomien tie on kuin pimeys:
he eivät tiedä, mihin kompastuvat.

Varjele sydämesi

²⁰ Poikani, tarkkaa minun puhettani,
kallista korvasi sanoilleni.

²¹ Älkööt ne väistykö silmistäsi,
varjele niitä sydämesi sisimmässä,
²² sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää,
ja lääke koko hänen ruumiilleen.

²³ Yli kaiken varottavan varjele sydämesi,
sillä sieltä elämä lähtee.

²⁴ Poista itsestäsi suun kavaluus
ja karkota kauas luotasi huulten kierous.

²⁵ Katsokoot silmäsi suoraan,
eteenpäin olkoon katseesi luotu.

²⁶ Tasoita polku jaloillesi,
kaikki sinun tiesi olkoot vakaat.

²⁷ Älä poikkea oikeaan, älä vasempaan,
väistäköön jalkasi pahaa.

Varoitus irstaista naisista

5¹ Poikani, kuuntele minun viisauttani,
kallista korvasi ymmärrykselleni.
² Säilytä harkintakyky,
huulillasi säilyköön tieto.
³ Hunajaa tihkuvat vieraan naisen huulet,
hänen suunsa on öljyä liukkaampi.
⁴ Lopulta hän on karvas kuin koiruoho,
terävä kuin kaksiteräinen miekka.
⁵ Hänen jalkansa kulkevat alas kuolemaan,
tuonelaan vetävät hänen askeleensa.
⁶ Ei hän käy tasaista elämän polkua,
hänen tiensä horjuvat hänen huomaamattaan.
⁷ Ja nyt, lapset, kuulkaa minua,
älkää poiketko sanoistani.
⁸ Pysy kaukana tuollaisesta,
älä lähesty hänen talonsa ovea,
⁹ ettet antaisi voimaasi muille,
vuosiasi armottomalle,
¹⁰ ettei sinun voimasi hedelmä ravitsisi vieraita,
vaivannäkösi tulos joutuisi toisen taloon
¹¹ ja ettet joutuisi lopulta voihkimaan
ruumiisi ja lihasi riutuessa
¹² ja sanomaan: "Miksi minä vihasin ojennusta
ja sydämeni halveksi nuhdetta?
¹³ Miksi en kuullut neuvojieni ääntä,
kallistanut korvaani opettajieni puoleen?
¹⁴ Olin vähällä joutua aivan turmioon
seurakunnan ja kansan keskellä."

Iloitse nuoruutesi vaimosta

¹⁵ Juo vettä omasta kaivostasi,
sitä, mikä omasta lähteestäsi juoksee.
¹⁶ Virtaisivatko lähteesi kadulle,

vesipurosi toreille?

¹⁷ Olkoot ne sinun omasi yksin,
älkööt vieraiden sinun ohessasi.

¹⁸ Olkoon sinun lähteesi siunattu,
iloitse nuoruutesi vaimosta.

¹⁹ Armas peura, suloinen vuorikauris!
Hänen rintansa sinua aina juovuttakoot,
hurmaudu alati hänen rakkauteensa.

²⁰ Miksi, poikani, hurmautuisit toisen vaimoon
ja syleilisit vieraan naisen povea?

²¹ Sillä Herran silmien edessä ovat miehen tiet,
Herra tarkkaa kaikkia hänen polkujaan.

²² Jumalattoman vangitsevat hänen rikoksensa,
hän takertuu oman syntinsä pauloihin.

²³ Kurittomuuteensa hän kuolee
ja joutuu harhaan suuressa hulluudessaan.

Varoitus takuuseen menosta

6¹ Poikani, jos olet mennyt takuuseen lähimmäisesi puolesta
ja lyönyt kättä vieraan hyväksi,
² jos olet kietoutunut oman suusi sanoihin
ja joutunut sanoistasi kiinni,
³ niin tee, poikani, näin, että pelastuisit –
olethan joutunut lähimmäisesi valtaan:
Mene, heittäydy maahan ja ahdistä lähimmäistäsi.

⁴ Älä suo silmillesi unta
äläkä silmäluomillesi lepoa.

⁵ Tempaudu käsistä kuin gaselli,
kuin lintu pyydystäjän käsistä.

Laiskuus

⁶ Mene, laiska, muurahaisen luo,
katso sen menoja ja viisastu.
⁷ Ei sillä ole päällikköä,
ei johtajaa eikä hallitsijaa,
⁸ mutta silti se hankkii leipänsä kesällä
ja kokoaa ruokansa sadonkorjuun aikana.

⁹ Kuinka kauan sinä, laiska, makaat,
milloin nouset unestasi?
¹⁰ Nuku vielä vähän, torku vähän,
makaa vielä vähän ristissä käsin,
¹¹ niin köyhyys käy päällesi kuin kuljeksiva rosvo
ja puute kuin aseellinen mies.

Kavaluus

¹² **Kelvoton** ihminen, pahanilkinen mies,
on se, joka alituisen kieroilee,
¹³ joka iskee silmää, antaa merkkejä jaloillaan,
viittoilee viestejä sormillaan.
¹⁴ Kavaluus mielessä hän miettii pahaa
ja kaiken aikaa rakentaa riitoja.
¹⁵ Sen tähden hänen turmionsa tulee äkisti,
hetkessä hänet muserretaan, eikä apua ole.

Seitsemän Herran inhoamaa asiaa

¹⁶ **Näitä** kuutta Herra vihaa,
seitsemää hänen sielunsa inhoaa:
¹⁷ ylpeitä silmiä, petollista kieltä,
käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta,
¹⁸ sydäntä, joka miettii häijyjä juonia,
jalkoja, jotka juoksevat kiireesti pahaan,
¹⁹ väärää todistajaa, joka puhuu valheita,
ja riidan rakentajaa veljesten välille.

Aviorikoksen mielettömyys

²⁰ **Säilytä**, poikani, isäsi käsky
äläkä hylkää äitisi opetusta.
²¹ Pidä ne aina sydämellesi sidottuina,
kiedo ne kaulasi ympärille.
²² Kulkiessasi ne sinua ohjaavat,
levolle käytyäsi ne sinua vartioivat,
herätessäsi ne sinua puhuttelevat.
²³ Käsky on lamppu, opetus on valo,
ja ojentava nuhde on elämän tie.

- ²⁴ Ne varjelevat sinut pahalta naiselta,
vieraan naisen lipevältä kieleltä.
- ²⁵ Älä himoitse sydämessäsi hänen kauneuttaan,
älköön hän saako sinua katseillaan vangituksi.
- ²⁶ Porttonaisen tähden menee viimeinenkin leipä,
ja naitu nainen pyydystää kallista sielua.
- ²⁷ Voiko kukaan ottaa tulta syliinsä,
ilman että hänen vaattensa syttyvät?
- ²⁸ Voiko kukaan kävellä hiilloksella
jalkojen kärventymättä?
- ²⁹ Samoin käy sen, joka lähestyy lähimmäisensä vaimoa:
ei jää rankaisematta kukaan, joka toisen vaimoon kajoaa.
- ³⁰ Eikö varasta halveksita, vaikka hän olisi varastanut nälissään
syödäkseen vatsansa täyteen?
- ³¹ Kiinni jäätyään hänen on korvattava seitsenkertaisesti,
annettava kaikki talonsa varat.
- ³² Joka tekee aviorikoksen, on mieletön;
itsensä tuhoaa, joka niin tekee.
- ³³ Hän saa rangaistuksen ja häpeän,
eikä hänen häväistystään pyyhitä pois.
- ³⁴ Sillä mustasukkaisuus nostaa miehen vihan,
ja säälimätön hän on koston päivänä.
- ³⁵ Hän ei huoli mistään lunastusmaksusta,
ei suostu sovintoon, vaikka kuinka lahjaasi lisäisit.

Varo viettelijätärtä!

- 7**¹ Poikani, noudata minun sanojani,
kätke mieleesi minun käskyni.
- ² Noudata käskyjäni, niin saat elää,
säilytä opetukseni kuin silmäteräsi.
- ³ Sido ne sormiisi,
kirjoita ne sydämesi tauluun.
- ⁴ Sano viisaudelle: "Sinä olet sisareni",
kutsu ymmärrystä sukulaiseksesi,
- ⁵ että varjeltuisit toisen vaimolta,
vieraalta naiselta, joka liukkaasti liehakoitsee.
- ⁶ Taloni ikkunasta minä katselin ristikon läpi

⁷ ja näin yksinkertaisten joukossa,
panin merkille poikien seassa
nuorukaisen, joka oli vailla ymmärrystä.
⁸ Hän meni kadun yli naisen talon kulmauksessa
ja asteli naisen asuntoa kohti
⁹ päivän illaksi hämähärryttyä,
yön tultua, pimeässä.
¹⁰ Ja katso, nainen tulee häntä vastaan
porton puvussa, salakavala sydämeltään.
¹¹ Hän on levoton ja hillitön,
hänen jalkansa eivät pysy kotona.
¹² Milloin hän on kadulla, milloin torilla,
hän väijyy jokaisessa kulmauksessa.
¹³ Hän tarttui nuorukaiseen, suuteli häntä
ja julkeasti katsoen sanoi hänelle:
¹⁴ "Minun oli uhrattava yhteysuhri,
tänä päivänä täytin lupaukseni.
¹⁵ Sen tähden lähdin ulos sinua vastaan,
etsiäkseni sinua, ja olen sinut löytänyt.
¹⁶ Olen leposijalleni levittänyt peitteitä,
monivärisiä Egyptin liinavaatteita.
¹⁷ Vuoteelleni olen pirkottanut mirhaa,
aaloeta ja kanelia.
¹⁸ Tule, juopukaamme lemmestä,
nauttikaamme aamuun asti,
riemuitkaamme rakkaudesta.
¹⁹ Mieheni ei ole kotona,
hän lähti pitkälle matkalle.
²⁰ Rahakukkaron hän otti mukaansa,
hän tulee kotiin vasta täydenkuun päiväksi."
²¹ Nainen taivutti hänet paljolla houkuttelullaan,
vietteli lipevillä huulillaan.
²² Äkkiä poika lähti hänen jälkeensä,
niin kuin härkä menee teurastettavaksi,
niin kuin kahlehdittu hullu kuritettavaksi,
²³ niin kuin lintu kiiruhtaa pyydykseen.
Hän ei tiennyt olevansa henkeään kaupalla,
kunnes nuoli lävisti hänen maksansa.

²⁴ Sen tähden, poikani, kuulkaa minua,
tarkatkaa suuni sanoja.
²⁵ Älköön sydämesi poiketko tuon naisen teille,
älä eksy hänen poluilleen.
²⁶ Sillä paljon on surmattuja, hänen kaatamiaan,
lukuisasti niitä, jotka hän on tappanut.
²⁷ Hänen talostaan lähtevät tuonelan tiet,
ne vievät alas kuoleman kammioihin.

lankaikkinen viisaus kutsuu

8¹ Eikö viisaus kutsu,
eikö ymmärrys anna äänensä kuulua?
² Kukkuloiden laelle, tien viereen,
polkujen risteysiin hän on asettunut.
³ Porttien luona, kaupunkiin vievillä väylillä,
oviaukoilla hän huutaa:
⁴ "Teitä minä kutsun, miehet,
ihmislapsille kuuluu minun ääneni.
⁵ Oppikaa, yksinkertaiset, järkevyyttä,
te tyhmät, oppikaa ymmärrystä.
⁶ Kuulkaa, jaloja asioita minä puhun
ja avaan huuleni puhumaan sitä, mikä on oikein.
⁷ Totuutta tuo minun suuni julki,
jumalattomuus on huulilleni kauhistus.
⁸ Vanhurskaita ovat kaikki minun suuni sanat,
niissä ei ole mitään kieroä eikä väärää.
⁹ Ne ovat kaikki selkeitä ymmärtäville,
suoria niille, jotka löytävät tiedon.
¹⁰ Ottakaa vastaan minun ojennukseni, älkää hopeaa,
ja tietoa mieluummin kuin hienointa kultaa.
¹¹ Onhan viisaus parempi kuin helmet,
eivät mitkään kalleudet vedä sille vertaa.
¹² Minä, viisaus, asun yhdessä järkevyyden kanssa,
olen löytänyt tiedon ja harkintakyvyn.
¹³ Herran pelko on pahan vihaamista.
Kopeutta ja ylpeyttä, pahuuden tietä
ja kavalaa suuta minä vihaan.

¹⁴ Minun luonani on neuvo ja neuvokkuus.

Minä olen ymmärrys, minun on voima.

¹⁵ Minun avullani kuninkaat hallitsevat

ja ruhtinaat säätävät sen, mikä on oikein.

¹⁶ Minun avullani päämiehet hallitsevat

ja ylhäiset, kaikki, jotka tuomitsevat vanhurskaasti.

¹⁷ Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat,

ja jotka minua varhain etsivät, ne löytävät minut.

¹⁸ Minun luonani on rikkaus ja kunnia,

ikivanha varallisuus ja vanhurskaus.

¹⁹ Minun hedelmäni on parempi kuin kulta, kuin puhtain kulta,

minun antamani tuotto parempi kuin hienoin hopea.

²⁰ Minä vaellan vanhurskauden polkua,

keskellä oikeuden tietä,

²¹ antaakseni minua rakastaville pysyvän perinnön.

Minä täytän heidän aarrekkammionsa.

²² Herralla oli minut tiensä alussa,

muinaisuudessa, ennen kuin hän oli tehnyt mitään.

²³ Iankaikkisuudesta minä olen ollut,

alusta asti, ennen kuin maata olikaan.

²⁴ Ennen kuin oli merten syvyyksiä, synnyin minä,

ennen kuin oli runsasvetisiä lähteitä.

²⁵ Ennen kuin vuoret upotettiin paikoilleen,

ennen kukkuloita synnyin minä,

²⁶ kun hän ei vielä ollut tehnyt maata eikä mantua,

ei maanpiirin tomujen alkuakaan.

²⁷ Kun hän valmisti taivaat, minä olin siinä,

kun hän veti piirin syvyyden pinnalle,

²⁸ kun hän lujitti pilvet korkeudessa,

kun syvyyden lähteet saivat voiman,

²⁹ kun hän asetti merelle sen rajat,

etteivät vedet nousisi korkeammalle kuin hän oli säätänyt,

kun hän vahvisti maan perustukset,

³⁰ silloin minä olin hänen rinnallaan työtä tekemässä,

olin hänen ilonsa päivästä päivään

ja leikin hänen edessään kaikin ajoin.

³¹ Minä leikin hänen maanpiirinsä päällä,

ja ihastuksenani olivat ihmislapset.

³² **Ja nyt, lapset, kuulkaa minua:**
autuaita ovat ne, jotka noudattavat minun teitäni.
³³ **Ottakaa varteen ojennus, niin viisastutte,**
älkää lyökö sitä laimin.
³⁴ **Autuas se ihminen, joka minua kuulee,**
joka valvoo minun ovillani päivästä päivään,
vartioi minun ovieni pieliä!
³⁵ **Joka minut löytää, löytää elämän**
ja saa osakseen Herran suosion.
³⁶ **Mutta joka eksyy minusta, tekee vääryyttä sielulleen.**
Kaikki, jotka minua vihaavat, rakastavat kuolemaa."

Viisaus kutsuu pitoihinsa

9₁ **Viisaus on rakentanut talonsa,**
veistänyt seitsemän pylvästään.
² **Hän on teuraansa teurastanut, viininsä sekoittanut**
ja myös pöytänsä kattanut.
³ **Hän on lähettänyt palvelustytöt kutsua kuuluttamaan**
kaupungin kumpujen laelta:
⁴ **"Joka on yksinkertainen, poiketkoon tänne."**
Niille, joilta puuttuu ymmärrystä, hän sanoo:
⁵ **"Tulkaa syömään minun leipääni**
ja juomaan viiniä, minun sekoittamaani.
⁶ **Hylätkää yksinkertaisuus, niin saatte elää,**
ja astukaa ymmärryksen tielle."

Herran pelko on viisauden alku

⁷ **Joka pilkkaajaa ojentaa, saa itselleen häpeän,**
tahrان maineeseensa se, joka jumalatonta nuhtelee.
⁸ **Älä nuhtelee pilkkaajaa, ettei hän sinua vihai.**
Nuhtelee viisasta, niin hän rakastaa sinua.
⁹ **Anna viisaalle opetusta, niin hän yhä viisastuu,**
anna vanhurskaalle tietoa, niin hän oppii lisää.
¹⁰ **Herran pelko on viisauden alku,**
Pyhimmän tunteminen on ymmärrystä.
¹¹ **Viisaus lausuu:**
"Minun avullani päiväsi enenevät,

ja jatkuvat elämäsi vuodet.

¹² Jos olet viisas, olet omaksi hyväksesi viisas.

Jos olet pilkkaaja, saat sen yksin kestää."

Tyhmyys houkuttelee

¹³ Tyhmä nainen on levoton ja yksinkertainen, eikä hän mistään mitään tiedä.

¹⁴ Hän istuu talonsa ovella, istuimella kaupungin kummulla,

¹⁵ kutsumassa tien kulkijoita, jotka kulkevat polullaan suoraan:

¹⁶ "Joka on yksinkertainen, poiketkoon tänne."

Sille, jolta puuttuu ymmärrystä, hän sanoo:

¹⁷ "Varastettu vesi on makeaa, salassa syöty leipä maistuu hyvältä."

¹⁸ Eikä toinen tiedä, että siellä on haamuja, että hänen kutsuvieraansa ovat tuonelan laaksoissa.

LYHYITÄ SANANLASKUJA ELÄMÄN ERI ALOILTA, 10 – 22:16

10 Salomon sananlaskut.

Viisas poika on isälleen iloksi,

tyhmä poika on äidilleen murheeksi.

² Jumalattoman aarteista ei ole hyötyä, mutta vanhurskaus pelastaa kuolemasta.

³ Herra ei salli vanhurskaan nähdä nälkää, mutta jumalattomien halun hän torjuu.

⁴ Köyhtyy, joka veltosti käyttää kättä, mutta ahkerien kädet tuottavat rikkautta.

⁵ Viisas poika kokoaa kesällä, kelvoton poika nukkuu korjuuaikana.

⁶ Siunaukset tulevat vanhurskaan päin päälle, mutta jumalattomien suussa piilee väkivalta.

⁷ Vanhurskaan muisto on siunaukseksi, mutta jumalattomien nimi lahoaa.

⁸ Sydämetään viisas ottaa käskyt varteen, mutta huuliltaan typerä kukistuu.

⁹ Vilpittömästi vaeltava kulkee turvassa,

tiellään mutkitteleva tulee tunnetuksi.

¹⁰ Joka silmää iskee, saa aikaan tuskaa,
ja huuliltaan typerä kukistuu.

¹¹ Vanhurskaan suu on elämän lähde,
mutta jumalattomien suussa piilee väkivalta.

¹² Viha virittää riitoja,
mutta rakkaus peittää kaikki rikkomukset.

¹³ Ymmärtäväisen huulilta löytyy viisaus,
mutta joka on ymmärrystä vailla, sille vitsa selkään!

¹⁴ Viisaat kätkevät tietonsa,
mutta typerän suu on pikainen turmio.

¹⁵ Rikkaan omaisuus on hänen vahva kaupunkinsa,
mutta vähäosaisten köyhyys on heidän turmionsa.

¹⁶ Vanhurskaan työ koituu elämäksi,
jumalattoman voitto synniksi.

¹⁷ Joka ottaa ojennuksen varteen, on elämän tiellä,
mutta nuhteet hylkäävä on eksyttävä.

¹⁸ Joka vihansa peittää, sen huulilla on valhe,
ja joka parhausta levittää, on tyhmä.

¹⁹ Missä on paljon sanoja, sieltä ei syntiä puutu,
mutta joka huulensa hillitsee, on taitava.

²⁰ Vanhurskaan kieli on hienointa hopeaa,
jumalattomien äly ei ole paljonkaan arvoinen.

²¹ Vanhurskaan huulet kaitsevat monia,
mutta tyhmät kuolevat mielettömyyteensä.

²² Herran siunaus rikkaaksi tekee,
ei oma vaiva siihen mitään lisää.

²³ Tyhmälle on iloksi ilkityön teko
mutta ymmärtävälle miehelle viisaus.

²⁴ Mitä jumalaton pelkää, se häntä kohtaa,
mitä vanhurskaat kaipaavat, se heille annetaan.

²⁵ Myrskyn mentyä jumalatonta ei enää ole,
mutta vanhurskaalla on iankaikkinen perustus.

²⁶ Kuin etikka hampaille ja savu silmille
on laiska lähettäjiin.

²⁷ Herran pelko elinpäiviä jatkaa,
mutta jumalattomien vuodet vähenevät.

²⁸ Vanhurskaiden odotus johtaa iloon,

mutta jumalattomien toivo hukkuu.

²⁹ Herran johdatus on nuhteettoman turva,
mutta väärintekijöille se on turmioksi.

³⁰ Vanhurskas ei ikinä horju,
mutta jumalattomat eivät saa asua maassa.

³¹ Vanhurskaan suu kantaa viisauden hedelmää,
mutta kavala kieli leikataan pois.

³² Vanhurskaan huulet tietävät, mikä on Herralle mieleen,
mutta jumalattomien suu on pelkkää kavaluutta.

11¹ Väärä vaaka on Herralle iljetys,
mutta täysipainoinen punnus on hänelle mieleen.

² Minne julkeus tulee, sinne tulee häpeäkin,
mutta nöyrien luona on viisaus.

³ Oikeamielistä ohjaa hänen nuhteettomuutensa,
mutta uskottomat tuhoaa heidän kieroutensa.

⁴ Ei auta omaisuus vihan päivänä,
mutta vanhurskaus pelastaa kuolemasta.

⁵ Nuhteettoman vanhurskaus tasoittaa hänen tiensä,
mutta jumalaton sortuu jumalattomuuteensa.

⁶ Oikeamieliset pelastaa heidän vanhurskautensa,
uskottomat vangitsee heidän himonsa.

⁷ Jumalattoman ihmisen kuollessa hukkuu toivo,
ja pahantekijöiden odotus raukeaa tyhjiin.

⁸ Vanhurskas pelastetaan hädästä,
ja jumalaton joutuu hänen sijaansa.

⁹ Jumalaton turmelee suullaan lähimmäisensä,
mutta ymmärrys on vanhurskaiden pelastus.

¹⁰ Vanhurskaiden onnesta kaupunki iloitsee,
ja jumalattomien tuhoutumisesta syntyy riemu.

¹¹ Oikeamielisten siunauksesta kaupunki kohoaa,
mutta jumalattomien suu sen hajottaa.

¹² Vailla ymmärrystä on se, joka halveksii lähimmäistään,
mutta ymmärtäväinen mies on vaiti.

¹³ Panettelijana kulkeva ilmaisee salaisuuden,
mutta jolla on luotettava henki, se kätkee asian.

¹⁴ Missä ohjausta ei ole, kansa sortuu,
mutta neuvonantajien runsaus tuo menestyksen.

¹⁵ Pahoin käy sen, joka menee takuuseen vieraan puolesta,

mutta joka vihaa kädenlyöntiä, on turvassa.

¹⁶ Viehättävä nainen saa kunniaa,
ja vallanpitäjät saavat rikkautta.

¹⁷ Armelias mies tekee hyvää itselleen,
mutta armoton syöksee onnettomuuteen oman lihansa.

¹⁸ Jumalaton hankkii pettävää voittoa,
mutta joka vanhurskautta kylvää, saa pysyvän palkan.

¹⁹ Joka on vakaa vanhurskaudessa, saa elämän,
mutta pahaa tavoitteleva saa kuoleman.

²⁰ Väärämieliset ovat Herralle iljetys,
mutta nuhteettomasti vaeltaviin hän mieltyy.

²¹ Totisesti, paha ei jää rankaisematta,
mutta vanhurskaiden siemen pelastuu.

²² Kultarengas sian kärsäissä
on kaunis nainen vailla ymmärrystä.

²³ Vanhurskaiden kaipuu on vain hyvään,
jumalattomien toivo johtaa vihaan.

²⁴ Toinen jakaa omastaan ja saa yhä lisää,
toinen säästää yli kohtuuden ja on aina vain puutteessa.

²⁵ Sielu, joka jakaa siunausta, saa itsekin kyllikseen,
ja joka muita virvoittaa, se itsekin virvoittuu.

²⁶ Joka viljan pitää takanaan, sitä kansa kiroaa,
mutta joka viljan antaa kaupaksi, sen pään päälle tulee siunaus.

²⁷ Hyvään pyrkivä etsii sitä, mikä on Jumalalle mieleen,
mutta joka pahaa suunnittelee, sitä se kohtaa.

²⁸ Joka rikkauteensa luottaa, se kukistuu,
mutta vanhurskaat viheriövät kuin lehvä.

²⁹ Joka laskee talonsa rappiolle, perii tuulta,
tyhmä joutuu viisaan orjaksi.

³⁰ Vanhurskaan hedelmä on elämän puu,
ja viisas voittaa sieluja.

³¹ Katso, vanhurskas saa palkkansa maan päällä,
saati sitten jumalaton ja syntinen.

12¹ Tietoa rakastaa, joka varoitusta rakastaa,
mutta järjetön on se, joka vihaa nuhdetta.

² Hyvä saa osakseen Herran suosion,
mutta juonittelijan hän tuomitsee sylliseksi.

³ Ihminen ei kestä jumalattomuuden varassa,

mutta vanhurskaan juuri on horjumaton.
4 Kelpo vaimo on miehensä kruunu,
mutta kelvoton on kuin mätä hänen luissaan.
5 Vanhurskaitten ajatukset ovat oikeita,
jumalattomien suunnitelmat petollisia.
6 Jumalattomien puheet väijyvät verta,
mutta oikeamieliset pelastaa heidän suunsa.
7 Jumalattomat hävitetään, eikä heitä enää ole,
mutta vanhurskaitten suku pysyy.
8 Ymmärryksensä mukaan miestä kiitetään,
mutta nurjasydämistä halveksitaan.
9 Parempi halpa-arvoinen, jolla on palvelija,
kuin ylvästelijä, joka on vailla leipää.
10 Vanhurskas tietää, mitä hänen karjansa kaipaa,
mutta jumalattomien sydän on armoton.
11 Joka viljelee maataan, saa kylliksi leipää,
mutta tyhjän tavoittelija on vailla ymmärrystä.
12 Jumalaton himoitsee pahojen saalista,
mutta vanhurskaiden juuri on antoisa.
13 Huulten rikkomus on paha ansa,
mutta vanhurskas pääsee hädästä.
14 Suunsa hedelmästä mies saa kyllikseen hyvää,
ihmisen eteen kiertyvät hänen kättensä työt.
15 Tyhmän tie on hänen omissa silmissään oikea,
mutta neuvoa kuunteleva on viisas.
16 Tyhmän suuttumus tulee heti ilmi,
mutta järkevä peittää häpeänsä.
17 Toden puhuja tuo esiin sen, mikä on oikein,
mutta valheellinen todistaja puhuu petosta.
18 Moni viskoo sanoja kuin miekanpistoja,
mutta viisaitten kieli on lääke.
19 Se, jonka huulet puhuvat totta, pysyy iäti,
mutta se, jonka kieli puhuu valhetta, vain hetkisen.
20 Jotka pahaa miettivät, niillä on mielessä petos,
mutta jotka rauhaan neuvovat, niille tulee ilo.
21 Ei kohtaa turmio vanhurskasta,
mutta jumalattomat saavat onnettomuutta täysin määrin.
22 Iljetys Herralle ovat valheelliset huulet,

mutta uskollisesti toimivat ovat hänelle mieleen.

²³ Järkevä ihminen kätkee tiedon,
mutta tyhmien sydän huutaa julki mielettömyyttä.

²⁴ Ahkerien käsi saa hallita,
mutta veltto joutuu pakkotyöhön.

²⁵ Huoli painaa alas miehen mielen,
mutta hyvä sana sen ilahduttaa.

²⁶ Vanhurskas opastaa lähimmäistään,
mutta jumalattomat eksyttää heidän oma tiensä.

²⁷ Veltto ei saa paistetuksi saalistaan,
mutta ahkeruus on ihmiselle arvokas omaisuus.

²⁸ Vanhurskauden polulla on elämä,
sillä tiellä kulkeminen ei ole kuolemaksi.

13 Viisas poika kuuntelee isän ojennusta,
mutta pilkkaaja ei ota nuhdetta kuullakseen.

² Suunsa hedelmästä ihminen saa nauttia hyvää,
mutta uskottomilla on halu väkivaltaan.

³ Joka pitää suunsa kurissa, säilyttää henkensä,
mutta avosuinen joutuu turmioon.

⁴ Laiskan sielu kaipaa mutta ei saa mitään,
ahkerat tulevat kylläisiksi.

⁵ Vanhurskas vihaa valhepuhetta,
mutta jumalattoman vaellus on iljettävää ja häpeällistä.

⁶ Vanhurskaus varjelee nuhteettomasti vaeltavan,
mutta jumalattomuus syöksee syntisen maahan.

⁷ Toinen on olevinaan rikas omistamatta mitään,
toinen köyhä, vaikka hänellä on paljon omaisuutta.

⁸ Henkensä lunnaiksi mies joutuu antamaan rikkautensa,
mutta köyhän ei tarvitse kuunnella uhkailua.

⁹ Vanhurskaitten valo loistaa iloisesti,
mutta jumalattomien lamppu sammuu.

¹⁰ Ylimielisyys tuottaa pelkkää riitaa,
mutta niillä on viisaus, jotka ottavat neuvon varteen.

¹¹ Helposti saatu omaisuus hupenee,
mutta joka vähin erin kokoaa, se saa karttumaan.

¹² Pitkittynyt odotus tekee sydämen sairaaksi,
mutta täyttynyt toive on elämän puu.

¹³ Joka sanaa halveksii, joutuu turmioon,

joka käskyä pelkää, se palkitaan.

¹⁴ Viisaan opetus on elämän lähde
kuoleman ansojen välttämiseksi.

¹⁵ Hyvä ymmärrys tuo suosiota,
mutta petturien tie on aina sama.

¹⁶ Jokainen järkevä toimii taitavasti,
mutta tyhmä levittää mielettömyyttä.

¹⁷ Jumalaton sanansaattaja suistuu turmioon,
mutta uskollinen lähetti on lääke.

¹⁸ Köyhyys ja häpeä kuria vierovalle,
mutta sitä, joka ottaa nuhteesta opikseen, kunnioitetaan.

¹⁹ Toteutunut toive on sielulle mieluinen,
pahan karttaminen tyhmille kauhistus.

²⁰ Vaella viisaiden kanssa, niin viisastut,
tyhmien kumppanin käy huonosti.

²¹ Synnintekijöitä vainoaa onnettomuus,
mutta vanhurskaat saavat palkakseen onnen.

²² Hyvä ihminen jättää perinnön lapsenlapsillekin,
mutta syntisen varat talletetaan vanhurskasta varten.

²³ Köyhien uudismaa tuottaa runsaan ruuan,
mutta moni joutuu tuhoon vailla oikeutta.

²⁴ Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan,
joka häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa.

²⁵ Vanhurskas saa syödä kyllikseen,
mutta jumalattoman vatsa jää vajaaksi.

14¹ Vaimon viisaus talon rakentaa,
mutta tyhmyys sen omin käsin purkaa.

² Joka vaeltaa suoraan, se pelkää Herraa,
mutta joka mutkittelee tiellään, se häntä halveksii.

³ Tyhmän suussa on ylpeydelle vitsa,
mutta viisaita vartioivat heidän huulensa.

⁴ Missä härkiä puuttuu, siellä syöttökaukalo on tyhjä;
runsas sato saadaan sonnien voimasta.

⁵ Uskollinen todistaja ei valetele,
mutta väärä todistaja puhuu valheita.

⁶ Pilkkaaja etsii turhaan viisautta,
mutta ymmärtävälle tiedon saaminen on helppoa.

⁷ Lähdet pois tyhmän miehen luota;

et tullut tuntemaan tiedon huulia.

⁸Järkevän viisaus on tarkata omaa vaellustaan,
tyhmien mielettömyys on petosta.

⁹Tyhmiä pilkkaa vikauhri,
mutta oikeamielisten keskellä on Jumalan suosio.

¹⁰Sydän tuntee katkeran surunsa,
eikä sen iloon saa vieras sekaantua.

¹¹Jumalattoman talo hävitetään,
mutta oikeamielisten maja kukoistaa.

¹²Miehen mielestä on oikea monikin tie,
vaikka se lopulta on kuoleman tie.

¹³Nauraessakin voi sydän kärsiä,
ja ilo voi päätyä murheeseen.

¹⁴Omista teistään saa tyydytyksen se, jolla on luopunut sydän,
mutta itsestään löytää tyydytyksen hyvä mies.

¹⁵Yksinkertainen uskoo joka sanan,
mutta järkevä tarkkailee askeleitaan.

¹⁶Viisas pelkää ja karttaa pahaa,
mutta tyhmä on ylimielinen ja huoleton.

¹⁷Äkkipikainen tekee mielettömyyksiä,
ja juonittelija joutuu vihatuksi.

¹⁸Yksinkertaiset saavat perinnökseen mielettömyyden,
mutta järkevät tiedon kruunukseen.

¹⁹Pahojen täytyy kumartua hyvien edessä
ja jumalattomien vanhurskaan porteilla.

²⁰Köyhää vihaa hänen kumppaninsakin,
mutta rikasta rakastavat monet.

²¹Syntiä tekee, joka lähimmäistään halveksii;
autuas se, joka kurjia armahtaa.

²²Eivätkö eksy ne, jotka mieltivät pahaa?
Armo ja uskollisuus niille, jotka mieltivät hyvää.

²³Kaikesta vaivannäöstä on hyötyä
mutta tyhjästä puheesta vain vahinkoa.

²⁴Viisaiden kruunu on heidän rikkautensa,
mutta tyhmien mielettömyys on pelkkää mielettömyyttä.

²⁵Uskollinen todistaja on hengen pelastaja,
mutta joka valheita puhuu, on täynnä petosta.

²⁶Herran pelossa on vahva varmuus,

vielä lapsillekin siinä on turva.

²⁷ Herran pelko on elämän lähde
kuoleman ansojen välttämiseksi.

²⁸ Kansan paljous on kuninkaan kunnia,
väen vähyys ruhtinaan turmio.

²⁹ Pitkämielisellä on paljon ymmärrystä,
mutta äkkipikainen tuo julki mielettömyyttä.

³⁰ Levollinen sydän on ruumiille elämäksi,
mutta kiihko on mätä luissa.

³¹ Joka sortaa vähäosaista, herjaa hänen Luojaansa,
mutta Luojaa kunnioittaa se, joka köyhää armahtaa.

³² Jumalaton sortuu omaan pahuuteensa,
mutta vanhurskas on kuollessaankin turvattu.

³³ Ymmärtävän sydämeen asettuu viisaus,
tyhmien keskellä se tekee itsensä tunnetuksi.

³⁴ Vanhurskaus kansan korottaa,
mutta synti on kansakuntien häpeä.

³⁵ Taitava palvelija saa kuninkaan suosion
mutta kelvoton hänen vihansa.

15¹ Lempeä vastaus taltuttaa kiukun,
mutta loukkaava sana nostaa vihan.

² Viisaiden kieli puhuu tietoa taitavasti,
mutta tyhmien suu syytää mielettömyyksiä.

³ Joka paikkaan näkevät Herran silmät,
ne pitävät silmällä hyviä ja pahoja.

⁴ Sävyisä kieli on elämän puu,
mutta kielen vilpillisyys haavoittaa mielen.

⁵ Tyhmä pitää halpana isänsä ojennuksen,
mutta joka nuhdetta noudattaa, on järkevä.

⁶ Vanhurskaan talossa on suuret aarteet,
mutta jumalattoman saalis joutuu tuhoon.

⁷ Viisaiden huulet levittävät tietoa,
mutta tyhmien sydän ei ole vakaa.

⁸ Jumalattomien uhrin ovat Herralle iljetys,
mutta oikeamielisten rukoukset ovat hänelle mieluisia.

⁹ Jumalattoman tie on Herralle iljetys,
mutta vanhurskauteen pyrkivää hän rakastaa.

¹⁰ Kova kuritus tulee sille, joka hylkää oikean tien;

joka nuhdetta vihaa, on kuoleman oma.

¹¹ Tuonelan ja manalan Herra näkee,
saati sitten ihmislasten sydämet.

¹² Pilkkaaaja ei pidä siitä, että häntä nuhdellaan,
viisaiden luo hän ei mene.

¹³ Iloinen sydän kaunistaa kasvot,
mutta sydämen tuskassa mieli on murtunut.

¹⁴ Ymmärtävän sydän etsii tietoa,
mutta tyhmien suu suosii mielettömyyttä.

¹⁵ Puutteenalaiselle ovat pahoja kaikki päivät,
mutta hyvä mieli on kuin alituiset pidot.

¹⁶ Parempi vähän Herran pelossa
kuin runsaat varastot levottomuudessa.

¹⁷ Parempi vihannesruoka rakkaudessa
kuin syöttöhärkä vihassa.

¹⁸ Kiivas mies aloittaa kiistan,
mutta pitkämielinen saa riidan loppumaan.

¹⁹ Laiskan tie on kuin piikkinen pensasaita,
mutta oikeamielisten polku on raivattu.

²⁰ Viisas poika on isälleen iloksi,
mutta tyhmä ihminen halveksii äitiään.

²¹ Mielettömyys on ilo sille, joka on vailla ymmärrystä,
mutta ymmärtävä mies kulkee suoraan.

²² Hankkeet sortuvat siellä, missä puuttuu neuvonpito,
mutta toteutuvat siellä, missä on runsaasti neuvonantajia.

²³ Mies saa ilon suunsa vastauksesta.
Kuinka hyvä onkaan oikeaan aikaan sanottu sana!

²⁴ Taitava käy elämän tietä ylöspäin
välttääkseen tuonelan, joka on alhaalla.

²⁵ Ylpeiden huoneen Herra hajottaa,
mutta lesken rajan hän vahvistaa.

²⁶ Pahan ihmisen hankkeet ovat Herralle iljetys,
mutta lempeät sanat ovat puhtaita.

²⁷ Väärän voiton tavoittelija saattaa huoneensa turmioon,
mutta joka lahjuksia vihaa, saa elää.

²⁸ Vanhurskaan sydän miettii mitä vastata,
mutta jumalattomien suu syytää pahuutta.

²⁹ Kaukana on Herra jumalattomista,

mutta vanhurskaiden rukouksen hän kuulee.

³⁰ Valoisa katse ilahduttaa sydämen,
hyvä sanoma virvoittaa luut.

³¹ Se, jonka korva kuuntelee elämän nuhdetta,
saa asua viisaiden keskellä.

³² Joka kuria vieroo, halveksii omaa elämäänsä,
mutta joka kuuntelee nuhdetta, se hankkii ymmärrystä.

³³ Herran pelko on kuri viisauteen,
kunnian edellä käy nöyryys.

16 Ihminen suunnittelee mielessään,
mutta Herralta tulee kielen vastaus.

² Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään puhtaat,
mutta Herra tutkii henget.

³ Heitä työsi Herran haltuun,
niin sinun hankkeesi menestyvät.

⁴ Kaiken on Herra tehnyt tarkoitustaan varten,
myös jumalattoman onnettomuuden päivän varalle.

⁵ Jokainen sydämeltään ylpeä on Herralle iljetys:
totisesti, sellainen ei jää rankaisematta.

⁶ Armolla ja uskollisuudella rikos sovitetaan,
ja Herran pelko pitää loitolla pahasta.

⁷ Jos miehen tiet ovat Herralle mieleen,
Herra saattaa vihamiehetkin sovintoon hänen kanssaan.

⁸ Parempi vähän vanhurskaudessa
kuin suuret voitot vääryydessä.

⁹ Sydämessään ihminen suunnittelee tiensä,
mutta Herra ohjaa hänen askeleensa.

¹⁰ Kuninkaan huulilla on jumalallinen ratkaisu,
kun hän tuomitsee, hänen suunsa ei petä.

¹¹ Oikea puntari ja vaaka ovat Herran,
hänen tekoaan ovat kaikki painot kukkarossa.

¹² Jumalattomuuden harjoittaminen on kuninkaille kauhistus,
sillä vanhurskaudesta valtaistuini vahvistuu.

¹³ Vanhurskaat huulet ovat kuninkaille mieleen,
oikein puhuvaa he rakastavat.

¹⁴ Kuninkaan viha on kuoleman sanansaattaja,
mutta viisas mies sen lepyttää.

¹⁵ Kuninkaan kasvojen valoisuus on elämäksi,

hänen suosionsa on kuin keväinen sadepilvi.

¹⁶ Kuinka paljon parempi onkaan hankkia viisautta kuin kultaa!
Parempi on hankkia ymmärrystä kuin hienointa hopeaa.

¹⁷ Oikeamielisten tie kiertää pahan,
elämänsä varjelee, joka pitää huolta vaelluksestaan.

¹⁸ Kukistumisen edellä käy ylpeys,
kompastumisen edellä ylimielisyys.

¹⁹ Parempi alhaisena köyhien parissa
kuin jakamassa saalista ylpeiden kanssa.

²⁰ Joka painaa mieleensä sanan, se löytää onnen.
Autuas se, joka turvaa Herraan!

²¹ Jolla on viisas sydän, sitä sanotaan ymmärtäväiseksi,
ja miellyttävä puhe antaa opetukselle tehoa.

²² Ymmärrys on omistajalleen elämän lähde,
mutta tyhmyys on tyhmille kuritus.

²³ Viisaan sydän tekee hänen suunsa taitavaksi
ja antaa tehoa hänen huultensa opetukselle.

²⁴ Lempeät sanat ovat kuin valuva hunaja:
makeita sielulle ja lääkettä luille.

²⁵ Miehen mielestä on oikea monikin tie,
vaikka se lopulta on kuoleman tie.

²⁶ Työmiehen nälkä tekee työtä hänen hyväkseen,
sillä oma suu panee hänelle pakon.

²⁷ Kelvoton mies suunnittelee pahuutta,
hänen huulillaan on kuin kärventävä tuli.

²⁸ Juonitteleva mies saa aikaan riidan,
ja panettelija erottaa ystävykset.

²⁹ Väkivallan mies houkuttelee lähimmäistään
ja johtaa hänet tielle, joka ei ole hyvä.

³⁰ Joka silmillään kyräilee, sillä on kavaluus mielessä;
joka huulensa yhteen puristaa, sillä on paha mietittynä.

³¹ Harmaat hapset ovat kunnian kruunu;
se saadaan vanhurskauden tiellä.

³² Pitkämielinen on parempi kuin sankari
ja mielensä hillitsevä parempi kuin kaupungin valloittaja.

³³ Helmassa pudistellen arpa heitetään,
mutta Herralta tulee aina sen ratkaisu.

17 Parempi kuiva leivänkannikka rauhassa

kuin talo täynnä paistilihaa riidassa.

² Taitava palvelija hallitsee keltotonta poikaa
ja saa veljesten rinnalla osan perinnöstä.

³ Hopealle sulatin, kullalle uuni,
mutta sydämet koettelee Herra.

⁴ Paha kuuntelee ilkeitä puheita,
petollinen tarkkaa turmion kieltä.

⁵ Joka köyhää pilkkaa, se herjaa hänen Luojaansa,
joka onnettomuudesta iloitsee, ei jää rankaisematta.

⁶ Vanhusten kruunu ovat lastenlapset,
ja isät ovat lasten kunnia.

⁷ Ei sovi houkalle ylevä puhe,
saati sitten jalosukuiselle valheen puhuminen.

⁸ Lahjus on käyttäjänsä silmissä ihana kivi:
minne vain hän kääntyy, hän menestyy.

⁹ Joka rikkomuksen peittää, se vaalii rakkautta,
mutta joka asioita kaivelee, se erottaa ystävykset.

¹⁰ Nuhde tehoaa paremmin ymmärtäväiseen
kuin sata lyöntiä tyhmään.

¹¹ Vain kapinaa hankkii paha ihminen,
mutta häntä vastaan lähetetään armoton sanansaattaja.

¹² Kohdatkoon miestä karhu, jolta on riistetty pennut,
mutta älköön tyhmä typeryydessään.

¹³ Joka hyvän pahalla palkitsee,
sen kodista ei onnettomuus väisty.

¹⁴ Kiistan aloittaminen on kuin päästäisi vedet valloilleen –
luovu siitä, ennen kuin riita puhkeaa.

¹⁵ Julistaa syyllinen syyttömäksi tai syytön syylliseksi,
kumpikin on Herralle iljetys.

¹⁶ Mitä hyötyä on rahasta tyhmän käsissä?
Viisauden hankkimiseen ei hänellä ole ymmärrystä.

¹⁷ Ystävä rakastaa kaikkina aikoina,
veli on syntynyt avuksi hädässä.

¹⁸ Vailla ymmärrystä on mies, joka lyö kättä
ja menee takuuseen toisen puolesta.

¹⁹ Joka riitaa rakastaa, se rakastaa rikkomusta.
Joka porttinsa korottaa, se etsii tuhoa.

²⁰ Kieroilija ei löydä onnea,

kavalakielinen suistuu onnettomuuteen.

²¹ Tyhmä on murheeksi siittäjälleen,
houkan isä on iloa vailla.

²² Iloinen sydän on terveydeksi,
mutta murtunut mieli kuivattaa luut.

²³ Jumalaton ottaa lahjuksen povestaan
vääristääkseen oikeuden tiet.

²⁴ Ymmärtäväisen kasvoilla on viisaus,
mutta tyhmän silmät kiertävät maailman rantaa.

²⁵ Tyhmä poika on isälleen suruksi
ja synnyttäjälleen katkeraksi murheeksi.

²⁶ Paha jo sekin, jos syytöntä sakotetaan,
kovin kohtuutonta, jos jaloja lyödään.

²⁷ Joka hillitsee sanansa, on taitava,
ja mielensä malttavalla miehellä on ymmärrystä.

²⁸ Tyhmäkin käy viisaasta, jos on vaiti;
joka huulensa sulkee, on ymmärtäväinen.

18 Eristäytyvä noudattaa omia pyyteitään,
kaikin neuvoin hän haastaa riitaa.

² Tyhmän halu ei ole ymmärrykseen,
vaan oman mielensä julki tuomiseen.

³ Minne jumalaton tulee, sinne tulee halveksuntakin
ja häpeällisen elämän mukana häväistys.

⁴ Syviä vesiä ovat sanat miehen suusta,
ne ovat virtaava puro ja viisauden lähde.

⁵ Ei ole hyvä pitää syyllisen puolta
ja vääntää vääräksi syyttömän asiaa oikeudessa.

⁶ Tyhmän huulet tuovat mukanaan riidan,
ja hänen suunsa kutsuu lyöntejä.

⁷ Oma suu on tyhmälle turmioksi
ja omat huulet ansaksi hänelle itselleen.

⁸ Panettelijan puheet ovat kuin herkkupaloja,
ne painuvat syvälle sisimpään asti.

⁹ Joka on velto toimessaan,
se on vahingontekijän veli.

¹⁰ Herran nimi on vahva torni,
vanhurskas juoksee sinne ja saa turvan.

¹¹ Rikkaan omaisuus on hänen vahva kaupunkinsa,

kuin korkea muuri hänen kuvitteluissaan.

¹² Tuhon edellä miehen sydän ylpistyy,
mutta kunnian edellä käy nöyryys.

¹³ Jos joku vastaa ennen kuin on kuullut,
se on tyhmyyttä ja se koituu hänelle häpeäksi.

¹⁴ Miehekäs mieli kestää sairauden,
mutta kuka voi kantaa murtunutta mieltä?

¹⁵ Ymmärtävän sydän hankkii tietoa,
viisaitten korvat etsivät tietoa.

¹⁶ Lahja laajentaa ihmisen piirit
ja vie hänet mahtimiesten pariin.

¹⁷ Riita-asiassa ensiksi puhuva on oikeassa,
kunnes hänen vastapuolensa tulee ja ottaa hänestä selvän.

¹⁸ Arpa riidat asettaa
ja ratkaisee väkevien välit.

¹⁹ Loukattu veli on vaikeampi voittaa kuin vahva kaupunki,
ja riidat ovat kuin linnanportin salvat.

²⁰ Suunsa hedelmästä mies saa vatsansa täyteen,
huultensa sadosta hän syö kyllikseen.

²¹ Kuolema ja elämä ovat kielen vallassa.
Joka sitä rakastaa, saa syödä sen hedelmää.

²² Joka vaimon löysi, se onnen löysi,
sai osakseen Herran suosion.

²³ Köyhä puhuu anellen,
mutta rikas vastaa tyyliä.

²⁴ Vahingokseen mies on monien ystävä,
mutta on myös ystäviä, veljiäkin uskollisempia.

19ⁱ Parempi on köyhä, joka vaelttaa nuhteettomasti,
kuin kieropuheinen, joka on vielä tyhmäkin.

² Ilman taitoa ei intokaan ole hyväksi,
ja kiirehtivän jalka astuu harhaan.

³ Ihmisen oma mielettömyys turmelee hänen tiensä,
mutta Herralle hän sydämessään vihoittelee.

⁴ Omaisuus tuo paljon ystäviä,
mutta vähävarainen joutuu ystävästään eroon.

⁵ Väärä todistaja ei jää rankaisematta,
ja joka valheita puhuu, ei pelastu.

⁶ Monet etsivät ylhäisen suosiota,

ja kaikki ovat anteliaan ystäviä.

⁷ Köyhä on kaikkien veljiensä vihaama,
vielä enemmän karttavat häntä hänen ystävänsä.
Hän tavoittelee heitä sanoillaan, mutta he häipyvät pois.

⁸ Joka viisautta hankkii, se rakastaa sieluaan,
joka ymmärrystä vaalii, se löytää onnen.

⁹ Väärä todistaja ei jää rankaisematta,
ja joka valheita puhuu, tuhoutuu.

¹⁰ Ei sovi tyhmälle ylellinen elämä,
saati sitten orjalle ruhtinaiden hallitseminen.

¹¹ Ymmärrys tekee ihmisen pitkämieliseksi,
hänen kunniansa on antaa rikkomus anteeksi.

¹² Kuninkaan viha on kuin nuoren leijonan karjunta,
mutta hänen suosionsa on kuin kaste ruohikolle.

¹³ Tyhmä poika on isälleen onnettomuus,
vaimon riitaisuus kuin pahoin vuotava katto.

¹⁴ Talo ja omaisuus peritään isiltä,
mutta viisas vaimo tulee Herralta.

¹⁵ Laiskuus vaivuttaa sikeään uneen,
ja velto joutuu näkemään nälkää.

¹⁶ Joka käskyä noudattaa, säilyttää henkensä;
joka ei tietään tarkkaa, on kuoleman oma.

¹⁷ Joka vähäosaista armahtaa, se lainaa Herralle,
ja Herra maksaa takaisin hänen hyvän tekonsa.

¹⁸ Kurita poikaasi, kun vielä on toivoa;
ethän halua hänen kuolemaansa.

¹⁹ Rajuluontoinen joutuu sakkoihin,
jos häntä autat, joudut tekemään sen toistekin.

²⁰ Kuule neuvoa, ota ojennus varteen,
että olisit vastedes viisaampi.

²¹ Monet ovat miehen mielessä ajatukset,
mutta Herran päätös pysyy.

²² Ihaninta ihmisessä on hänen laupeutensa,
ja köyhä on parempi kuin valehtelija.

²³ Herran pelko on elämäksi:
saa levätä yönsä kylläisenä, eikä mikään paha kohtaa.

²⁴ Laiska pistää kätensä kulhoon
mutta ei jaksa viedä sitä suuhun saakka.

²⁵ Lyö pilkkaajaa, niin yksinkertainen saa ymmärrystä,
nuhtelee ymmärtäväistä, niin hän saa lisää ymmärrystä.

²⁶ Joka kohtelee pahoin isäänsä ja häätää pois äitinsä,
on keltoton ja hävytön poika.

²⁷ Jos lakkaat, poikani, kuulemasta ojennusta,
eksyt pois tiedon sanoista.

²⁸ Keltoton todistaja pitää oikeutta pilkkanaan,
ja jumalattomien suu nielee vääryyttä.

²⁹ Tuomiot ovat valmiina pilkkaajille,
lyönnit tyhmien selkään.

20 Viini on pilkkaaja, väkijuoma räyhääjä;
ei ole viisas kukaan, joka siitä hoipertelee.

² Kuninkaan viha on pelottava kuin nuoren leijonan karjunta.
Joka hänet vihastuttaa, tekee syntiä omaa elämäänsä vastaan.

³ Miehele on kunniaksi pysyä erossa riidoista;
kaikki tyhmit haastavat riitaa.

⁴ Syksyllä ei laiska kynnä,
korjuuaikana hän tyhjää tavoittelee.

⁵ Syviä vesiä ovat miehen sydämen ajatukset,
mutta mies, jolla on ymmärrystä, ammentaa ne esiin.

⁶ Monet kuuluttavat omaa uskollisuuttaan,
mutta kuka voi löytää luotettavan miehen?

⁷ Vanhurskas vaeltaa nuhteettomasti,
onnellisia ovat myös lapset hänen jälkeensä.

⁸ Kuningas istuu tuomioistuimella,
silmillään hän perkaa pois kaiken pahan.

⁹ Kuka voi sanoa: "Olen puhdistanut sydämeni,
olen puhdas synnistäni"?

¹⁰ Kahtalaiset punnukset ja kahtalaiset eefa-mitat –
molemmat ovat Herralle iljetys.

¹¹ Teoistaan tuntee jo poikasenkin,
onko hänen toimintansa puhdasta ja oikeaa.

¹² Kuulevan korvan ja näkevän silmän –
molemmat on Herra luonut.

¹³ Älä unta rakasta, ettet köyhtyisi.
Pidä silmäsi auki, niin saat kylliksi leipää.

¹⁴ "Huonoa, huonoa!" sanoo ostaja,
mutta ostettuaan ja mentyään pois hän kehuskelee.

- ¹⁵ Olkoon kultaa, olkoon helmiä paljon,
kallein aarre on taitavat huulet.
- ¹⁶ Ota vaatteet siltä, joka meni takaamaan vierasta,
ota häneltä pantti muukalaisten puolesta.
- ¹⁷ Makea on miehelle petoksella saatu leipä,
mutta jälkeensä hän saa suunsa täyteen soraa.
- ¹⁸ Neuvotellen suunnitelmat vahvistuvat,
sotaa sinun on käytävä neuvokkuudella.
- ¹⁹ Salaisuuden ilmaisee, joka panettelijana kulkee,
älä siis antaudu avosuisen pariin.
- ²⁰ Joka isäänsä ja äitiänsä kiroaa,
sen lamppu sammuu pilkkopimeään.
- ²¹ Perintö, jota aluksi ahneesti tavoitellaan,
ei lopulta tuo siunausta.
- ²² Älä sano: "Minä koston pahan."
Odota Herraa, hän auttaa sinua.
- ²³ Kahdenlaiset punnukset ovat Herralle iljetys,
ja väärä vaaka ei ole hyväksi.
- ²⁴ Herralta tulevat miehen askeleet,
mitäpä ymmärtäisi tiestään ihminen itse?
- ²⁵ Ihmiselle on ansaksi luvata hätiköiden pyhä lahja
ja vasta sitten harkita lupauksiaan.
- ²⁶ Viisas kuningas perkaa pois jumalattomat
ja antaa puimajyrän käydä heidän ylitseen.
- ²⁷ Ihmisen henki on Herran lamppu,
se tutkii sisimmän kammiot kaikki.
- ²⁸ Laupeus ja uskollisuus suojaavat kuningasta,
laupeudella hän vahvistaa valtaistuimensa.
- ²⁹ Nuorukaisten kunnia on heidän voimansa,
ja harmaat hapsset ovat vanhusten kaunistus.
- ³⁰ Ruhjeet ja haavat puhdistavat pois pahan,
lyönnit puhdistavat sisimmätkin kammiot.

21¹ Kuninkaan sydän on Herran kädessä kuin vesiojat:
hän taivuttaa sen, minne ikinä tahtoo.

² Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään oikeita,
mutta Herra tutkii sydämet.

³ Vanhurskauden ja oikeuden harjoittaminen
on Herralle mieluisampaa kuin teurasuhrit.

4 Ylpeät silmät ja kopea sydän,
jumalattomien lamppu, ovat syntiä.
5 Vain hyödyksi ovat ahkeran ajatukset,
mutta kaikki hätiköijät joutuvat puutteeseen.
6 Ne, jotka hankkivat aarteita petollisin kielin,
ovat haihtuva henkäys; he etsivät kuolemaa.
7 Jumalattomat tempaa pois heidän oma väkivaltansa,
sillä he kieltäytyvät tekemästä oikeutta.
8 Rikollisen tie on mutkainen,
mutta puhtaan teot ovat oikeat.
9 Parempi asua katon kulmalla
kuin riitaisan vaimon kanssa yhteisessä talossa.
10 Jumalattoman sielu himoitsee pahaa,
lähimmäinen ei saa armoa hänen silmiensä edessä.
11 Kun pilkkaajaa rangaistaan, yksinkertainen viisastuu;
kun viisasta neuvotaan, hän ottaa opikseen.
12 Vanhurskas Jumala tarkkaa jumalattoman taloa,
hän syöksee jumalattomat onnettomuuteen.
13 Joka tukkii korvansa puutteenalaisen huudolta,
se joutuu itse huutamaan vastausta saamatta.
14 Salainen lahja lepyttää vihan
ja poveen kätkeyty lahjus kiivaan kiukun.
15 Vanhurskaalla on ilo siitä, että tehdään oikeutta,
mutta väärintekijöille se on kauhistus.
16 Ihminen, joka eksyy ymmärryksen tieltä,
joutuu lepäämään vainajien joukossa.
17 Puutteeseen päätyy riemujen rakastaja;
ei rikastu se, joka viiniä ja öljyä rakastaa.
18 Jumalaton joutuu lunnaiksi vanhurskaan puolesta
ja uskon oikeamielisten sijasta.
19 Parempi asua autiomaassa
kuin riitaisan vaimon vaivattavana.
20 Kalliita aarteita ja öljyä on viisaan majassa,
mutta tyhmä ihminen tuhlaa ne.
21 Joka vanhurskauteen ja laupeuteen pyrkii,
se löytää elämän, vanhurskauden ja kunnian.
22 Viisas nousee väkevien kaupunkiin
ja kukistaa varustuksen, joka oli sen turva.

- ²³ Joka suutaan ja kieltään vartioi,
se varjelee sielunsa ahdistuksilta.
- ²⁴ Julkea röyhkeilijä saa pilkkaajan nimen,
hänen tekonsa ovat määrätöntä julkeutta.
- ²⁵ Oma halu laiskan tappaa,
hänen kätensä kieltäytyvät tekemästä työtä.
- ²⁶ Aina on hartaasti haluavia,
ja vanhurskas antaa säästelemättä.
- ²⁷ Jumalattomien uhri on iljetys,
saati sitten, jos se tuodaan ilkityön edestä!
- ²⁸ Valheellinen todistaja hukkuu,
mutta kuunteleva mies saa aina puheenvuoron.
- ²⁹ Julkeiksi tekee jumalaton kasvonsa,
oikeamielinen tekee tiensä vakaiksi.
- ³⁰ Ei auta viisaus eikä ymmärrys,
ei mikään neuvo Herraa vastaan.
- ³¹ Hevonen on varustettu taistelun päiväksi,
mutta voitto on Herran hallussa.

- 22**¹ Hyvä nimi on suurta rikkautta kalliimpi,
suosio parempi kuin hopea ja kulta.
- ² Rikas ja köyhä kohtaavat toisensa,
Herra on luonut kumpaisenkin.
- ³ Järkevä näkee vaaran ja piiloutuu,
mutta yksinkertaiset käyvät kohti ja joutuvat kärsimään.
- ⁴ Nöyryyden ja Herran pelon palkka
on rikkaus, kunnia ja elämä.
- ⁵ Okaita ja ansoja on väärämielisen tiellä;
henkensä varjelee, joka niistä pysyy kaukana.
- ⁶ Totuta poikanen tiensä suuntaan,
niin hän ei vanhetessaankaan siltä poikkeaa.
- ⁷ Rikas hallitsee köyhiä,
ja velallinen joutuu velkojan orjaksi.
- ⁸ Joka vääryyttä kylvää, se turmiota niittää,
ja hänen vihansa vitsasta tulee loppu.
- ⁹ Hyväsydäminen saa siunauksen,
sillä hän antaa leivästään vähäosaiselle.
- ¹⁰ Aja pois pilkkaaja, niin kiista poistuu,
loppuu riita ja häväistys.

- ¹¹ Joka rakastaa sydämen puhtautta,
sen puhe on miellyttävää;
kuningas on hänen ystävänsä.
- ¹² Herran silmät varjelevat ymmärtäväistä,
mutta uskottoman sanat hän tekee tyhjäksi.
- ¹³ Laiska sanoo: "Ulkona on leijona,
minut tapetaan keskellä toria."
- ¹⁴ Vieraan naisen suu on syvä kuoppa,
Herran vihan alainen suistuu siihen.
- ¹⁵ Typeryys on kiertynyt kiinni pojan sydämeen,
mutta kurituksen vitsa karkottaa sen hänestä.
- ¹⁶ Vähäosaiselle on voitoksi, jos häntä sorretaan,
rikkaalle tappioksi, jos hänelle annetaan.

VIISAIDEN SANOJA, 22:17 – 24:34

- ¹⁷ Kallista korvasi ja kuuntele viisaiden sanoja
ja tarkkaa minun opetustani.
- ¹⁸ On ihanaa, jos kätket ne sisimpääsi,
olkoot ne kaikki huulillasi valmiina.
- ¹⁹ Siksi, että Herra olisi sinun turvanasi,
minä olen nyt neuvonut juuri sinua.
- ²⁰ Olenhan kirjoittanut sinulle jo kauan sitten,
antanut neuvoja ja tietoa
- ²¹ opettaakseni sinulle totuutta, luotettavia sanoja,
että voisit luotettavin sanoin vastata lähettäjillesi.
- ²² Älä riistä heikolta siksi, että hän on heikko,
äläkä polje kurjan oikeutta portissa,
- ²³ sillä Herra ajaa hänen asiansa
ja riistää hänen riistäjiltään hengen.
- ²⁴ Älä ryhdy äkkipikaisen ystäväksi
äläkä pidä yhtä kiivaan miehen kanssa,
- ²⁵ ettet tottuisi hänen teihinsä
ja saattaisi sieluasi ansaan.
- ²⁶ Älä ole niitä, jotka kättä lyövät,
jotka menevät takuuseen veloista.
- ²⁷ Ellei sinulla ole, millä maksaa,
viedään pian vuodekin altasi!
- ²⁸ Älä siirrä ikivanhaa rajaa,

jonka esi-isäsi ovat asettaneet paikalleen.

²⁹ **Näet** miehen, taitavan tomissaan:
hänen paikkansa on kuninkaiden, ei alhaisten, palveluksessa.

23 ¹ **Kun** istut aterialle mahtimiehen seurassa,
pidä tarkoin mielessä, kuka on edessäsi,

² ja pane veitsi kurkullesi,
jos olet kovin nälkäinen.

³ **Älä** himoitse hänen herkkujaan,
ne ovat petollisia ruokia.

⁴ **Älä** näe vaivaa rikastuaksesi,
lakkaa käyttämästä siihen ymmärrystäsi.

⁵ Yhtäkkiä, kun suuntaat silmäsi rikkauteen, se onkin poissa;
totisesti se saa siivet,
kuin kotka se lentää taivaalle.

⁶ **Älä** syö pahantahtoisen leipää
äläkä himoitse hänen herkkujaan.

⁷ Hän näet mielessään laskelmoi
– ja sellainen hän on –
hän sanoo sinulle: "Syö ja juo",
mutta se ei tule hänen sydäimestään.

⁸ Syömäsi palan sinä oksennat,
ja suloiset sanasi tuhlasit turhaan.

⁹ **Älä** puhu tyhmän kuullen,
sillä hän halveksii viisaita sanojasi.

¹⁰ **Älä** siirrä ikivanhaa rajaa
äläkä mene orpojen pelloille,
¹¹ sillä heidän lunastajansa on väkevä,
ja hän ajaa heidän asiansa sinua vastaan.

¹² **Tuo** sydämesi kuritettavaksi
ja korvasi ymmärryksen sanojen ääreen.

¹³ **Älä** kiellä pojalta kuritusta,
sillä jos lyöt häntä vitsalla, hän säästyy kuolemasta.

¹⁴ Vitsalla sinä häntä lyöt,
tuonelasta hänen sielunsa pelastat.

¹⁵ Poikani, jos sinun sydämesi viisastuu,
niin minunkin sydämeni iloitsee.

¹⁶ **Sisimpäni** riemuitsee,
kun sinun huulesi puhuvat sitä, mikä on oikein.

- ¹⁷ **Äl**köön sydämesi kadehtiko synnintekijöitä,
mutta kiivaile aina Herran pelon puolesta.
- ¹⁸ Silloin sinulla totisesti on tulevaisuus
eikä toivosi raukea tyhjiin.
- ¹⁹ **Kuule**, sinä poikani, viisastu,
ohjaa sydämesi oikealle tielle!
- ²⁰ **Älä** vietä aikaasi viininjuojien parissa
äläkä lihan ahmijoiden,
- ²¹ sillä juomari ja ahmatti köyhtyvät,
ja uneliaisuus puettaa ryysyihin.
- ²² **Kuuntele** isääsi, joka on sinut siittänyt,
äläkä halveksi äitiäsi, kun hän on vanha.
- ²³ **Osta** totuutta, älä myy,
osta viisautta, kuria ja ymmärrystä.
- ²⁴ Totisesti saa riemuita vanhurskaan isä,
joka on siittänyt viisaan, saa iloita hänestä.
- ²⁵ Iloitkoot sinun isäsi ja äitisi,
riemuitkoon synnyttäjäsi.
- ²⁶ Anna, poikani, sydämesi minulle,
olkoot minun tieni silmissäsi mieluisat.
- ²⁷ **Portto** on syvä kuoppa,
ja vieras nainen on ahdas kaivo.
- ²⁸ Hän väijyy aivan kuin rosvo
ja lisää uskottomien lukua ihmisten seassa.
- ²⁹ **Kenellä** on voivotus, kenellä vaikerrus?
Kenellä riidat, kenellä valitus?
Kenellä haavat ilman syytä?
Kenellä sameat silmät?
- ³⁰ Niillä, jotka viipyvät viinin ääressä,
jotka tulevat mausteviiniä maistelemaan.
- ³¹ **Älä** katsele viiniä, kuinka se punoittaa,
kuinka se maljassa hohtaa,
ja helposti valahtaa kurkusta alas.
- ³² Lopulta se puree kuin käärme
ja vuodattaa myrkkyä kuin kyy.
- ³³ Silmäsi näkevät outoja,
ja sydämesi puhelee sekavia.
- ³⁴ Sinusta tuntuu kuin makaisit keskellä merta,

kuin makaisit maston huipussa.

³⁵ "Löivät minua, mutta en tuntenut kipua,
pieksivät minua, mutta en tiennyt siitä mitään.
Milloinkahan herään?

Tahdonpa taas hakea tätä samaa."

24₁ Älä kadehdi pahoja ihmisiä

äläkä pyri heidän seuraansa,

² sillä heidän sydämensä miettii tuhotöitä
ja heidän huulensa puhuvat turmion puheita.

³ Viisaudella talo rakennetaan
ja ymmärryksellä vahvistetaan.

⁴ Ymmärryksen avulla kammiot täyttyvät
kaikesta kallisarvoisesta ja ihanasta.

⁵ Viisas mies on väkevä,
ja mies, jolla on ymmärrystä, on täynnä voimaa.

⁶ Neuvokkuudella sinun on käytävä sotaa,
neuvonantajien runsaus tuo menestyksen.

⁷ Kovin on korkea tyhmälle viisaus,
ei hän suutaan avaa portissa.

⁸ Jolla on pahanteko mielessä,
sitä sanotaan juonittelijaksi.

⁹ Tyhmän suunnitelmat ovat syntiä;
pilkkajaa ihmiset kammoksuvat.

¹⁰ Jos olet ollut veltto,
ahdingon aikana voimasi joutuu ahtaalle.

¹¹ Pelasta ne, joita viedään kuolemaan,
pysäytä ne, jotka hoippuvat surmattaviksi.

¹² Jos sanot: "Emme me siitä tienneet",
niin ymmärtäähän asian sydänten tutkija.
Hän, joka valvoo sieluasi, tietää kaiken
ja maksaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan.

¹³ Syö hunajaa, poikani, sillä se on hyvää,
ja mesi on makeaa suussasi.

¹⁴ Tiedä, että viisaus on samanlaista sielullesi.
Jos sen löydät, sinulla on tulevaisuus
eikä toivosi mene hukkaan.

¹⁵ Älä väijy, jumalaton, vanhurskaan majaa,
älä hävitä hänen leposijaansa.

¹⁶ **Seitsemästi** vanhurskas kaatuu ja nousee jälleen,
mutta jumalattomat suistuvat onnettomuuteen.
¹⁷ **Älä** iloitse vihamiehesi kaatuessa,
älkөөң sydämesi riemuitko hänen kompastuessaan,
¹⁸ **ettei** Herra, kun hän sen näkee, pitäisi sitä pahana
ja kääntäisi vihaansa pois hänestä.
¹⁹ **Älä** vihastu pahantekijöiden tähden,
älä kadehdi jumalattomia.
²⁰ Ei pahalla ole tulevaisuutta;
jumalattomien lamppu sammuu.
²¹ **Pelkää** Herraa, poikani, ja kuningasta!
Älä liity kapinallisten seuraan,
²² sillä yhtäkkiä tulee heille onnettomuus.
Kuka aavistaa näiltä kahdelta tulevan tuhon.
²³ **Nämäkin** ovat viisaitten sanoja:
Ei ole hyvä tuomitessa katsoa henkilöön.
²⁴ Joka sanoo syylliselle: "Sinä olet syytön",
sitä kansat kiroavat, kansakunnat sadattelevat.
²⁵ Mutta niiden, jotka nuhtelevat häntä, käy hyvin,
ja heidän osakseen tulee siunaus ja onni.
²⁶ **Huulille** suutelee se,
joka oikean vastauksen antaa.
²⁷ Suorita tehtäväsi ulkona,
pane peltosi kuntoon.
Sitten perusta itsellesi perhe.
²⁸ **Älä** ole syyttä todistajana lähimmäistäsi vastaan.
Vai haluatko pettää huulillasi?
²⁹ **Älä** sano: "Niin kuin hän teki minulle,
niin minäkin teen hänelle,
minä maksan miehelle hänen tekojensa mukaan."
³⁰ **Minä** kuljin laiskurin pellon ohitse,
mielettömän miehen viinitarhan vieritse.
³¹ Ja katso: se kasvoi kauttaaltaan ohdakkeita,
maan pinta oli nokkosten peitossa,
ja kiviä oli luhistunut.
³² Minä katselin ja painoin mieleeni,
näin ja otin opikseni:
³³ nuku vielä vähän, torku vähän,

makaa vähän aikaa ristissä käsin,
³⁴ niin köyhyys käy päällesi kuin kuljeksiva rosvo
ja puute kuin aseellinen mies.

HISKIAN MIESTEN KOKOAMIA SANANLASKUJA, 25 – 29

25¹ Nämäkin ovat Salomon sananlaskuja, Hiskian, Juudan kuninkaan, miesten ko-
koamia.

² Jumalan kunnia on salata asia,
kuninkaiden kunnia on tutkia asia.

³ Taivaan korkeus ja maan syvyys
ja kuninkaiden sydämet ovat tutkimattomia.

⁴ Kun hopeasta poistetaan kuona,
syntyy hopeasepältä astia.

⁵ Kun jumalaton poistetaan kuninkaan luota,
valtaistuin vahvistuu vanhurskaudessa.

⁶ Älä ylvästele kuninkaan edessä
äläkä asetu mahtimiesten paikoille.

⁷ Parempi on, jos sinulle sanotaan: "Tule tänne ylös",
kuin että sinut alennetaan ylhäisen edessä,
jonka silmäsi ovat nähneet.

⁸ Älä lähde kärkeästäsi käräjoimään!
Lopulta et tiedä mitä tehdä,
kun vastapuolesi saattaa sinut häpeään.

⁹ Riitele oma riitasi vastapuolesi kanssa,
mutta älä ilmaise toisen salaisuutta.

¹⁰ Muutoin kuka siitä kuuleekin, häpäisee sinua,
eivätkä pahat puheet sinusta lakkaa.

¹¹ Kultraomenia hopeamaljoissa
ovat oikeaan aikaan lausutut sanat.

¹² Kultainen korvarengas ja hienokultainen koru
ovat viisas neuvoja ja kuuleva korva.

¹³ Kuin lumen viileys korjuuaikana
on luotettava lähetti lähettäjilleen:
isäntiensä sielun hän virvoittaa.

¹⁴ Pilvet ja tuuli, vaan ei sadetta,
on mies, joka kerskuu lahjoilla, joita ei anna.

¹⁵ Kärsivällisyydellä taivutetaan mahtimies,
ja lempeä kieli murskaa luut.

- ¹⁶ Jos hunajaa löydät, syö kohtuullisesti,
ettet kyllästyisi siihen ja sitä oksentaisi.
- ¹⁷ Astu harvoin jalallasi lähimmäisesi kotiin,
ettei hän sinuun kyllästyisi ja alkaisi vihata sinua.
- ¹⁸ Sotanuija, miekka ja terävä nuoli
on mies, joka todistaa väärin lähimmäistään vastaan.
- ¹⁹ Mureneva hammas ja horjuva jalka
on uskottoman antama turva ahdingon päivänä.
- ²⁰ Kuin se, joka riisuu vaatteet pakkaspäivänä,
kuin etikka lipeän sekaan,
on se, joka laulaa lauluja murheelliselle sydämelle.
- ²¹ Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle leipää syötäväksi,
jos hänellä on jano, anna hänelle vettä juotavaksi.
- ²² Näin sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle,
ja Herra palkitsee sen sinulle.
- ²³ Pohjoistuuli saa aikaan sateen
ja salassa kuiskiva kieli vihaiset kasvot.
- ²⁴ Parempi on asua katon kulmalla
kuin riitaisan vaimon kanssa yhteisessä talossa.
- ²⁵ Kuin raikas vesi nääntyvälle
on hyvä sanoma kaukaisesta maasta.
- ²⁶ Sotkettu lähde ja turmeltu kaivo
on vanhurskas, joka horjuu jumalattoman edessä.
- ²⁷ Liika hunajan syönti ei ole hyväksi,
oman kunniansa etsiminen ei ole kunniakasta.
- ²⁸ Kuin kaupunki, jonka muurit ovat hajalla,
on mies, joka ei mieltään hillitse.
- 26** Niin kuin lumi kesällä ja sade korjuuaikana,
yhtä vähän sopii tyhmälle kunnia.
- ² Kuin pakeneva lintu, kuin lentävä pääsky
on aiheeton kirous: ei se käy toteen.
- ³ Hevoselle ruoska, aasille suitset,
tyhmille vitsaa selkään!
- ⁴ Älä vastaa tyhmälle hänen tyhmyytensä mukaan,
ettet olisi hänen kaltaisensa sinäkin.
- ⁵ Vastaa tyhmälle hänen tyhmyytensä mukaan,
ettei hän pitäisi itseään viisaana.
- ⁶ Jalat altaan katkaisee ja vääryyttä saa kärsiä

se, joka lähettää sanan tyhmän mukana.

⁷ Velttoina riippuvat halvaantuneen sääret,
samoin sananlasku tyhmien suussa.

⁸ Sama kuin sitoisi kiven linkoon kiinni
on antaa tyhmälle kunniaa.

⁹ Kuin ohdake, joka on osunut juopuneen käteen,
on sananlasku tyhmien suussa.

¹⁰ Kuin jousimies, joka kaikkia haavoittaa,
on se, joka palkkaa tyhmän tai palkkaa ohikulkijoita.

¹¹ Kuin koira, joka palaa oksennukselleen,
on tyhmä, joka toistaa mielettömyyksiään.

¹² Näet miehen, viisaan omissa silmissään –
enemmän on toivoa tyhmästä kuin hänestä.

¹³ Laiska sanoo: "Tiellä on leijona,
jalopeura torien vaiheilla."

¹⁴ Ovi saranoillaan kääntyilee,
laiska vuoteellaan.

¹⁵ Laiska pistää kätensä kulhoon
mutta ei jaksa viedä sitä suuhun saakka.

¹⁶ Laiska on omissa silmissään viisaampi
kuin seitsemän, jotka vastaavat älykkäästi.

¹⁷ Kulkukoiraa korvista tarttuu se,
joka toisten riidasta suuttuu.

¹⁸ Kuin mieletön, joka ampuu tulisia surmannuolia,
¹⁹ on mies, joka pettää lähimmäisensä
ja sanoo: "Leikilläni minä sen tein."

²⁰ Puiden loppuessa sammuu tuli,
ja panettelijan poistuessa tyyntyy riita.

²¹ Hiilistä hehku, puista tuli,
toraisa mies riidan lietsoo.

²² Panettelijan puheet ovat kuin herkkupaloja,
ne painuvat syvälle sisimpään asti.

²³ Kuin hopeasilaus saviastian pinnassa
ovat ystävyyttä hehkuvat huulet ja paha sydän.

²⁴ Vihamies tekeytyy huulillaan ystäväksi
mutta hautoo petosta sisimmässään.

²⁵ Vaikka hän muuttaisi äänensä suloiseksi, älä usko häntä,
sillä seitsemän iljettävyyttä on hänellä sydämessään.

²⁶ Vihamielisyys kätkeytyy kavalasti,
mutta seurakunnan kokouksessa sen pahuus paljastuu.

²⁷ Joka kuopan kaivaa, se itse siihen suistuu;
joka kiveä vierittää, sen päälle se takaisin vyörähtää.

²⁸ Valheellinen kieli vihaa niitä, joita se ruhjoo,
lipevä suu tuottaa turmion.

27¹ Älä kerskaile huomisesta päivästä,
ethän tiedä, mitä kukin päivä tuo tullessaan.

² Kehukoon sinua toinen, ei oma suusi,
vieras, eivät omat huulesi.

³ Raskas on kivi ja painavaa hiekka,
mutta molempia raskaampi tyhmän suuttumus.

⁴ On kiukun julmuus ja vihan tulva,
mutta kuka kestää mustasukkaisuuden edessä?

⁵ Parempi julkinen nuhde
kuin salattu rakkaus.

⁶ Ystävän lyönnitkin ilmaisevat uskollisuutta,
mutta ylettömiä ovat vihamiehen suudelmat.

⁷ Kylläinen polkee hunajaakin,
nälkäiselle kaikki karvaskin on makeaa.

⁸ Kuin pesästäään paennut lintu
on mies, joka on paossa kotiseudultaan.

⁹ Öljy ja suitsuke ilahduttavat sydämen,
samoin ystävän lempeys ja hänen alttiit neuvonsa.

¹⁰ Ystävääsi ja isäsi ystävää älä hylkää.
Älä mene veljesi taloon onnettomuutesi päivänä,
sillä parempi on läheinen naapuri kuin kaukainen veli.

¹¹ Ole viisas, poikani, niin ilahdutat sydäntäni,
ja minä voin antaa herjaajalleni vastauksen.

¹² Järkevä näkee vaaran ja piiloutuu,
yksinkertaiset käyvät kohti ja joutuvat kärsimään.

¹³ Ota vaatteet siltä, joka meni toista takaamaan;
ota häneltä pantti vieraan naisen tähden.

¹⁴ Joka siunaa ystäväänsä äänekkäästi aamulla varhain,
sille se luetaan kiroukseksi.

¹⁵ Pahoin vuotava katto rankkasateen päivänä
ja riitaisa vaimo ovat yhdenveroiset.

¹⁶ Joka tahtoo pitää hänet salassa, se pitää salassa tuulta

ja tavoittaa öljyä oikeaan käteensä.

¹⁷ Rauta rautaa hioo,

ja ihminen toistaan hioo.

¹⁸ Joka hoitaa viikunapuuta, saa syödä sen hedelmää.

Joka palvelee hyvin isäntäänsä, sitä kunnioitetaan.

¹⁹ Niin kuin kasvat kuvastuvat vedessä,

niin kuvastuu ihmisen sydän toisessa ihmisessä.

²⁰ Tuonela ja manala eivät saa kyllikseen,

eivät myöskään saa kyllikseen ihmisen silmät.

²¹ Hopealle sulatin, kullalle uuni,

miestä arvioidaan hänen maineensa mukaan.

²² Survo typerää huhmaressa,

survimella jyvien seassa,

ei erkane hänestä hänen typeryytensä.

²³ Tiedä tarkoin, miltä pikkukarjasi näyttää,

pidä huoli laumoista.

²⁴ Eiväthän aarteet säily iäti,

pysykö kruunukaan polvesta polveen?

²⁵ Kun heinä on korjattu ja tuore odelma tulee näkyviin

ja vuorten ruoho on koottu talteen,

²⁶ sinulla on karitsoita vaatteiden ostoa varten,

vuohipukkeja pellon ostohinnaksi

²⁷ ja kylliksi vuohenmaitoa itsesi ja perheesi ravinnoksi

ja palvelustyttöjesi elatukseksi.

28¹ Jumalattomat pakenevat, vaikka kukaan ei aja takaa,
mutta vanhurskaat ovat pelottomia kuin nuori leijona.

² Rikkomustensa tähden maa saa paljon ruhtinaita,

mutta yhden ymmärtävän ja viisaan miehen ansiosta järjestys pysyy kauan.

³ Köyhä mies, joka sortaa vähäosaisia,

on kuin rankkasade, joka lyö lakoon, niin ettei tule leipää.

⁴ Laista piittaamattomat kehuvat jumalattomia,

mutta lain noudattajat vastustavat heitä.

⁵ Pahat ihmiset eivät ymmärrä, mikä on oikein,

mutta ne, jotka Herraa etsivät, ymmärtävät kaiken.

⁶ Parempi on köyhä, joka vaeltaa nuhteettomasti,

kuin kahdella tiellä mutkitteleva rikas.

⁷ Joka noudattaa lakia, on ymmärtävä poika,

mutta kemuilijoiden kumppani tuottaa isälleen häpeää.

- 8 Joka kartuttaa omaisuuttaan korolla ja voitolla,
kokoaa sille, joka armahtaa vähäosaisia.
- 9 Joka kääntää korvansa kuulemasta lakia,
sen rukouskin on iljetys.
- 10 Joka eksyttää oikeamielisiä pahalle tielle,
suistuu omaan kuoppaansa,
mutta nuhteettomat perivät onnen.
- 11 Rikas mies on omissa silmissään viisas,
mutta köyhä, jolla on ymmärrystä, ottaa hänestä selvän.
- 12 Kun vanhurskaat riemuitsevat, ihanuus on suuri,
mutta kun jumalattomat nousevat, ihmisiä saa etsiä.
- 13 Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty,
mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon.
- 14 Onnellinen se ihminen, joka aina on aralla tunnolla,
mutta joka sydämensä kovettaa,
se suistuu onnettomuuteen.
- 15 Muriseva leijona ja kohti ryntäävä karhu
on köyhän kansan jumalaton hallitsija.
- 16 Ruhtinas, jolta puuttuu ymmärrystä, tekee paljon vääryyttä,
mutta väärän voiton vihaaja saa elää kauan.
- 17 Ihmisen, jota verivelka painaa,
on pakoiltava aina hautaan saakka;
älköön häntä autettako.
- 18 Nuhteettomasti vaeltava pelastuu,
mutta kahdella tiellä mutkittelija kaatuu äkisti.
- 19 Joka peltonsa viljelee, saa kyllikseen leipää,
mutta tyhjän tavoittelija saa kyllikseen köyhyyttä.
- 20 Luotettava mies saa runsaan siunauksen,
mutta se, jolla on kiihko rikastua, ei jää rankaisematta.
- 21 Ei ole hyvä henkilöön katsoa,
mutta rikkomus tehdään leipäpalankin tähden.
- 22 Pahantahtoinen haluaa kiihkeästi varallisuutta
eikä ymmärrä joutuvansa puutteeseen.
- 23 Joka toista nuhtelee, saa lopulta enemmän suosiota
kuin se, joka kielellään liehakoi.
- 24 Joka ryöstää isältään ja äidiltään ja sanoo: "Ei tämä ole rikos",
se on tuhontekijän kumppani.
- 25 Ahne nostaa riidan,

mutta Herraan luottava tulee kylläiseksi.

²⁶ Omaan ymmärrykseensä luottava on tyhmä,
mutta viisaudessa vaeltava pelastuu.

²⁷ Joka köyhälle antaa, ei joudu puutteeseen,
mutta se, joka sulkee häneltä silmänsä, saa paljon kirouksia.

²⁸ Kun jumalattomat nousevat, ihmiset piiloutuvat,
kun he tuhoutuvat, lisääntyy vanhurskaiden luku.

29¹ Paljon kuritusta saanut mies, joka pysyy niskurina,
muserretaan äkisti, eikä apua ole.

² Vanhurskaiden enentyessä kansa iloitsee,
mutta jumalattomien hallitessa kansa huokailee.

³ Se, joka rakastaa viisautta, on isälleen iloksi,
mutta porttojen kumppani hävittää omaisuuden.

⁴ Oikeudenmukaisuudella kuningas pitää maan pystyssä,
mutta lahjusten ottaja luhistaa sen.

⁵ Mies, joka liehakoi lähimmäistään,
virittää verkon hänen askeleilleen.

⁶ Pahalle miehelle on oma rikos ansaksi,
mutta vanhurskas saa riemuja ja iloita.

⁷ Vanhurskas tuntee vähäosaisten asian,
mutta jumalaton ei siitä mitään ymmärrä.

⁸ Pilkkaajat villitsevät kaupungin,
mutta viisaat tynnyttävät vihan.

⁹ Kun viisas mies käy oikeutta tyhmän miehen kanssa,
tämä räyhää ja nauraa eikä rauhoitu.

¹⁰ Verenhimoiset vihaavat nuhteetonta,
oikeamielisten henkeä he väijyvät.

¹¹ Tyhmä purkaa kaiken sisunsa,
mutta viisas sen viimein tynnyttää.

¹² Hallitsija, joka kuuntelee valhepuheita,
saa palvelijoikseen vain jumalattomia.

¹³ Köyhä ja hänen sortajansa kohtaavat toisensa;
kummankin silmille Herra antaa valon.

¹⁴ Jos kuningas tuomitsee vähäosaisia oikein,
hänen valtaistuimensa on iäti vahva.

¹⁵ Vitsa ja nuhde antavat viisautta,
mutta heitteille jätetty poika tuottaa äidilleen häpeää.

¹⁶ Kun jumalattomia tulee lisää, rikoksetkin lisääntyvät,

mutta vanhurskaat saavat nähdä heidän kukistumisensa.

¹⁷ Ojenna poikaasi, niin hän virvoittaa sinua
ja antaa sielullesi ilonaiheita.

¹⁸ Kun ei ole näkyä, kansa villiintyy.

Autuas se, joka ottaa opetuksen varteen!

¹⁹ Sanoista ei palvelija ota ojentuakseen:
hän kyllä ymmärtää, mutta ei tottele.

²⁰ Näet miehen, joka puhuu hätiköiden –
enemmän on toivoa tyhmästä kuin hänestä.

²¹ Jos palvelijaansa hemmottelee nuoresta pitäen,
hänestä tulee lopulta röyhkeä.

²² Äkkipikainen mies nostaa riidan,
ja helposti kiivastuva joutuu moniin rikkomuksiin.

²³ Ihmisen alentaa hänen oma ylpeytensä,
mutta nöyrähenkinen saa kunniaa.

²⁴ Joka käy jaolle varkaan kanssa, se vihaa itseään;
hän kuulee vannotuksen, mutta ei ilmaise mitään.

²⁵ Ihmispelko asettaa ansan,
mutta Herraan luottava on turvassa.

²⁶ Hallitsijan suosiota etsivät monet,
mutta Herralta tulee miehelle oikeus.

²⁷ Vääryyden mies on vanhurskaille iljetys,
ja oikean tien kulkija on iljetys jumalattomalle.

LOPPUSANAT, 30 – 31

Aagurin sanat

30 ¹ Aagurin, Jaaken pojan, sanat ja lauselmät.

Näin puhuu tämä mies:

Minä olen väsyttänyt itseni, Jumala.

Olen väsyttänyt itseni, Jumala, minä näännyn.

² Järjetön olen minä mieheksi,
eikä minulla ole ihmisen ymmärrystä;

³ en ole oppinut viisautta,
niin että olisin tullut tuntemaan Pyhimmän.

⁴ **Kuka** on noussut taivaaseen ja astunut sieltä alas?

Kuka on koonnut kouriinsa tuulen?

Kuka on käärinyt vedet viitan sisään?

Kuka on kohdalleen asettanut kaikki maan ääret?

Mikä on hänen nimensä ja mikä hänen Poikansa nimi,
sinähän sen tiedät?

⁵ Jokainen Jumalan sana on tulessa koeteltu;
hän on niiden kilpi, jotka häneen turvaavat.

⁶ Älä lisää mitään hänen sanoihinsa,
ettei hän vaatisi sinua tilille
ja ettet osoittautuisi valehtelijaksi.

⁷ **Kahta** minä sinulta pyydän,
älä niitä minulta koskaan kiellä kuolemaani saakka:

⁸ Vilppi ja valhepuhe pidä minusta kaukana.
Älä köyhyyttä minulle anna, älä rikkautta,
anna minulle ravinnoksi määräosani leipää,

⁹ ettei minusta kylläisenä tulisi kieltäjää
ja etten sanoisi: "Kuka on Herra?"
tai etten köyhtyneenä varastaisi
ja käyttäisi väärin Jumalani nimeä.

¹⁰ **Älä** kieli palvelijasta hänen herralleen,
ettei hän kiroaisi sinua ja ettet joutuisi syylliseksi.

¹¹ **Voi** sukupolvea, joka kiroaa isäänsä
eikä siunaa äitiään,

¹² sukupolvea, joka on omissa silmissään puhdas,
vaikka ei ole pesty saastastaan.

¹³ **Voi** sitä sukupolvea – kuinka ylpeät ovatkaan sen silmät
ja kuinka kopeasti se katsookaan –

¹⁴ sukupolvea, joka tekee hampaansa miekoiksi
ja leukaluunsa veitsiksi
syödäkseen kurjat pois maasta
ja köyhät ihmisten joukosta!

¹⁵ **Verenimijällä** on kaksi tytärtä:
"Anna! Anna!"

Kolme on, jotka eivät saa kyllikseen,
neljä, jotka eivät sano: "Jo riittää":

¹⁶ tuonela ja hedelmätön kohtu,
maa, joka ei saa kylliksi vettä,
ja tuli, joka ei sano: "Jo riittää."

¹⁷ **Joka** isäänsä pilkkaa
ja pitää halpana totella äitiään,

siltä korpit hakkaavat puron luona silmät puhki
ja kotkan poikaset syövät ne.

¹⁸ Kolme on minusta kovin ihmeellistä,
ja neljä on, joita en käsitä:

¹⁹ kotkan tie taivaalla,
käärmeen tie kalliolla,
laivan tie keskellä merta
ja miehen tie nuoren naisen luo.

²⁰ Niin myös avionrikkojanaisen tie:
hän syö, pyyhkii suunsa
ja sanoo: "En ole pahaa tehnyt."

²¹ Kolmen alla järkkyy maa,
neljän alla se ei voi kestää:

²² orjan alla, kun hän pääsee kuninkaaksi,
houkan, kun hän saa kyllikseen leipää,
²³ hyljityn naisen alla, kun hän saa miehen,
ja palvelijattaren, kun hän syrjäyttää emäntänsä.

²⁴ Neljä on maan vähäisintä,
mutta viisaan viisasta silti:

²⁵ Muurahaiset ovat voimaton kansa,
mutta leipänsä ne kokoavat kesällä.

²⁶ Tamaanit ovat heikko kansa,
mutta asuntonsa ne tekevät kallioihin.

²⁷ Heinäsirkoilla ei ole kuningasta,
mutta koko lauma lähtee liikkeelle järjestyksessä.

²⁸ Sisiliskoon voi tarttua käsin,
kuitenkin se asuu kuninkaiden linnoissa.

²⁹ Kolmella on ylväs astunta,
neljä kulkee komeasti:

³⁰ leijona, sankari eläinten joukossa,
joka ei väisty minkään tieltä,
³¹ ylvästelevä kukko ja kauris
sekä kuningas joukkonsa johdossa.

³² Jos kerskailit houkkamaisuudessasi
tai harkiten, niin laske käsi suullesi.

³³ Sillä maitoa vatkaamalla saa voita,
nenää väöntämällä saa esiin verta
ja vihaa lietsomalla saa aikaan riidan.

Lemuelin sanat

31¹ Lemuelin, Massan kuninkaan, sanat, joilla hänen äitinsä oli häntä kasvattanut.

² Mitä, poikani, mitä, kohtuni poika,
mitä, lupausteni poika?

³ Älä anna voimaasi naisille,
vaellustasi kuninkaiden tuhoojattarien valtaan.

⁴ Ei sovi kuninkaiden, Lemuel,
ei sovi kuninkaiden viiniä juoda
eikä ruhtinaiden kysellä: ”Missä on väkijuomaa.”

⁵ Juopotellessaan he unohtavat, mitä on säädetty,
ja vääntävät vääräksi kaikkien kurjuuden lasten oikeuden.

⁶ Antakaa väkijuomaa menehtyvälle
ja viiniä murhemielisille.

⁷ Sellainen juokoon ja unohtakoon köyhyytensä
älköönkä enää vaivaansa muistelko.

⁸ Avaa suusi mykän hyväksi,
oikeuden hankkimiseksi kaikille syrjityille.

⁹ Avaa suusi, tuomitse oikein,
hanki kurjalle ja köyhälle oikeus.

Kelpo vaimon ylistys

¹⁰ Kelpo vaimon kuka löytää?

Sellaisen arvo on helmiä paljon kalliimpi.

¹¹ Hänen miehensä sydän luottaa häneen,
eikä siltä mieheltä saalista puutu.

¹² Hän toimii miehensä parhaaksi, ei vahingoksi,
kaikkina elinpäivinään.

¹³ Hän hankkii villat ja pellavat
ja tekee työtä mielihyvin ahkerin käsin.

¹⁴ Hän on kauppiaan laivojen kaltainen:
leipänsä hän noutaa kaukaa.

¹⁵ Hän nousee, kun vielä on yö,
ja antaa ravinnon talonsa väelle,
palvelustyöillekin heidän osansa.

¹⁶ Hän haluaa peltoa ja hankkii sen,
istuttaa viinitarhan kättensä työn hedelmällä.

¹⁷ Hän vyöttää kupeensa voimalla

ja vahvistaa käsivartensa.

¹⁸ Hankkeensa hän huomaa käyvän hyvin,
ei sammu hänen lappunsa yöllä.

¹⁹ Hän ojentaa kätensä kehräpuuhun,
hänen kämmenensä käyttävät väärttinää.

²⁰ Hän avaa kätensä kurjalle,
ojentaa köyhälle molemmat kätensä.

²¹ Hän ei pelkää talonväkensä puolesta lunta,
sillä koko hänen väkensä on puettu purppuravillaan.

²² Hän valmistaa itselleen peitteitä,
hienoa pellavaa ja purppuravillaa on hänen pukunsa.

²³ Hänen miehensä on tunnettu porteissa,
istuessaan maan vanhinten joukossa.

²⁴ Hän tekee pellavapaitoja ja myy niitä,
voitaa hän kauppiaille toimittaa.

²⁵ Voima ja kunnia on hänen pukunaan,
hän nauraa tulevalle päivälle.

²⁶ Suunsa hän avaa puhumaan viisautta,
hänen kielellään on lempeä opetus.

²⁷ Hän tarkkaa, mitä hänen talossaan tehdään,
ei hän laiskan leipää syö.

²⁸ Hänen poikansa nousevat ja ylistävät häntä onnelliseksi,
hänen miehensä nousee ja ylistää häntä:

²⁹ "Paljon on naisia, töissään erinomaisia,
mutta yli niiden kaikkien kohoat sinä."

³⁰ Pettävää on sulous, kauneus katoavaa,
ylistettävä on se vaimo, joka pelkää Herraa.

³¹ Suokaa hänen nauttia kätensä työn hedelmistä,
hänen tekonsa häntä porteissa ylistäkööt.

SAARNAAJAN KIRJA

ELÄMÄN TARKOITUSTA ETSIMÄSSÄ, 1 – 6

Kaikki on turhuutta

1¹ Saarnaajan sanat, Daavidin pojan, joka oli kuninkaana Jerusalemissa.

² Turhuuksien turhuus, sanoi Saarnaaja,
turhuuksien turhuus, kaikki on turhuutta!

Ei mitään uutta auringon alla

³ Mitä hyötyä on ihmiselle kaikesta vaivannäöstään,
jolla hän vaivaa itseään auringon alla?

⁴ Sukupolvi menee, sukupolvi tulee,
mutta maa pysyy ikuisesti.

⁵ Aurinko nousee, aurinko laskee.

Se kiirehtii sijalleen,
josta se jälleen nousee.

⁶ Tuuli kääntyy etelään
ja kiertää pohjoiseen,
kiertää yhä kiertämistään.
Samalle kierrolleen tuuli palaa.

⁷ Kaikki joet laskevat mereen,
mutta meri ei täyty.
Paikkaan, jonne joet ovat ennen laskeneet,
ne yhä edelleen laskevat.

⁸ Kaikki asiat ovat työläitä –
ei sitä kukaan sanoa saata.
Silmä ei saa kylläänsä näkemisestä
eikä korva täyttään kuulemisesta.

⁹ Mitä on ollut, sitä on vastakin,
ja mitä on tehty, sitä tullaan vastakin tekemään.
Ei ole mitään uutta auringon alla.

¹⁰ Jos olisikin jotakin, mistä sanotaan:
"Katso, tämä on uutta",
niin on sitä ollut ennenkin, muinaisina aikoina,
jotka olivat ennen meitä.

¹¹ Ei jää muistoa esi-ististä,
eikä jälkeläisistäkään jää muistoa niille,
jotka heidän jälkeensä tulevat.

Saarnaaja tutkii ajallista elämää

¹² Minä, Saarnaaja, olin Israelin kuningas Jerusalemissa. ¹³ Minä käänsin sydämeni etsimään ja tutkimaan viisautta kaikesta, mitä tapahtuu auringon alla. Tämä on vaikea tehtävä, jonka Jumala on antanut ihmislapsille, että he sillä itseään vaivaisivat. ¹⁴ Katselin kaikkia tekoja, joita tehdään auringon alla, ja katso, kaikki ne ovat turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁵ Väärä ei voi suoristua, eikä vajaata voi laskea täydeksi.

¹⁶ Minä puhuin sydämessäni: Olen hankkinut suuren viisauden ja lisännyt sitä enemmän kuin kukaan, joka ennen minua on hallinnut Jerusalemissa. Sydämeni on löytänyt paljon viisautta ja tietoa. ¹⁷ Minä käänsin sydämeni tutkimaan viisautta ja tietoa, mielettömyyttä ja tyhmyyttä, ja tulin tietämään, että sekin on tuulen tavoittelua. ¹⁸ Sillä missä on paljon viisautta, siellä on paljon murhetta. Joka tietoa lisää, se tuskaa lisää.

Elämän nautinnot ovat turhuutta

2 Minä sanoin sydämessäni: "Tule, minä tahdon koetella sinua ilolla, nauti hyvää." Mutta katso, sekin oli turhuutta. ² Naurusta minä sanoin: "Mieletöntä!", ja ilosta: "Mitä se hyödyttää?" ³ Minä päätin mielessäni virkistää ruumistani viinillä – kuitenkin niin, että sydämeni pysyisi viisaudessa – ja noudattaa tyhmyyttä, kunnes saisin nähdä, mikä on hyväksi ihmislapsille, mitä heidän tulee tehdä taivaan alla vähinä elämänsä päivinä.

Suuret teot ovat turhuutta

⁴ Ryhdyin suuriin töihin: rakensin itselleni taloja ja istutin viinitarhoja, ⁵ tein itselleni puutarhoja ja puistoja ja istutin niihin kaikenlaisia hedelmäpuita. ⁶ Tein itselleni vesilammikoita kastellakseni niiden vedellä puita kasvavaa metsikköä. ⁷ Minä ostin orjia ja orjattaria, ja kotona syntyneitäkin minulla oli. Minulla oli myös karjaa, nautaeläimiä ja pikkukarjaa, enemmän kuin kenelläkään niistä, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa. ⁸ Kokosin itselleni myös hopeaa ja kultaa, kuninkaiden ja maakuntien aarteita. Hankin itselleni laulajia ja laulajattaria ja ihmislasten iloja: vaimon, jopa vaimoja. ⁹ Minä tulin yhä mahtavammaksi, yli kaikkien, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa, kuitenkin viisauteni säilyttäen. ¹⁰ En evännyt sil-

miltäni mitään, mitä ne pyysivät, enkä kieltänyt sydämeiltäni mitään iloa. Minun sydämeni iloitsi kaiken vaivannäköni tuloksista. Se oli osani kaikesta vaivannäöstäni. ¹¹ Mutta kun käänsin huomioni kaikkiin töihin, joita käteni olivat tehneet, ja vaivannäköön, jolla olin itseäni vaivannut niitä tehdessäni, niin katso: se oli kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelua, eikä siitä ollut hyötyä auringon alla.

Viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi

¹² Kun käännyn katsomaan viisautta, mielettömyyttä ja tyhmyyttä – sillä mitäpä muuta voi tehdä ihminen, joka tulee toisen kuninkaan jälkeen, kuin mitä jo ennenkin on tehty – ¹³ niin minä näin, että viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi, niin kuin valo on pimeyttä hyödyllisempi. ¹⁴ Viisaalla on silmät päässään, tyhmä vaeltaa pimeässä. Minä tulin kuitenkin tietämään, että toisen käy niin kuin toisenkin. ¹⁵ Minä sanoin sydämessäni: Se, mikä kohtaa tyhmää, kohtaa minuakin. Miksi sitten olen tullut näin ylen viisaaksi? Niinpä sanoin sydämessäni: Tämäkin on turhuutta. ¹⁶ Eihän viisaasta, sen paremmin kuin tyhmästäkään, jää ikuista muistoa, kun kerran tulevina päivinä kaikki joutuu unohduksiin. Eikö viisas kuole samoin kuin tyhmäkin? ¹⁷ Ja minä vihasin elämää, sillä minusta oli pahaa se, mitä tapahtuu auringon alla. Kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁸ Minä vihasin kaikkea vaivannäköäni, jolla vaivasin itseäni auringon alla, koska minun täytyy jättää sen hedelmät ihmiselle, joka tulee minun jälkeeni. ¹⁹ Ja kuka tietää, onko hän viisas vai tyhmä? Kuitenkin hän tulee hallitsemaan kaikkia vaivannäköni hedelmiä, joiden tähden olen vaivannut itseäni ja ollut viisas auringon alla. Tämäkin on turhuutta. ²⁰ Niin minä annoin sydämeni vaipua epätoivoon kaiken vaivannäköni vuoksi, jolla olin rasittanut itseäni auringon alla. ²¹ Joku ihminen näkee vaivaa toimien viisaasti, taitavasti ja menestyksellisesti, mutta hänen on luovutettava omaisuutensa ihmiselle, joka ei ole siitä vaivaa nähnyt. Sekin on turhuutta ja suuri onnettomuus. ²² Mitä siis ihminen saa kaikesta vaivannäöstään ja sydämensä pyrkimyksestä, jolla hän vaivaa itseään auringon alla? ²³ Ovathan kaikki hänen päivänsä pelkkää tuskaa ja hänen työnsä murhetta, eikä yölläkään hänen sydämensä saa lepoa. Tämäkin on turhuutta.

Kaikki tulee Jumalan kädestä

²⁴ Ei ole ihmisellä muuta onnea kuin syödä ja juoda ja antaa sielunsa nauttia hyvää vaivannäkönsä ohessa. Mutta tästäkin minä tulin näkemään, että se tulee Jumalan kädestä. ²⁵ "Sillä kuka voi syödä ja kuka nauttia ilman minua?" ²⁶ Ihmiselle, joka on hänelle mieleen, hän antaa viisautta, tietoa ja iloa, mutta syntiselle hän antaa

työksi koota ja kartuttaa omaisuutta annettavaksi sille, joka on Jumalalle mielui-
nen. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

Kaikella on aikansa

3₁ Kaikella on määräaika.

Jokaisella asialla on aikansa
taivaan alla.

2 Aika on syntyä

ja aika kuolla,

aika on istuttaa

ja aika repiä istutus,

3 aika on surmata

ja aika parantaa,

aika on purkaa

ja aika rakentaa,

4 aika on itkeä

ja aika nauraa,

aika on valittaa

ja aika hypellä,

5 aika on heitellä kiviä

ja aika kerätä kivet,

aika on syleillä

ja aika olla syleilemättä,

6 aika on etsiä

ja aika kadottaa,

aika on säilyttää

ja aika viskata pois,

7 aika on repäistä rikki

ja aika ommella yhteen,

aika on olla vaiti

ja aika puhua,

8 aika on rakastaa

ja aika vihata,

aika on sodalla

ja aika rauhalla.

Jumalan teot ovat ikuiset

⁹ Mitä hyötyä työntekijälle on vaivannäöstään? ¹⁰ Minä olen katsellut työtä, jonka Jumala on antanut ihmislapsille heidän sillä itseään rasittaakseen. ¹¹ Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikanaan, myös ikuisuuden hän on pannut heidän sydämeensä. Kuitenkin on niin, ettei ihminen käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei niiden alkua eikä loppua. ¹² Minä tulin tietämään, ettei ihmisillä ole muuta hyvää kuin iloita ja tehdä hyvää eläessään. ¹³ Jo sekin on jokaiselle ihmiselle Jumalan lahja, että hän voi syödä, juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa. ¹⁴ Minä tulin tietämään, että kaikki, mitä Jumala tekee, pysyy ikuisesti. Ei ole siihen lisäämistä eikä siitä vähentämistä. Jumala on sen niin tehnyt, että häntä pelättäisiin. ¹⁵ Mitä nyt on, sitä on ollut ennenkin, ja mitä vastedes on, sitäkin on ollut jo ennen. Jumala etsii jälleen sen, mikä on mennyt.

Kaikki palaa tomuun

¹⁶ Vielä minä näin auringon alla oikeuspaikan, ja siellä oli jumalattomuus. Minä näin vanhurskauden paikan, ja sielläkin oli jumalattomuus. ¹⁷ Minä sanoin sydämessäni: Vanhurskaan ja jumalattoman Jumala tuomitsee, sillä hänen edessään on jokaisella asialla ja jokaisella teolla aikansa. ¹⁸ Minä sanoin sydämessäni: Ihmisten tähden se on näin, jotta Jumala koettelisi heitä, ja he näkisivät, että omassa olossaan he ovat eläimiä. ¹⁹ Ihmisten käy niin kuin eläinten; sama on molempien kohtalo. Niin kuin nämä kuolevat niin nuokin, yhtäläinen henki on kaikilla. Ihmisillä ei ole mitään etusijaa eläimiin nähden, sillä kaikki on turhuutta. ²⁰ Kaikki menevät samaan paikkaan. Kaikki ovat tulleet tomusta, ja kaikki palaavat tomuun. ²¹ Kuka tietää ihmisen hengestä, kohoako se ylös, ja eläimen hengestä, vajoako se alas maahan? ²² Minä havaitsin, ettei ole mitään parempaa kuin se, että ihminen iloitsee teoistaan. Se on hänen osansa, sillä kuka tuo hänet takaisin, niin että hän näkisi sen, mitä tulee hänen jälkeensä?

Sorrettujen kyneleet

⁴ Taas minä katselin kaikkea sortoa, jota harjoitetaan auringon alla. Minä näin sorrettujen kyneleet, eikä heillä ole lohduttajaa. Voimakas on heidän sortajiensa käsi, eikä heillä ole lohduttajaa.

² Niin minä ylistin vainajia, jotka ovat jo kuolleet, onnellisemmiksi kuin niitä, jotka vielä ovat elossa. ³ Näitä kumpiakin onnellisemmaksi ylistin sitä, joka ei vielä ole olemassa eikä ole nähnyt sitä pahaa, mitä tehdään auringon alla.

Kateus on turhuutta

⁴Ja minä näin kaikesta vaivannäöstä ja työn oivallisuudesta, että se on toisen kateutta toista kohtaan. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

⁵Tyhmä panee kädet ristiin ja kalvaa omaa lihaansa. ⁶Parempi on kourallinen lepoa kuin kahmalollinen vaivannäköä ja tuulen tavoittelua.

Kaksin on parempi kuin yksin

⁷Vielä minä näin turhuuden auringon alla: ⁸Tuossa on yksinäinen, jolla ei ole toista, ei hänellä ole poikaa, ei veljeäkään, mutta ei ole loppua kaikella hänen vaivannäöllään, eivätkä hänen silmänsä saa kyllikseen rikkaudesta. Kenen hyväksi minä siis näen vaivaa ja kiellän sieluni nauttimasta hyvää? Tämäkin on turhuutta ja paha asia.

⁹Kaksin on parempi kuin yksin, sillä he saavat vaivannäöstään hyvän palkan. ¹⁰Jos he kaatuvat, niin toinen nostaa ylös toverinsa, mutta voi yksinäistä, jos hän kaatuu! Ei ole toista nostamassa häntä ylös. ¹¹Ja jos kaksi makaa yhdessä, heillä on lämmin, mutta kuinka voisi yksinäisellä olla lämmin? ¹²Yksinäisen kimppuun voi joku käydä, mutta kaksi pitää puolensa. Kolmisäikeinen lanka ei helposti katkea.

Viisaus on parempi tyhmyyttä

¹³Parempi on köyhä mutta viisas nuorukainen kuin vanha ja tyhmä kuningas, joka ei enää ymmärrä ottaa varoituksesta opikseen. ¹⁴Vankilastahan tuo toinen lähti, mutta hänestä tuli kuningas, vaikka oli syntynyt köyhänä tuon toisen ollessa kuninkaana. ¹⁵Minä näin kaikkien, jotka elivät ja vaelsivat auringon alla, olevan nuorukaisen puolella, tuon uuden, joka asettuisi vanhan sijalle. ¹⁶Ei ollut loppua kaikella väellä, niillä kaikilla, joiden edellä hän kulki, mutta jälkipolvet eivät hänestä iloitsse. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁷Kulje varovaisin askelin, kun menet Jumalan huoneeseen. Tulo kuulemaan on parempi kuin tyhmien uhraamat teurasuhrit, sillä tietämättään he tekevät pahaa.

Varoitus turhista lupauksista

5 ¹Älä avaa suutasi hätiköiden, älköön sydämesi kiirehtikö tuomaan esiin sanoja Jumalan edessä, sillä Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä. Olkoot siis sanasi harvat. ²Sillä työn paljoudesta tulee unia, ja missä on paljon sanoja, siinä on tyhmä äänessä.

³Kun teet lupauksen Jumalalle, täytä se viivyttelemättä. Ei hän mielisty tyhmiin; täytä, mitä lupaat. ⁴On parempi, ettet lupaa, kuin että lupaat etkä täytä. ⁵Älä anna

suusi saattaa ruumistasi syyliseksi äläkä sano Jumalan sanansaattajan edessä: "Se oli erehdys." Miksi Jumalan pitäisi vihastua sinun puheeseesi ja turmella kättesi työt? ⁶Ovathan paljot puheet turhuutta niin kuin paljot unetkin. Mutta pelkää sinä Jumalaa.

Oikeutta poljetaan

⁷Jos näet, että maakunnassa sorretaan köyhää, poljetaan oikeutta ja vanhurskautta, älä sitä asiaa ihmettele. Ylhäistä valvoo ylhäisempi ja vielä ylhäisemmät heitä molempia. ⁸Viljellyn maan kannalta on kuitenkin kaikin tavoin hyödyksi, että maassa on kuningas.

Rikkaus on turhuutta

⁹Joka rakastaa rahaa, ei saa rahaa kyllikseen, eikä voittoa se, joka rakastaa rikkautta. Tämäkin on turhuutta. ¹⁰Varallisuuden karttuessa karttuvat sen syöjätkin. Mitä muuta etua siitä on omistajalleen, kuin että hän näkee sen silmillään? ¹¹Työntekijän uni on makea, söipä hän vähän tai paljon, mutta rikkaan kylläisyys ei anna hänen nukkua.

¹²Raskaan onnettomuuden olen nähnyt auringon alla: rikkauden, joka on säilytetty onnettomuudeksi omistajalleen. ¹³Tuo rikkaus voi kadota onnettoman tapauksen vuoksi, ja jos hänelle on syntynyt poika, tämän käsiin ei jää mitään. ¹⁴Yhtä alastomana, kuin hän tuli äitinsä kohdusta, hänen on mentävä pois. Vaivannäkönsä heidelmistä hän ei voi viedä mitään täältä mukanaan. ¹⁵Tämäkin on raskas onnettomuus: hänen on mentävä, aivan niin kuin hän tuli. Mitä hyötyä hänellä on siitä, että on nähnyt vaivaa tuulen hyväksi? ¹⁶Kaikki päivänsäkin hän kuluttaa pimeydessä, ja paljon on hänellä surua, kärsimystä ja harmia.

¹⁷Katso, mitä olen huomannut: hyvää ja sopivaa on ihmisen syödä ja juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa, jolla hän vaivaa itseään auringon alla vähinä elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänelle antanut. Se on hänen osansa. ¹⁸Sekin on Jumalan lahja, jos hän jollekin ihmiselle antaa rikkautta ja varallisuutta ja sallii tämän nauttia siitä, saada siitä osansa ja iloita vaivannäkönsä ohessa. ¹⁹Hän ei silloin tule paljon ajatelleeksi elämänsä päiviä, kun Jumala suostuu hänen sydämensä iloon.

Kaiken vaivannäön turhuus

6 Onnettomuus on tämäkin, jonka olen nähnyt auringon alla ja joka painaa ras-
kaasti ihmistä: ²Jumala antaa miehelle rikkautta, varallisuutta ja kunniaa, niin ettei häneltä puutu mitään kaikesta siitä, mitä hän kaipaa. Mutta Jumala ei salli hänen

nauttia siitä, vaan sen nauttii vieras. Tämä on turhuutta ja raskas kärsimys. ³ Vaikka miehelle syntyisi sata lasta ja hän eläisi vuosia paljon ja paljon olisi hänen vuosien-sa päiviä, mutta hän ei saisi tyydyttää haluaan sillä hyvällä, mitä hänellä on, eikä saisi edes hautausta, niin minä sanon, että kuolleenä syntynyt keskonen olisi onnekkaampi kuin hän. ⁴ Turhaan se tulee ja pimeyteen menee, pimeyteen peittyy sen nimi. ⁵ Ei edes aurinkoa se saa nähdä eikä tulla tuntemaan. Sen lepo on parempi kuin tuon miehen elämä, ⁶ vaikka hän eläisi kaksi kertaa tuhat vuotta mutta ei saisi nähdä onnea. Eivätkö kuitenkin kaikki mene samaan paikkaan? ⁷ Kaikki ihmisen vaivannäkö tapahtuu hänen oman suunsa hyväksi, ja kuitenkin halu ei täyty. ⁸ Mitä etua siis viisaalla on tyhmään verrattuna, mitä nöyrällä siitä, että ymmärtää oikein vaeltaa elävien edessä? ⁹ Parempi se, minkä silmä näkee, kuin halun haihattelu. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua. ¹⁰ Kaikelle, mitä on olemassa, on annettu nimi jo muinoin; tunnettua on ollut, mikä ihminen on. Ei hän voi riidellä väkevämpänsä kanssa. ¹¹ Paljot puheet vain lisäävät turhuutta. Mitä etua ihmiselle siitä on? ¹² Kuka tietää, mikä on ihmiselle hyväksi elämänsä aikana, niinä turhina päivinä, jotka hän viettää kuin varjo. Entä kuka ilmoittaa ihmiselle, mitä on tuleva hänen jälkeensä auringon alla?

ELÄMÄNOHJEITA, 7 – 12

Mikä on hyvää?

7 ¹ Hyvä nimi on parempi kuin kallis öljy ja kuolinpäivä parempi kuin syntymäpäivä.

² Parempi on mennä surutaloon kuin mennä ilojuhlien taloon, sillä siellä näkee, mikä on kaikkien ihmisten loppu. Elossa oleva painaa asian mieleensä.

³ Suru on parempi kuin nauru, sillä sydämelle on hyväksi, että kasvot ovat murheelliset.

⁴ Viisaitten sydän on surutalossa, tyhmien sydän ilojuhlien talossa.

⁵ Parempi on kuunnella viisaan nuhdetta kuin olla kuulemassa tyhmien laulua.

⁶ Kuin orjantappuroiden rätinä padan alla on tyhmän nauru; sekin on turhuutta.

⁷ Väärä voitto tekee viisaan hulluksi,

lahjus tuhoaa ymmärryksen.

⁸ Asian loppu on parempi kuin sen alku,
ja pitkämielinen on parempi kuin ylimielinen.

⁹ Älköön mielesi olko karkäs vihastumaan,
sillä viha pesii tyhmien povessa.

¹⁰ Älä sano: ”Mikä siinä on, että entiset ajat olivat paremmat kuin nykyiset?”,
sillä sitä et viisauttasi kysy.

¹¹ Viisaus on yhtä hyvä kuin perintöosa
ja parempikin niille, jotka näkevät auringon.

¹² Viisauden varjossa on kuin rahan varjossa.
Mutta tiedon etuna on,
että viisaus pitää haltijansa elossa.

¹³ Katso Jumalan tekoja:
kuka voi suoristaa sen,
minkä hän on vääräksi tehnyt?

¹⁴ Hyvänä päivänä ole hyvillä mielin
ja pahana päivänä ymmärrä,
että toisen niin kuin toisenkin on Jumala tehnyt.
Eihän ihminen saa mitään siitä, mikä tulee hänen jälkeensä.

¹⁵ Kaikkea olen nähnyt elämäni turhina päivinä: on vanhurskaita, jotka joutuvat tu-
hoon vanhurskaudessaan, ja on jumalattomia, jotka elävät kauan pahuudessaan.

Kohtuuden noudattaminen on viisautta

¹⁶ Älä ole kovin vanhurskas äläkä esiinny ylen viisaana: miksi tuhoaisit itsesi? ¹⁷ Älä
ole kovin jumalaton äläkä ole tyhmä: miksi kuolisit ennen aikaasi? ¹⁸ On hyvä, että
pidät tästä kiinni etkä hellitä kättäsi tuostakaan, sillä Jumalaa pelkäävä selviää kai-
kesta. ¹⁹ Viisaus auttaa viisasta voimakkaammin kuin kaupungin kymmenen mahti-
miestä. ²⁰ Maan päällä ei ole niin vanhurskasta ihmistä, että hän tekisi vain hyvää
eikä tekisi syntiä. ²¹ Älä ota huomioon kaikkea, mitä puhutaan, ettet kuulisi palveli-
jasi kiroavan sinua. ²² Tietäähän oma sydämesi, että myös sinä olet monta kertaa
kironnut muita.

²³ Kaiken tämän olen viisaudella koetellut. Minä sanoin: ”Tahdon tulla viisaaksi”,
mutta viisaus pysyi minusta kaukana.

²⁴ Kaukana on kaiken olemus, ja syvällä, syvällä, kuka voi sen löytää?

²⁵ Minä ryhdyin sydämessäni oppimaan, pohtimaan ja etsimään viisautta ja oikeaa
ajattelua, tullakseni tuntemaan jumalattomuuden tyhmyydeksi ja tyhmyyden mie-
lettömyydeksi. ²⁶ Ja minä löysin sen, mikä on kuolemaa katkerampi: naisen, joka on
verkko, jonka sydän on ansa ja jonka kädet ovat kahleet. Se, joka on Jumalalle

mieleen, pelastuu hänestä, mutta synnintekijä joutuu hänen saaliikseen. ²⁷ Katso, tämän minä olen löytänyt – Saarnaaja sanoi – pyrkiessäni kohta kohdalta löytämään selvyyttä. ²⁸ Se, mitä en ole löytänyt, vaikka sieluni on sitä kaiken aikaa etsinyt, on tämä: tuhannesta olen löytänyt yhden miehen, mutta koko siitä luvusta en ole löytänyt yhtäkään naista. ²⁹ Huomaa, ainoastaan tämän olen havainnut: Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia junonia.

Älä asetu pahan asian puolelle

8 ¹ Kuka on viisaan vertainen, ja kuka tietää asian selityksen? Ihmisen viisaus kirjastaa hänen kasvonsa, ja hänen kasvojensa kovuus muuttuu. ² Minä sanon: Noudata kuninkaan käskyä, varsinkin Jumalan kautta vannomasi valan tähden. ³ Älä hevillä luovu hänestä äläkä asetu pahan asian puolelle, sillä hän tekee mitä tahtoo. ⁴ Onhan kuninkaan sanalla valta. Kuka voi sanoa hänelle: "Mitä sinä oikein teet?" ⁵ Joka noudattaa käskyä, ei joudu kokemaan mitään pahaa. Viisaan sydän tietää ajan ja tuomion, ⁶ sillä jokaisella asialla on aikansa ja tuomionsa, ja ihmistä painaa raskaasti hänen pahuutensa. ⁷ Hän ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Kuka-pa ilmoittaisi hänelle, miten asiat tapahtuvat?

Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa

⁸ Ihminen ei ole tuulen valtiias, niin että voisi estää tuulta. Kukaan ei hallitse kuoleman päivää, eikä ole pääsyä sodasta. Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa. ⁹ Kaiken tämän minä näin, kun käänsin sydämeni tarkkailemaan kaikkea, mitä auringon alla tapahtuu aikana, jolloin ihminen vallitsee toista ihmistä hänen onnettomuudekseen.

Oikeus ei toteudu

¹⁰ Sitten näin, kuinka jumalattomat haudattiin ja he menivät lepoon. Mutta ne, jotka olivat tehneet oikein, joutuivat lähtemään pyhästä paikasta, ja heidät unohdettiin kaupungissa. Tämäkin on turhuutta. ¹¹ Kun pahan teon tuomio ei tule pian, ihmiset saavat rohkeutta pahantekoon, ¹² koska syntinen saa tehdä pahaa sata kertaa ja elää kauan. Minä tosin tiedän: Jumalaa pelkääville käy hyvin sen tähden, että he häntä pelkäävät. ¹³ Mutta jumalattomalle ei käy hyvin, eikä hän saa jatkaa elämäänsä pitkäksi kuin varjo, koska hän ei pelkää Jumalaa.

¹⁴ Turhuutta on sekin, mitä tapahtuu maan päällä. On vanhurskaita, joiden käy niin kuin he olisivat tehneet jumalattomien tekoja, ja jumalattomia, joiden käy niin kuin he olisivat tehneet vanhurskaitten tekoja. Minä sanon: tämäkin on turhuutta.

¹⁵Ja minä ylistin iloa. Eihän ihmisellä auringon alla ole mitään parempaa kuin syödä ja juoda ja olla iloinen. Ilo seuraa häntä hänen vaivannäkönsä ohessa hänen elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänelle antanut auringon alla.

Ihminen ei voi käsittää Jumalan tekoja

¹⁶Kun käänsin sydämeni oppimaan viisautta ja tarkastelemaan työtä, jota tehdään maan päällä saamatta unta silmiinsä päivällä tai yöllä, ¹⁷niin tulin näkemään kaikista Jumalan teoista, ettei ihminen voi käsittää sitä, mikä tapahtuu auringon alla. Kuinka kovasti ihminen ponnistelee kaan etsiessään ratkaisua, hän ei pääse siitä selville. Ja jos viisas luulee tietävänsä, ei hän kuitenkaan voi käsittää.

Kaikilla on sama kohtalo

9¹ Kaiken tämän minä painoin mieleeni ja pyrin saamaan selvyyttä kaikesta tällaisesta – siitä, että vanhurskaat ja viisaat ja heidän tekonsa ovat Jumalan kädessä. Ei rakkaus eikä viha ole ihmisen tiedossa, kaikki on hänellä edessäpäin. ²Kaikka voi tapahtua kaikille. Sama kohtalo on vanhurskaalla ja jumalattomalla, hyvällä, puhtaalla ja saastaisella, uhraajalla ja sillä, joka ei uhraa. Hyvän käy niin kuin syntisen, vannonan niin kuin valaa karttavan. ³Onnetonta kaikessa, mitä tapahtuu auringon alla, on se, että kaikilla on sama kohtalo. Samoin se, että ihmislasten sydän on täynnä pahaa ja että heillä elinaikanaan on sydämessään mielettömyys. Ja sen jälkeen – vainajien luo!

⁴Onhan sillä, jonka suodaan olla kaikkien elävien seurassa, vielä toivoa. Elävä koira on parempi kuin kuollut leijona. ⁵Elävät tietävät, että heidän on kuoltava, mutta kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä ole enää mitään palkkaa saatavana, sillä heidän muistonsa on joutunut unohduksiin. ⁶Myös heidän rakkautensa, vihansa ja kiihkonsa ovat jo aikoja sitten menneet, eikä heillä ole enää milloinkaan osaa misään, mitä tapahtuu auringon alla.

Oikea elämäntapa

⁷Tule siis, syö leipäsi iloiten ja juo viinisi hyvillä mielin, sillä jo aikoja sitten Jumala on hyväksynyt nuo tekosi. ⁸Vaatteesi olkoot aina valkeat, ja öljy älköön puuttuko päästäsi. ⁹Nauti elämästä vaimosi kanssa, jota rakastat, kaikkina turhan elämäsi päivinä, jotka Jumala on sinulle suonut auringon alla – kaikkina turhina päivinäsi. Sehän on sinun osasi elämässä keskellä vaivannäköä, jolla vaivaat itseäsi auringon alla. ¹⁰Tee tarmokkaasti kaikki, mitä kätesi voi tehdä, sillä ei ole tekoa, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne joudut menemään.

Viisaus on parempi kuin voima

¹¹ Vielä tulin näkemään auringon alla, ettei juoksu ole nopeiden vallassa eikä sota sankareiden, ei leipä viisaiden, ei rikkaus ymmärtävien eikä suosio taitavien, vaan aika ja kohtalo hallitsevat kaikkia. ¹² Ei ihminen tiedä aikaansa. Niin kuin kalat, jotka takertuvat pahaan verkkoon, ja linnut, jotka jäävät kiinni ansaan, niin pyydystetään ihmisetkin pahana aikana, joka yllättää heidät äkisti.

¹³ Tämänkin tulin huomaamaan viisaudeksi auringon alla, ja se oli minusta suuri asia: ¹⁴ Oli pieni kaupunki, jossa oli vähän ihmisiä. Mahtava kuningas hyökkäsi sitä vastaan, saartoi sen ja rakensi sitä vastaan suuria piiritystorneja. ¹⁵ Mutta siellä oli köyhä, viisas mies, joka pelasti kaupungin viisaudellaan. Myöhemmin yksikään ihminen ei muistanut sitä köyhää miestä. ¹⁶ Niinpä minä sanoin: Viisaus on parempi kuin voima, mutta köyhän viisautta halveksitaan eikä hänen sanojaan kuunnella. ¹⁷ Viisaiden sanat, hiljaisuudessa kuullut, ovat paremmat kuin tyhmien päämiehen huuto. ¹⁸ Viisaus on parempi kuin sota-aseet, mutta yksi ainoa synnintekijä hävittää paljon hyvää.

Mietelmiä ja elämänohjeita

10 ¹ Kuolleet kärpäset saavat löyhkäämään ja kuplimaan voiteentekijän voiteen. Enemmän kuin viisaus ja kunnia painaa pieni tyhmyys.

² Viisaan sydän vetää oikealle, tyhmän vasemmalle.

³ Tietä kulkiessaankin tyhmä on vailla ymmärrystä; jokaiselle hän paljastaa olevansa tyhmä.

⁴ Jos hallitsijassa nousee viha sinua kohtaan, älä jätä paikkaasi, sillä sävyisyys lievittää suuretkin synnit.

⁵ On olemassa onnettomuus, olen nähnyt sen auringon alla, virhe, joka on vallanpitäjästä lähtöisin:

⁶ Tyhmyys asetetaan korkeille paikoille, ja rikkaat saavat istua alhaisella sijalla.

⁷ Olen nähnyt palvelijoiden istuvan hevosten selässä ja ruhtinaiden kävelevän maassa palvelijoiden tavoin.

⁸ Joka kuopan kaivaa, se itse siihen suistuu. Joka kiviaitaa purkaa, sitä puree käärme.

⁹ Joka kiviä louhii, se loukkaa niihin itsensä. Joka puita halkoo, se joutuu siinä vaaraan.

¹⁰ Jos teräase on tylsynyt eikä terää tahkota,

on ponnistettava voimia.

On hyödyllistä käyttää hyväksi viisautta.

¹¹ Jos käärme puree, kun sitä ei ole lumottu,
lumoojalla ei ole hyötyä taidostaan.

¹² Sanat viisaan suusta saavat suosiota,
mutta tyhmän tuhoavat hänen omat huulensa.

¹³ Hänen suunsa sanojen alku on tyhmyyttä
ja hänen puheensa loppu pahaa mielettömyyttä.

¹⁴ Tyhmä puhuu paljon,
mutta ihminen ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan.
Ja kuka ilmaisee hänelle, mitä hänen jälkeensä tulee?

¹⁵ Oma vaivannäkö väsyttää tyhmän,
kaupunkiinakaan hän ei osaa kulkea.

¹⁶ Voi sinua, maa, jolla on kuninkaana poikanen
ja jonka ruhtinaat jo aamusta aterioita pitävät!

¹⁷ Onnellinen sinä, maa, jonka kuningas on jalosukuinen
ja jonka ruhtinaat aterioivat oikeaan aikaan,
miehekkäästi eikä juopotellen!

¹⁸ Missä laiskuus vallitsee, siellä kattopalkit vaipuvat.
Missä kädet riippuvat veltoina, siellä huoneeseen tippuu vettä.

¹⁹ Hauskuudeksi pidot laitetaan,
ja viini antaa iloa elämään,
mutta raha kaiken hankkii.

²⁰ Älä edes ajatuksissasi kiroa kuningasta
äläkä makuuhuoneessasikaan kiroa rikasta,
sillä taivaan linnut kuljettavat äänesi
ja siivekkäät ilmaisevat sanasi.

Elämän epävarmuus

11¹ Lähetä leipäsi vetten yli,
sillä ajan mittaan saat sen takaisin.

² Anna osa seitsemälle, kahdeksallekin.
Ethän tiedä, mitä onnettomuutta maahan voi tulla.

³ Jos pilvet tulevat täyteen vettä,
ne valavat sen sateena maahan.

Kaatuupa puu etelää kohti tai pohjoista,
mihin paikkaan puu kaatuu, siihen se jää.

⁴Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä,
joka pilviä pälyilee, ei leikkaa.
⁵Niin kuin et tiedä tuulen teitä
etkä luiden rakentumista raskaana olevan kohdussa,
niin et myöskään tiedä Jumalan tekoja,
hänen, joka kaiken tekee.
⁶Kylvä siemenesi aamulla
äläkä hellitä kättäsi illan tullen.
Ethän tiedä, kumpi onnistuu,
tämäkö vai tuo, vai ovatko molemmat yhtä hyviä.

Ihminen iloitkoon nuoruudessaan

⁷Suloista on valo,
ja silmille tekee hyvää nähdä aurinkoa.
⁸Vaikka ihminen eläisi paljonkin vuosia,
iloitkoon hän niistä kaikista
mutta muistakoon pimeitä päiviä,
sillä niitä tulee paljon.
Kaikki, mikä tulee, on turhuutta.
⁹Iloitse, nuorukainen, nuoruudessasi,
sydämesi ilahduttakoon sinua nuoruutesi päivinä.
Vaella sydämesi teitä ja silmiesi halun mukaan,
mutta tiedä: kaikesta tästä Jumala tuo sinut tuomiolle.
¹⁰Karkota suru sydämestäsi
ja torju kärsimys ruumiistasi,
sillä nuoruus ja aamurusko ovat turhuutta.

Muista Luoja nuoruudessasi

12 ¹Muista Luojaasi nuoruutesi päivinä,
ennen kuin tulevat pahat päivät
ja joutuvat ne vuodet, joista sanot:
"Eivät nämä minua miellytä",
²ennen kuin pimenee aurinko,
päivänvalo, kuu ja tähdet,
ja pilvet palaavat sateen jälkeen.
³Silloin talon vartijat vapisevat,
voimakkaat miehet käyvät koukkuisiksi,

jauhajanaiset ovat joutilaina, kun ovat käyneet vähiin,
ja ikkunoista katselijat jäävät pimeään.

⁴ Kadulle vievät kaksoisovet sulkeutuvat
ja myllyn ääni heikkenee.

Noustaan linnun lauluun,
kaikki laulun tyttäret vaimenevat.

⁵ Myös pelätään mäkiä
ja tiellä on kauhuja,
mantelipuu kukkii,
heinäsirkka kulkee laahustaen,
ja kapriksennappu on tehoton.
Ihminen menee ikuiseen majaan,
ja valittajat kiertelevät kaduilla.

⁶ **Muista Luojaasi,**
ennen kuin hopealanka katkeaa
ja kultamalja särkyy,
vesiastia rikkoutuu lähteellä
ja ammennuspyörä putoaa särkyneenä kaivoon.

⁷ Tomu palaa maahan, josta se on tullutkin,
ja henki palaa Jumalan luo, joka sen on antanutkin.

⁸ **Turhuuksien turhuus,**
sanoi Saarnaaja.
Kaikki on turhuutta!

Loppusanat

⁹ Sen lisäksi, että Saarnaaja oli viisas, hän myös opetti kansalle tietoa, punnitsi, harkitsi ja muotoili paljon sananlaskuja. ¹⁰ Saarnaaja pyrki löytämään kelvollisia sanoja, oikeassa mielessä kirjoitettuja, totuuden sanoja. ¹¹ Viisaiden sanat ovat kuin häränpistimiä, kootut lauseet kuin iskettyjä nauloja. Ne ovat saman Paimenen antamia. ¹² Tämän lisäksi, poikani, ota varoituksesta opiksesi: paljon kirjosten tekemisellä ei ole loppua, ja pitkälinen tutkiskelu väsyttää ruumiin.

¹³ **Loppupäätelmä** kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä. Niin tulee jokaisen ihmisen tehdä, ¹⁴ sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle. Tämä koskee kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa.

LAULUJEN LAULU

Sulhasen rakkauden suloisuus

1 ¹ Laulujen laulu, Salomon laulu.

Morsian:

² **"**Suudelkoon hän minua suunsa suudelmilla –
sinun rakkautesi on parempaa kuin viini!
³ Voiteittesi tuoksu on ihana,
vuodatettu öljy on sinun nimesi.
Sen tähden nuoret naiset rakastavat sinua.
⁴ Vedä minut mukaasi, rientäkäämme!
Kuningas on vienyt minut kamareihinsa.
Me riemuitsemme ja iloitsemme sinusta,
me ylistämme rakkauttasi paremmaksi kuin viini!
Syystä sinua rakastetaan. "**"**

Morsiamen ihanuus

⁵ **"**Minä olen musta mutta ihana,
te Jerusalemin tyttäret,
olen kuin Keedarin teltat,
kuin Salomon telttakankaat.
⁶ Älkää sitä katsoko, että minä olen musta,
että olen päivän paahtama.
Äitini pojat vihastuivat minuun,
panivat minut vartioimaan viinitarhoja.
Omaa viinitarhaani en vartioinut.
⁷ Kerro minulle sinä, jota sieluni rakastaa,
missä laumaasi paimennat,
missä annat sen levätä keskipäivällä.
Miksi minun pitäisi joutua hunnutettuna
toveriesi laumojen luo!"

Muut:

⁸ **"**Jos et sitä tiedä,
sinä naisista kaunein,
lähde kulkemaan lammasten jälkiä,
kaitse karitsoitasi paimenten telttapaikoilla."**"**

Sulhanen:

⁹ "Tammaani, joka on faraon vaunujen edessä,
minä vertaan sinua, armaani.

¹⁰ Ihanat ovat poskesi ketjuineen,
kaulasi helminauhoineen.

¹¹ Kultaiset ketjut me sinulle teemme
ja niihin hopeiset helmet."

Morsian:

¹² "Kuninkaan istuessa pöydässään
nardukseni tuoksui kaiken aikaa.

¹³ Rakkaani on minulle mirhakimppu,
joka lepää rintojeni välissä.

¹⁴ Rakkaani on minulle
Een-Gedin viinitarhojen hennaterttu."

Sulhanen:

¹⁵ "Kuinka kaunis sinä oletkaan, armaani,
sinä olet kaunis, silmäsi ovat kuin kyyhkyt!"

Morsian:

¹⁶ "Kuinka kaunis sinä oletkaan, rakkaani, kuinka ihana!
Kuinka vehreä onkaan vuoteemme!

¹⁷ Talomme hirret ovat setripuuta,
kattopalkkimme sypressiä."

Saaronin kukka

Morsian:

2¹ "Minä olen Saaronin kukka,
laaksojen lilja."

Sulhanen:

² "Kuin lilja ohdakkeiden keskellä
on minun armaani neitosten keskellä."

Morsian:

³ "Kuin omenapuu metsän puiden keskellä
on rakkaani nuorukaisten keskellä.

Sen varjoon kaipaen, siellä istun,
sen hedelmä on suussani makea.

⁴ Hän on tuonut minut viinimajaan,
rakkaus on hänen lippunsa ylläni.

⁵ Vahvistakaa minua rusinakakuilla,
virvoittakaa minua omenilla,
sillä minä olen rakkaudesta sairas.
⁶ Hänen vasen kätensä on pääni alla,
ja hänen oikea kätensä halailee minua.
⁷ Minä vannotan teitä,
te Jerusalemin tyttäret,
gasellien tai kedon peurojen kautta:
älkää herättäkö, alkää herätelkö rakkautta,
ennen kuin se itse haluaa."

Rakkauden kevät

Morsian:

⁸ "Rakkaani ääni!
Katso, hän tulee loikkien vuorilla,
kirmaten kukkuloilla.
⁹ Rakkaani on kuin gaselli
tai nuori peura.
Juuri nyt hän seisoo seinämme takana,
katselee ikkunasta,
kurkistelee ristikon läpi.
¹⁰ Rakkaani puhuu ja sanoo minulle:

Sulhanen:

'Nouse, armaani,
kaunokaiseni, ja tule!
¹¹ Näethän, että talvi on mennyt,
sateet ovat ohitse, menneet menojaan,
¹² ja maassa näkyy kukkia.
Laulun aika on tullut,
ja metsäkyyhkysen ääni kuuluu maassamme.
¹³ Viikunapuu tekee keväthedelmää,
viiniköynnökset kukkivat ja tuoksuvat.
Nouse, armaani,
kaunokaiseni, ja tule.
¹⁴ Kyyhkyseni kallionkoloissa,
pengermien kätköissä:
näytä minulle kasvosi,
anna minun kuulla äänesi,

sillä äänesi on suloinen
ja kasvosu ovat ihanat.

Muut:

¹⁵ **Ottakaamme** ketut kiinni,
pienet ketut, jotka turmelevat viinitarhoja.
Ovathan viiniköynnöksemme nupullaan.'

Morsian:

¹⁶ **Rakkaani** on minun ja minä hänen,
hän paimentaa liljojen keskellä.

¹⁷ Kiertele, rakkaani, kuin gaselli
tai nuori peura tuoksuvilla vuorilla,
kunnes illan tuuli herää
ja varjot pitenevät."

Missä on rakkaani?

Morsian:

3₁ "Yöllä minä etsin vuoteellani häntä,
jota sieluni rakastaa.

Minä etsin häntä mutta en löytänyt.

² Silloin päätin:

Minäpä nousen ja kiertelen kaupunkia,
sen katuja ja toreja.

Etsin häntä, jota sieluni rakastaa.

Minä etsin häntä, mutta en löytänyt.

³ Minua vastaan tulivat vartijat,
jotka kiertävät kaupunkia.

Oletteko nähneet häntä, jota sieluni rakastaa?

⁴ Tuskin olin kulkenut heidän ohitseeseen,
kun löysin hänet, jota sieluni rakastaa.

Minä tartuin häneen enkä päästänyt häntä,
ennen kuin olin vienyt hänet äitini taloon,
kantajani kammioon.

⁵ Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret,
gasellien tai kedon peurojen kautta:
älkää herättäkö, älkää herätelkö rakkautta,
ennen kuin se itse haluaa."

Hän saapuu!

Jerusalemien tyttäret:

⁶ "Mikä on tuo, joka tulee autiomaasta
kuin savupatsaat?

Se tuoksuu mirhalta ja suitsukkeelta,
kaikenlaisilta kauppiaiden jauheilta.

⁷ Katsokaa, Salomon kantotuoli!

Sen ympärillä on kuusikymmentä urhoa,
Israelin urhoja,

⁸ kaikki miekkamiehiä,
sotaan harjaantuneita,
jokaisella miekkansa kupeellaan
yön kauhujen vuoksi.

⁹ Kantotuolin teetti itselleen
kuningas Salomo Libanonin puista.

¹⁰ Hän teetti sen pylväät hopeasta,
selkänojan kullasta
ja istuimen purppurasta.

Sisältä sen koristeli
Jerusalemien tyttärien rakkaus.

¹¹ Siionin tyttäret, tulkaa ja katsokaa
kuningas Salomoa ja kruunua,
jolla hänen äitinsä hänet kruunasi
hänen häääpäivänään,
hänen sydämensä ilonpäivänä."

Sulhanen ylistää morsiamen kauneutta

Sulhanen:

4¹ "Kuinka kaunis oletkaan, armaani,
kuinka kaunis oletkaan!
Kyyhkyjä ovat sinun silmäsi huntusi takana,
hiuksesi kuin vuohilauma,
joka laskeutuu Gileadin vuorilta.

² Sinun hampaasi ovat kuin lauma kerittyjä lampaita,
jotka ovat nousseet pesulta.

Kaikilla on parinsa,
ei ole yhtään yksinäistä.

³ Sinun huulesi ovat kuin purppuranauha,
suloinen on sinun suusi.
Kuin granaattimena, kypsyyttään halkeileva,
on sinun ohimosi sinun huntusi takana.
⁴ Kaulasi on kuin Daavidin torni,
kerroksittain rakennettu.
Siinä riippuu tuhat kilpeä,
sankareiden kilpiä kaikki.
⁵ Sinun rintasi ovat kuin kaksi nuorta peuraa,
kuin gasellin kaksoset,
jotka käyvät laitumella liljojen keskellä.
⁶ Kunnes illan tuuli viriää
ja varjot pitenevät,
minä menen mirhavuorelle
ja suitsukekukulalle.
⁷ Kaikki sinussa on kaunista, armaani;
sinussa ei ole yhtäkään virhettä.
⁸ Tule kanssani Libanonilta, morsiameni,
tule kanssani Libanonilta.
Tule pois Amanan huipulta,
Senirin ja Hermonin huipulta,
leijonien asuinsijoilta,
pantterien vuorilta."

Sulhanen ylistää morsiamen rakkautta

Sulhanen:

⁹ "Olet vienyt sydämeni, siskoni, morsiameni,
olet vienyt sydämeni yhdellä silmäykselläsi,
yhdellä kaulaketjusi helmellä.
¹⁰ Kuinka ihana onkaan rakkautesi, siskoni, morsiameni!
Kuinka paljon viiniä suloisempi on sinun rakkautesi,
voiteittesi tuoksu voittaa kaikki muut tuoksut!
¹¹ Hunajaa tiukkuvat sinun huulesi, morsiameni,
hunajaa ja maitoa on kielesi alla.
Vaatteittesi tuoksu on kuin Libanonin tuoksu."

Rakkauden paratiisi

Sulhanen:

¹² "Olet lukittu puutarha, siskoni, morsiameni,
lukittu puutarha, sinetöity lähde,
¹³ paratiisi, joka kasvaa granaattiomenia,
herkullisia hedelmiä,
hennaa ja nardus-lajeja,
¹⁴ nardusta ja saframia,
mausteruokoa ja kanelia
ja kaikkia suitsukepuita,
mirhaa ja aaloeta
sekä parasta balsamia.
¹⁵ Sinä olet puutarhojen lähde,
elävien vetten kaivo,
Libanonilta virtaavien."

Morsian:

¹⁶ "Herää, pohjatuuli, tule, etelätuuli,
puhalla puutarhaani, niin että sen tuoksut leviävät.
Rakkaani tulkoon puutarhaansa
ja syököön sen herkullisia hedelmiä."

Sulhanen:

5₁ "Olen tullut puutarhaani, siskoni, morsiameni.
Olen poiminut mirhani ja balsamini,
olen syönyt hunajaa kennostani,
olen juonut viinini ja maitoni.
Syökää, ystävät,
juokaa ja juopukaa rakkaudesta."

Morsian unelmoi

Morsian:

² "Minä nukun, mutta sydämeni valvoo.
Rakkaani kolkuttaa ja sanoo:

Sulhanen:

'Avaa minulle, siskoseni, armaani,
kyyhkyseni, täydelliseni!
Pääni on täynnä kastetta,
kiharani yön pisaroita.'

Morsian:

³ Olen riisunut ihokkaani –
kuinka voisin pukea sen jälleen päälleni?
Olen pessyt jalkani –
kuinka voisin tahria ne taas?'
⁴ Rakkaani pisti kätensä ovenraosta,
ja sisimpäni värähti häntä kohti.
⁵ Minä nousin avaamaan rakkaalleni,
ja käsistäni tihkui mirhaa,
sormistani sulaa mirhaa salvan kädensijaan.
⁶ Minä avasin rakkaalleni,
mutta rakkaani oli häipynyt, mennyt menojaan.
Hänen puhuessaan sieluni joutui hämilleen.
Minä etsin häntä mutta en löytänyt,
huusin häntä, mutta hän ei vastannut minulle.
⁷ Vastaani tulivat vartijat,
jotka kiertävät kaupunkia.
He löivät minua, haavoittivat,
ja riistivät hunnun kasvoiltani,
nuo muurien vartijat.
⁸ Minä vannotan teitä,
te Jerusalemin tyttäret:
jos löydätte rakkaani, mitä sanotte hänelle?
Sanokaa, että minä olen rakkaudesta sairas."
Jerusalemin tyttäret:
⁹ "Miten sinun rakkaasi on muita parempi,
sinä naisista kaunein?
Miten sinun rakkaasi on muita parempi,
kun meitä näin vannostat?"

Morsian ylistää sulhasen ihanuutta

Morsian:

¹⁰ "Minun rakkaani on säteilevä ja verevä,
hän erottuu kymmenientuhansien joukosta.
¹¹ Hänen päänsä on kultaa, puhtainta kultaa,
hänen kiharansa palmunlehtiä,
mustia kuin korppi.
¹² Hänen silmänsä ovat kuin kyyhkyset

vesipurojen varsilla.

Ne ovat kylpeneet maidossa
ja istuvat runsauden ääressä.

¹³ Hänen poskensa ovat kuin balsamilavat,
kuin tuoksuaineiden säiliöt.

Hänen huulensa ovat liljat,
joista tiukkuu sulaa mirhaa.

¹⁴ Hänen käsivartensa ovat kultatangot,
niihin on upotettu krysoliiitteja.
Hänen vatsansa on norsunluinen taideteos,
safireilla peitetty.

¹⁵ Hänen säärensä ovat marmoripylväät,
aitokultaisille jalustoille pystytetyt.
Hän on näöltään kuin Libanon,
ylväs kuin setripuut.

¹⁶ Hänen suunsa on suloisuus,
hän on aivan ihana.
Sellainen on rakkaani, sellainen ystäväni,
te Jerusalemin tyttäret."

Minä kuulun rakkaalleni ja hän minulle

Jerusalemin tyttäret:

6¹ "Minne on rakkaasi mennyt,
sinä naisista kaunein?
Minne on rakkaasi lähtenyt,
että voisimme etsiä häntä yhdessä?"

Morsian:

² "Rakkaani on mennyt puutarhaansa,
balsamilavojen luo,
paimentamaan laumaansa puutarhoissa
ja poimimaan liljoja.
³ Minä olen rakkaani oma, ja rakkaani on minun –
hän, joka paimentaa liljojen keskellä."

Sulhanen ylistää morsiamen kauneutta

Sulhanen:

⁴ "Armaani, sinä olet kaunis kuin Tirsä,

ihana kuin Jerusalem,
pelottava kuin sotajoukot lippuineen.

⁵ Käännä silmäsi pois minusta,
sillä ne hurmaavat minut.

Sinun hiuksesi ovat kuin vuohilauma,
joka laskeutuu Gileadilta.

⁶ Hampaasi ovat kuin lauma lampaita,
jotka ovat nousseet pesulta.

Kaikilla on parinsa,
ei ole yhtään yksinäistä.

⁷ Kuin granaattiomena, kypsyyttään halkeileva,
on sinun ohimosi huntusi takana.

⁸ Kuningattaria on kuusikymmentä,
sivuvaimoja kahdeksankymmentä
ja neitsyitä lukematon määrä.

⁹ Yksi ainoa on minun kyyhkyseni, täydelliseni,
hän on äitinsä ainokainen,
synnyttäjänsä valio.

Hänet nähdessään neitokset ylistävät häntä onnelliseksi,
kuningattaret ja sivuvaimot ylistävät häntä:

¹⁰ 'Kuka on tuo, jonka katse on kuin aamunkoitto?

Hän on kaunis kuin kuu,
kirkas kuin aurinko,
pelottava kuin sotajoukot lippuineen.'"

Morsian:

¹¹ "Menin pähkinätarhaan
katselemaan laakson vehreyttä,
katsomaan, joko viiniköynnös versoo,
joko granaattiomenuut kukkivat.

¹² Ennen kuin aavistinkaan, sieluni oli asettanut minut
jalon kansani vaunuihin."

Morsian on täydellisen kaunis

Muut:

7₁ "Palaa, palaa, Suulamin neito!

Palaa, palaa, että voimme katsella sinua!"

Morsian:

"**Miksi tahdotte katsella Suulamin neitoa
kuin kahden sotaleirin karkeloa?"**

Sulhanen:

² **"Kuinka kauniit ovat jalkasi kenkineen,
jalosukuinen neito!**

Lanteittesi kaarteet ovat kuin korut,
taitajan käten tekemät.

³ Sinun napasi on pyöreä malja –
sekoitettu viini älköön siitä puuttuko.

Vatsasi on vehnäkeko,
liljojen ympäröimä.

⁴ Sinun rintasi ovat kuin kaksi nuorta peuraa,
kuin gasellin kaksoset.

⁵ Kaulasi on kuin norsunluinen torni,
silmäsi ovat kuin Hesbonin lammikot
Bat-Rabbimin portin luona.

Nenäsi on kuin Libanonin torni,
joka katsoo Damaskoon päin.

⁶ Kuin Karmel kohoa sinun pääsi,
pääsi hiukset ovat kuin purppuraa –
niihin kutreihin on kuningas kiedottu."

Rakkaimman ihanuus

Sulhanen:

⁷ **"Kuinka kaunis oletkaan, kuinka suloinen,
sinä rakkain, ihanuuksinesi!**

⁸ Tällainen on vartalosi: se on kuin palmupuu,
ja rintasi ovat kuin rypäletertut.

⁹ Minä ajattelin: Nousen palmupuuhun,
tartun sen hedelmää kantaviin oksiin.

Olkoot rintasi silloin
kuin viiniköynnöksen rypäleet,
hengityksesi tuoksu kuin omenien tuoksu

¹⁰ ja suusi kuin hyvä viini."

Morsian:

**"Se valahtaa helposti rakkaaseeni
ja hyväilee nukkuvan huulia."**

Rakkaani, lähtekäämme maalle!

Morsian:

¹¹ "Minä olen rakkaani oma,
ja minuun on hänen halunsa.

¹² Tule, rakkaani,
lähtekäämme maalle,
kylissä yöpykäämme.

¹³ Nouskaamme varhain viinitarhoihin
katsomaan, joko viiniköynnös kukkii
ja nuput ovat auenneet,
joko kukkivat granaattiomenapuut.
Siellä minä annan sinulle rakkauteni.

¹⁴ Lemmenmarjat tuoksuvat,
ja oviemme edessä on kaikenlaisia herkuja,
uusia ja myös vanhoja.
Sinua varten, rakkaani, olen ne säästänyt."

Älkää häiritkö rakkautta

Morsian:

8¹ "Oisitpa kuin oma veljeni,
äitini rintoja imenyt!
Tapaisin sinut ulkona, suutelisin sinua,
eikä kukaan halveksisi minua.

² Minä kuljettaisin sinua, veisin äitini taloon,
hänen, joka on minua opettanut.
Minä juottaisin sinulle mausteviiniä,
granaattiomenieni mehua.

³ Hänen vasen kätensä on minun pääni alla,
ja hänen oikea kätensä halailee minua.

⁴ Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret:
älkää herättäkö, alkää herätelkö rakkautta,
ennen kuin se itse haluaa."

Rakkaus on väkevä kuin kuolema

Muut:

⁵ "Kuka tuolla tulee erämaasta

rakkaaseensa nojaten?"

Morsian:

"Omenapuun alla minä sinut herätin.

Siellä äitisi kärsi kipuja vuoksesi,

siellä kärsi kipuja synnyttäjäsi.

⁶ Pane minut sinetiksi sydämellesi,
sinetiksi käsivarrellesi.

Rakkaus on väkevä kuin kuolema,

sen kiivaus on tuima kuin tuonela.

Sen hehku on kuin tulen hehku,

Herran liekki.

⁷ Suuret vedet eivät voi rakkautta sammuttaa,

virrat eivät voi sitä tulvaansa hukuttaa.

Jos joku tarjoaisi talonsa ja tavaransa rakkauden hinnaksi,

häntä vain halveksittaisiin."

Veljet kiusoittelevat sisartaan

Morsiamen veljet:

⁸ "Meillä on pieni sisko,

jolla ei vielä ole rintoja.

Mitä teemme siskollemme silloin,

kun häntä aletaan kysellä?

⁹ Jos hän on muuri,

rakennamme sille hopeisen harjan.

Jos hän on ovi,

vahvistamme sen setrilaudoin."

Morsian:

¹⁰ "Minä olen muuri,

ja rintani ovat kuin tornit.

Mutta nyt olen hänen silmissään

kuin antautumaan valmis.

¹¹ Salomolla oli viinitarha Baal-Haamonissa.

Hän antoi viinitarhan vartijoiden huostaan.

Joku antaisi sen hedelmistä tuhat sekeliä hopeaa.

¹² Minun viinitarhani on edessäni.

Ne tuhat sekeliä olkoot sinun, Salomo,

ja hedelmien vartijat saakoot kaksisataa."

Riennä rakkaani!

Sulhanen:

¹³ "Hedelmätarhojen asujatar,
ystävät kuuntelevat ääntäsi.
Anna minunkin kuulla sitä."

Morsian:

¹⁴ "Riennä, rakkaani,
ja ole kuin gaselli
tai nuori peura
tuoksuvilla vuorilla."